A E S C H Y L I
SEPTEM CONTRA THEBAS.

A I Σ X T Λ O Σ.

Δρᾶμα ποιήσας Ἄρεος μεστόν.

Δ I O N T Σ O Σ.

ποῖον;

A I Σ X T Λ O Σ.

ΤΟΥΣ ΕΠΤ' ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.
Aristoph. Ran. 1048. ed. Lipſ.

EDIDIT

CONRADUS SCHWENK.

TRAJECTI AD RHENUM,

APUD JOH. ALTHEER.

1818.

PRAEFATIO.

Cum ante plures annos Septem contra Thebas edendi consilium cepissem, multis libris necessariis destitutus prima lineamenta notarum exaravi, quibus majoribus subsidiis oblatis adderem, quae ad editionem hujus tragoediae pertinere viderentur. Additamentis multis congestis librario textum excudendum tradidi, cujus tarditas tanta fuit, ut totam editionem intermisissem, nisi pro foliis typis jam expressis magnum pretium dandum fuisset. Scholiis operam nullam navavi, additamenta retinui, ne majus tempus consumeretur, et solummodo lineamenta prima, confusa et saepe parum decocta edidi. In corrigendo libro, qui mihi summo taedio

erat non multam adhibui diligentiam, quo factum est, ut vitia non pauca relicta ſint, et ſyllabae, voces et totae lineae exciderint. Exſtant niſi pro nonniſi, non quidem pro ne quidem &c. Textus et Scholiorum corrigenda quaedam ad calcem notarum adjeci. Omisſorum quae ſeſe mihi offerunt, ſeriem hic exhibere liceat.

V. 1. in fine. Oed. C. 31. χὤ τι σοι λέγειν Εὔκαιρόν ἐστιν.
V: 6. lin. 3. Sic multus apud Romanos.
V. 7. lin. 5. Soph. El. 382. ὑμνοῦσι κακά Hor. Sat. II. 1. 45. tota cantabitur urbe.
p. 199. lin. 22. Antig. 917. Philoct. 31. 55.
V. 17. lin. 9. Oed. C. 1699.
V. 18. lin. 2. Bekker ad Theogn. 441.
V. 19. lin. 8. ἐξοικήσιμος. 27. ἐξοικέω — Thucyd. ἐξαγισθέντας Ag. 649. καθοπλίσασα Soph. El. 1087.
V. 24. lin. 12. Bacch. 238.
V. 43. lin. 15. Aeſchyl. Edon. (Athen. XI.) χαλκοδέτοις κοτύλαις.
p. 209. lin. 2. Plutarch. Themiſt. C. II. p. 216.
V. 62. lin. 2. νηὸς Ald.
V. 213. lin. 1. Winkelmann. tom. IV. p. 350. Aelian. 9. 29.
V. 73. in fine Antig. 1083.
V. 76. lin. 9. Soph. El. 457. 599. Oed. C. 1708.
V. 80. lin. 4. Verba „lectio bona" pertinent ad ὅδε.

V.

lin. 6. Soph. El. 1081. Philoct. 228. 487. 1132. Prom. 972. Bacch. 989. Equit. 986. Trach. 745.

lin. 8. Perf. 927. Orest. 338. Antig. 155. Bacch. 193. Equit. 699. Av. 271. 277. 1347. 1422. &c.

V. 85. in fine. Orest. 363.

p. 218. lin. 13. Bacch. 413. εὔπρ. retineri potest.

V. 108. lin. 7. Eum. 374.

p. 222. lin. 2. Hor. Sat. II. 2. 76.

lin. 2. a fine. Soph. El. 59. 357.

p. 233. lin. 20. Bacch. 1007. Xenoph. Hist. Gr. I. 6.

lin. 27. Hor. Od. II. 1. 25.

V. 213. lin. 6. Oed. C. 1572.

V. 216. lin. 5. Pac. 316.

V. 219. lin. 5. Trach. 519. πάταγος ἀνάμιγδα.

V. 248. 8. Perf. 983. Oed. C. 1711. 1413. Trach. 42. 476. Bacch. 991. Ran. 1096.

V. 251. Leg. diis urbem et agrum urbis tenentibus qui 252. 3. enumerantur. Oed. C. 750. Ag. 89. 90. Hippol. 1272.

V. 256. lin. 5. διείπληθ' Barocc. διωρικτήτ' Rob.

V. 268. lin. 7. Oed. C. 1436. 1595.

p. 242. in fine. Av. 771.

p. 243. lin. 1. Oed. C. 1457. Trach. 505.

V. 325. lin. 3. Ag. 80.

V. 357. lin. 4. Antig. 1188. Philoct. 374. Bekker. Anecd. p. 29. lin. 27. 113. ῥαχίζει. Ran. 879.

V. 366. lin. 3. πῶς ἄθιγγες Oed. C. 1549.

V. 378. lin. 5. Bekker. Anecd. p. 324.

V. 399. lin. 2. 889.
V. 400. Antig. 768.
V. 412. H. Grot. vert.

Confilia vana corde qui volvunt fuo
Hos prodere index certa folet oratio.

V. 419. lin. 2. Bacch. 3.
V. 427. lin. 10. post κόμπος (ubi metrum fert, in Aefchylo ponendum cf. Ran. 988. Equit. 704. &c. ed. Lipf.)
V. 464. lin. 2. Hor. Od. II. 2. 4. trepides aevi Sat. II. 2. 110. metuens futuri.
V. 496. lin. 9. post Antig. 251. ibique Erf. 857 fq. Plut. 81.
lin. 12. Trach. 523.
p. 266. lin. 2. El. 385. δὴ, γὰρ. permutata. Cf. Bekker. Anecd. p. 353. lin. 25.
V. 579. lin. 5. Bekker. Anecd. p. 113. συμπατριώτης.
p. 270. lin. 4. Hor. Od. III. 2. 39.
p. 271. in fine. ἄνανδρον. Perf. 295. Erf. ad Antig. 791. 881.
V. 640. lin. 6. Cic. pro Cluent. 61. 170. quem-nemo alloqui nemo refpicere vellet.
V. 655. lin. 9. cf. Var. lect. Soph. El. 272.
lin. 10. Ag. 1574.
V. 666. lin. 2. (cf. 1055. πρὸς σφαγὰς πυρὸς. Soph. El. 19. ἄστρων εὐφρόνη &c.)
V. 668. lin. 5. Phoenisf. 585.
V. 670. lin. 11. Orest. 311. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες.
p. 279. lin. 1. non vero θαλασσόπλαγκτος „ infula quam mare circum vagatur." cf. Αἰγίπλακτος Ag. 310.

V.

V. 684. lin. 2. Plutarch. Alcib. p. 17 ſq.
V. 719. lin. 1. cf. Argum. initio.
V. 748. lin. 12. Od. I. 3. 40. iracunda fulmina. 15. 34. iracunda claſſis.
p. 288. lin. 2. Bacch. 357. 364. Ran. 850.
V. 800. Cf. Boekh. de Tragg. C. VI.
lin. 5. infra 835. Prom. 917. Oed. C. 1031. Bekker. Anecd. p. 424. lin. 31.
V. 813. lin. 5. Av. 25.
V. 842. Semich. ſignum ante Schuetz. aberat.
V. 860. lin. 3. ἴσον — Rob. Turn. Pauwio probante.
V. 862. lin. 2. επιχ. cum φιλ. jungendum putat Pauw.
V. 866. lin. 5. τάφων et Δίμων.
lin. 4. a fine. Brunck. ad Antig. 1011. Hor. Od. II. 9. 3. inaequales procellae.
lin. ultima. Antig. 794. Trach. 357. Phoeniſſ. 209. Iph. A. 1253. Nub. 1023. Ran. 842.
p. 297. lin. 1. Equit. 1096.
V. 874. lin. 4. Equit. 97.
V. 911. Ἠή, ἠέ] Μονόμετρον. Schol. Metr.
V. 912. Ε. δ. κ. στ.] Ἰαμβικοὶ τρεῖς δίμετροι. Schol. Metr.
V. 928. τάλαινα δ. Schuetz. ante quem Ism. tribuebantur.
V. 929. lin. 4. Equit. 1161.
V. 930. Ante Schuetz. cum fine vs. praeced. Antigonae tribuebantur.

V. 943. lin. 3. et ordo perfonarum inverfus usque ad 950.

V. 955. lin. 6. Orest. 215. βοστρύχων πινῶδες Prom. 515. Sallust. bello Cat. LIII. effoeta parentium.

V. 965. in fine. Av. 1389.

p. 307. lin. 2. ante τύμβοι. Vict. Stanl. Pauw. primus σε delend. vidit.

lin. 3. ante Brunck. Schol. β.

Ὑπό-

Ὑπόθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου Τραγῳδίας ἡ ἐπιγράφεται

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. (rectius ΘΗΒΑΣ Ran. 1048.)

Ο Λαΐος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάςην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ᾗ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. Φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ ουκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδαμείας, ὁ Λάϊος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀῤῥενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώς περ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λάϊον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λάϊος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἄπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσασθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηςήριον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς, καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη· διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο. εὑρόντες δέ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἠξίωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρά τινος ὑβρισθεὶς καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἐςὶ καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἤγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σοῦ, καὶ μητρὶ σοῦ συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηςήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λάϊος ὁ τούτου πατὴρ, ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαΐου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ὦ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς

γεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς ςραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕςερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ, κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς, βραβεῖον, ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ιοκάςη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα, τὸ, τετράπους δίπους τὲ καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ετεοκλῆν, τὴν Αντιγόνην καὶ τὴν Ισμήνην. ὕςερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥςε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τοῦ ἑνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι· καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου, ὑποχωροίη ὁ ἕτερος· ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀράν. ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἑνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασι-

σιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο, κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ετεοκλέους, εἰς τὸν τοῦ Αργους βασιλέα Αδραςον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Αδραςος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Αργους ςρατιὰν πλείςην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Η μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θηβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐςὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, ςρατιὰ Αργείων πολιορκοῦσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας· καὶ θάνατος Ετεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, διὰ τὸ ἑπτὰ ςρατηγοὺς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι, ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι, ἑκατοντάπυλοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν Θηβαίων δῆμον εἰς Φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
Εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
Ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις,
Οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
Ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
Ἥβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν

Ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπές,
Πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε,
Τέκνοις τε, γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ.
Ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
Ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
Ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
Πιστούς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
Ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα
Χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
Οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
Λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
Νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύσειν πόλει.
Ἀλλ' εἴς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
Ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
Πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
Πύργων στάθητε, καὶ πύλων ἐπ' ἐξόδοις
Μίμνοντες εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
Ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
Σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
Ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ.
Καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
Ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων·
Αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,
Καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρην, Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον
Ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
Θέντες, λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
Ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
Μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
Πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
Λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
Ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
Καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
Κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
Ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος.
Ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
Χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
Χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.

Σὺ δ᾽, ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
Φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ·
Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
Ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
Εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ᾽, Ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
Μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
Ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
Φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν,
Ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχέθειν·
Γένεσθε δ᾽ ἀλκή· ξυνὰ δ᾽ ἐλπίζω λέγειν·
Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

Θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ᾽ ἄχη·
Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
Ῥεῖ πολὺς ὧδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
Αἰθέρια κόνις με πείθει φανεῖσ᾽
Ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος·
Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός

Τ' ἐγχρίμπτεται βοὰ, ποτᾶται, βρέμει
Δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
Ἰώ, ἰώ, ἰώ, ἰώ. θεοὶ θεαί
Τ' ὀρόμενον κακὸν
Ἀλεύσατε. βοᾶ
Ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐπρεπής,
Ἐπὶ πόλιν διώκων.
Τίς ἄρα ῥύσεται;
Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν;
Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;
Ἰὼ μάκαρες εὔεδροι,
Ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μελλομεν ἀγάστονοι;
Ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
Πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν,
Ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
Κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
Τί ῥέξεις; προδώσεις παλαίχθων Ἄρης τὰν
τεὰν γᾶν;
Ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
Ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.
Θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός,
Ἴτ', ἴτε πάντες,
Ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
Δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει, πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
Ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές,
Πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
Κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·

Διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
Κινύρονται φόβον χαλινοί.
Ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
Δορυσσόοις σαγαῖς, πύλαις ἑβδόμαις
Προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.
Σύ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
Ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς, ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ,
Ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
Ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου·
Σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον
Πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς·
Καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
Ἄλευσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
Γεγόναμεν· λιταῖσίν σε θεοκλύτοις
Ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
Καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ
Στρατῷ δαΐῳ, στόνων ἀϋτᾶς·
Σύ τ' ὦ Λητογένεια κούρα,
Τόξον εὖ πυκάζου
Ἄρτεμι φίλα.
ἔ, ἔ, ἔ.
Ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
Ὦ πότνι' Ἥρα·
Ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι,
Ἄρτεμι φίλα.
ἔ, ἔ, ἔ.
Δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
Τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;

Ποῖ

Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;
ἒ ἒ ἒ ἔ.
Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
Ὦ φίλ' Ἄπολλον,
Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων·
Καὶ Διόθεν πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος, ἐν
μαχαισίν τε μάκαιρ' ἄνασσ'
Ὄγκα πρὸ πόλεως
Ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου.
στροφή. Ἰὼ παναλκεῖς θεοί,
Ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
Τᾶσδε πυργοφύλακες,
Πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
Ἑτεροφώνῳ μοι στρατῷ.
Κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.
ἀντιστρ. Ἰὼ φίλοι δαίμονες,
Λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
Δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
Μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων,
Μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
Φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων μνήστορές ἐστέ μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
Ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
Στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
Βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
Αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
Ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
Κρατοῦσα μὲν γάρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
Δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
Καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
Θεῖσαι διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην·
Τά τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
Κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται
Ἀνήρ, γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
Λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
Μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω
Τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
Ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

στρ. ά. Ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος ἔδεισ' ἀκού-

σα-

σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον
Ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
Ἱππικῶν τ' ἀ[γρ]ύπνων
Πηδαλίων διὰ στόμα
Πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρά γ' ἐς πρῶραν φυγὼν
Πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. α'. Ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη, θεοῖσιν πίσυνος, νιφάδος
Ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
Δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ
Πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
Ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἀλλ' οὖν θεοὺς
Τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος, ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. β'. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
Ἅδε πανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
Ἀστυδρομουμέναν πόλιν, καὶ στράτευμ'
Ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΕΤΕ-

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς.
Πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
Μήτηρ, γυνή, σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ΧΟΡΟΣ

ἀντιςρ. β'. Ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα.
Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
Κἀκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων
Κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
Θεοῖσιν ἕρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
Σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾷν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

ςτρ. γ'. Διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
Δυςμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
Τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾷν γένος·
Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
Ἕκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιςρ. γ'. Ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἄμα *
Ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
Τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
Πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.

Τού-

Τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὔκουν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι;

ΧΟΡΟΣ.

Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ εἰς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

Μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὧν ἁλῷ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Παλινστομεῖς αὖ, θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

Σιγῶ. ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὖπος αἱροῦμαι σέθεν.
Καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων
Εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς·
Κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
Ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.
Ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς
Πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
Εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
Μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ὧδ' ἐπεύχομαι
Θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα
Λάφυρα δαΐων δουρυπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.

Τοι-

Τοιαῦτ᾽ ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς
Μηδ᾽ ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν.
Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον.
Ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρας ἓξ, ἐμοὶ ξὺν ἑβδόμῳ
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
Εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
Πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε, καὶ ταχυῤῥόθους
Λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ ά. Μέλει, φόβῳ δ᾽ οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
Γείτονες δὲ καρδίας μεριμναι
Ζωπυροῦσι τάρβος,
Τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
Δράκοντά δ᾽ ὥς τις τέκνων
Ὑπερδέδοικε λεχέων δυσευνάτειρα
Πάντροφος πελειάς.
Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
Πανδημεί, πανομιλεὶ
Στείχουσιν. τί γένωμαι;
Τοὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφιβόλοισιν
Ἰάπτουσι πολίταις
Χερμάδ᾽ ὀκριόεσσαν.
Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς
Θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ἀν-

ἀντιστρ. ά. Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
Τὰν βαθύχθον' αἶαν
Ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
Ὅσων ἵησι Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες;
Πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
Θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
Πύργων, ἀνδρολέτειραν
Καὶ τὰν ῥιψοπλον ἄταν
Ἐμβαλόντες, ἄροισθε
Κῦδος· τοῖς δὲ πολίταις
Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
Εὔεδροί τε στάθητ'
Ὀξυγόοις λιταῖσιν.

στροφὴ β'. Οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
Ἀΐδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν,
Δουλείαν ψαφαρᾷ σποδῷ,
Ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν,
Περθομέναν ἀτίμως,
Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι
Ἒ, ἒ, ἒ, νέας τε καὶ παλαιὰς
Ἱππηδὸν πλοκάμων
Περιῤῥηγνυμένων φαρέων.
Βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
Λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου,
Βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

ἀντιςρ. β΄. Κλαυτὸν δ᾽ ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων
Νομίμων προπάροιθεν, διαμεῖψαι
Δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.
Τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
Βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
Πολλὰ γάρ, εὖτ᾽ ἂν πόλις δαμασθῇ,
Ἔ, ἔ, ἔ, δυςτυχῆ τε πράσσειν.
Ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἄγει
Φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ.
Καπνῷ χραίνεται πόλισμ᾽ ἅπαν·
Μαινόμενος δ᾽ ἐπιπνεῖ λαοδάμας
Μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.
στροφὴ γ΄. Κορκορυγαὶ δ᾽ ἀνα [μὲν] ἄστυ, ποτὶ πτόλιν δ᾽ ὁρκάνα
Πυργῶτις πρὸς ἀνδρὸς δ᾽ ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
Βλαχαὶ δ᾽ αἱματόεσσαι
Τῶν ἐπιμαστιδίων
Ἀρτιβρεφεῖς βρέμονται.
Ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
Ξυμβάλλει φέρων φέροντι
Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ
Ξύννομον θέλων ἔχειν,
Οὔτε μεῖον, οὔτ᾽ ἴσον λελημμένος;
Τίν᾽ ἐκ τῶνδ᾽ εἰκάσαι λόγος πάρα;
ἀντιςρ. γ΄. Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει
Κυρήσας πικρὸν δ᾽ ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων·
Πολλὰ δ᾽ ἀκριτόφυρτος

Γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
Ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
Δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι
Τλήμονες, εὐνὰν αἰχμάλωτον
Ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
Δυςμενοῦς ὑπερτέρου
Ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν
Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ὁ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
Πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

Καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
Εἰσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
Σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
Ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι
Βρέμει· πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
Ὁ μάντις. Οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.

Τυ-

Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ.
Θένει δ' ὀνείδει μάντιν Ὀϊκλείδην σοφόν,
Σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ·
Τοιαῦτ' ἀϋτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
Σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
Ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
Φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
Πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.
Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς,
Βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις· μάχης δ' ἐρῶν,
Ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει,
Ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
Κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔ τιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ·
Οὐδ' ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα,
Λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
Καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
Ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοιά τινι.
Εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,

Καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
Ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
Τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
Μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
Τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
Αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
Ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἐστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
Εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α. Τὸν ἁμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματηφόρους
μόρους ὑπὲρ φίλων
Ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
Γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
Μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ·
Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν' ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος, ἐκπέρσειν πόλιν,
Καὶ μὴ θέλοντός, φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.
Τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προςῄκασεν.
Ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
Φλέγει δὲ λάμπας διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν· ΠΡΗ´ΣΩ ΠΟ´ΛΙΝ.
Τοιῷδε φωτὶ πέμπε . . . Τίς ξυστήσεται;
Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
Ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾷν παρεσκευασμένος,
Θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα
Χαρᾷ ματαίᾳ, θνητὸς ὤν, ἐς οὐρανὸν
Πέμπει, γεγωνᾷ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
Πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
Ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
Αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
Φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
Λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιςρ. α. Ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
Κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
Πρὶν ἐμὸν ἐςθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ' ἑδω-
λίων ὑπερκόπῳ

Δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
Λέξω. Τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
Ἐξ ὑππίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
Πύλαισι Νηΐτησι προςβαλεῖν λόχον.
Ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
Δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον·
Μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
Ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
Ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προςαμβάσεις
Στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων,
Βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
Ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
Καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
Πόλεως ἀπείργειν τῆςδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πέμποιμ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῷ.
Καὶ δὴ πέπεμπτ', οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων·
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα, τοῦ Σπαρτῶν γένους,
Ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
Ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
Ἢ καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
Ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. β'. Ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν,
Ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν·
Ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
Μαινομένᾳ φρενί, πῶς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
Ἅλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
Ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
Ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
Ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
Ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
Προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
Βακχᾷ πρὸς ἀλκήν, θυιὰς ὥς, φόβον βλέπων.
Τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
Φόβον γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
Πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
Εἴργει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος

'Ανὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων
'Εξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης·
Οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, οὐθ' ὅπλων σχέσιν
Μωμητός· 'Ερμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
'Εχθρὸς γὰρ ἄνηρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται·
Ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
Θεούς. 'Ο μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει·
'Υπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
Σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
Κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
Τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσημένων,
Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας
Εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.
'Υπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
Σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. β'. Πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον
ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας,
Δαίμοσιν ἐχθρὸν εἴκασμα, βροτοῖς τε καὶ
Δαροβίοισι θεοῖσιν,
Πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως γένοιτο. Τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω
Πέμπταισι προσταχθέντα Βοῤῥείαις πύλαις
Τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς 'Αμφίονος.
Ὄμνυσι δ' αἰχμήν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ

Σέ-

Σέβειν πεποιθώς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
Ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων, βίᾳ
Διός. Τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων
Ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
Ὁ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.
Οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις.
Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
Σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
Σφίγγ' ὠμόσιτον, προσμεμηχανευμένην
Γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·
Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
Ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
Ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
Μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ,
Μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ', ἃ μὴ κραίνοι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἰ γὰρ τύχοιεν, ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν
Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
Ἦ θ' ἂν πανώλεις παγκακῶς τ' ὀλοίατο.
Ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
Ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.

Ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
Ἔσω πυλῶν ῥέουσαν, ἀλδαίνειν κακά,
Οὐδ' εἰσαμείψαι θηρὸς, ἐχθίστου δάκους,
Εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
Ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
Πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
Θεῶν θελόντων, κἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. γ'. Ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων
Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
Μεγάλα μεγαληγόρων κλύων
Ἀνοσίων ἀνδρῶν. Εἴθε γὰρ θεοὶ
Τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον
Ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν.
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν
Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
Μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου
Κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν
Ἐξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
Δὶς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
Καλεῖ, λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
Ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς

Καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
Πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
Πορθεῖν; στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
Μητρὸς τὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
Ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
Ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα
Μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
Πάγχαλκον ηὔδα. Σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ·
Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος
Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
Τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
Πέμπειν ἐπαινῶ. Δεινὸς δς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
Ἐν πάντι πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
Κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
Ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
Ναύτῃσι θερμοῖς, καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
Ὄλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει·
Ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν,
Ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

Ταυ-

Ταυτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος
Πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
Οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβὴς ἀνήρ,
Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
Θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν, φρενῶν βίᾳ,
Τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.
Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
Οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήματος κάκῃ·
Ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
Φιλεῖ δὲ σιγᾷν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
Ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
Ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.
Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει,
Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιςρ. γ'. Κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
Ἡμετέρας τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ.
Δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς
Ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν
Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
Λέ-

Λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
Οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
Πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί,
Ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
Σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
Ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
Τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
Καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν
Τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ, Πολυνείκους βία.
Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος,
Διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
Ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη·
ΔΙ'ΚΗ δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
Λέγει· ΚΑΤΑ'ΞΩ Δ' ''ΑΝΔΡΑ ΤΟ'ΝΔΕ, ΚΑΙ' ΠΟ'ΛΙΝ
'ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩ'ΩΝ ΔΩΜΑ'ΤΩΝ Τ' 'ΕΠΙΣΤΡΟΦΑ'Σ.
Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
Ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
Μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
Ὦ πανδάκρυτον ὠμὸν Οἰδίπου γένος·
Ὤιμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

Ἀλλ'

Ἀλλ' οὔτε κλάειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
Μὴ καὶ τεκνωθῇ δυςφορώτερος γόος.
Ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα Πολυνείκει λέγω·
Τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπη τελεῖ·
Εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
Ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
Ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
Ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
Οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος·
Δίκη προςεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
Οὐδ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
Οἶμαι νιν αὐτῷ συμπαραστατεῖν πέλας·
Ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
Τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
Αὐτός. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
Ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
Ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι· φέρ' ὡς τάχος
Κνημῖδας, αἰχμήν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
Ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
Ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
Ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. αἷμα γὰρ καθάρσιον·
Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτόκτονος,
Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ
Ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
Κακῶν δὲ καὶσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. ά. Τί μέμονας, τέκνον; μή τι σὲ θυμοπλη-
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
Ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
Ἴτω κατ' οὖρον, κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν,
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. ά. Ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
Αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' Ἀρὰ
Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει
Λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ. β'.

Ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου, κακὸς οὐ κεκλήσει βίον εὖ κυρή-
σας· μελαναιγὶς οὐκ εἶσι δόμων Ἐριννὺς, ὅταν ἐκ χερῶν
Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα·
Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.
Τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστροφὴ. β'.

Νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων λήματος ἀντροπαί-
ᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα,
Ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
Ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟΣ.

Πείθου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις, οὐ δὲ χρὴ μακράν.

ΧΟ-

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ ά. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
Θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
Παναληθῆ, κακόμαντιν,
Πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννὺν
Τελέσαι τὰς περιθύμους
Κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα·
Παιδολέτωρ δ' Ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

ἀντιστρ. ά. Ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ,
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
Κτεάνων χρηματοδαίτας,
Πικρὸς ὠμόφρων σίδαρος,
Χθόνα ναίειν διαπήλας,

Ὁπόσαν ἂν καὶ φθιμένοις κατέχειν,
Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
στροφὴ β'. Ἐπειδὰν αὐτοκτόνως
Αὐτοδάϊκτοι θάνωσι,
Καὶ χθονία κόνις πίῃ
Μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
Τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
Τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ
Πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.
ἀντισρ. β'. Παλαιγενῆ γὰρ λέγω
Παραβασίαν ὠκύποινον·
Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει,
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος
Βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
Μεσομφάλοις Πυθικοῖς
Χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέννας ἄτερ, σώζειν πόλιν,
στροφὴ γ'. Κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις,
Ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
Πατροκτόνον Οἰδιπόδα, ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν
Σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
Ῥίζαν αἱματόεσσαν,
Ἔτλα. παράνοια σύναγε
Νυμφίους φρενώλεις·
ἀντισρ. γ'. Κακῶν δ', ὥσπηρ θάλασσα, κῦμ' ἄγει·
Τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
Τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει.
Μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
Τείνει πύργος ἐν εὔρει.

Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
Μὴ πόλις δαμασθῇ.
στροφὴ γ'. Τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί;
Βαρεῖαι καταλλαγαί,
Τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.
Πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
Ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
Ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
ἀντιστρ. γ'. Τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
Θεοί, καὶ ξυνέστιοι
Πόλεως, πουλύβοτος τ' αἰὼν βροτῶν
Ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον
Ἀναρπαξάνδραν
Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
στροφὴ δ'. Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
Ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
Γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν;
Μαινομένᾳ κραδίᾳ
Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν
Πατροφόνῳ χερί. τῶν
Κρεισσοτέκνων δ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη·
ἀντιστρ. δ'. Τέκνοις δ' ἀραίας
Ἐφῆκεν, ἐπικότους τροφᾶς,
Αἶ αἶ, πικρογλώσσους ἀράς;
Καί σφε σιδαρονόμῳ
Διαχειρίᾳ ποτὲ λαχεῖν
Κτήματα· νῦν δὲ τρέω
Μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
Πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
Πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα·
Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου
Πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
Ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·
Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασι·
Τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
Ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
Κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

[Πόλις σέσωσται, βασιλέες δ' ὁμόσποροι]
Ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων . . .

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος . . .

ΧΟΡΟΣ.

Οἲ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν, ὅμως φράσον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
Τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύσασθαι πάρα·
Πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
Δισσὼ στρατηγὼ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
Ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
Πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
Πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
Δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
Τούσδε ῥύεσθε·
Πότερον χαίρω, κἀπολολύξω
Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,

Ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυςδαίμονας
Ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχας;
Οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
Καὶ πολυνεικεῖς
Ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.
στροφή. Ὦ μέλαινα καὶ τελεία
Γένεος, Οἰδίπου τ' Ἀρά,
Κακόν με καρδίᾳ τί περιπιτνεῖ κρύος·
Ἔτευξα τύμβῳ μέλος
Ὡς θυιάς, αἱματοσταγεῖς
Νεκροὺς κλύουσα δυςμόρως θανόντας, ἦ δύςορνις
Ἅδε ξυναυλία δορός.
ἀντιστρ. Ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε
Πατρόθεν εὐκταία φάτις·
Βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν,
Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
Καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
Ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. ἦλθε δ'
Αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
μονοστρ. Τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος.
Διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
Κάκ', αὐτοφόνα, δίμοιρα,
Τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
Δόμων ἐφέστιοι.
Ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον
Ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν

Πί-

Πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
Τὰν ἄστονον, μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα,
Τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
Πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
Ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος
Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη·
Θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στηθέων ἥσειν, ἄλγος ἐπάξιον.
Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
Τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος
Ἰαχεῖν, Ἀΐδα τ'
Ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ΧΟΡΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
Στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
Κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
Μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στροφὴ ά. Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
Δόμους πατρῴους ἑλόντες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

Μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
Εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμᾳ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

ἀντιστρ. α'. Ἰὼ ἰὼ δωμάτων
Ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μόναρχίας
Ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε συν σιδάρῳ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'

Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στρ. β'. Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι . . . .

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'

Τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'

Αἶ αἶ δαιμόνιοι,
Αἶ αἶ δ' ἀντιφόνων
Θανόντων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'

Διανταίαν λέγεις πλαγάν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Δόμοισι καὶ σώμασι πεπλαγμένους ἐννέπω.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Ἀναυδάτῳ μένει
Ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
Διχόφρονι πότμῳ.

ΧΟ-

ΧΟΡΟΣ.

ἀντισρ. Διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
Στένουσι πύργοι, στένει πέδον φίλανδρον· Μενεῖ
Κτέανα τ' ἐπιγόνοις,
Δι' ὧν αἰνομόροις
Δι' ὧν νεῖκος ἔβα,
Καὶ θανάτου τέλος,
Ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
Κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·
Διαλλακτῆρι δ' οὐκ
Ἀμεμφία φίλοις,
Οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στρ. γ'. Σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι.
Σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
Τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
Τάφων πατρῴων λάχαι.
Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς
Προπέμπει δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος; αὐτοπήμων,
Δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής, ἐτύμως δακρυχέων
Ἐκ φρενός, ἅ, κλαιομένας μου, μινύθει,
Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ἀντισρ. γ'. Πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
Ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίταις,
Ξένων δὲ πάντων στίχας
Πολυφθόρους ἐν δαΐ.

Δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα
Πρὸ πασῶν γυναικῶν ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται,
Παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα, τούσδ' ἔτεχ' οἳ.
Δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
Χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στρ. δ'. Ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανωλέθροι διατομαῖς οὐ φίλαις,
Ἔριδι μαινομένᾳ, νείκεος ἐν τελευτᾷ.
Πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
Ζωὰ φονορύτῳ
Μέμικται, κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
Πικρὸς λυτὴρ νεικέων
Ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ
Πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος·
Πικρὸς δὲ χρημάτων
Κακὸς δατητὰς Ἄρης,
Ἀράν γε πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ἀντιστρ. δ'. Ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι διοσδότων ἀχέων
Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαντες
Πόνοισι γε δόμοι·
Τελευτᾷ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
Τετραμμένου παντρόπῳ

Φυ-

Φυγᾷ γένους. Ἔστακε δ' Ἄτας
Τρόπαιον ἐν πύλαις,
Ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
Δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παισθεὶς ἔπαισας.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴτω γόος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴτω δάκρυα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Προκεῖσεται κατακτάς·
Ἠὲ ἠέ, μαίνεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ,

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρὸς φίλου γ᾽ ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Διπλᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διπλᾶ δ᾽ ὁρᾷν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αχέων τοίων τάδ᾽ ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πέλας δ᾽ ἅιδ᾽ ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ μοῖρα βαρυδότοιρα μογερὰ,
Πότνία τ᾽ Οἰδίπου σκιὰ,
Μέλαινά τ᾽ Ἐριννὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ηὲ ἠὲ, δυσθέατα πήματ᾽ ἐδείξατ᾽ ἐκ φυγας ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Οὐδ᾽ ἵκεθ᾽ ὡς κατέκτανεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σωθεὶς δὲ πνεῦμ᾽ ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Απώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ τὸ τοῦδ᾽ ἐνόσφισεν.

ΙΣΜΗ-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τάλανα καὶ παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δύςονα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διυγρα τριπάλτων πημάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ολοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ολοὰ δ' ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερὰ,
Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
Μέλαινά τ' Ἐριννὺς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.
Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' οὐδὲν ὕςερον μαθών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Επεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ, ἰὼ πόνος,
Ἰὼ, ἰὼ κακὰ
Δώμασι, καὶ χθονί;
πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἰὼ, ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ, ἰὼ, δυστάνων κακῶν, ἄναξ
Ἐτεόκλεις, ἀρχηγέτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.

ΙΣΤΗΝΗ.

Ἰὼ, ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰώ, ἰὼ, ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἰὼ, ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΧΟΡΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ. ΚΗΡΥΞ.

ΚΗΡΥΞ.

Δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χρὴ
Δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·

Ἐτεο-

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ', ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς,
Θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
Εἴργων γὰρ ἐχθρούς, θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει·
Ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
Τέθνηκεν, οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
Οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
Τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
Ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
Ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
Τῷ τοῦδ'· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
Θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλών, ᾕρει πόλιν.
Οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
Ταφέντ' ἀτίμως, τοὐπιτίμιον λαβεῖν·
Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
Μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
Εἶναι δ' ἄτιμον ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
Ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
Ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
Ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
Μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.

Τοιγὰρ θέλουσ᾽ ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
Ψυχή, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.
Τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
Γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι,
Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
Καὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
Θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗΡΥΞ.

Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

Τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τράχυν᾽, ἄθαπτος οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

᾽Αλλ᾽ ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

῎Ηδη τὰ τοῦδ᾽ οὐ διατετίμηται θεοῖς;

ΚΗΡΥΣ.

Οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗΡΥΞ.

᾽Αλλ᾽ εἰς ἅπαντας ἀνθ᾽ ἑνὸς τόδ᾽ ἔργον ἦν.

ΑΝ-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
Ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ'· ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Φεῦ, φεῦ.
Ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐριννύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
Γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως·

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
Μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον
Ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
Δεῖμα πολιτῶν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

Σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
Τεύξῃ· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
Μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
Εἶσιν. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Δράτω τε πόλις καὶ μὴ δράτω

Τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.
Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψομεν
Αἴδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
Κοινὸν τόδ᾽ ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
Ἄλλοτ᾽ ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄.

Ἡμεῖς δ᾽ ἅμα τῷδ᾽, ὥσπερ τε πόλις
Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
Μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
Ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
Μὴ ᾽νατραπῆναι, μηδ᾽ ἀλλοδαπῶν
Κύματι φωτῶν
Κατακλυσθῆναι ταμάλιστα.

Σ Χ Ο Λ.

α. 1. Κάδμου πολῖται] ὁ Ετεοκλῆς προλογίζει, καὶ παρασκευάζων τὸν λαὸν ἅπαντα πρὸς Φρουρὰν τῆς πόλεως, Φησὶν, Ω Κάδμου πολῖται, ἤτοι ὦ θηβαῖοι, πρέπει λέγειν τὰ καίρια καὶ τὰ ἐνδεχόμενα, ἢ τὰ ἀναγκαῖα, τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅςις Φυλάσσει καὶ ἔχει καὶ Φέρει τὸ πρᾶγος, ἤγουν πρᾶγμα καὶ ἐξουσίαν, ἐν πρύμνῃ, ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ, νωμῶν καὶ κινῶν καὶ οἰακονομῶν οἴακα πόλεως, ἤγουν τὴν τῆς πόλεως κυβέρνησιν, μὴ κοιμῶν καὶ κοιμίζων καὶ ἀναπαύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν ὕπνῳ, τροπικῶς δὲ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο ὁ ποιητὴς, πρύμνην καλῶν τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως, οἴακα δὲ τὴν ταύτης κυβέρνησιν.

β. 1. Κάδμου πολῖται] προλέγει νῦν Ετεοκλῆς ὡς εἰ κινδυνεύσει πρὸς πόλεμον, θρήνοις καὶ ᾠδαῖς τιμῆσαι ἂν αὐτὸν τοὺς πολίτας· οὐχ', ὡς οἴονταί τινες, ἀτιμάσαι αὐτὸν καὶ ὑβρίσαι, τὸ ὑμνοῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνοντες· ὅτι δὲ ἀληθές ἐςι τοῦτο, καὶ οὐχ ὅπερ ἐκεῖνοί Φασι, μαρτυρεῖ τὸ οἰμώγμασι. πῶς γὰρ ἂν οἷόν τ' ἦν ἅμα μὲν ὑβρίζειν αὐ-

αὐτὸν, ἅμα δὲ θρήνοις τιμᾶν· ἀλλὰ ὑμνοῖτο καὶ θαυμάζοιτο ὑπὸ τῶν ἀςῶν ἐν πολλοῖς ἐπαίνοις, ὡς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κεκινδυνευκὼς, καὶ θρήνων ἀξιοῖτο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἐπεὶ καὶ τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ τὸν ἔπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἴμων καὶ τῶν ὁδῶν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπαίνους ᾖδον. ὥσπερ ἐςὶ καὶ τὸ ἐγκώμιον τὸ ἐν κώμαις καὶ ςενωποῖς λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς ςενωπούς. ἴσως δ' ἄν τις ἐνταῦθα ἐνςαίη, λέγων, ὡς οὐ καιρὸν εἶχε τοιαῦθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολίτας λέγειν Ετεοκλῆς. καὶ φαμὲν, ὡς οὐ παρακελευόμενος ταῦτα λέγει, ἀλλ' εἰκάζων καὶ οἱονεὶ μαντευόμενος, ἐπειδὴ καὶ εὐκτικῷ ἀλλ' οὐ προςακτικῷ ἐχρήσατο ῥήματι. χρὴ λέγειν] ἐκεῖνον. τὰ καίρια] τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ἁρμόζοντα τῷ καιρῷ.

β. 2. Οςις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως] ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν πόλεως ἔχει. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῇ νηὶ κυβερνήτου.

α. 3. Οἴακα νωμῶν] κυβερνήτης ὢν τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. καλῶς ὁ ποιητὴς τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως ἐξισοῖ τῷ τῆς νηὸς κυβερνήτῃ. ὅπερ γὰρ ὁ κυβερνήτης ἐν τῇ νηὶ, τοῦτο αὐτὸ καὶ ἀρχηγὸς ἐν τῇ πόλει. μὴ κοιμώμενος, ἐκ τοῦ φροντίζειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. καὶ Ὅμηρος, Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.

β. 3. Οἴακα νωμῶν] ἐξουσίαν διεξάγων, κινῶν· ὅςις ἐν πρύμνῃ καθήμενος καὶ τοὺς οἴακας ἔχων, τουτέςι, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς πόλεως, μὴ κοιμῶν] ἀναπαύων, ἀλλὰ εὐφροντίζων.

α. 4. Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν] εἰ μὲν γὰρ καλῶς, φησὶ, πράξαιμεν, τῆς εὐπραξίας ἡ αἰτία ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀναφέρεται. τῆς δὲ δυσπραξίας, ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. διὸ καί φησιν, εἰ δ' αὖτε καὶ πάλιν συμφορὰ καὶ δυςυχία τύχοι, ἤγουν ἐὰν δυςυχήσωμεν, καὶ κακῶς πάθωμεν (ὃ περ μὴ γένοιτο) ὁ Ἐτεοκλῆς ἂν (τοῦτ' ἔςιν ἐγὼ) εἷς ὢν, πολὺς κατὰ πόλιν ὑμνοῖτο καὶ λοιδοροῖτο καὶ ὑβρίζοιτο ὑπὸ τῶν πολιτῶν διὰ κακῶν καὶ πολυςρόφων ὕβρεων, καὶ ψόγων καὶ ὀνειδισμῶν, ὧν τινων τούτων ὁ Ζεὺς γένοιτο ἀλεξητήριος, ἐπώνυμος τῇ πόλει καδμείων, ἀντὶ τοῦ οὕτως ὀνομαζόμενος ἐν Θήβαις. τοῦτο γὰρ ἔχει ἐπώνυμον ἐν Θήβαις ὁ Ζεὺς, καὶ ἐκεῖ Ζεὺς τιμᾶται ἀλεξητήριος. φησὶν οὖν, συμφώνως ἑαυτῷ τιμῶντο.

β. 4. Εὖ πράξαιμεν] εὐτυχήσαιμεν. αἰτία θεοῦ] τῆς εὐτυχίας τῆς πόλεως ὑπερμαχοῦντος.

β. 5. Αὖθι] πάλιν. μὴ γένοιτο] εἴθε.

β. 6. Πολὺς] δέον πολὺ εἰπεῖν πολὺς εἶπε, πρὸς τὸ Ἐτεοκλῆς.

α. 7. Ὑμνοῖτο] ὑμνεῖσθαι μέσον.

β. 7. Ὑμνοῖτο] ἐπαινοῖτο. φροιμίοις πολυῤῥόθοις] ἐπαίνοις παμπολλοῖς.

β. 8. Οἰμώγμασι] θρήνοις. ὧν] οἰμωγμάτων. ἀλεξητήριος] ἀποσοβητής.

β. 9. Ἐπώνυμος] ἐπειδὴ πολλαὶ Διὸς προσηγορίαι, καλεῖται γὰρ φιλοξένιος, ἀλεξητήριος, καὶ ἕτερα, διὰ τοῦτο εἴρηκεν ἐπώνυμος. δέον δὲ ἐπωνύμως εἰπεῖν ἐπώνυμος εἶπε πρὸς τὸ Ζεὺς.

α. 10. Τὸν ἐλλείποντ' ἔτι] τὸν ἐλλείποντα ἔτι ἡλι-

λικίας ἀκμαίας καὶ ὀξυτάτης, ἤτοι τὸν νεάζοντα· καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ, ἤτοι τὸν γηραιὸν καὶ παρηβηκότα καὶ παρακμάσαντα ὑπὸ τοῦ χρόνου.

β. 10. Υμᾶς δὲ χρὴ] τοῦτο κατὰ ἄθροισιν καὶ μερισμόν. ἐλλείποντα] ςερούμενον.

β. 11. Ηβης ἀκμαίας] ἡλικίας ἀκμαζούσης καὶ πρὸς μάχην ἐπιτηδείας, ἀλλ' ἔτι μειράκιον ὄντα καὶ ἔξηβον χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ, γέροντα ὄντα.

α. 12. Βλάςημον] ἤτοι αὔξησιν καὶ προκοπὴν αὔξοντα καὶ βλαςάνοντα σωματικὴν, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχην.

β. 12. Βλάςημον ἀλδαίνοντα σώματος] ἤτοι τὴν ἄυξησιν καὶ προκοπὴν ἄυξοντα καὶ βλαςάνοντα σώματος, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχας.

α. 13. Ωραν] Φροντίδα, ἡλικίαν. ἵν' ᾖ ὁ νοῦς οὗτος, ἕκαςον ὑμῶν ἔχοντα Φροντίδα τῆς πόλεως, ἢ ἕκαςον κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ, βοηθεῖν τῇ πόλει, ὡς πρέπον ἐςίν.

β. 13. Ωραν] Φροντίδα τῆς πόλεως. ἕκαςον] μειράκιον, γέροντα, νεανίσκον. ὥς τι συμπρεπὲς] καθὼς ἐςιν ἁρμόζον τῇ ἑαυτοῦ ἡλικίᾳ. δέον δὲ εἰπεῖν καὶ τὸν ἀλδαίνοντα ἀσυνδέτως ἐξήνεγκε, ὥςε τοὺς μὲν γέροντας σὺν τοῖς μειρακίοις λιτὰς ποιεῖσθαι, τοὺς δὲ νέους μάχεσθαι.

β. 14. Αρήγειν] βοηθεῖν.

β. 15. Εξαλειφθῆναι] πεπαῦσθαι.

α. 16. Τέκνοις τε] κοινὸν τὸ ἀρήγειν.

β. 16. Τέκνοις] ἀρήγειν ἀπὸ κοινοῦ. γῇ τε μητρὶ,

τρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ] βροτῶν· τουτέςι τῇ μητρὶ τῇ φιλτάτῃ τῶν ἐν ἀνθρώποις μητέρων.

α. 17. Ερποντας] κυρίως περὶ παίδων τὸ ἕρποντας.

β. 17. Η] αὕτη. νέους] ὑμᾶς ὄντας.

α. 18. Πανδοκοῦσα] ὑποδεχομένη. πάντα πόνον τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχομένη.

β. 18. Πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον] δεχομένη παιδεύσεως κακοπάθειαν, πόνον.

β. 19. Οἰκιςῆρας ἀσπιδοφόρους] οἰκήτορας πολεμιςὰς καὶ ἀνδρείους.

α. 20. Οπως γένοισθε] πιςοὶ δηλονότι, πρὸς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς κίνδυνον πρόθυμοι.

β. 20. Πιςοὺς] βεβαίους. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε] ἵνα ὑπάρξητε πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν ἣν ὑμῶν ἔχει ἡ πόλις ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σωτηρίας.

β. 21. Ες τόδ᾽ ἦμαρ εὖ ῥέπει θεὸς] μέχρι τῆςδε τῆς ἡμέρας καλῶς ἡμῖν ἐκ τύχης ἔχει τὰ πράγματα.

β. 22. Χρόνον] κατὰ. πυργηρουμένοις] πολιορκουμένοις.

β. 23. Τὰ πλείω] κατὰ. ἐκ θεῶν] ἐκ τῆς αὐτῶν βοηθείας. κυρεῖ] ὑπάρχει.

α. 24. Οἰωνῶν βοτηρ] σκοπὸς, ὁ Τειρεσίας.

β. 24. Ο μάντις] ὁ Τειρεσίας. οἰωνῶν βοτὴρ] ποιμήν. διὰ τὸ τὰς πτήσεις αὐτῶν ἀνιχνεύειν ἐν ταῖς μαντείαις.

α. 25. Εν ὠσὶ νωμῶν] ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πτήσεις διέκρινεν, οὐχ ὁρῶν ὁ Τειρεσίας ἐπέβαλλε τῇ τέχνῃ, ἤτοι ἑτέρου ὑπαγορεύοντος, οὐκ αὐτὸς ὢν αὐτόπτης τῶν ὀρνέων. πυρὸς δίχα] οὐκ ἐμπύροις χρώμενος.

β.

β. 25. Ἐν ὠσὶ νωμῶν] διεξάγων. τὸ ἐν ὠσὶ καὶ φρεσὶ λέγει, ἐπειδὴ τυφλὸς ὢν ἠρώτα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πῶς αἱ ὄρνιθες ἵπτανται, καὶ παρ' αὐτῆς ἀκούων ἐλογίζετο κατὰ νοῦν, καὶ τὰς μαντείας ἐποίει. τὸ δὲ πυρὸς δίχα εἶπε πρὸς τὸ συναγόμενον ἀπὸ τοῦ ἐν ὠσὶ καὶ φρεσὶ νωμῶν χρηστηρίους ὄρνιθας, ἵν' ᾖ ὁ δι' ὀρνίθων μαντευόμενος, καὶ οὐ διὰ πυρός.

α. 26. Χρηστηρίους] μαντευτικούς.

β. 26. Χρηστηρίους ὄρνιθας] τοὺς τῆς μαντείας εὐφόρους καὶ συντελεῖς.

β. 27. Οὗτος] σκόπει τὴν σύνταξιν, εἰπὼν γὰρ ἄνω νῦν δὲ, καὶ δέον οὕτω ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν· νῦν δὲ ὡς ὁ μάντις φησὶν ὑπὸ τοῦ πολεμίων ἐπιβουλευόμεθα, οὕτω δέον εἰπεῖν; τίνα διὰ μέσου ἐπανάληψιν ἐποίησε; καὶ ἄλλως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν. εὑρηται δὲ πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρὰ λογοποιοῖς.

β. 28. Προσβολὴν Ἀχαΐδα] ἐπίλευσιν τοῦ τῶν Ἀχαιῶν στρατοῦ.

α. 29. Νυκτηγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ ἀγορεύειν καὶ βουλεύεσθαι.

β. 29. Νυκτηγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ ἀγείρεσθαι.

α. 30. Ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις] ἀλλὰ πάντες σὺν παντευχίᾳ καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ὅπλοις, ἤγουν ὡπλισμένοι, ὁρμᾶσθε, σοῦσθε ὁμοίως ἐς τὰς ἐπάλξεις καὶ τοὺς προμαχῶνας τῶν πύργων, καὶ ἐπὶ τὰς πύλας, καὶ ἐπὶ τοῖς σέλμασι καὶ ταῖς καθέδραις καὶ ταῖς κατασκευαῖς τῶν πύργων στάθητε, μίμνοντες δὲ καὶ ἐπιμένοντες καὶ καρτεροῦντες, θαρσεῖτε, μηδὲ

λίαν

λίαν φοβεῖσθε τὸν ὅμιλον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐπηλύδων, ἤγουν τῶν ἀπὸ ξένης ἐλθόντων πολεμίων. εὖ καὶ καλῶς ὁ θεὸς παράσχοι ἡμῖν, καὶ ἀγαθὰ πράξειεν. ὅμιλος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ τὴν ἴλην ἔχειν.

β. 30. Ἐπάλξεις] τείχη. πύλας πυργωμάτων] ἐν γὰρ πύργοις αἱ πύλαι.

β. 31. Σοῦσθε] ὁρμᾶσθε. παντευχίᾳ] πανοπλίᾳ.

α. 32. Πληροῦτε θωρακεῖα] τὰ τείχη, διὰ τὸ τὴν πόλιν ὡς θώρακα ἔχειν αὐτά. σέλμασι] ταῖς καθέδραις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν.

β. 32. Πληροῦτε θωρακεῖα] γεμίζετε ἑαυτῶν τὰς ἐπάλξεις. σέλμασι] ςάσεσι, καθέδραις.

β. 34. Εὐθαρσεῖτε] θαῤῥοῦντες ἀτρέπτως ἵςασθε. ἐπηλύδων] ξένων.

α. 35. Εὖ τελεῖ θεὸς] καλὰ θεὸς παρέχει.

β. 35. Ταρβεῖτε] ἐκπλήττεσθε καὶ φοβεῖσθε. ὅμιλον] πλῆθυν. εὖ τελεῖ θεὸς] καλῶς ὁ θεὸς ἀεὶ ποιεῖ ὥςε καὶ τὸν ἡμῶν ὄλεθρον οὐκ ἐθελήσει.

α. 36. Σκοποὺς δὲ κἀγὼ] καὶ ἐγὼ δὲ, φησὶν Ἐτεοκλῆς, ἔπεμψα σκοποὺς καὶ ἐπιτηρητὰς καὶ κατοπτῆρας τοῦ ςρατοῦ τῶν Ἑλλήνων, οὕςτινας πέποιθα καὶ θαῤῥῶ μὴ ματᾶν καὶ ματαιοπονεῖν ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτ᾽ ἔστι, μὴ μάτην ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μαθεῖν ἅπαντα, καὶ κατοπτεῦσαι τὸν ςρατὸν τῶν Ἑλλήνων. καὶ ἀπὸ τούτων μαθὼν ἐγὼ, οὐδαμῶς ἂν ληφθῶ, καὶ κρατηθῶ τῶν Ἑλλήνων δόλῳ. τὸ δὲ μὴ, παρέλκον.

β. 36. Σκοποὺς] κατασκόπους. ςρατοῦ] τῶν πολεμίων.

β. 37. Ματᾷν ὁδῷ] ματαίως ἀνύσαι τὴν τῆς κατασκοπῆς πορείαν.

β. 38. ΛηΦθῶ δόλῳ] κρατηθῶ δόλῳ τῷ τῶν πολεμίων.

α. 39. Ετεόκλεες, Φέριςε] ἄγγελος ἐλθὼν Φησὶ πρὸς τὸν Ετεοκλέα, ὦ Φέριςε βασιλεῦ τῶν Καδμείων, ἥκω καὶ ἔρχομαι Φέρων σοι σαΦῆ καὶ Φανερὰ πάντα τὰ ἐκεῖσε· καὶ αὐτὸς δ' ἐγώ εἰμι κατάσκοπος τῶν πραγμάτων, οὐχ ὑπ' ἄλλων ταῦτα μαθών.

β. 39. Φέριςε] ὑπέρτατε.

β. 40. Ηκω] ἦλθον· σαΦῆ] Φανερά. τἀκεῖθεν ἐκ ςρατοῦ] τῶν πολεμίων. τὸ ἐκεῖθεν καὶ τὸ ςρατοῦ ἐκ παραλλήλου, μεθερμηνευτικὸν ὂν τοῦ ςρατοῦ τὸ ἐκεῖθεν. Φέρων] σοί.

β. 41. Κατόπτης] θεατής. τῶν πραγμάτων] ἃ καθ' ἡμῶν οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐργάζεσθαι.

α. 42. Θούριοι λοχαγέται] ὁρμητικοὶ πρὸς πόλεμον. λοχαγέται ἤγουν ςρατηγοί.

β. 42. Θούριοι λοχαγέται] πολεμικοὶ ςρατηγοί.

α. 43. ΤαυροσΦαγοῦντες ἐς] οὕτω θύοντες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἐμαντεύοντο. Μελάνδετον σάκος] ἤτοι τὸ μελανθὲν τῷ αἵματι· ἢ τὸ ἐκ μελαινῶν βυρσῶν κατεσκευασμένον. τὸ μελάνδετον δὲ καλῶς ἐπὶ ξίΦους ῥηθείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τὸ δετὸν, ὡς ἐπὶ τοῦ κελαινεΦὲς τὸ νέΦες. ἢ τὸ περιΦέρειαν σιδηρᾶν ἔχον· μέλας γὰρ ὁ σίδηρος.

β. 43. ΤαυροσΦαγοῦντες] ταύρους σΦάττοντες. μελάνδετον σάκος] διὰ σιδήρου δεδεμένην ἀσπίδα.

β.

β. 44. Θιγγάνοντες] ψαύοντες. χερσὶ] ταῖς αὐτῶν. φόνου] αἵματος.

β. 45. Ενυὼ] μάχην. Φιλαίματον φόνον] τὸν αἵματι χαίροντα εὔφορον τοῦ φόνου θεόν. ἔυρηται καὶ Φόβον.

α. 46. Ωρκωμότησαν] ὅρκους ἐποίησαν εἰς τὸν Αρην τὲ καὶ τὴν Ενυὼ, καὶ τὸν Φιλαίματον Φόβον, (Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Αρεως) τοῦτο ὤμοσαν ἢ ἀλαπάξειν καὶ κατασκάψειν τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων, θέντες καὶ ποιήσαντες ταύτῃ τῇ πόλει κατασκαφὰς ἢ ἀποθανεῖν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ.

β. 46. Ωρκωμότησαν] ὤμοσαν. κατασκαφὰς] πορθήσεις καὶ ἀφανισμούς.

β. 47. Λαπάξειν] ἐκπορθήσειν.

β. 48. Τήνδε] τὴν τῶν Θηβαίων. Φυράσειν φόνῳ] βάψειν τῷ αἵματι.

α. 49. Μνημεῖα θ' αὑτῶν] περόνας ἢ τρίχας, ἤ τι τοιοῦτον. ἔθος γὰρ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς οἰκείοις πέμπειν σημεῖα, ἢ περόνας, ἢ ταινίας, ἢ βοςρύχους, ἤ τι τοιοῦτον.

β. 49. Μνημεῖα] ἐνθυμήσεις.

α. 50. Εςεφον] ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν, πρὸς ἅρμα δὲ Αδράςου, ἐπεὶ Αμφιάραος αὐτοῖς ἐμαντεύσατο, μόνον Αδραςον σωθήσεσθαι. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἱςορίας ἔλαβεν, ὅτι ἐσώθη ὁ Αδραςος· ἐπεὶ πόθεν ᾔδεσαν ὅτι δὴ φεύξεται; Αλλως. ὁ Αμφιάραος, εἷς τῶν Αργείων ὢν, οἷα μάντις, προεῖπεν αὐτὸν μόνον τὸν Αδραςον καὶ τὸ αὐτοῦ ἅρμα ὑποςρέψειν ἐκ Θηβῶν, τοὺς δὲ ἄλλους ἐκεῖσε ἀπολεῖσθαι. διὰ τοῦτο γοῦν

ἕκαςος τῶν Ἀργείων ἐζωγράφει τῷ ἅρματι τοῦ Ἀδράςου τὴν οἰκείαν μορφὴν, ἵνα ἐὰν συμβῇ ἀπολωλέναι αὐτοὺς ἐκεῖσε, ὑποςρέψῃ δὲ ὁ Ἄδραςος μόνος μετὰ τοῦ οἰκείου ἅρματος, θεῶνται ἐν εἰκονίσμασιν ὑπό τε τῶν γονέων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν.

β. 50. Ἐςεφον] περιετίθουν. ὁ μάντις Ἀμφιάραος εἷς ὢν τῶν ἑπτὰ ςρατηγῶν ἔφη καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἓξ ἐν Θήβαις πεσεῖν, Ἄδραςον δὲ μόνον εἰς Ἄργος ἀναχωρήσειν. διὰ τοῦτο ἕκαςος ἐδίδου αὐτῷ ἢ δακτύλιον ἢ ἄλλο τι ὃ εἶχεν ἀγαγεῖν εἰς Ἄργος, ἵνα οἱ σφῶν πατέρες ταῦτ' ἔχοντες μέμνωνται αὐτῶν.

α. 51. Οἶκτος δ' οὔτις ἦν] οὐκ ἦν ἔλεος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προϊὼν ἐκθηλύνων τὴν ὁρμήν. ἤγουν, οὐκ ἦν παρ' αὐτοῖς φιλόψυχος λογισμὸς, οὐδ' οἶκτον ζωῆς ἐν γλώττῃ προέφερον, ἀνακόπτοντα αὐτοὺς τοῦ ἐγχειρήματος. σιδηρόφρων γὰρ καὶ ἀκαμπὴς καὶ σκληρὸς θυμὸς αὐτῶν ἔπνει ἀναπτόμενος τῇ ἀνδρείᾳ, δεδορκότων καὶ βλεπόντων αὐτῶν Ἄρην, ἤτοι φονικὸν καὶ πολεμικὸν ὁρώντων, ὡς λεόντων.

β. 51. Λείβοντες] χέοντες. οἶκτος] ἔλεος. διὰ ςόμα] ἑαυτῶν, ἡ διὰ οὐ μόνον ὅταν δηλοῖ αἰτίαν συντάσσεται αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ ὅταν δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν, οὐ γὰρ μόνον φαμὲν ὅτι διὰ τῶν ῥητόρων πάνθ' ἡμῖν τὰ χρηςὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ῥήτορας εὑρήσεις δὲ καὶ προϊὼν, διὰ ςόμα πυριγενετᾶν χαλινῶν· οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνουσι, διὰ ςόμα ἀντὶ τοῦ εἰς ςόμα λέγοντες.

β. 52. Σιδηρόφρων] σκληρὸς καὶ ἄκαμπτος. θυμὸς] αὐτῶν. φλέγων] θερμῶς κινούμενος.

α.

α. 54. Πύςις οὐκ ὄκνῳ χρον.] εἰς ἐπέκτασιν πολλοῦ καιροῦ. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα γνώσῃ τῇ πείρᾳ. ἡ περὶ τούτων ἀκοὴ οὐ βραδέως γέγονε. τάχυ γὰρ ἤγγειλα.

β. 54. Τῶνδε πύςις] τούτων φήμη, ἀκοή. οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται] οὐκ ἀναβολῇ βραδύνει.

α. 55. Κληρουμένους δ' ἔλειπον] κατέλειψα δὲ αὐτοὺς ἐκεῖσε κλῆρον ποιουμένους, ὅπως ἕκαςος αὐτῶν ἄγοι λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ τάξιν πολεμικὴν πρὸς πύλας, πάλῳ καὶ κλήρῳ τοῦτο λαχών. κλήρους γὰρ ποιησαμένων τῶν ἑπτὰ λοχαγῶν, μία πύλη ἑκάςῳ ἐδόθη πρὸς φυλακήν.

β. 55. Κληρουμένους] κλήρους βάλλοντας. ὡς] ἵνα. πάλῳ] κλήρῳ.

β. 56. Λόχον] ἐνέδραν.

β. 57. Εκκρίτους] ἐξειλεγμένους.

β. 58. Τάγευσαι] ὡς ταγὸς καὶ ἡγεμὼν τῆς πόλεως τάξαι.

β. 59. Εγγὺς] τῆς πόλεως. ἤδη] ἀπὸ τοῦ νῦν.

α. 60. Αργηςὴς] λευκός.

β. 60. Κονίει] κόνιν ἐγείρει. ἀργηςὴς] λευκός.

β. 61. Χραίνει] βρέχει. ςαλαγμοῖς] ῥανίσι.

α. 62. Σὺ δ' ὥςε νηὸς] σὺ δ' ὥσπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης νεὼς, φράξαι καὶ φρούρησον τὴν πόλιν. Κεδνὸς] ἀσφαλὴς, βέβαιος.

β. 62. Ως] ὥσπερ. κεδνὸς οἰακοςρόφος] συνετὸς κυβερνήτης.

α. 63. Καταιγίσαι] σφοδρῶς καταπνεῦσαι τὰς πνοὰς τοῦ πολέμου. τροπικὸς δὲ ὁ λόγος. ὤφελε γὰρ εἰ-

εἰπεῖν πνοὰς ἀνέμου, ἀλλὰ περὶ πολέμου λέγων διὰ τοῦτο καὶ τὴν τροπὴν φυλάττει, νῆα μὲν τὴν πόλιν ὀνομάζων, πνοὰς δὲ Ἄρηος τὴν σφοδρότητα τοῦ πολέμου, κῦμα δὲ χερσαῖον τὴν σύῤῥοιαν τοῦ πλήθους τοῦ ϛρατοῦ τῶν ἐναντίων.

β. 63. Φράξαι] φύλαξον καὶ ἀσφαλίσαι, καταιγίσαι] καταβαλεῖν καὶ ἀνατρέψαι. χρῆται δὲ δι' ὅλου τῇ μεταφορᾷ.

α. 64. Βοᾷ γὰρ κῦμα] πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπήγαγε τὸ κῦμα παρακεκινδυνευμένως δὲ εἶπε κῦμα χερσαῖον.

β. 64. Κῦμα χερσαῖον ϛρατοῦ] ἐπειδὴ τὸ κῦμα θαλάσσης ἐϛὶ, διὰ τοῦτο χερσαῖον εἶπε. δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν σφοδρὰν τοῦ ϛρατοῦ ῥύμην.

α. 65. Καὶ τῶνδε καιρὸν] τοῦτ' ἔϛι, μὴ ἐκπέσῃς τοῦ δέοντος χρόνου.

β. 65. Τόνδε καιρὸν] τὸν τῆς προσβολῆς ἐκείνων. ὅςις ὤκιϛος] ταχύτατος, ἤγουν πρόλαβε ταχέως τὴν ἐκείνων ἔφοδον.

β. 66. Κἀγὼ] καὶ ἐγὼ ἕξω τὰ ἐπίλοιπα ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον πιϛόν· τουτέϛιν ἀπελθὼν αὖθις ἐκεῖσε καὶ ἕκαϛα τῶν πραττομένων σκοπῶν, ἀγγελῶ σοι. καλεῖται δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον, ἐπειδὴ ὥσπερ τοὺς κατασκόπους ἔχομεν, οὕτω καὶ τοὺς οἰκείους ὀφθαλμούς. τὸ δὲ πιϛὸν λέγει, ὅτι ὁ ἰδών τι μᾶλλον τοῦ ἀκούσαντος ἐπίϛαται, καὶ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία, ὀφθαλμοὶ ὠτίων πιϛότεροι. τὰ λοιπὰ] τούτων. πιϛὸν] βέβαιον.

α. 67. Ὀφθαλμὸν ἕξω] ἀσφαλῶς φυλάξω.

β.

β. 67. Σαφηνεῖ λόγου] ἀκριβεστάτη ἀγγελίᾳ τοῦ ἐμοῦ λόγου.

β. 68. Τῶν θύραθεν] τῶν πολεμίων.

β. 69. Πολισσοῦχοι θεοὶ] οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες καὶ φυλάσσοντες.

β. 70. Ἐριννὺς] φθοροποιὴ. πατρὸς] τοῦ ἡμετέρου.

β. 71. Πρυμνόθεν] ῥιζόθεν. πανώλεθρον] ποταπήν.

α. 72. Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν] ἤγουν τὴν μὴ βάρβαρον οὖσαν, ἀλλ' Ἑλληνίδα καὶ αὐτήν.

β. 72. Ἐκθαμνίσητε] ἐκσπάσητε. δηϊάλωτον] ὑπὸ πολέμου ἠφανισμένον. Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν] διάλεκτον ἤτοι Ἑλληνίδα οὖσαν.

β. 73. Δόμους ἐφεςίους] τῶν πολιτῶν, ἢ ἐμῶν.

α. 75. Μήποτε σχέθειν] ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προςακτικοῦ. ἀντὶ τοῦ, μήποτε σχῆτε ἐν ζυγοῖς τοῖς δουλίοις τὴν ἐλευθέραν πόλιν.

β. 75. Ζυλοῖσι δουλείοισι] ἤτοι δουλείᾳ. μήποτε σχέθειν] ἐθελήσατε κρατηθῆναι.

α. 76. Ξυνὰ] κοινωφελῆ καὶ ὑμῖν.

β. 76. Ἀλκὴ] δύναμις καὶ βοήθεια. ξυνὰ] ἡμῖν καὶ ὑμῖν.

α. 78. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη] ἤτοι θρηνῶ, βοῶ φοβερὰς μεγάλας θρηνῳδίας. εὔπτόητος γὰρ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία πρὸς φόβον, μάλιςα πρὸς πολιορκίαν. τὸ δὲ φοβερὰ, ἢ διὰ τὰ φοβερὰ ἄχη ἢ φοβερὰ γινομένη, ὅ ἐςιν ἐπίτρομος.

β. 78. Θρέομαι] φοβοῦμαι. ἄχη] τὰ ἐπερχόμενα δηλονότι.

α. 79. Μεθεῖται ςρατὸς ςρατόπεδον λιπὼν] ἀφεῖται

ται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ ϛρατοπέδου. οἷον, ἤδη τὴν ὁρμὴν ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι. ταῦτα δὲ φανταζόμεναι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ ϛρατοῦ καὶ τοῦ ϛρατόπεδου. ϛρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ ϛρατοῦ.

β. 79. Μεθεῖται] ἐκ τοῦ οἰκείου τόπου ἐφ' ἡμᾶς ὁρμᾶται. ϛρατόπεδον] τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔκειτο.

α. 80. Ρεῖ πολὺς δ' ὧδε] ὁ ἱππικὸς ϛρατὸς συγκεχώρηται καὶ ἀφίεται, πρὸς τὴν πόλιν ὁρμᾷ, πρόδρομος, ἤτοι προπορευόμενος τῶν ἑτέρων· τὸ τοῦ ϛρατοῦ ὅλον, τουτέϛιν, ἅπαν τὸ τοῦ ϛρατοῦ πλῆθος ῥεῖ, ὁρμᾷ, χέεται, κινεῖται. ἀσυνδέτως ταῦτα. πείθει δέ με ταῦτα σκοπεῖν ὁ ἐν τῷ ἀέρι ἀναφερόμενος κονιορτὸς, ὁ ἄναυδος καὶ ἄφωνος ὢν, σαφὴς δὲ καὶ φανερὸς καὶ ἀληθὴς μηνυτὴς τούτων, ἤγουν, ἡ τοῦ κονιορτοῦ κίνησις, ἱππέων πλῆθος σημαίνει ἐπέρχεσθαι. αἰθερία δὲ κόνις, ἡ αἰρομένη μέχρι τοῦ αἰθέρος, καίτοι ἄφωνος οὖσα, ἐναργής ἐϛιν, ὥσπερ ἄγγελος, καὶ ἀληθής. φαντάζονται δὲ ταῦτα πάντα.

β. 80. Ρεῖ] δίκην ῥεύματος ἔπεισι. πρόδρομος] προτρέχων, ποταπός.

β. 81. Αἰθερία κόνις] καὶ μέχρις ἀέρος φθανοῦσα ταῖς τῶν ἵππων ὁπλαῖς. με πείθει] ἐπειδὴ τὸ πείθειν διὰ λόγου γίνεται, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ἄναυδος.

β. 82. Σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος] φανερὸς ἀληθὴς μηνυτὴς, ὡς κατ' ἐμοῦ γίνεται.

α. 83. Ελεδεμνὰς] ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων τῶν δεμνίων. πεδιοπλόκτυπος] καὶ τὸ τῆς γῆς δέ μου πέδον

δον καταχτυπούμενον τοῖς ὅπλοις, ποιεῖ μου τοῖς ὠσὶ προσπελάζειν τὸν ἦχον.

β. 83. Ελεδεμνὰς] ἐλαύνων ἐμὲ ἐκ τῶν θεμνίων καὶ οὐκ ἐῶν καθεύδειν, φόβον ἐμβαλών. πεδιοπλόκτυπος] κτύπον ἐν τῷ πεδίῳ τοις ὅπλοις ἐγείρουσα.

α. 84. Βρέμει] ἠχεῖ τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου.

β. 84. Εγχρίμπτεται βοὰ] ἔπεισι καὶ πλησιάζει ἦχος. ποτᾶται] ἐναέριος φέρεται, ἠχεῖ ἡ βοὴ τῶν ὅπλων.

β. 35. Αμαχέτου] πρὸς ὃ μὴ δύναταί τις μαχήσασθαι, ἤτοι κατασχεῖν φερόμενον. ὀροκτύπου] τοῦ κτύπον ἐν τῷ ὄρει ἐγείροντος τῇ φορᾷ· ἢ τοῦ ἔχοντος ἐν τῷ ὄρει καὶ ὁρμᾷν.

β. 86. Ιὼ, ἰὼ, ἰὼ] ὢ ὢ ὢ. ορόμενον] ταρασσόμενον καὶ ἐγειρόμενον, φερόμενον. ἀλεύσατε] ἀποσοβήσατε.

α. 87. Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ] σὺν θορύβῳ καὶ ὄχλῳ ὁ Αργεῖος λαὸς ὁ λευκὰς ἀσπίδας ἔχων ὄρνυται καὶ διεγείρεται καὶ ὁρμᾷ ὑπεράνω τῶν τειχέων, εὐπρεπὴς, ἤτοι τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος, ἐπὶ τὴν πόλιν πρέπων, προορᾷ γὰρ ὡσανεὶ ὁ τῶν παρθένων χορὸς πῶς ὁ τῶν Αργείων ὄχλος ἄνοδον ἐπὶ τῶν Θηβαϊκῶν τειχῶν μέλλει ποιήσασθαι.

β. 87. Βοᾷ] ἐςίν.

β. 88. Ορνυται] ὁρμᾶται. εὐτρεπὴς] ποταπὸς; ἕτοιμος.

β. 89. Διώκων] ἐλαύνων, σπεύδων.

β. 90. Ρύσεται] ἡμᾶς τῶν τοιούτων.

β. 90. Επαρκέσει] βοηθήσει ἡμῖν.

α. 91. Πότερα δῆτ' ἐγὼ] πρὸς τὰ εἴδωλα τῶν θεῶν πέσω, παρακαλῶν καὶ δυσωπῶν αὐτοὺς, ἢ ἄλλο τὶ πράξω.

β. 91. Πότερα] ποιόν· ἐπειδὴ τὸ πότερα δυοτικὴν ἔμφασιν ἔχει. Φαμὲν γὰ, ποτερα ποιήσω, τόδε ἢ τόδε; ἐνταῦθα τὸ μὲν ἓν σκέλος εἶπεν, ἐπειδὴ συντελεῖ, τὸ δὲ ἕτερον παρῆκεν, δέον εἰπεῖν, ἢ οὐ προσπέσω· ὥςε πρὸς τὸ δαιμίνων πρῶτον ὑπόςιζε, ἵνα ἡ μὲν ὑποςιγμὴ εἴη διότι ὁ λόγος κρεμᾶται, ἡ δὲ ςιγμὴ, διότι εἰ τὸν λόγον ἀπέδωκας, ἔςιξας ἂν ἐν τῷ τέλει τῆς ἀποδόσεως· τῶν δὲ μὴ ταῦτα δεχομένων βραχὺς λόγος, ἱκανὴν γὰρ τὴν ἐκ τῆς ἀγνοίας διδόασι δίκην. ποτιπέσω] προσπέσω.

β. 92. Βρέτη] εἰκόνας.

α. 93. Εὔεδροι] ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρυμένοι. ἢ ἐπὶ τῶν ἰδίων, φησὶ, καθεδρῶν καθεζόμενοι.

β. 93. Εὔεδροι] ὧν οἶκοι ἐν τοῖς ναοῖς.

α. 94. Ακμάζει βρετέων ἔχεσθαι] τοῦτό φησι, καιρός ἐςι νῦν ἔχεσθαι βρετέων ἤτοι προσπίπτειν τοῖς εἰδώλοις τῶν θεῶν, καὶ παρακαλεῖν αὐτούς. τί βραδύνομεν, καὶ οὐχ ἱκετεύομεν, ὦ ἀγάςονοι, ἡμεῖς αἱ ὑπὸ τοῦ ςόνου ἀγόμεναι καὶ κατεχόμεναι, ἢ λίαν θρηνοῦσαι. ταῦτα δὲ τινὲς τῶν τοῦ χοροῦ γυναικῶν πρὸς τὰς ἑτέρας φασιν. Αλλως. καιρὸς ἥκει, εἶον ἀκμῆς καὶ ὀξυλαβίας χρήζει τὰ πράγματα.

β. 94. Ακμάζει βρετέων ἔχεσθαι] ἀκμὴ καὶ καιρός

ρός ἐςιν εἰδώλων ἅπτεσθαι ἐπὶ δεήσει. αγάξονοι;] ἄγαν ςενάζουσαι μόνον, καὶ οὐχ ἱκετεύουσαι.

α. 95. Ακούετ' ἢ] ἐπεὶ ἀγνῶτές εἰσι, τοῦτό φασιν, ἆρα φανταζόμεθα, ἢ ἀληθῶς ἀκούομεν;

α. 96. Πέπλων καὶ ςέφέων] πότε ςέφη ῥίψομεν ἢ πέπλους ἐπὶ γῆς, ἢ νῦν, τραπεῖσαι ἐπὶ λιτανείαν τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; παρετίθεσαν γὰρ καὶ πέπλους, καὶ ἐνέδυον καὶ πέπλους τὰ ἀγάλματα. Ομηρος, πέπλον ὅςις τοι χαρίεις.

β. 96. Πέπλων] τῶν ἐν τοῖς ἀγάλμασι ςεφέων] τῶν περὶ αὐτὰ ςεφάνων. πότε] ἕξομεν. ἀμφὶ λιτὰν] περὶ παράκλησιν. ἕξομεν] οἱονεὶ διατεθῶμεν. ὁ γὰρ περὶ τι διατιθεὶς ἄντικρυς τοῦτο κατέχει. τὸ ἕξομεν οὕτω νόει, ὡς ἔφημὲν, συνάπτων πρὸς τὸ ἀμφὶ λιτὰν, τὸ δὲ ἀμφὶ λιτὰν πρὸς τὸ πέπλων καὶ ςεφάνων· χρῶνται δὲ τούτῳ εἰς τοιαύτην σημασίαν καὶ οἱ ῥήτορες· καὶ μαρτυρεῖ ὁ Σύριος Λουκιανὸς λέγων, ἔπειτ' ἀμφὶ πλοῦν εἴχωμεν. ἀγνοοῦντες δέ τινες τὸ ἕξομεν ἀντὶ τοῦ ἑξόμεθα λέγουσι, συνάπτοντες πρὸς τὸ πέπλων. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἱκέτευον τοὺς αὐτῶν θεοὺς, ἐν χερσὶν ἔχειν τοὺς αὐτῶν πέπλους καὶ ςεφάνους, καὶ διὰ τούτων αὐτοὺς ἐξιλεοῦσθαι.

α. 97. Κτύπον δέδορκα] μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐνεργέςερον. ὡς, Ηκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ ὀρέου. ὁ μέντοι ὀκτάσημος ῥυθμὸς ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, Εγὼ δὲ οὔτε τοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις, πολύς ἐςιν ἐν θρηνῳδίᾳ, καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρήνους καὶ ςεναγμούς.

β. 97. Κτύπον δέδορκα] κατανοῶ. ὃ γὰρ κατανοῶ, τοῦτο δέδορκα τοῖς τοῦ νοῦ ὀφθαλμοῖς. πάταγος] κτύπος.

α. 98. Τί ῥέξεις] τί ποιήσεις ὦ παλαίχθων Αρης, προδώσεις ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν; παλαίχθων] ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐκ παλαιοῦ κληρωσάμενος τήνδε γῆν. τιμᾶται γὰρ παρὰ Θηβαίοις ὁ Αρης. διὸ καὶ ἄρειον τεῖχος καὶ ἀρητιὰς κρήνη παρ' αὐτοῖς. Αρης ἀττικόν. ὦ Αρης κλητικόν. οἱ δὲ γράφουσιν, ὦ Αρη. ἱερὰ δὲ Θήβη τοῦ Αρεως. ἔςιν οὖν πάλαι τὴν γῆν κατέχων

β. 98. Ρέξεις] ποιήσεις. παλαίχθων Αρης] ὁ πάλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν τῶν Θηβῶν χθόνα λαχὼν εἰς οἴκησιν. παρὰ Θηβαίοις ὁ Αρης τιμᾶται, Αρμονία γὰρ ἡ τούτων προμήτηρ, Αφροδίτης καὶ Αρεος ἦν παῖς· καλεῖται δὲ ἐνταῦθα καὶ ἄρειον τεῖχος, καὶ ἀρειτρὰς κρήνη, ἣν ὁ Αρης τηρεῖ καὶ ἐπισκοπεῖ. Τὰν σὰν γᾶν] πόλιν δηλονότι.

α. 99. Επιδ' ἔπιδε πόλιν] ἠθικὸν τὸ δὶς ἀναφωνῆσαι. δειλίαν γὰρ ἐμφαίνουσι διὰ τούτου.

β. 99. Χρυσοπήληξ] χρυσῆν περικεφαλαίαν ἔχων. Επιδε] ἤτοι εὐμενῶς βλέψον,

α. 100. Εὐφιλήταν] εὖ πεφιλημένην.

β. 100. Εὐφιλήταν] ἀγαπητήν.

β. 101. Πολισσοῦχοι χθονὸς] οἱ τὴν πόλιν καὶ τὴν περὶ αὐτὴν γῆν συνέχοντες.

α. 102. Ιτ', ἴτε πάντες] τινὲς ἴτ' ἴτε φασί· διὰ δὲ τὸ κακόφωνον εἶναι τὸ τ, τὸ θ προελήφθη τῷ

ποιη-

ποιητῇ. ἄλλοι δε ἴθι ἐνικῶς λέγουσι, πρὸς τὸν Αρην τοῦτο ἀποτείνοντες. τὸ δὲ ἕτερον εἰς τοὺς θεούς. ὁ δὲ νοῦς ἐςὶ τοιοῦτος, ἔλθετε ὦ θεοὶ σύμπαντες ἴδετε καὶ θεάσασθε τὸν ἱκέσιον λόχον τῶν παρθένων, ἤγουν τὸ πλῆθος καὶ τὴν συνάθροισιν τῶν παρθένων γυναικῶν, τὴν ἱκετεύουσαν ὑμᾶς ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι δούλας αὐτὰς τοῖς ἐχθροῖς. Αλλως. σαφὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐκ παρθένων ἐςὶν ὁ χορός. ἐπίδετε, φησὶν, ἡμᾶς ἱκετευούσας τρόπον δουλῶν. ἱκετεύομεν γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς δουλείαν ἀχθῆναι.

β. 103. Παρθένων] ἡνῶν. Ικέσιον λόχον] παράκλητον συνεδρίαν, ἀγοράν. Δουλοσύνας ὕπερ] δουλείας ὑπὲρ τοῦ μὴ λῦσαι.

α. 105. Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν] ταῦτα τροπικῶς εἶπεν. ἤτοι, ὀργὴ καὶ θυμὸς τῶν δοχμολόφων ἀνδρῶν ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐκπεμπομέναις τοῦ ςόματος αὐτῶν, καχλάζει καὶ τῶν ῥινῶν ἔξωθεν. δοχμολόχων δὲ, τῶν ἐπινυόντων τοὺς λόφους, ἤτοι τὰ κράνη αὐτά· ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιάζεσθαι τοὺς λόφους. ἢ δοχμολόφων, τῶν κορυθαιόλων. καὶ Ομηρος ἔφη, κορυθαίολος Εκτωρ. τὸ γὰρ κινούμενον κράνος τῇδε κἀκεῖσε, δόχμιον γίνεται τε καὶ λέγεται. ἡ δὲ κίνησις κατηγορεῖται τοῦ ἐμπράκτου. ἄλλοι δὲ δοχμολόφων φασὶ, διότι οἱ πολεμοῦντες κόρυθας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐπεφέροντο, τρεῖς λόφους ἐχούσας, νεύοντας τῇδε κἀκεῖσε.

β. 106. Δογμολόφων] ἤτοι τῶν ἐχόντων τοὺς λό-

λόφους δοχμίους ἐν τῷ κινεῖσθαι. Λόφος δὲ ἐςιν ἡ λεγομένη ἵππουρις, ἣν ἄνω τοῦ κράνους πηγνύουσιν.

α. 106. Καχλάζει. πνοαῖς] ταῖς πνοαῖς τῶν ἀνδρῶν καχλάζει, ὥσπερ κῦμα· καχλάζει δὲ οὐ Βορέου ἢ Νότου πνοῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ Αρεως.

β. 106. Καχλάζει] ἠχεῖ. Ορόμενον] διεγειρόμενον.

α. 108. Παντελὲς] πάντων ἔχων τέλος. πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν] πάντως καὶ ἡμῖν βοήθησον, ὥςε μὴ ὑπὸ τὴν πολεμίων ἅλωσιν γενέσθαι.

β. 108. Παντελὲς] τὸ παντελὲς ἢ πρὸς τὸ Ζεῦ νοητέον οὕτω, ὦ Ζεῦ παντελὲς ἤτοι, ὦ πάντα τελῶν, ἢ ὁ κατὰ πάντα τέλειος· ἢ πρὸς τὸ ἄρηξον, οὕτω, ἄρηξον παντελὲς, ἤγουν διόλου. πάντως] ἀληθές.

β. 109. Αρηξον] βοήθησον ἡμῖν. δαΐων ἅλωσιν] σὴν τῶν πολεμίων καταςροφήν.

α. 111. Φόβος δ' ἀρηΐων] λείπει ἡ ὑπό. ὁ ὑπὸ τῶν ἀρηΐων ὅπλων φόβος ταράσσει.

β. 111. Κυκλοῦνται] κυκλοῦσι. Φόβος] ἡμῖν. ἀρείων] πολεμικῶν.

α. 112. Διάδετοι δὲ γενύων] ἢ σωμάτων. κινύρονται φόνον] ἤτοι ἦχόν τινα φονικὸν καὶ φονεργάτην ἐκπέμπουσιν. Αλλως. θρηνοῦσιν ἡμῶν τὴν ἀναίρεσιν καὶ οἷον προφωνοῦσιν οἱ ἐν ταῖς γένυσι τῶν ἵππων χαλινοί.

β. 112. Διάδετοι γενύων ἱππείων] πανταχόθεν δεδεμένοι ἱππικῶν σωμάτων.

β.

β. 113. Κινύρονται] ἠχοῦσιν ἡμῖν.

β. 114. Αγήνορες πρέποντες ςρατοῦ] ἄγαν ἀνδρεῖοι, ἔξοχοι· πρέπουσι γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις οἱ ἔξοχοι προὔχοντες.

α. 115. Δορυσσόοις] ταῖς διὰ τῶν δοράτων σωζούσαις πανοπλίαις, πολεμικαῖς πανοπλίαις.

β. 115. Δορυσσόοις σαγαῖς] πολεμικαῖς πανοπλίαις. δορυσσόος πανοπλία ἡ ἐν τῷ δορὶ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ σώους διατηροῦσα τοὺς ἔχοντας.

β. 116. Πάλῳ] κλήρῳ.

α. 117. Σύ τ' ὦ διογενὲς] σύ τε ὦ κράτος ἐν πολέμοις Αθηνᾶ. ὑπὸ δὲ τῆς ἀγωνίας οὐχ ἕνα θεὸν ἐπικαλοῦνται, ὡς παρθένοι. καὶ ταῦτα δὲ δόχμικά ἐςι καὶ ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασήμως βαίνῃ. ῥυθμοὶ γάρ εἰσι. βαίνονται δὲ οἱ ῥυθμοὶ, διαιρεῖται δὲ τὰ μέτρα, καὶ οὐ βαίνεται.

β. 117. Διογενὲς] ἐκ Διὸς γεννηθέν. Φιλόμαχον] πολεμικόν.

β. 118. Ρυσίπτολις] ῥυομένη τὴν πόλιν. Ιππειος] ἱππικός· ἢ διὰ τὸ ὕδωρ ταχὺ, ἢ διότι τῷ Πέλοπι πρῶτος ἅρμα παρεσχεν.

α. 119. Αναξ ἰχθυβ.] καὶ σὺ ὦ Πόσειδον, ὃς ἀνάσσεις ἐπὶ θήρᾳ ἰχθύων.

β. 120 Ιχθυβόλῳ μηχανᾷ] τῷ κάμακι ἢ τῇ τριαίνῃ.

α. 121. Επίλυσιν δίδου] πάλιν δὶς εἶπε τὸ ἐπίλυσιν. τεταραγμένης καὶ ψυχῆς ταῦτα ἤθη, καὶ ἐμφάσεως ἕνεκα λεγόμενα.

β. 121. Επίλυσιν] ἀπαλλαγήν. Φόβων] τῶν νῦν. δίδου] ἡμῖν.

β. 122. Κάδμου ἐπώνυμον] Καδμεῖοι οἱ Θηβαῖοι.

α. 123. Κήδεσαί τ' ἐναργῶς] κηδεςὴς ἐναργῶς γένοῦ. Αρμονίαν γὰρ τὴν Αφροδίτης καὶ Αρεως εἶχεν ὁ Κάδμος. ἢ ἀντὶ τοῦ, Φρόντισον ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως ἐναργῶς.

β. 123. Κέδεσαί τ' ἐναργῶς] Φρόντισον φανερῶς.

α. 124. Καὶ Κύπρις, ἅτε γένους] Κύπρις ἡ Αφροδίτη λέγεται· ταύτης δὲ καὶ Αρεως θυγάτηρ ἡ Αρμονία ἐγένετο, ἣν ὁ Κάδμος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα. ἀφ' ἧς οἱ ἀπὸ τοῦ Κάδμου πάντες γεγόνασι. Φησὶν οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Αφροδίτην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Αρμονίαν, βοήθησον ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ σοῦ ἐγεννήθημεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ σου καταγόμεθα.

β. 125. Κύπρις] ὦ. ἅτε] ἥτις. Γένους] τοῦ ἡμετέρου. προμάτωρ] ἐξ Αρεος καὶ Αφροδίτης Αρμονία, ἡ Καδμου γυνή.

β. 125. Αλευσον] ἀποσόβησον τὰ παρόντα. σέθεν] σοῦ. ἐξ αἵματος] τοῦ γένους, ἤτοι τῆς Αρμονίας τῆς σῆς θυγατρός.

α. 126. Θεοκλύτοις] μεγάλαις, ἃς καὶ ὁ θεὸς ἀκούσειεν.

β. 126. Λιταῖς σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι] παρακλήσεσιν αἷς ἄνθρωποι τοὺς θεοὺς καλοῦσιν εἰς ἔλεον ἐπικαλούμεναι.

β.

β. 127. Πελαζόμεθα] τῷ σῷ βωμῷ πλησιάζομεν.

α. 128. Λύκεὶ ἄναξ, λύκειος γενοῦ] Λύκειόν φασι τὸν Ἀπόλλωνα, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ Λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ ἀνατίθεσθαί αὐτῷ λύκον ὡς ἱερὸν, ἢ διὰ τὸ λύκους ἀνελεῖν. ἢ, ὅ, γε κρεῖττόν ἐςι, διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν, τῆς νυκτὸς ὑποχωρησάσης. Ἀπόλλων γὰρ ὁ Ἥλιος. Ἄλλως. πολέμιος. οἷον, ὥςπερ λύκος, αὐτοῖς ἐφόρμησον, ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτως τινὲς τὸ λύκειος. ἢ, ἐπιβλαβὴς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν ςόνων γενοῦ, οἷον ἐπὶ τοῦ πολέμου.

β. 128. Λύκεὶ ἄναξ] ὁ λύκον ὀλέσας ποτέ. Λυκειος γενοῦ] φθορεὺς, καὶ οἷος ἐφάνης λύκῳ ποτέ.

β. 129. Στρατῷ δαΐῳ] τῷ τῶν πολεμίων. Στόνων αὐτᾶς] τῶν ἡμετέρων ςεναγμάτων ἀκροατής.

β. 130. Λατογένεια] ἐκ Λητοῦς γεννηθεῖσα.

α. 131. Εὖ πυκάζου] ἤτοι ἐντέχνως καὶ ἐπιςημόνως ἔντεινε τὸ τόξον. τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ἐπιςημόνως παραλαμβάνεται.

β. 131. Εὖ πυκάζου] εὐτρέπιζε κατὰ τῶν πολεμίων.

α. 133. Οττοβον ἁρμάτων] ἀκούω, φησὶ, τὸν τῶν χνοῶν κτύπον.

β. 133. Οττοβον] κτύπον. ἁρμάτων] τῶν πολεμίων.

β. 134. Πότνια Ηρα] σεβασμία. τὸ πότνια Ηρα καὶ τὸ Αρτεμι φίλα ἐπιφωνήματά ἐςι πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ μέσου τῶν ςεναγμάτων λεγόμενα, εἰς οἶκτον αὐτοὺς προκαλούμενα. τοιαῦτα δὲ καὶ προϊὼν εὑρήσεις.

α. 135. Ελακον ἀξόνων] περὰ τὸ τοῦ Ομήρου, — μέγα δ' ἔβραχε Φήγινος ἄξων. τοῦτο ἄξων εἴρηται. χνόαι δέ εἰσι τὰ ἀκραξόνια, περὶ ἃ αἱ χοινικίδες, αἳ καὶ παραξονίτιδες λέγονται. λέγουσι δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι οἱ ποιηταὶ τὸ χνοῖαι.

β. 135. Ελακον] ἤχησαν. ἀξόνων] τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι. Βριθομένων] βαρυνομένων τοῖς ἐφεςῶσι. χνόαι] αἱ ὀπαί; ἤτοι τὰ ἅρματα περιφρας ικῶς.

β. 137. Δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ] διὰ τῶν δοράτων τῶν πολεμίων κινούμενος ὁ ἀὴρ ταράσσεται.

β. 138. Αμμιν] ἡμῖν.

β. 139. Ποῖ δ' ἔτι τέλος;] τοῦ εἰς νίκην ἢ εἰς ὄλεθρον. θεὸς] τύχη.

α. 140. Ακροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς] ἀκροβολίζεσθαι ἔςι τὸ ἐν πολέμοις κατάρχεσθαι. Λιθὰς] λιθὰς, ἤτοι σωρὸς λίθων, ἔρχεται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, ἤτοι τῶν μικρῶν πυργισκίων τῶν ἀκροβόλων, ἤτοι τῶν πόῤῥωθεν βαλλομένων, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τῶν τειχῶν καὶ ἄνωθεν ἵςασθαι.

β. 140. Λιθὰς] σωρεία λίθων. ἔρχεται] τὸ ἔρχεται, εἰ μὲν νοήσεις ἀπὸ Θηβαίων πρὸς τοὺς πολεμίους, τὸ ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ ἐξ ἄκρων τοῦ τείχους εἰς τρῶσιν τῶν πολεμίων πεμπομένων ἐρεῖς. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν πολεμίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ εἰς τρῶσιν τῶν ἐν τοῖς ἄκροις ἑςαμένων τοῦ τείχους πεμπομένων ἐκ πολεμίων· ταῦτα δὲ λέγει ὁ χορὸς οὐχ ὅτι ἀληθῶς ἐγίνετο, ἀλλ' Αἰσχύλος ἐξεπιτηδὲς τοῦτο ποιεῖ τὴν τῶν γυναικῶν παριςῶν φύσιν,

σιν, ἡνίκα ταραχθεῖεν φόβῳ, καὶ τὰ οὐκ ὄντα φονταζομένων.

β. 141. Ω φίλ' Απολλον] ὦ Απολλον, καὶ δέον εἰπεῖν ὦ Ζεῦ, τέλος ἡμῖν πολεμόκραντον ἁγνὸν καὶ ἀναίμακτον δός· ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἔφη, ἀλλὰ πρὸς τὸ τέλος τὸν λόγον ἐποιήσατο. ἐςὶ δὲ τὸ αὐτό.

α. 142. Κόναβος ἐν πύλαις] κόναβος καὶ ἦχος καὶ κτύπος τῶν σακέων καὶ ἀσπίδων τῶν ὑπὸ χαλκοῦ συνδεδεμένων, ἐν μάχαις τε τέλος καὶ πλήρωμα ζωῆς (ἤτοι θάνατος) ἁγνὸν, ἐν τῷ πολέμῳ πληρωθὲν, ἢ ὑπὸ τοῦ πολέμου γενόμενον. ἐπεὶ γὰρ μιαρὸς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἁγνὸν μᾶλλον τοῦτον ἔφησεν, ἐπεὶ οἱ πολεμίους ἀποκτείναντες, καθαροὶ εἰσι μᾶλλον ἢ οἱ φίλους ἀνελόντες. τέλος δὲ ὁ φόνος καὶ ὁ πόλεμος· τέλος γάρ τινες τοῦ βιότου ἐν τούτῳ πολλάκις εὑρίσκουσι. τέλος δὲ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ὁ θάνατος.

β. 142. Κόναβος] κτύπος ἐςί. Χαλκοδέτων σακέων [ἐκ σιδήρου δεδεσμένων ἀσπίδων.

β. 143. Διόθεν] ἐκ τοῦ Διός. πολεμόκραντον] τὸν πόλεμον κράναν καὶ τελειῶσαν. Αγνὸν] καθαρὸν, ἀναίμακτον.

α. 143. Μάκαιρ' ἄνασσ' Ογκα] Ογκα ἡ Αθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις ἐτιμᾶτο. ἐπεύχεται δὲ, τὴν ἐπιχώριον Αθηνᾶν καλῶν εἰς βοήθειαν, ὡς ὁ Θετταλὸς τὸν Δία, λέγων, [Il. Π. 233.] Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε. Καὶ ὁ Λύκιος τὸν Απόλλωνα, [Il. Π. 514.] Κλῦθι ἄναξ ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ Εἶς. Καὶ ὁ Ιδαῖος, Ζεῦ πάτερ Ιδηθεν μεδέων. Ογκαία τοίνυν ἡ Αθηνᾶ τιμᾶται

 πα-

παρὰ Θηβαίοις. Ογκα δὲ παρα Φοίνιξιν ἡ Αθηνᾶ, καὶ Ογκαῖαι πύλαι. μέμνηται τούτου καὶ Αντίμαχος καὶ Ριανός. Φοῖνιξ δὲ τὸ γένος ἄνωθεν ὁ Κάδμος ἐτύγχανεν ὁ τῶν Θηβαίων οἰκιςὴς, διὸ καὶ ὡς ἐκ Φοινίκων κατηγμένος, Ογκαν Αθηνᾶν παρὰ Θηβαίοις τιμᾶσθαι ἐποίησε.

α. 145. Πρὸ πόλεως ἑπτάπυλον ἕδος ῥύου] οὕτως ῥητέον, ὦ μάκαιρ' ἄνασσα Ογκα, ὦ μακαρία θεὰ, Αθηνᾶ πρὸ τῆς πόλεως γενομένη, βοήθησον αὐτῇ. κάλλιον δὲ εἰπεῖν, τὸ πρὸ τῆς πόλεως, οὕτως, ὦ Ογκα Αθηνᾶ ἡ πρὸ τῆς πόλεως, ἤτοι οὖσα ἐζωγραφημένη πρὸ τῆς πόλεως, ἤγουν ἔμπροσθεν, ῥύου τὸ ἑπτάπυλον ἕδος, ἤτοι τὴν ἑπτάπυλον πόλιν τῶν Θηβαίων. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐζωγράφουν ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων πυλαίτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἵςασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.

β. 145. Ογκα] Αθηνᾶ Φοινίκων γλώττῃ. Επτάπυλον ἕδος] τὰς Θήβας.

α. 146. Παναλκεῖς θεοὶ] κατὰ πάντα βοηθοί. τοῦτο γὰρ ἴδιον θεῶν.

β. 147. Παναλκεῖς] παντοδύναμοι.

β. 148. Τέλειοι] ἀνελλιπεῖς· ἀνελλιπὲς γὰρ τὸ θεῖον.

β. 150. Δορύπονον] ποταπὴν, αἰχμάλωτον.

α. 151. Ετεροφώνῳ ςρατῷ] τῷ μὴ βοιωτιάζοντι. ἐπειδὴ γὰρ Ελληνες καὶ οἱ Αργεῖοι, οὐκ εἶπεν βαρβαροφώνῳ. Αλλως. τῷ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἐθνῶν. Ομηρος, Αλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.

β. 151. Ετεροφώνῳ] ἀλλογλώσσῳ.

α. 152. Κλύετε παρθένων] ἀκούετε ἡμῶν τῶν παρθένων, δικαίως εἰς οὐρανὸν ἀνεχουσῶν τὰς χεῖρας. τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἱκετείαν δηλοῖ. καὶ Ομηρος, Χεῖρας ἀνασχόντες, μεγάλ' εὐχετόωντο.

β. 152. Πανδίκους] δικαίας, ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτῶν Φερομένας. Χειροτόνους λιτὰς] μετὰ χειρῶν τάσεως γενομένας.

α. 154. Λυτήριοι ἀμφιβάντες] ὦ θεοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐλθόντες λυτήριοι, ἤτοι ἀφανισαὶ τῶν κακῶν, καὶ σωτῆρες, ἐξ ἔργων αὐτῶν δείξατε ὅτι Φιλοπόλιες ἐςὲ, ἤτοι τὴν ἡμετέραν ἀγαπῶντες πόλιν. Αλλως. ἀμφιβάντες, παρὰ τὸ, Ος Χρύσην ἀμφιβέβηκας.

β. 155. Ως] ὅτι. Φιλοπόλιες] ἐςέ.

α. 156. Μέλεσθ' ἱερῶν δημίων] ἤτοι, Φροντίζετε τῶν ἀνακειμένων καὶ ἀνατεθειμένων ἐν τοῖς ὑμῶν ναοῖς ἱερῶν, δημίων, τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου. κοινῇ γὰρ πάντες ἐκεῖνοι ἀνετίθουν χρήματα. περιΦρας ικῶς οὖν εἶπε τοῦτο, μέλλων εἰπεῖν, Φροντίζετε τῶν ναῶν ὑμῶν, μὴ κατασκαΦθῶσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ ἀναΦαιρεθῇ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναθήματα. Αλλως. μελέτην ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων.

β. 156. Μέλεσθε] Φροντίζετε. ἱερῶν δημίων] τῶν δημοσίᾳ γινομένων ὑμῖν παρὰ τῶν πολιτῶν θυμάτων.

β. 157. Αρήξατε] ἡμῖν.

α. 158. Φιλοθύτων] τῶν προσΦίλων μετὰ θυμάτων ἡμῖν μυςηρίων.

β. 158. Μνήςορές ἐςε] μνείαν καὶ ἐνθύμησιν ἔχοντες.

α. 159. Υμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ, Η

 ταῦτ'

ταῦτ' ἄριςα] καθ' ὑπόκρισιν, ἢ ἐν ἐρωτήσει μετ' ἐπιτιμήσεως ἀναγνωςέον. ὁ Ετεοκλῆς ἀκούσας τῶν παρθένων ὀδυρομένων καὶ παρακαλουσῶν τοὺς θεοὺς, φησὶ πρὸς αὐτὰς, ἐρωτῶ ὑμᾶς θρέμματα οὐκ ἀνασχετὰ, ἤτοι ἐμοὶ φορτικὰ καὶ βάρος ἐτώσιον νομιζόμενα, μὴ ἀνεχόμενα καὶ μὴ βαςαζόμενα παρ' ἐμοί, ἆρα ταῦτα, ἃ ποιεῖτε, σωτήρια τῷ ςρατῷ καὶ τῇ πόλει τυγχάνουσι· δηλονότι τὸ πεσούσας ὑμᾶς πρὸς τὰ εἴδωλα τῶν πολισσούχων θεῶν, αὔειν, ἤτοι βοᾶν καὶ θρηνεῖν καὶ φωνεῖν, σωφρόνων μισήματα, τοῦτ' ἔςι τὰ μισούμενα τοῖς σώφροσιν. Αλλως. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων εἰσφέρειν. οὕτως καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθα εἰσάγει τὸν Ετεοκλέα ἀπαγορεύοντα μετὰ ἀπειλῆς, μὴ ἀπάγειν τὸν ὄχλον εἰς δειλίαν, ὥστε διὰ φόβον αὐτοὺς φυγεῖν. ἀλόγοις δὲ ζώοις παρέβαλε τὰς παρθένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγόνασι πρῶτον μὲν γυναικείᾳ καὶ δειλῇ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀληθεῖ. εἰσὶ γὰρ καὶ φαντασίαι ἀληθεῖς.

β. 160. Θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ] γεννήματα ἃ οὐ δύναταί τις ὑπομένειν.

β. 161. Η] ὄντως, ἆρα. ταῦτα] ἃ ποιεῖτε.

β. 162. Πυργηρουμένῳ] πολιορκουμένῳ, ἢ τῷ ἐν πύργοις ἱςαμένῳ.

β. 163. Βρέτη] εἴδωλα. πολισσούχων]] τῶν τὴν πόλιν συνεχόντων.

α. 164. Αὔειν, λακάζειν] ταῦτα ἐπὶ τῶν ὀρνέων λέγεται. ἀλόγοις οὖν ζώοις παρενέβαλε τὰς παρθένους. λακάζειν δὲ τὸ ἠχεῖν, γίνεται ἀπὸ τοῦ λήκω

ῥή-

ῥήματος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ κατὰ παραγωγήν. Σωφρόνων μισήματα] ταῦτα, τὸ προσπίπτειν τοῖς ξοάνοις, καὶ βοᾷν. ταῦτα οὖν ἃ πράττετε, μισήσειαν ἂν οἱ εὖ φρονοῦντες ἄνδρες.

β. 164. Αὔειν] βοᾷν. σωφρόνων μισήματα] ἃ οἱ σώφρονες ἄνδρες μισοῦσιν.

α. 165. Εὐεςοῖ] εὐδαιμονίᾳ, εὐετηρίᾳ.

β. 165. Εὐεςοῖ] εὐτυχίᾳ.

α. 167. Οὐχ ὁμιλητὸν θράσος] ἐν θορύβοις οὐ καθεκτόν.

β. 167. Κρατοῦσα] νικῶσα. οὐχ ὁμιλητὸν θράσος] οὐκ οἷά τε ὁμιλεῖσθαι ὑπ' ἀσχέτου θρασυνομένη χαρᾶς.

β. 168. Οἴκῳ] τῆς αὐτῆς. πλέον] τοῦ δέοντος.

β. 169. Διαδρόμους φυγὰς] διὰ πάσης τῆς πόλεως ὑφ' ἡμῶν γενομένας.

α. 170. Διεῤῥοθήσατε] διὰ τοῦ θορύβου ἐμβεβλήκατε. Κάκην] δειλίαν.

β. 170. Θεῖσαι] ποιήσασαι. διεῤῥοθήσατε] ἐνεβάλετε. ἄψυχον κάκην] δειλίαν. ὥσπερ γὰρ τὴν ἀνδρειαν ἔμψυχόν φαμεν, οὕτω καὶ τὴν δειλίαν ἄψυχον.

β. 171. Τὰ τῶν θύραθεν] τὰ τῶν πολεμίων. ὡς ἄριςα] λίαν. ὀφέλλετε] αὔξετε ἀνυποςάτους ἐκείνους οἷς ποιεῖτε δεικνύουσαι, ἢ ὅτι κατεπτοηκότας ἡμᾶς ἂν αἴσθονται, πολὺ μᾶλλον θρασυνθήσονται.

α. 172. Αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔνδοθεν] αὐτοὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπ' αὐτῶν (ἤτοι ὑφ' ὑμῶν τῶν γυναικῶν, δεικτικῶς) πορθούμεθα. τοῦτ' ἔςι, καὶ μὴ πολεμούμεθα. γράφεται καὶ, ὑφ' αὑτῶν, ἤτοι αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν.

β. 173. Συνναίων] συγκατοικῶν.

α.

α. 174. Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς] τοῦτό Φησιν ὁ Ετεοκλῆς πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι ἐὰν μήτις ἀκούσεται τῆς ἐμῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ ἐμὸν ποιήσῃ πρόσταγμα, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνὴ, εἴτέ τι τούτων μεταίχμιον, καὶ μέσον, ὀλεθρία ψῆφος κατ' αὐτοῦ συμβουλεύσεται. τὸν θάνατον δὲ λιθόλευςον, τὸν διὰ βολῆς λίθων γινόμενον, οὔτι μὴ Φύγῃ, οὐδαμῶς ἐκΦύγῃ. τὸ δὲ μὴ, παρέλκον.

β. 174. Αρχῆς τῆς ἐμῆς] ἤγουν ὃ ἐγὼ προστάσσω.

α. 175. Μεταίχμιον] καὶ τὸ μέσον λέγεται μεταίχμιον. εἰπὼν οὖν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀναγκαίως δίδωσι νοῆσαι τὸ τούτων μέσον, καὶ παῖδα νεογνὸν πρὸς τὴν τῶν ἑκατέρων ἡλικίαν. Αλλως. νέος ἢ γέρων. ἀκαίρως δὲ ἡ λέξις τὸ μεταίχμιον. καὶ δηλοῖ τὸν ἀληθῶς ὀργιζόμενον. Αλλως. κεκινδύνευται τῷ Αἰσχύλῳ ἐνταῦθα τὸ μεταίχμιον. γένους γὰρ ὄντος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, μέσον ἄλλο εἴη. εἰ μὴ ἄρα τὶς λέγοι ὅτι ὀργιζόμενος οὕτως εἴρηκεν, ὡς καὶ παρὰ Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ. ἐκεῖνος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἁμαρτάνειν, Φησὶ, κἂν ὄςρακον ἢ τὸ ἀποκτεῖναν, κἂν ξύλον, κἂν σίδηρος, κἂν χαλκὸς, συνεκβάλλεσθαι.

β. 175. Χὤ, τι τῶν μεταίχμιον] ὅπερ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν μέσον. τοῦτο δέ Φησιν οὐχ ὅτι ἐςί τι γένος ἀνδρῶν μεταξὺ καὶ γυναικῶν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ τὸ τῆς προσταγῆς ἀκριβές. οἱ δὲ τοὺς εὐνούχους λέγοντες ἔῤῥωσαν.

α. 177. Δήμου δ' οὔτι] τὸν ἐκ δήμου συςῆσαι μόρον.

β. 177. Λευςῆρα] λιθαςικόν. οὔτι] οὐδαμῶς.

α. 178. Μέλει γὰρ] ἀνδρὶ γὰρ διὰ Φροντίδος ἐςὶ τὰ ἔξωθεν, μὴ γυνὴ περὶ τούτων βουλευέτω. ἔνδον δὲ οὖσα ἡσύχαζε, καὶ μὴ βλάβην ποίει τῇ πόλει, δειλαινομένη καὶ κλαίουσα καὶ τοὺς πολίτας θορυβοῦσα.

β. 178. Μέλει] διὰ Φροντίδος ἐςί.

β. 179. Βλάβην τίθει] ποίει, πρὸς τοὺς πολίτας ; ὀλολύζουσα καὶ σπαραττομένη.

α. 181. Ω Φίλον] ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύβησαν.

β. 181. Εδεισα] ἐφοβήθην.

β. 182. Αρματόκτυπον ὄττοβον] τὸν ἁρμάτων γινόμενον κτύπον. ὄττοβον] σημείωσαι τὴν σύνταξιν, πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἀκούσασα συνέταξε τὸ ὄττοβον, εἶτα ἐνήλλαξε διὰ τοῦ ὅτι, καὶ πάλιν τῇ προτέρα συντάξει ἐχρήσατο, ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸ χαλινῶν τὸ ὄττοβον ἐκδεχόμενος.

α. 183. Σύριγγες ἔκλαγξαν] περιΦραςικῶς τοὺς τροχούς Φησι. σύριγγες δέ εἰσι τὰ ξύλα τὰ μέσον τοῦ περιΦεροῦς ξύλου τοῦ τροχοῦ διαπερονούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐςι μέγα, τὸ δὲ ἕτερον τούτων μικρότερον, ἄλλο δὲ αὐτοῦ δευτέρου μικρότερον, λόγον τοῦ αὐλῶν τοῦ συρίγγων ἐπέχοντα. Ελίτροχοι] περὶ ἃς ἑλίσσονται οἱ τροχοί. ἱππικῶν] ἱππικὰ πηδάλια λέγει καὶ τοὺς χαλινούς. ὥσπερ τὸ πηδάλιον ἐν τῇ νηΐ, οὕτω καὶ ὁ χαλινὸς ἐν τῷ ἵππῳ.

β. 183. Σύριγγες ἔκλαγξαν] αἱ ὀπαὶ τοῦ ἄξονος ἤχησαν. ἑλίτροχοι] αἱ συνελοῦσαι τοὺς τροχοὺς δι' ὧν τὸ ἅρμα ἐλαύνεται. ἱππικῶν τ' ἀΰπνων] τῶν μὴ τοὺς ἵππους ἐώντων ἠρεμεῖν, ἀλλ' ἐλαυνόντων δρόμον.

α. 184. Αὔπνων] τῶν μὴ ἐώντων με ἠ ρεμεῖν.

β. 185. Πηδαλίων διὰ ςόμα] τῶν ἵππων, καθάπερ τὴν ναῦν τὰ πηδάλια· ἐςι δὲ τὸ διὰ ςόμα πρὸς τὸ πηδάλιον.

β. 186. Πυριγενετᾶν χαλινῶν] τῶν ἐκ πυρὸς χαλκευθέντων. τὸν ὄττοβον ἀπὸ κοινοῦ λάμβανε.

α. 187. Τί οὖν; ὁ ναύτης] ὁ Ἐτεοκλῆς, εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὅτι διὰ τοῦτο ἔφυγον πρὸς τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν, ὅτι ἐφοβήθην ἀκούσασα τὸν κτύπον τῶν ἁρμάτων καὶ τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί οὖν, ὁ ναύτης ἆρα τῆς νηὸς καταποντιζομένης ἐν τῇ θαλάσσῃ, εὗρε μηχανὴν σωτηρίας, φυγὼν ἀπὸ πρύμνης εἰς πρῶραν; οὕτως οὖν οὐδὲ ὑμεῖς μηχανὴν σωτηρίας εὑρήσετε περιϊοῦσαι τὴν πόλιν, καὶ καταλείψασαι τὰ οἰκεῖα οἰκήματα.

β. 187. Τί οὖν] ἔξω τοῦτο ὃ λέγεις. ἆρα] ἐκ παραλλήλου. ἐς πρῶραν φυγὼν] καθάπερ ὑμεῖς ἄνω καὶ κάτω τῆς πόλεως ἰοῦσαι.

β. 188. Πρύμνηθεν] ἀπὸ τῆς πρύμνης. μηχανὴν σωτηρίας] μέθοδον τοῦ πῶς δεῖ σεσῶσθαι.

β. 189. Καμούσης] χειμαζομένης. πρὸς] ἐν.

α. 190. Ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον] ὅτε βρόμος καὶ ἦχος καὶ κτύπος γέγονεν ἐν πύλαις (τοῦτο δὲ ἔξωθεν, νιφάδος νιφομένης ὀλοῆς) τότε δὴ ἦλθον πρὸς ἀρχαῖα καὶ πατρῷα εἴδωλα τῶν θεῶν, θαῤῥῶν τοῖς θεοῖς· τότε ἤρθην πρὸς μακάρων λιτάς· ἀσυνδέτως ταῦτα. ἢ οὕτως, ἐπὶ τὰ δαιμόνων ἦλθον βρέτη, διότι βρόμος ἐν πύλαις νιφάδος ὀλοῆς νιφομένης, ἤγουν συχνῶν βελῶν καταφερομένων πρὸς

τὴν

τὴν πόλιν, καὶ οὕτω τὸ ἑξῆς· τότε δὴ ἦλθον πρὸς μακάρων λιτάς.

β. 190. Αλλ'] οὐ μάτην ἐφερόμην πρὸς τὴν πόλιν. ἀρχαῖα βρέτη] τὰ ἐξ ἀρχῆς ὄντα τῇ πόλει ἀγάλματα.

α. 191. Αρχαῖα βρέτη] ἤγουν τὰ πατρῷα εἴδωλα τῶν θεῶν. Αλλως. ἀρχαῖα, βασιλικὰ παρὰ τὴν ἀρχήν. Νιφάδος] νιφάδα φησὶ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος.

β. 191. Πίσυνος] θαῤῥοῦσα. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς] βλέπων καὶ λίθων σωρείας ἐπ' ὀλεθρίαν.

β. 192. Νιφομένης] δίκην χιόνος πιπτούσης. βρόμος] ἦχος ἐγένετο.

β. 193. Ηρθην] διηγέρθην. λιτὰς] δεήσεις.

α. 195. Υπερέχοιεν ἀλκὰν] τὴν ἑαυτῶν ἀλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχοιεν.

β. 195. Αλκὰν] βοήθειαν.

α. 196. Πύργον στέγειν εὔχεσθε] τὸν πύργον, ἤτοι τὰ ἡμέτερα τείχη, μένειν ἀσφαλῶς, καὶ στέγειν καὶ ὑπομένειν τὸ πολεμικὸν δόρυ. οὐκ οὖν ταῦτα, ἃ φὴς, ἔσαι πρὸς θεῶν, τὸ ἀλκὴν καὶ βοήθειαν παρέχειν ἡμῖν. Αλλως. τοῦτο εὔχεσθε, διαμένειν ἡμῶν τὰ τείχη ἁπλῶς, ὥστε τὸ δόρυ στέγειν καὶ ἀπείργειν τοὺς πολεμίους.

β. 196. Πύργον] ἤτοι τὴν πόλιν, ἀπὸ μέρους. στέγειν] ὑπομένειν.

α. 197. Αλλ' οὖν θεοὺς] οὐκ ἀλόγως λέγει, τοὺς τῆς πόλεως θεοὺς φεύγειν, πορθηθείσης αὐτῆς. λέγεται γὰρ ὅτι ὅτε ἔμελλε πορθηθῆναι ἡ Τροία, ἐφάνη-

νησαν οἱ θεοὶ τοῖς Τρωσὶν ἀνελόμενοι ἐκ τῶν ναῶν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.

β. 198. Αλούσης] πορθουμένης. λόγος] Φημη ἐςί.

α. 199. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα] μηδέποτε αὕτη ἡ πανήγυρις τῶν θεῶν, ἤγουν ἡ συναγωγὴ τῶν ἐνταῦθα ὄντων, καταλείποι τὴν πολιν κατ' ἐμὸν αἰῶνα καὶ χρόνον. ἤγουν ἡμῶν ζώντων, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ βίου. Αλλως. μηδέποτε, Φησὶν, ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ βίου καταλείποιεν τὴν πόλιν οἱ θεοί. εὑρὼν δὲ ὁ Αἰσχύλος παρὰ τῷ Ομήρῳ [Il. VII. 298] τὸ, Θεῖον δύσονται ἀγῶνα, τὴν τῶν θεῶν εἰς τὸ αὐτὸ συναγωγὴν, πανήγυριν τραγικώτερον εἴρηκεν.

β. 199. Εμὸν κατ' αἰῶνα] ἤγουν κατὰ τὴν ἐμὴν ζωήν.

β. 200. Πανήγυρις] ἡ πλῆθυς.

β. 201. Αςυδρομουμέναν] ὑπὸ τῶν ἀςῶν περιερχομένην. οἱ γὰρ τῆς ἁλούσης πόλεως πολῖται ἄνω καὶ κάτω πρὸς αὐτὴν χωροῦσι, γυναῖκας, χρήματα, ἐσθῆτας, τἄλλα σώζειν θέλοντες. ςράτευμα] τὸ ςράτευμα διὰ τοὺς πολεμίους νόει, οὕτω, μηδὲ ἐπίδοιμι τὸ ςράτευμα τῶν πολεμίων ἁπτόμενον τῆς πόλεως ἐν πυρὶ δαΐῳ, ἤτοι καῖον αὐτήν.

α. 202. Απτόμενον] γράφεται τυφόμενον. οἷον καιόμενον. πολεμίῳ πυρί.

β. 202. Απτόμενον] ἅπτεσθαι. δαΐῳ] πολεμικῷ.

β. 203. Βουλεύου κακῶς] διὰ θρήνων καὶ σπαραγμάτων τοὺς πολίτας κατακλῶσα καὶ πρὸς δειλίαν ἐπάγουσα.

α. 204. Πειθαρχία γάρ ἐςι] πάνυ εὐφυῶς ὁ Αἰςχύλος τὴν πειθαρχίαν, ὡς γυναῖκα, ὠνόμασε μητέ-

τέρα τῆς εὐπραξίας τῆς σωτῆρος, λέγων, ἡ πειθαρχία γυνή ἐςι μήτηρ τῆς σωτῆρος εὐπραξίας. οὗτος λέγεται λόγος ἐμφαίνων ὅτι καλόν ἐςι τὸ πειθαρχεῖν. πειθόμεναι γὰρ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν, εὖ πράττουσιν. Αλλως. γυνὴ σωτῆρος. λείπει Διός· ἵνα ᾖ, γυνὴ Διὸς σωτῆρος.

β. 204. Πειθαρχία] ἡ εὐπείθεια. ἐνταῦθ' Αἰσχύλος σωματοποιεῖ τὴν πειθαρχίαν. λέγει δὲ ὡς ὁ πειθόμενος τῷ τὰ λῷςα συμβουλεύοντι, οὗτος ἄριςα πράσσει.

α. 205. Ωδ' ἔχει λόγος] οἰκείως ἔχουσα πρὸς τὸ σώζεσθαι.

β. 205. Σωτῆρος] σωςικῆς. ὧδε] οὕτως.

α. 206. Εςι θεοῖς δέ τ' ἰςχὺς] ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Ετεοκλέα, ἀληθές ἐςιν ὅτι ἡ πειθαρχία μήτηρ τῆς σωςικῆς εὐπραξίας πέφυκεν· ἔςι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς δύναμις ὑπερέχουσα πάντα. πολλάκις δὲ ἡ τῶν θεῶν ἰσχὺς τὴν ἀμήχανον νεφέλην καὶ ἐκ χαλεπῆς δύης κρεμαμένην ὕπερθεν τῶν ὀμμάτων, ὀρθοῖ, καὶ ἀποσοβεῖ αὐτήν.

β. 206. Εςι] καλῶς εἶπας τοῦτο. καθυπερτέρα] ὑψηλοτέρα τῆς πειθαρχίας.

β. 207. Αμήχανον] εἰς ἣν οὐκ ἔχει τις μηχανήσασθαι.

β. 208. Εκ χαλεπᾶς δύας] κακῆς τύχης. ὕπερθε] ὑπεράνω.

β. 209. Κρημναμέναν] ὑπερκειμένην. νεφέλαν ὀρθοῖ] τὴν τῆς ἀθυμίας σκοτουμένην ἐγείρει καὶ εἰς τοὐναντία τρέπει.

β. 210. Σφάγια] θύματα. τὰ σφάγια καὶ χρηςήρια ἐκ περαλλήλου· οὐ γὰρ μόνον χρηςήρια τὰ μαντεύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ θύματα· ἢ ὅτι θύοντες τοῖς θεοῖς καὶ αὐτῶν περὶ τοῦ δεομένου τὰς μαντείας δεχόμεθα, ἢ ὅτι μέρος μαντικῆς ἐςὶ τὸ καὶ διὰ σφαγίων τὰς μαντείας ποιεῖσθαι, ὁρῶντας τὴν τοῦ ζώου χολὴν, καὶ τὸ ἧπαρ, καὶ τὴν κύςιν.

β. 211. Ερδειν] ποιεῖν. πειρωμένων] πειρᾶν λαμβανόντων καὶ ἐγχειρούντων αὐτοῖς πρὸς πόλεμον.

α. 212. Σὸν δ' αὖ] γυναικός ἐςι τοῦτο.

β. 212. Σὸν] ἐςι. ἔσω δόμων] ἐντὸς τῶν δόμων.

α. 213. Διὰ θεῶν, πόλιν] διὰ τῆς ἐπικουρίας τῶν θεῶν, νεμόμεθα τὴν πόλιν ἀδαμαςον, μὴ δαμαζομένην παρὰ τῶν πολεμίων καὶ καταπονουμένην, τὸν ὄχλον δὲ τῶν δυσμενέων καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀποςέγει καὶ ὑπομένει καὶ καρτερεῖ ὁ πύργος καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως.

β. 213. Διὰ θεῶν] διὰ τῆς αὐτῶν βοηθείας. νεμόμεσθα] οἰκοῦμεν. ἀδάμαςον] ποταπὴν, ἀπόρθητον.

β. 214. Οχλων] εἰ δὲ τὸ ὄχλων μικρογραφήσεις, τὸ ἀποςέγει ἀντὶ τοῦ ὑπομένει μόνον ἐρεῖς, τὴν ἀπὸ ἀργὴν λαμβάνων, τὸ δὲ διὰ θεῶν κατὰ κοινοῦ, τὸ δὲ, τὶ τάδε, εἰ μὲν ςίξεις εἰς τὸ τὶ, τὸ τάδε νέμεσις ςυγεῖ κατ' ἐρώτησιν εἴποις οὕτω, τί φής; τάδε τὸ διὰ τῆς βοηθείας τῶν θεῶν οἰκεῖν καὶ σώαν ἔχειν τὴν πόλιν μεμπτόν ἐςιν. εἰ δὲ οὐ ςίξεις, καθ' ὁμαλισμὸν εἴποις ἀντὶ τοῦ, τί ταῦτα ἃ ποιῶ, λέγω δὴ τὸ δεῖσθαι τῶν θεῶν, μεμπτὰ λογίζονται. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ νέμεσις ςυγεῖ καὶ οὐκ αὐτὸ μισεῖς,

βα-

βαρὺς γὰρ ἂν εἶχεν ὁ λόγος εἰ αὐτοπροσώπως πρὸς αὐτὸν ἐτείνετο. Πύργος ἀποςέγει] ἤγουν ἀπὸ μακρὰν ἐκείνων ὑπομένει, τουτέςιν οὐχ ὑπ' ἐκείνων.

α. 215. Τί τάδε νέμεσις ςυγεῖ;] ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Ετεοκλέα, τί τάδε, ἅ φημι περὶ τῶν θεῶν, εὐεργέτας τούτους ἀποκαλῶν, ςυγεῖ ἡ νέμεσις, ἤτοι ἡ ἀπὸ σοῦ μέμψις; ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν, οὐ φθονῶ.

β. 215. Τί τάδε νέμεσις ςυγεῖ] ἤτοι μεμπτά ἐςι.

α. 216. Οὔτι φθονῶ] οὐδαμῶς νεμεσῶ σοι τοῦ τιμᾶν τοὺς θεοὺς, καὶ οὐδεὶς ταῦτα ὁρῶν σε ποιοῦσαν μισήσειεν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοὺς πολίτας ποιῇς δειλοὺς, ἴςθι καὶ ὕπαρχε ἔκηλος καὶ ἥσυχος, καὶ μὴ λίαν φοβοῦ.

β. 216. Φθονῶ] μέμφομαι.

β. 217. Ως] ἵνα. κακοσπλάγχνους] δείλους. τιθῇς] ποιῇ.

α. 218. Εκηλος ἴσθι] γράφεται καὶ εὔκηλος. τὸ γὰρ υ μέτρου ἕνεκα ποτὲ παραλαμβανεται.

β. 218. Ευκηλος ἴσθι] ἥσυχος ἔσο.

α. 219. Ποταίνιον κλύουσα] ὁ χορὸς πάλιν ἀνελθὼν εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, φησὶ, νεωςὶ γεγενημένον καὶ πρόσφατον κτύπον καὶ ἦχον ἀκούσασα, σὺν φόβῳ παρεγενόμην εἰς ταύτην τὴν ἀκρόπολιν, ἕδος τίμιον.

β. 219. Ποταίνιον] πρόσφατον. πάταγον] κτύπον. ἅμα] σύν.

β. 221. Τίμιον ἕδος] διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἐνταῦθα ἱδρῦσθαι. ἢ ὅτι τὸ τῆς Αθανᾶς ἄγαλμα ἐνταῦθα ἦν. εὕρηται γὰρ ἕδος καὶ τὸ ἄγαλμα καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς.

α. 222. Μὴ νῦν ἐὰν θνήσκοντας] Ετεοκλῆς φησὶ πρὸς τὸν χορὸν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἱςάμενον, μὴ ἁρπαλίζετε ἐν κωκυτοῖς. μὴ ἁρπάζητε τὸ θρηνεῖν, ἐάν τινας ἀκούσητε σφαττομένους ἢ ἡττημένους.

β. 223. Πύθησθε] μάθητε. κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε] θρήνοις ὁρμᾶτε.

α. 224. Αρης βόσκεται] ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ὀδύρεσθαι καὶ θρηνεῖν βόσκεται ὁ Αρης, ἤτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαττομένων τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν. χαυνούμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν θρήνων καὶ τῶν ὀδυρμῶν, οὐκέτι κυρίως μαχόμενοι ἵςανται ἀνδρείως, καὶ κατὰ ἀντιπάλων ἀνδρικῶς ςρατευόμενοι, ἀλλὰ τὰ νῶτα κλίνοντες, ἀναιροῦνται εὐθύς.

β. 224. Τούτῳ] δέον οὕτω εἰπεῖν τούτῳ εἶπεν πρὸς τὸ φόνῳ, ὥσπερ ἐςὶ καὶ τὸ ξύλινον μόρον ἣν παγίδα καλέουσιν. ἢ μὲν συνάπτετο τούτῳ πρὸς τὸ φόνῳ, ἀλλ' οὕτω λέγε, ἐν τούτῳ γὰρ τῷ κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζειν βόσκεται ὁ Αρης, ἐν τῷ φόνῳ τῶν βροτῶν.

β. 225. Καὶ μὴν ἀκούω] πῶς οὖν μὴ θρηνῶ;

α. 226. Μὴ νῦν ἀκούουσα] κἂν ἀκούῃς, προσποιοῦ μὴ ἀκούειν.

β. 226. Εμφανῶς] φανερῶς. μὴ ἄκου ἄγαν] ἀλλ' ἐθελοκώφει.

α. 227. Ως κυκλ.] ὡς κυκλούντων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων, σείεται, φησὶν, ἡ ἡμετέρα γῆ.

β. 227. Ως κυκλουμένων] ἡμῶν ἀπὸ τῶν πολεμίων.

β. 228. Οὐκοῦν] τὸ λοιπόν.

β.

β. 229. Δέδοικα] φοβοῦμαι. ἀραγμὸς ὀφέλλεται] κτύπος αὐξάνεται.

β. 230. Τῶνδ'] ὧν λέγεις.

α. 231. Ω ξυντέλεια] τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν θεῶν; μεταφορικῶς. κυρίως γὰρ ἡ τῶν ϛρατιωτῶν ἄθροισις· τέλος γὰρ τὸ τάγμα. Ομηρος; [Il. X. 56.] Ελθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος.

β. 231. Ξυντέλεια] ἄθροισμα τῶν θεῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς εἰς τὸ κοινὸν εἰσφορᾶς, ἣν καλοῦσι ξυντέλειαν.

β. 232. Οὐκ ἐς φθόρον] οὐκ εἰς φθορὰν ἀπελθοῦσα ἀφώνως μένεις. εἰώθαμεν δὲ τοιούτοις λόγοις πρὸς τοὺς ἐνοχλοῦντας χρῆσθαι. φθόρον] φθοράν. ἀνασχήσῃ] ὑπομενεῖς.

α. 233. Θεοὶ πολῖται] τοὺς ἰδίους καὶ πατρῴους ἐπικαλοῦνται θεοὺς, μὴ εἰς δουλείαν ἐμπεσεῖν.

β. 233. Μή με δουλείας τυχεῖν] θελήσητε.

α. 234. Αὐτὴ σὺ δουλοῖς] θρηνοῦσα δηλονότι καὶ κράζουσα σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς.

β. 234. Πόλιν] πᾶσαν.

β. 235. Παγκρατὲς] πανίσχυρε. τὸ παγκρατὲς, εἰ μὲν πρὸς τὸ ὦ Ζεῦ συνάψεις, ἀρσενικὴ κλητική ἐϛιν; εἰ δὲ πρὸς τὸ βέλος οὐδετέρα εὐθεῖα.

β. 236. Ωπασας] παρέσχες τῷ βίῳ.

β. 237. Μοχθηρὸν] ὤπασε. ὥσπερ ἄνδρας] μοχθηροὺς ὤπασε.

α. 238. Παλινϛομεῖς] δυσφημεῖς, καίτοι τῶν ἀγαλμάτων ἐχομένη.

β. 238. Παλινϛομεῖς] ἤγουν πάλιν ϛωμυλεύεις. θιγγάνουσα] ψαύουσα.

α. 239. Αψυχίᾳ γὰρ] ὑπὸ φόβου συναρπάζομαι.

β. 239. Αψυχίᾳ] δειλίᾳ.

α. 240. Αἰτουμένῳ] εἰ δοίης καὶ παράσχοις τέλος τῇ αἰτήσει, ἀβαρές σοι ἐςίν. ἤτοι, ἐὰν ἐμοὶ ζητοῦντί σοι τὸ σιωπᾷν παράσχοις τέλος, καὶ ποιήσῃς τὸ ἐμὸν θέλημα, ἀβαρές σοι ἐςί. Τέλος] γράφεται λόγον.

β. 240. Αἰτουμένῳ] εἰ παράσχοις ἐμοὶ αἰτουμένῳ τι κοῦφον καὶ ἀβαρές σοι, τέλος μοι δοίης τὸ πεπληρῶσθαι λέγω τὴν αἴτησιν. ἢ οὕτω, εἰ αἰτουμένῳ ἐμοὶ δοίης τέλος τῆς αἰτήσεως, κοῦφον καὶ ἀβαρὲς ἔςαι σοί.

α. 241. Λέγοις ἂν] λέγε, φησὶ, ταχέως. καὶ ἐὰν δυνατὸν ᾖ, γνώσομαι σιγᾷν, ἢ ὑπακούειν. γνώσομαι γὰρ εἰ δύνατόν μοι ποιεῖν ὃ κελεύεις.

β. 241. Λέγοις ἂν] τὴν αἴτησιν. τάχ᾽ ἂν εἴσομαι] εἰ κοῦφον τὸ τῆς αἰτήσεως τέλος.

β. 242. Τάλαινα] ἀθλία.

α. 243. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις] ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Ετεοκλέα, ὅτι τὸ σὸν βούλημα ποιῶ, ἰδοὺ σιγῶ· σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσι πείσομαι καὶ πάθω τὸ μόρσιμον, ἤγουν τὸ πεπρωμένον. τοῦτ᾽ ἔςι, τὸ εἱμαρμένον μετὰ πάντων τῶν ἄλλων πείσομαι ἐγὼ, εἴτι μοι ἀπόκειται.

β. 243. Τὸ μόρσιμον] τὸ μεμοιρασμένον.

α. 244. Τοῦτ᾽ ἀντ᾽ ἐκείνων] εἰπόντος τοῦ χοροῦ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, φησὶν Ετεοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος, τὸ, ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, προκέκρικα ἐκείνων,

νων, ἤτοι τῶν ἄλλων ὧν εἴρηκας. Ἄλλως. ἀντ' ἐκείνων, ἤγουν ἀνθ' ὧν ἄλλων δυσφήμως εἴρηκας, τοῦτο μᾶλλον παρὰ σοῦ αἱροῦμαι. Ἄλλως. τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ προειρημένα ἐπαινῶ.

β. 244. Τοῦτο] ὃ λέγεις. ἀντ' ἐκείνων] ὧν ἐποίεις κλαίουσα πρὸς τὰ ἀγάλματα.

α. 245. Καὶ πρός γε] σὺν τούτοις δὲ οἷς τὴν ψυχήν μου κατέθελξας, ἐκςὰς ἀπὸ τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν, καὶ μὴ ἐχόμενος αὐτῶν, ὡς περὶ τοῦ θανεῖν δεδοικὼς, εὔχου τοὺς θεοὺς βοηθεῖν ἡμῖν.

β. 245. Τούτοις] οἷς νῦν προὔκρινας.

α. 248. Ὀλολυγμὸν] καὶ πρῶτον ἐμοῦ εὐξαμένου, εἶτα σὺ ὕμνησον ὀλολυγμὸν ἱερὸν, ἤτοι ὕμνον, καὶ εὐχὴν ἱερὰν, ἐξευμενίζουσαν τοὺς θεούς. Ἄλλως. διέςειλε τὸν ὀλολυγμὸν τοῦ παιῶνος. καὶ γὰρ μόνῃ τῇ Ἀθηνᾷ, δαίμονι οὔσῃ πολεμικῇ, ὀλολύζουσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. ὁ γοῦν ποιητὴς [Il. VI. 301.] ἐπὶ τῶν Τρωϊάδων φησὶν, Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον. καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων, αἱ δ' ὀλόλυξαν Θυγατέρες τε νυοί τε. ἡ δὲ διάνοια ἁπλῇ φησὶν οὕτω, κἀμοῦ εὐχομένου ἀκούσασα. πῶς δὲ, ἐπιφέρει. νικήσας φησὶ τρόπαια ἀναθήσειν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, καὶ θυσίας ποιήσειν. οὐ γὰρ ματαίας οὐδὲ γυναικείας εὐχὰς ἐπιτελέσω, ἀλλὰ παρὰ ταῖς θυσίαις δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἔθος Ἑλληνικόν.

β. 248. Ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιώνισον] μετὰ συντριβῆς εὐχὴν ἐξιλαςικὴν ᾆσον.

α. 249. Ἑλληνικὸν νόμισμα] ἤτοι κατὰ τὸν νόμον τὸν Ἑλληνικὸν τῆς βοῆς τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομέ-

μένης. ἢ, ὡς νενόμιςαι τοῖς Ἕλλησι παρὰ ταῖς θυσίαις ὀλολύζειν. Θυςάδος βοῆς] θυςάδος, τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομένης. ἀφ' ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ βάκχη. σημαίνει γὰρ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ. ἢ, ἡ νενόμιςαι τοῖς Ἕλλησιν ἐν μάχαις· ἢ, ὡς νενομισμένον Ἕλλησι παρὰ τὰς θυσίας ὀλολυζειν. Ἄλλως. θυςάδος βοῆς, ἐνθουσιαςικῆς.

β. 249. Ἑλληνικῆς νόμισμα] ὡς εἰώθασιν ποιεῖν Ἕλληνες. θυςάδος βοῆς] τῆς περὶ τὰς θυσίας γενομένης.

α. 250. Θάρσος φίλοις] ἤτοι διὰ τῶν τοιούτων εὐχῶν θάρσος ἐμποιοῦσα τοῖς φίλοις, καὶ λύουσα τὸν ἐν αὐτοῖς ἐνόντα τῶν πολεμίων φόβον. τὸ γὰρ εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς, θάρσος ἐμποιεῖ τοῖς φίλοις. κατὰ δέ τινας, πολέμιον φόβον τὸν ὀλολυγμὸν ἐξηγήσατο, ἐν τῷ, λύουσα πολέμιον φόβον. καὶ γὰρ πολέμιον φόβον λέγει τὴν ἣν ἐποίει ὁ χορὸς πρὸς τοὺς θεοὺς θρηνώδη ὀλολυγὴν, ἢ τοὺς πολίτας δεινῶς κατεπολέμει καὶ ἐξετάραττε. τοῦτ' ἐςι, τὸν φόβον ὃν ὁ χορὸς ἐποίει τῷ ὀλολύζειν καὶ κλαίειν.

β. 250. Θάρσος φίλοις] τὸ γὰρ μετὰ σιγῆς ὕμνους πρὸς θεοὺς ποιεῖσθαι καὶ ἐξευμενίζειν διὰ θυσίας αὐτοὺς τῇ πόλει, ὥσπερ εἰώθασιν ποιεῖν Ἕλληνες; καιρῶν ὁμοίων ἐπιςάντων, τοῦτο θάρσος ἐςι τοῖς οἰκείοις, καὶ τοῦ πολεμίων ἀπαλλαγὴ φόβου, ὥσπερ ἐςι τοὔμπαλιν δειλίας ἐμποιητικὸν τὸ χωρεῖν ἄνω καὶ κάτω θρήνοις καὶ ὀδυρμοῖς, καὶ τὸ ζῆν ἀπολέγεσθαι.

β. 251. Πολισσούχοις] τοῖς τῆς πόλεως φύλαξι

α.

α. 252. Πεδιονόμοις] ἤτοι τοῖς κλῆρον τῶν ἀλσῶν καὶ τῶν πεδίων ἀφωρισμένων ἔχουσιν ἑαυτοῖς. ἄλση γὰρ καὶ παραδείσους καὶ πεδία λιπαρὰ οἱ πολῖται ἐκτέμνοντες τῶν ἰδίων κτημάτων, ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν.

β. 252. Πεδιονόμοις] τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῷ πεδίῳ. ἀγορᾶς ἐπισκόποις] τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσι.

α. 253. Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] καλῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τοὺς ἀπὸ τῶν Θηβῶν, τῆς ἐμῆς δηλαδὴ πόλεως (Ἰσμηνὸς γὰρ ποταμὸς τῶν Θηβῶν) ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμῶνται καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐγγάφονται τοῖς τιμωμένοις. πῶς γὰρ οὔ; ὅτι τοῖς τοῦ Ἰσμηνοῦ θύω πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἄλλως. οὐδὲν λέγω τοὺς θεοὺς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀπὸ τῆς Δίρκης. ἐτιμῶντο γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ παρὰ τοῖς Θηβαίοις. κατέλειψε δὲ εἰπεῖν ἅπαντας, διὰ τὸ θαῤῥεῖν καὶ ἐν ὀλίγαις δεήσεσιν εἰσακουσθῆναι. Ἄλλως. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, ἀντὶ τοῦ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. κατὰ σχῆμα δὲ ἡ φωνή. οἷον, λέγω ἔτι σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. θύω οὖν αὐτοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἄλλως. καινῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τὸν Ἰσμηνὸν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις.

β. 253. Δίρκης τε πηγαῖς] ταῖς ἐν αὐταῖς Νύμφαις. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] οὐδ' ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεούς. πρῶτον καθολικῶς εἶπεν τοῖς τῆς χώρας θεοῖς, εἶτα με-

μερικῶς ἐπήνεγκε, πολισσούχοις λέγων καὶ πεδιονόμοις καὶ ἀγορᾶς ἐπισκόποις. ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ἐκτὸς τῆς πόλεως εἰπεῖν ἔδει, περιεκτικὸν γὰρ ἡ χώρα τῆς πόλεως, οὐκ εἴρηκε καὶ τοῖς ἐν ταῖς πηγαῖς τῆς Δίρκης θεοῖς, ἀλλὰ ταῖς πηγαῖς τῆς Δίρκης μόνον ἔφη, τουτέςι ταῖς ἐν αὐταῖς κατοικούσαις Νύμφαις· εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὴν σύνταξιν, καὶ φησὶν, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, οὐκ ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεούς.

β. 254. Εὖ ξυντυχόντων] τῶν πραγμάτων.

β. 255. Ἑςίας] τοὺς βωμούς.

α. 256. Ἐπεύχομαι θήσειν] λείπει ἡμᾶς.

β. 256. Ὧδε] ὡς ἔφην.

α. 257. Τρόπαια] παρατηρητέον ὅτι οὐδέπω ἦν ἡ τῶν τροπαίων ὀνομασία κατὰ τὸν Ἐτεοκλέα· ὥςε ἀνεβίβασε τὰ κατὰ τὸν χρόνον ὁ Αἰσχύλος. Ἐσθήματα ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν, τὰ λάφυρα.

β. 257. Θήσειν] ἡμᾶς. τρόπαια] τῆς νίκης. πολεμίων δ' ἐσθήματα] τὰς πανοπλίας.

β. 258. Δαΐων] τῶν πολεμίων. δουρίπληχθα] διὰ τοῦ ἐμοῦ δορὸς σκυλευθέντα. ἁγνοῖς] καθαροῖς θήσειν.

β. 259. Τοιαῦτα] οἷα ἐμοῦ ἤκουσας. Φιλοςόνως] θρηνητικῶς.

α. 260. Ποιφύγμασι] οἷον ἐκφοβήμασι, τοῖς δυναμένοις ἐκπλῆξαι τοὺς ἀκούοντας.

β. 260. Ματαίοις] ἀνωφελέσι. ποιφύγμασιν] θρήνοις, βοαῖς.

β. 261. Οὐ γάρ τι μᾶλλον] τὸ οὐ γὰρ θρηνοῦσα μᾶλλον ἢ μὴ θρηνοῦσα, ἐκφύγῃς ὅ σοι παθεῖν πέπρω-

πρώτων. ἀλλ' εἰ καὶ διὰ παντὸς θρήνοις ἐκδοίης σαυτὴν, οὐδέν σοι τοῦτο λυσιτελήσει πρὸς τὸ μὴ παθεῖν σὲ τὰ πεπρωμένα. μόρσιμον] μεμοιρασμένον.

α. 262. Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐχθροῖς. ἐγὼ δὲ παραμενόμενος ἐπ' ἄνδρας ἓξ σὺν ἐμοὶ ἑβδόμῳ, τάξω εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους, ἤτοι εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας πόλεως, ἀντηρέτας καὶ ἀντιμάχους τοῖς ἐχθροῖς (ἀπὸ τοῦ ἀνταίρω ῥήματος) πρὶν ἱκέσθαι καὶ παραγενέσθαι πρὸς ἡμᾶς λόγους μηνύτας συνεχεῖς καὶ κατεπείγοντας ἡμῶν τὴν ἔξοδον, ἡμᾶς ἐκεῖσε ἀπελθεῖν. Ἄλλως. ἐγὼ δὲ σὺν ἐμαυτῷ ἄλλως ἓξ (ὥςε ἐςὶν αὐτὸς ἕβδομος) ἀντιςάτας τοῖς πολεμίοις ποιήσομαι ταῖς ἑπτὰ πύλαις, καὶ σπεύσω ἐγὼ τάξαι λοχαγοὺς πρὶν ἢ τὰ πράγματα κατεπείξῃ, ὥστε δι' ἀγγέλων συχνῶν ἐξάγειν τὸ ςράτευμα.

β. 262. Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] οὕτως σύντασσε, ἐγὼ δὲ μολὼν ἐπ' ἄνδρας ἓξ, τάξω αὐτοὺς τὸν μέγαν τρόπον ἐς ἑπτατείχεις ἐξόδους σὺν ἐμοὶ ἑβδόμῳ, ἀντηρέτας τοῖς ἐχθροῖς. μὴ λάβοις δὲ εἰς τὸ τὸν μέγαν τρόπον ἔξωθεν κατὰ, ἀλλ' ὡς φάμεν τάττω τάξιν, οὕτω καὶ τούτων.

β. 263. Ἀντηρέτας] ἀντιπάλους. τὸν μέγαν τρόπον] τὸ γὰρ διατάττειν ςρατηγοὺς καὶ ςρατεύματα μεγιςόν ἐςι καὶ τοῦ βασιλέως ἄξιον.

β. 265. Σπερχνοὺς] ταχεῖς, σπουδαίους.

β. 266. Φλέγειν] ἐκκαίειν, δαμάζειν.

α. 267. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ] φησὶν ὁ χορὸς, μέλει ἡ ψυχή μου, ἤτοι φροντίζει ὧν εἶπεν ὁ Ἐτεοκλῆς· ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἠρεμεῖν ἐᾷ καὶ ἡσυχά-

χάζειν ἐμέ. ἡ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ μου μέριμνα τὸν ἐμὸν φόβον ἀνανεοῦται τὸν ἀμφὶ τείχη λεών.

β. 267. Μέλει] φροντίς ἐςί μοι ὧν εἶπον. οὐχ ὑπνώσει κέαρ] οὐ καταραθυμήσει καὶ οἱονεὶ τοῦ φροντίζειν χαλάσῃ· μὴ νήφῃ τοῦ φόβου πείθοντος, ἀλλὰ πρὸς δάκρυα καὶ οἰμωγὰς ἔχειν παρασκευάζοντος· αἱ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ μου φροντίδες φόβον ἀνάπτουσι τὸν ἀμφιτειχῆ λεών· τουτέςι φοβοῦμαι, ἐςὶ δὲ ὁ φόβος οὐχ ἕτερος, ἀλλ᾽ ἢ ὁ πέριξ τῶν πολεμίων ςρατὸς, οὗτος γὰρ ἐμβάλλει τὸν φόβον, περιϊςάμενος καὶ πολιορκῶν τὴν πόλιν. οὕτω λέγε καὶ μὴ λάμβανε ἔξωθεν ἀμαθῶς τὸ διὰ, λέγων, διὰ τὸν ἀμφιτειχῆ λαόν.

α. 268. Γείτονες] αἱ δ᾽ ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουσι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. ἡ καρδία μου, φησὶ, δέδοικε τὸν πολιορκοῦντα ςρατὸν, ὡς δράκοντα ὑπὲρ τῶν νεοσσῶν πελειάς.

β. 269. Ζωπυροῦσι] ἀνάπτουσι.

β. 270. Ἀμφὶ] περί.

α. 271. Δράκοντα δ᾽ ὥςις] δέδοικε γὰρ ἡ καρδία μου. τὸν γὰρ δὲ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γὰρ νοητέον.

α. 272. Λεχέων δυσευνήτορας πάντροφος πελειὰς]. λεχέων, τοῦτ᾽ ἐςι, νεμομένων ἐπὶ τῆς καλιᾶς. ταύτην γὰρ λέχος εἶπεν. οἷον τῶν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ μενόντων· καὶ μήπω δυναμένων ἵπτασθαι. δυσευνήτορας δὲ, δυσευνήτους, διὰ τὸν φόβον τοῦ δράκοντος. πάντροφον δὲ τὴν πελειάδα φησὶν, ὅτι πάντα τὰ ὄρνεα ἅπαξ τοῦ ἔτους τίκτει, ἡ δὲ περιςερὰ ἀεί· διὰ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. περιςερὰ δὲ εἰ-

εἴρηται ἢ περισσὰ ἐρῶσα, πλεονάζοντος τοῦ τ κατὰ τὸ μέσον.

β. 272. Ὑπερδέδοικε] ἀπὸ τούτου λάμβανε τὸ ἔξωθεν τὸ δέδοικα, ἵνα ᾖ οὕτως, δέδοικα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

β. 272. Δυσευνήτειρα] ἄγρυπνος διὰ τὸν φόβον.

β. 273. Πάντροφος πελειὰς] ἡ δι' ὅλου τοῦ ἔτους τίκτουσα, διὸ καὶ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ.

β. 274. Τοὶ μὲν] ἄλλοι.

β. 275. Πανδημεὶ] καὶ τὰ συςήματα καὶ πλήθη.

α. 277. Ἀμφιβόλοισι] πάντοθεν βαλλομένοις. ἢ ἀμφοτέρωθεν.

β. 277. Τοὶ] ἄλλοι. ἀμφιβόλοισι] τὸ ἀμφιβόλοις οὐχ ὡς φασί τινες, τοῖς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένοις· ἀλλὰ ἀμφιβόλοις πολίταις τοῖς ἀμφίβολον καὶ οὐ βέβαιον ἔχουσι τὸ εἶναι πολίταις, ἀλλὰ μέσοις οὖσι καὶ κινδυνεύουσιν ἐκπεσεῖν τοῦ προσρήματος διὰ τὸν ἐπηρτημένον τῇ πόλει κίνδυνον.

α. 278. Ἰάπτουσι] μετὰ βλάβης βάλλουσι.

β. 278. Ἰάπτουσι] πέμπουσι.

β. 279. Χερμάδα] χεροπληθῆ λίθον. ὀκριόεσσαν] χαλεπήν.

β. 280. Παντὶ τρόπῳ] πάσῃ μηχανῇ καὶ σπουδῇ. διογενεῖς] οἱ ἐκ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ἅτε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

α. 282. Καδμογενῆ] ἀπὸ Κάδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι.

β. 282. Ρύεσθε] κίνδυνον.

α. 283. Ποῖον δ' ἀμείψεσθε] ποῖον δὲ πέδον ἕτερον (ἤγουν ποίαν γῆν) ἀμείψεσθε ἄρειον καὶ βέλτιον

καὶ κρεῖττον ταύτης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ ποῖον ἄλλο γῆς δάπεδον οἰκήσετε· ἐχθροῖς ἀφέντες καὶ καταλείψαντες καὶ δόντες τὴν αἶαν, καὶ τὴν γῆν βαθύχθονα καὶ λιπαράν· ὕδωρ τε πάλιν τὸ τῆς Δίρκης τῆς πηγῆς ἀφέντες τὸ εὐτρεφέστατον τῶν ποταμῶν ὁπόσων ἵησι καὶ ἐκπέμπει ὁ Ποσειδῶν ὁ γαιήοχος, οἱ παῖδές τε τῆς Τηθύος ἤγουν τῆς γῆς. Αλλως. ἀντὶ τοῦ, ποῖον οἰκήσετε δάπεδον, ἐντεῦθεν μεταστάντες. εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους, ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἁλίσκεται. ἐὰν ταύτην, φησὶ, τὴν γῆν προδῶτε τοῖς πολεμίοις, ποίαν βελτίονα αὐτῆς εὑρήσετε;

β. 284. Αρειον] κρεῖττον.

α. 285. Βαθύχθονα] εὔγειον.

β. 285. Βαθύχθονα] λιπαράν· τὴν εἰς βάθος δεχομένην τὰ πέρατα.

α. 238. Οσων ἵησι Ποσειδῶν] τὸν Ποσειδῶνα λέγει ἐκπέμπειν τοὺς ποταμοὺς, ὅτι ὑγρᾶς οὐσίας δεσπότης οὗτος ἐστιν. ἢ, ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι ἀναδίδονται, εἶθ' οὕτως ῥήγνυνται. ἐκ δὲ τούτων οἱ χείμαρῤοι γίνονται. Τηθύος δὲ παῖδας πάλιν τοὺς ποταμοὺς ὀνομάζει. μυθεύεται γὰρ ὅτι ὁ Οὐρανὸς συμμιγεὶς τῇ Γῇ, ἀπέτεκε τὸν Ωκεανὸν καὶ τὴν Τηθὺν, καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους παῖδάς τε καὶ θυγατέρας. ὁ δὲ Ωκεανὸς μιγεὶς Τηθύι τῇ αὐτοῦ ἀδελφῇ, ἐγέννησε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὔσας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὕτους λέγονται οἱ ποταμοὶ παῖδες Τηθύος.

β. 288. Οσων ἵησι] ἐκπέμπει. σπογγοειδοῦς γὰρ

ούσης τῆς γῆς, ἐκ τῆς θαλάττης εἰς τοὺς πόρους αὐτῆς εἰσιὸν ὕδωρ, εἰ μὲν ϛενοί τινες τύχοιεν ὄντες οἱ πόροι, ὥσπερ διηθίζεται τοῦτο καὶ γλυκὺ ἐκ τῆς γῆς ἀναῤῥήγνυται· εἰ δ' αὖ εὐρεῖς, ἁλμυρὸν, πλὴν ὅσον οὐχ οἷον ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ τῆς ἀρχαίας ποιότητος παραλλάττειν, ὥϛε καὶ οἱ εἰσβάλλοντες εἰς αὐτὴν ποταμοὶ, ἐξ ὧν ἔφαμεν πόρων, πάλιν εἰς αὐτοὺς ἀποκαθίϛανται.

α. 290. Πρὸς τάδ' ὦ πολιοῦχοι θεοὶ] πρὸς ταῦτα ὦ πολιοῦχοι θεοὶ, τοῖς μὲν ἔξω πύργων, ἤτοι τοῖς πολεμίοις, ἐμβαλόντες, ἄταν καὶ βλάβην τὴν τοὺς ἄνδρας φθείρουσαν, καὶ τὴν ποιοῦσαν ῥίπτειν τὰ ὅπλα, ἄρεισθε κῦδος, ἤτοι ἕξετε δόξαν. τοῖς δὲ πολίταις ϛάθητε εὔεδροί τε καὶ καλῶς ἡδρασμένοι καὶ εὐϛήρικτοι, καὶ ἀμετάκλιτοι φύλακες τῆς πόλεως, οἱονεὶ δυσωπηθέντες ταῖς ὀξυγόοις λιταῖς ἡμῶν. Αλλως. πρὸς τάδε, ἀντὶ τοῦ, διὰ ταῦτα. πρὸς ταῦτα ὦ πολῖται θεοὶ τοῖς μὲν ἔξω τοῦ τείχους Αχαιοῖς ἄτην ἐμποιήσατε, ὥς τε αὐτοὺς τὰ ὅπλα ῥίψαι· τούτου δὲ γενομένου, πρὸς ἡμῶν τῶν πολιτῶν πάνυ ἂν ὑμνῆσθε.

β. 291. Τοῖσι μὲν ἔξω] τοῖς πολεμίοις.

β. 293. Ρίψοπλον ἄταν] τὴν ῥίψαι παρασκευάσασαν αὐτοὺς τὰ ὅπλα.

β. 294. Αροιτε] λάβοιτε ἄν.

β. 295. Κῦδος] δόξαν.

β. 296. Ρυτῆρες] φύλακες.

β. 297. Εὔεδροι] εὐκάθεδροι.

α. 298. Οξυγόοις λιταῖσι] διὰ τὰς ὀξυθρηνήτους λιτὰς ἡμῶν.

β. 298. Λιταῖσιν] ἡμῶν.

β. 299. Ωγυγίαν] ἀρχαίαν.

α. 300. Δορὸς ἄγραν] διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν.

β. 300. Προϊάψαι] δοῦναι.

α. 301. Ψαφαρᾷ σποδῷ] ἀσθενεῖ, ἐλαφρᾷ.

β. 301. Ψαφαρᾷ σποδῷ] λεπτῇ γῇ, ἤτοι τῷ Ἄργει· λεπτόγειον γὰρ τοῦτο, διὸ καὶ διψηρόν.

β. 302. Θεόθεν] βουλεύσει θεῶν.

α. 304. Τὰς δὲ κεχειρωμένας] τὰς δὲ νέας καὶ γηραιὰς ἄγεσθαι κεχειρωμένας ἀπὸ τῶν πλοκάμων, ἱππηδὸν ἤτοι δίκην ἵππων, τοῦτ' ἔςι μετὰ ἀνάγκης. οἱ γὰρ ἵπποι μετὰ ἀνάγκης ἕλκονται. καὶ Ομηρός φησιν, (imo οὐκ) ἄκοντε πετέσθην. Αλλως. ἱππηδὸν ἄγεσθαι, ὑπὸ ἵππων σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης.

β. 304. Κεχειρωμένας] κεκρατημένας.

α. 305. Ε ἒ ἒ] διέκοψε τὸν λόγον τῷ θρήνῳ.

β. 306. Ιππηδὸν] δίκην ἵππου.

β. 307. Περιεῤῥηγμένων] ἐσχισμένων.

α. 308. Βοᾷ δ' ἐκκενουμένα] θρηνεῖ δὲ ἡ πόλις ἐκκενουμένη, τῆς λαΐδος, ἀντὶ τοῦ ληΐδος, ἤγουν τῆς λείας τουτέςι τῶν πολιτῶν, ὀλλυμένης καὶ φθειρομένης, τῆς μιξοθρόου, ἤτοι τῆς θροῦν καὶ βοὴν ποιουμένης ἀνάμικτον· γυναῖκες γὰρ καὶ παῖδες ἀκμάζοντες καὶ ἀρτιγενῆ βρέφη καὶ ἄνδρες καὶ γέροντες ἐποιοῦντο τὸν θρῆνον σύμμικτον.

β. 309. Λαΐδος] ληΐδος, λαοῦ. μιξοθρόου] τῶν μεμιγμένων θρόων ἀποτυχούσης ἅτε ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ γερόντων καὶ παίδων οὔσης.

β. 310. Τύχας] τὰς μελλούσας δηλονότι. προταρβῶ] πρὸ τοῦ γενέσθαι φοβοῦμαι.

α. 311. Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις] ἄξιον μεγάλου κλαυθμοῦ ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρθενίαν, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς ὥραν γάμου, αἰχμαλωτισθῆναι καὶ δούλαις εἰς τὴν ξένην χώραν ἀπελθεῖν. Αλλως. κλαυτὸν δὲ καὶ θρήνου ἄξιον ἔσεται ταῖς ἀρτιτρόποις, ταῖς ἄρτι ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐπὶ τὴν τελειοτέραν τραπείσαις, ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν δωμάτων διαμεῖψαι, καὶ ὁδεῦσαι ὁδὸν ςυγερὰν καὶ μίσους ἀξίαν. ἤτοι διακορηθῆναι καὶ διαπαρθενευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων. Αλλως. εἰ μὲν διὰ τοῦ τ ἀρτιτρόποις, ταῖς νεωςὶ τραπείσαις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καὶ ἡβησάσαις· εἰ δὲ διὰ τοῦ δ ἀρτιδρόποις, ταῖς ἄρτι δρεπομέναις. ταῖς δὲ παρὰ τὴν ἀκμὴν, φησὶ, διακορευομέναις ἔςαι κλαυθμὸς, ἢ ταῖς διαμειβούσαις τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ὁδὸν, ἔςαι δάκρυα. Ωμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν] κλαυτόν ἐςι τὸ διαπαρθενευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων, προπάροιθεν νομίμων, ἤτοι τοῦ νενομισμένου καιροῦ, δρεπομένων καὶ τρυγωμένων. τὰ γὰρ ἔξω τοῦ καιροῦ δρεπόμενα καὶ μήπω πεπανθῆναι τῷ χρόνῳ φθάσαντα, πάντως ἀγλευκῆ τυγχάνουσι, καὶ πικρίας πολλῆς ἀνάμεςα. Αλλως. ὠμοδρόπων. ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν τὴν παρθενίαν αὐτῶν καὶ ἥβην ὠμὴν καὶ ἄωρον δρεπομένων, πρὸ τῶν νομίμων γάμων.

β. 311. Κλαυτὸν] ἄξιον θρήνων. ἀρτιτρόποις] ταῖς νέαις ταῖς ἄρτι τρεπομέναις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὴν τελειωτέραν. ὠμοδρόπων] τὸ παρθένους ἀτίμως ἐκ τῶν δωμάτων ἑλκομένας, διαμεῖψαι ςυγερὰν ὁδὸν, ἤτοι ἐφθάρθαι πρὸ τοῦ νενομισμένου

 χρό-

χρόνου, ἐπειδὴ παρὰ τάξιν γέγονεν, ἄξιόν ἐςι θρήνου. ἢ τὸ διαμεῖψαι ςυγερὰν ὁδὸν ἀντὶ τοῦ ἀτίμως δημοσίᾳ ἕλκεσθαι, ὅπερ ἐςὶ λυπηρὸν ταῖς οἰκουρούσαις καὶ παρθενευούσαις γυναιξίν. δέον εἰπεῖν ὠμοδρόπως, ὠμοδρόπων εἶπε πρὸς τὸ νομίμων.

β. 312. Νομίμων] ὧν ἂν κατὰ νόμους ἔτυχον. διαμεῖψαι] ὁδεῦσαι.

β. 313. Δωμάτων] ἀπό. ςυγερὰν] ἄτιμον.

α. 314. Τί; τὸν φθίμενον] τί γὰρ δεῖ πολλὰ λέγειν; ὁ προτεθνηκὼς, εὐτυχῶς πράσσει πλέον τοῦ ζῶντος. οἱ τελευτήσαντες, φησὶ, καὶ μὴ τοιαύτης πειρώμενοι συμφορᾶς, ἄμεινον ἡμῶν πράττουσι.

β. 314. Τί] φημὶ τοῦτο. τὸν φθίμενον] νεκρόν.

β. 315. Βέλτερα τῶνδε] καλλίω τῶν ἐν ταῖς πολιορκίαις.

β. 316. Δαμασθῇ] πορθηθῇ.

β. 317. Πράσσει] πάσχει.

β. 319. Τὰ δὲ πυρφορεῖ] ἄλλος δέ τῆς πόλεως ῥῖον οἴκους καίει καὶ πῦρ φέρουσι.

α. 320. Καπνῷ δὲ] χαλεπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς τῶν ἑλεπόλεων καὶ πετροβολισμῶν· καὶ πόρθησιν πολλῷ δεινοτέραν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων πορθήσεως ὑπαινίττεται.

β. 320. Χραίνεται] μελαίνεται.

β. 321. Λαοδάμας] ὄλεθρος τοῦ λαοῦ.

β. 322. Εὐσέβειαν] τὰ ἱερὰ καὶ τὴν εἰς θεοὺς τιμήν.

α. 323. Κορκορυγαὶ] ταραχαί. κεκωμῴδηται δὲ ἡ λέξις. [Ariſtoph. Nub. 386. Pac. 989. Lyſiſt. 491. ed. Lipſ.]

β. 323. Κορκορυγαὶ] ἄσημοι βοαὶ, κορκορυγὴ γὰρ

κυ-

κυρίως τὸ ἐν τοῖς νεοσφαγέσι τῶν ζώων ἔσωθεν ἀπὸ τῶν ἐντέρων ἠχοῦν πνεῦμα πρὸς τὴν σφαγὴν ἀπαντῶν, ἢ τὸ τῆς ἀρτηρίας πνεῦμα τῆς πλησίον οὔσης τῆς τὴν σφαγὴν δεχομένης φλεβός. ὀρκάνη γὰρ εἶδος δικτύου. ἀνὰ ἄςυ] γίνονται.

α. 323. Ορκάνη] τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται.

β. 323. Ποτὶ πτόλιν] ἐςίν. ὀρκάνα] συνέχουσα ἢ πύργον περιλαμβάνουσα. ἢ τὸ πυργῶτις ἀντὶ τοῦ μεγάλη.

α. 324. Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται] παρὰ τὸ Ομηρικὸν, — ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν. [Il. IV.47.]

α. 325. Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι] ἡ βληχὴ κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται ἢ λαμβάνεται, ἠχώ τινα καὶ φωνὴν ποιὰν ἄσημον ἐκπεμπόντων. ἐξελάβετο δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς καὶ ἐπὶ τῶν νεογνῶν καὶ ἀρτιγενῶν καὶ ἀτελῶν βρεφῶν, ὡς τοιᾷδε τῇ φωνῇ, ἀσήμῳ δηλαδὴ καὶ ἀνάρθρῳ, χρωμένων. ἃ παρὰ τῶν πολεμίων ἁρπαζόμενα ἀπὸ μαςῶν, αἱμάσσεται, ὥστ' ἄναρθρον φωνὴν καὶ προβατώδη προΐεσθαι.

β. 325. Βληχαὶ δ' αἱματόοεσσαι] ἄσημοι βοαὶ ἀπὸ αἵματος καὶ φόνου γενόμεναι.

β. 326. Τῶν ἐπιμαςιδίων] νηπίων.

β. 327. Αρτιτρεφεῖς] ἀρτιτρεφῶν, ἤτοι νεογνῶν, ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ μαςιδίων, ἐπήνεγκε δὲ πρὸς τὸ βληχαὶ αἵτινες τῶν νηπίων ἦσαν.

α. 328. Ομαίμονες] συγγενεῖς. Ελληνες γὰρ πάντες. οἷον μετὰ αἵματος γινόμεναι. ἢ τῶν ὁμαιμόνων καὶ συγγενῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς γένους.

β.

β. 328. Ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες] Φεύγων, ὁ γὰρ ἁρπάζων τι φεύγει μήπως καταληφθῇ, ὅθεν ὁμαίμονα τὴν φυγὴν τῆς ἁρπαγῆς εἶπε.

β. 329. Ξυμβολεῖ] συναντᾷ.

α. 331. Ξύννομον] κοινωνόν.

α. 332. Οὔτε μεῖον, οὔτ' ἶσον] διὰ τούτων τοὺς πλεονεκτοῦντας ἐμφαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλασσον μήτε ἶσον τῷ προλαβόντι λαβεῖν αἱρούμενος, φαίνεται πλείονος ὀρεγόμενον. τινὲς δὲ τὸ λελιμμένοι διὰ τοῦ ι γράφουσιν, οἷον λελιμμένοι καὶ ἐπιθυμοῦντες. ὤφειλε δὲ πρὸς τοῦτο, μείονος καὶ ἶσου, γράφεσθαι, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ λαβεῖν, καὶ λέγουσιν, οὔτε μεῖον οὔτε ἶσον ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. λελημμένοι οὖν διὰ τοῦ η, ἐκ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. τὸ δὲ λελιμμένοι διὰ τοῦ ι, ἐκ τοῦ λίπτω τὸ ἐπιθυμῶ.

β. 332. Λελιμμένοι] ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν.

α. 333. Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι] τί δεῖ ὑπονοῆσαι ἐκ τούτων, ἢ πένθη καὶ συμφοράς;

β. 333. Τίν' ἐκ τῶνδε] τῶν ἐν ἁλώσεσι συμβαινόντων· λέγει δὲ ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν εἴπωμεν ἐλάττω τῶν τότε συμβαινόντων ἐροῦμεν.

β. 334. Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς] σῖτος, κριθὴ, κέγχρος, πάνθ' ὁμοῦ χρήματα.

β. 334. Χαμάδις] ἐπίγειος. ἀλγύνει] λυπεῖ. κυρήσας] τίνι, τοῦτο δὲ ἄλλως εἰπεῖν ἔδει, οὐ γὰρ ὁ καρπὸς ἐντυγχάνει τινι, ἀλλὰ τῷ καρπῷ τις ἐντυγχάνει.

α. 335. Πικρὸν δ' ὄμμα] πικρὰ θέα τῶν παρθένων ἀποσπωμένων ἐκ τῶν θαλάμων.

β.

β. 335. Πικρὸν δ' ὄμμα] τὸ δὲ πικρὸν ὄμμα διὰ τοῦτο φησὶν, ὅτι σκυλευόμεναι θρῆνον ἐγείρουσι, καὶ τὸ αὐτῶν ὄμμα ἐκτήκουσι γόοις κατ' Εὐριπίδην; ἢ ὅτι ἐρῶντες αὐτὰς ἕτεροι ἀθλίως ἑλκομένας, δακρύων σαλαγμοὺς ἐξ ὀφθαλμῶν καθίασιν. θαλαμηπόλων] νέων νυμφῶν ἢ οἰκούρων, θάλαμος γὰρ οὐ μόνον ὁ παςὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ οἶκος.

α. 336. Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος] ἡ πολλὴ δὲ δόσις καὶ καρπὸς τῆς γῆς, ἡ ἀκριτόφυρτος καὶ ἀναμεμιγμένη, φέρεται ἐν τοῖς τοῦ πολέμου ῥεύμασιν. οὐτιδανοῖς] ἀχρείοις. ἤτοι ἀνευφράντοις.

β. 336. Ακριτόφυρτος] ἀδιαίρετος.

α. 337. Οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι] οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ γένος δένος λέγουσι, καὶ γῆν δᾶν, καὶ γνόφον δνόφον. εὐφυῶς δὲ ὁ ποιητὴς τῷ ῥοθίοισι προσέθηκε τὸ οὐτιδανοῖς, ἐπειδὴ γὰρ τὰ ῥόθια καὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὑγρὰ κέλευθα, δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς, τὰ ζωαρκῆ κομίζει ταῖς πόλεσιν, ἐξ ὧν αὐταὶ συνίςανται; ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα εἰπὼν ῥοθίοισιν, ἵνα μήτις ἐπ' ὠφελείᾳ νοήσῃ, οὐτιδανοῖς προσέθηκε. Αλλως. ἐπειδὴ τὰ κύματα ἔσθ' ὅτε ὠφέλειαν παρέχεται ταῖς πόλεσι· δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς τὰ ἐπιτήδεια κομίζει· προσέθηκεν ἐπίτηδες τὸ οὐτιδανοῖς, οἷον ἀχρείοις. τροπικῶς δὲ ῥόθια εἶπε τὰ συνεχῆ κινήματα τῶν πολεμίων. Αλλως. ταῖς ὑβριςικαῖς κινήσεσι τῶν πολεμίων. ἢ τούτους ῥόθια φησὶν, ἐπειδὴ συντόνως πολεμοῦσι. Αλλως. ὡς ἐπὶ ναυαγίοις.

β. 337. Γᾶς δόσις] σῖτος.

β. 339. Δμωΐδες] ἐν γὰρ τῇ ἀλώσει οὐ μόνον

L γραῖαι

γραῖαι γυναῖκες δουλείας ἀνάγκῃ φέρονται, ἀλλ' ἴδοις ἂν καὶ νέας δούλας γενομένας, ἄρτι πρῶτον δυςυχησάσας τλήμονας καὶ ἀθλίας εἰς τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, ζώντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν καὶ ὁρώντων αὐτὰς ὑφ' ἑτέρων εἰς μίξιν βιαζομένας, ἅτε δυνατωτέρων. καὶ οὔτε μὲν εἴποις λαμβάνων τὴν εἰς ἔξωθεν εἰς τὸ εὐνήν· ἑτέρως δὲ οὕτω, δοῦλαι δὲ εἰσὶ τότε νέαι γυναῖκες, ἐκ νέου δυςυχήσασαι τλήμονες καὶ ἀθλίαι, εὐτυχούντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν, τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, τουτέςιν ὁρώντων αὐτὰς ὑπὸ τῶν πολεμίων πασχούσας ἄθεσμα καὶ οὐ δυναμένων ἀμύνειν, μεῖζον γὰρ αὐτῶν ἰσχύουσιν οὗτοι, ὃ καὶ κρεῖττον. μὴ ξενισθῇς δὲ, εἰ τὸ εὐτυχῆσαι ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεις, δέον ἐπὶ καλοῦ, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μαρτυρεῖ. οὐ καὶ μόνον εὐτυχῆσαι λέγομεν χρήματα, ἀλλὰ καὶ εὐτυχῆσαι ἵππου ἀπώλειαν, οἱονεὶ κτήσασθαι. ἐςὶ δὲ ἡ τοιαύτη εὐτυχία οὐ κυρίως, ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένη.

α. 340. Εὐνὰν αἰχμάλωτον] μεταςᾶσαι εἰς δουλείαν, δίδουσι τὴν τῶν πολεμίων εὐνήν.

β. 341. Εὐτυχοῦντος] κτωμένου.

β. 342. Ὑπερτέρου] κρείττονος.

β. 343. Νύκτερον τέλος] ἤτοι δυςυχίαν περιφραςικῶς, ἥτις ἀμαυροῖ τοὺς ἔχοντας.

β. 344. Ἐπίῤῥοθον] αὐξητικόν.

β. 345. Στρατοῦ] τῶν πολεμίων.

β. 346. Πευθώ] ἀγγελίαν.

α. 347. Χνόας ποδῶν] μεταφορικῶς εἶπε τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. Ἄλλως. τὸ συνεχὲς κίνημα τῶν ποδῶν πα-

παραβόλως χνόας εἶπεν. τὸ γὰρ ἄκρον τὸ ἐντιθέμενον τῇ χοινικίδι, χνόη καλεῖται.

β. 347. Διώκων] φέρων. πομπίμους] ὁδευτικάς. χνόας] τὰ ἄκρα, ἤτοι τοὺς πόδας.

α. 348. Καὶ μὴν ἄναξ] καὶ μὴν αὐτὸς ὁ Ετεοκλῆς ἐπείγεται, ἀκουσόμενος τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρτίως ἀκουσόμενος, ὥστε κολλῆσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσὶν, ἀκούσαντα.

α. 349. Αρτίκολλον] ἐν συναφῇ ἁρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμενον.

β. 349. Εἶσ'] πορεύεται. ἀρτίκολλον] ποταπὸν, ὁλόκληρον.

α. 350. Σπουδῇ δὲ] ἔοικε δὲ, φησὶ, καὶ ὁ ἄγγελος ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιφαινομένης σπουδῆς μὴ ἡδρασμένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἄςατον. Αλλως. ἡ τούτου δὲ σπουδὴ οὔπω τέλος ἔχει, ἀλλ' ἐπείγεται. τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον, καὶ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτέον.

β. 350. Οὐκ ἀπαρτίζει] ἄρτιον καὶ ὁλόκληρον ποιεῖ, καὶ εἰς τὸ καθεςηκὸς ἄγει.

α. 351. Λέγοιμ' ἂν] ὁ ἄγγελος ὁ παρὰ τοῦ Ετεοκλέους ἀποςαλεὶς κατάσκοπος τῶν πολεμίων, ἐλθὼν, φησὶ, λέγοιμ' ἂν πάντα τὰ τῶν ἐναντίων, καλῶς ταῦτα γινώσκων, πῶς τε ἕκαςος ἔλαβε κλῆρον ἐν ταῖς πύλαις. ἐπειδὴ γὰρ ἑπτάπυλος ἦν ἡ πόλις τῶν Θηβαίων, κλήρους ἔβαλλον οἱ πρῶτιςοι τῶν ἄλλων ςρατηγοὶ τῶν Αργείων, ποίαν ἂν πύλην λάβοι ἕκαςος. ἰδὼν οὖν ἅπαντα, ἔρχεται καὶ ἀπαγγέλλει ταῦτα, καί φησιν ὅτι ὁ Τυδεὺς ἄρτι μὲν

βρέμει καὶ ἠχεῖ, καὶ ὀργίλον καὶ μανικὸν πνέει πρὸς ταῖς πύλαις ταῖς Προιτίσιν (αἱ γὰρ οὕτω καλούμεναι πύλαι ἔλαχον αὐτῷ) ὁ δὲ Αμφιάραος ὁ μάντις οὐκ ἀφίησιν αὐτὸν περᾶν τὸν Ισμηνὸν ποταμὸν, λέγων ὅτι οὐ καλά θύματα γίνεται. ὁ δὲ Τυδεὺς μαινόμενος καὶ μάχης ἐπιθυμῶν, βοᾷ, καὶ μαίνεται, ὥσπερ ὁ δράκων τῷ τοῦ ἡλίου ὑπεκκαύματι, τότε γὰρ μάλιςα μαίνεται. θένει δὲ καὶ τύπτει ἐν ὀνείδει, ἤτοι βάλλει ὀνειδισμοῖς, τὸν μάντιν Οἰκλείδην τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους τὸν Αμφιάραον.

β. 352. Ως] καθά.

α. 353. Τυδεὺς] αἰδεσθεὶς τὰ Ομηρικὰ ἐγκώμια, πρῶτον αὐτὸν καταλέγει ὁ Αἰσχύλος. Μεσημβρινοῖς] τότε γὰρ μάλιςα μαίνεται.

β. 353. Προιτίσι] ταῖς ἀπὸ Προίτου.

β. 354. Βρέμει] μαίνεται, ὁρμᾷ.

β. 355. Ο μάντις] Αμφιάρεως. σφάγια] τὰ θύματα.

β. 356. Μαργῶν] μαινόμενος. λελιμμένος] ἐπιθυμῶν.

β. 357. Μεσημβριναῖς] φύσει γὰρ ψυχρὸς ὢν ὄφις ἐν μεσημβρίᾳ ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος, εὐκίνητός ἐςι καὶ συριγμοῖς προσέχει. κλαγγαῖσιν] ἤχοις, ἐςὶ δὲ ποιὰ φωνὴ κυρίως ἐπὶ οἰςῶν καὶ ἐπὶ γεράνων λεγομένη ὡς Ομηρός φησι.

β. 358. Θείνει] τύπτει. ὀνείδει] ἐν. Οἰκλείδην] τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους.

α. 359. Σαίνειν] ἐκκλίνειν.

β. 359. Σαίνειν] εὐλαβεῖσθαι. ἀψυχίᾳ] δειλίᾳ.

α.

α. 360. Τοιαῦτ' αὐτῶν] τοιαῦτα φωνῶν, σείει καὶ κινεῖ τρεῖς κατασκίους λόφους. ἡ γὰρ τούτου περικεφαλαία τρεῖς λόφους ἦν ἔχουσα. χαίτωμα δὲ ταύτας εἴρηκε, διὰ τὸ δίκην χαίτης ἐπικαμπῶς ἵςασθαι ἄνωθεν, ἢ διὰ τὸ τρίχας ἐξ ἵππων χαίτης ἔχειν ἄνωθεν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀσπίδος τούτου οἱ κώδωνες οἱ χαλκήλατοι καὶ ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ κατεσκευασμένοι κλάζουσι φόβον. Τρεῖς κατασκίους] νεωτερικὸν τοῦτο.

β. 360. Αὐτῶν] κατὰ τοῦ μάντεως βοῶν. κατασκίους] σκιὰν ἔχοντας ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς οὔσης ἱππούρεως, ἣν καὶ χαίτωμα καλεῖ, ἐπειδὴ καὶ κράνος εἶπε, χαίτη γὰρ τῆς κεφαλῆς ἡ θρίξ.

β. 361. Υπ' ἀσπίδος] ὑποκάτω.

β. 362. Κλάζουσι] ἐκπέμπουσιν, ἠχοῦσιν.

α. 363. Εχει δ' ὑπέρφρον] ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑπέρφρον καὶ ὑπερήφανον σημεῖον τοῦτο, κατεσκευασμένον οὐρανὸν λάμποντα ἐν ἄςραις. ἡ λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἡ οὖσα φέγγος τὸ τιμιώταπον τῶν ἄςρων, πρέπει ἐν μέσῳ τῷ σάκει, καὶ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι.

β. 363. Υπέρφρον] σοβαρόν. σῆμ'] σημεῖον. Ιςέον ὅτι ὁ Τυδεὺς ὑποκάτω μὲν τῆς ἀσπίδος κώδωνας εἶχε προσπεπηγμένους, ἵν' ὄχλον παρέχῃ, καὶ φοβερὸς δοκῇ τοῖς ἀκούουσιν. ἐπάνω δέ τοι, οὗ ἦν τὸ σημεῖον, ἡ μὲν ἐπιφάνεια πᾶσα μέλαινα ἦν, εἶτα κατεσκεύασεν ἐν ἐπιχρύσῳ χαλκῷ πέριξ μὲν ἀντ' οὐρανοῦ ἐντὸς δίκην ἄςρων φολίδας διῃσμένας ἀπ' ἀλλήλων, ἐν δὲ τῷ ὀμφαλῷ φολίδα ἑτέραν εὐρεῖαν ἐν ὁμοιώματι σελήνης ὁλοτελοῦς· προσβαλόντος δὲ

τοῦ ἡλίου τῷ τοιαύτῳ ἐπιχρύσῳ χαλκῷ, αἴγλη τις ἐντεῦθεν ἀπήντα τοῖς ὁρῶσι καὶ οὐ προσβλέπειν ἠδύναντο· ὅτι δὲ ἦν πᾶσα ἡ ἐπιφάνεια μέλαινα, δῆλον ἐκ τοῦ, Καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος.

β. 364. Φλέγονθ'] ἐκλάμποντα. τετυγμένον] κατεσκευασμένον.

β. 365. Ἐν μέσῳ σάκει] ἐν τῷ ὀμφαλῷ.

α. 366. Πρέσβιστον ἄστρων] καὶ Πίνδαρος [Olymp. I. 6. fragm. p. 59 60 ed. Heyne] ἄστρον τὸν ἥλιόν φησι. Νυκτὸς ὀφθαλμὸς] ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦτο: τῆς νυκτὸς γὰρ ὀφθαλμὸς ἡ σελήνη ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τῆς ἡμέρας ὁ ἥλιος.

β. 366. Πρέσβιστον] ὑπέρτατον. πρέπει] λάμπει.

α. 367. Τοιαῦτ' ἀλύων] τοιαῦτα ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις καὶ κενοδόξοις σαγαῖς καὶ πανοπλίαις, βοᾷ παρὰ τοῖς τείχεσι τοῦ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως, ἀσθμαίνει καὶ σπεύδει ὡς ἵππος πολεμιστὴς, σάλπιγγος ἀκούων, ἐπιθυμῶν πολέμου, ὅτε εἴργεται πρὸς τοῦ ἐπιβάτου. τὸ δὲ, ἵππος ὣς κατασθμαίνων, μένει, ἀντιστροφή ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἵππος.

β. 367. Ἀλύων] ἀδημονῶν, δυσχεραίνων ὅτιπερ οὐκ ἐᾷ ὁ μάντις περᾶν. σαγαῖς] πανοπλίαις.

β. 369. Κατασθμαίνων] καταφρυαττόμενος. μένει] ἐκδέχεται τὸν πόλεμον ὁ Τυδεύς.

β. 370. Ὁρμαίνων] σφαδάζων· μένει] ἐκδέχεται.

α. 371. Τίν' ἀντιτάξεις] ἀντὶ τοῦ, τίνα ὦ Ἐτεόκλεις, ἀντιπαρατάξεις καὶ ἀντιστήσεις τούτῳ ἀντίμαχον; τίς βέβαιος καὶ ἀξιόχρεως (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ φερέγγυος) προΐστασθαι τῶν Προίτου πυλῶν,

λυ-

λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιχθέντων τῶν πυλῶν; ἢ τὸ Φερέγγυος, οὕτως ῥητέον, τίνα ἀντιτάξεις τούτῳ ὥς τε προΐςασθαι τῶν τοῦ Προίτου πυλῶν, λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιγεισῶν τῶν πυλῶν. τὸ δὲ ἑξῆς, τίς Φερέγγυος, ἀντὶ τοῦ, τίς φέρων τὸ ἵςασθαι αὐτοῦ πλησίον; γύη γὰρ λέγεται τὸ πλησίον.

β. 371. Αντιτάξεις] ἀντιθήσεις. τίς Προίτου πυλῶν] ἐντεῦθεν δείκνυσιν ὅτι εἰς ταύτην Τυδεὺς τέτακται.

β. 372. Προςατεῖν] Φυλάσσειν, ὑπερμαχεῖν. Φερέγγυος] ἀσφαλὴς, ἀξιόχρεως.

β. 373. Κόσμον] διὰ κόσμησιν, καθ' ὅπλισιν. τρέσαιμ'] δειλιάσαιμι.

α. 374. Οὐδ' ἑλκοποιὰ] ταῦτα παρ' Αλκαίου εἴρηται. οὐ τιτρώσκει τὰ ἐπίσημα ὅπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ Φέρων αὐτὰ δύναμιν ἔχοι, καὶ γενναῖος ᾖ.

β. 375. Δάκνουσι] λυποῦσι.

α. 376. Καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος] κυρεῖν καὶ ὑπάρχειν, τάχ' ἂν αὕτη ἡ νὺξ τινὶ γένοιτο. οὕτως γὰρ εἰπεῖν ὤφειλεν· εἶπε δὲ, τάχα ἂν ἡ ἄνοια μάντις τινὶ γένοιτο· ἐπιΦέρει δὲ ὥσπερ ἐξηγούμενος, εἰ γὰρ Φέροντι σῆμα τοῦτο τὸ ὑπέρκομπον, ἤτοι τῷ ἔχοντι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὴν νύκτα ἐζωγραΦημένην, ἐπ' ὀΦθαλμοῖς πέσοι ἡ νὺξ (ἤγουν, ἐὰν καλυΦθῇ τῇ νυκτὶ τοῦ θανάτου) γένοιτο ἂν τοῦτο τὸ σῆμα ἐπώνυμον τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Αλλως. ὁ νοῦς, ταύτην δὲ ἣν λέγεις εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆς

ἀσπί-

ἀσπίδος, τάχα προμαντεύσεται τῷ φοροῦντι, ὅτι χωρήσει ὑπὸ νύκτα.

β. 377. Μαρμαίρουσαν] ἐκλάμπουσαν. κυρεῖν] ὑπάρχειν.

β. 378. Τάχ' ἂν γένοιτο] ἡ σύνταξις· τάχα ἂν καὶ ἴσως γένοιτο ἄν τινι ἤγουν τῷ Τυδεῖ ἡ ἄνοια μάντις, καὶ προμηνύτριά τινος κακοῦ, ἣν λέγεις νύκτα ὑπάρχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ οὐρανοῦ ἐκλάμπουσαν· ταύτην γὰρ ἄνοιαν καλεῖ ὡς ἀπονενοημένην καὶ δίχα νοῦ ἐνσημωθεῖσαν.

β. 380. Ὑπέρκομπον] σοβαρόν.

α. 382. Κ' αὐτὸς καθ' αὐτοῦ] ὅτι φέρει ἐπὶ τῆς ἀσπίδος νύκτα καὶ τὴν πανσέληνον.

β. 383. Κεδνὸν] συνετόν. ὅρα ὡς εἰκότως αἱρεῖται τοὺς ἀντιπάλους Ἐτεοκλῆς, καὶ μᾶλλον ἐναντίους οἷς ὁ ἄγγελος περὶ τῶν Ἀργείων διέξεισιν. ὁ μὲν γὰρ ὑπέρφρονας αὐτοὺς καὶ τὰ μεγάλα φυσῶντας ὑπ' ἀνοίας φησὶν, Ἐτεοκλῆς δὲ σώφρονας αὐτοῖς καὶ συνετοὺς ἀντιτάττει.

α. 384. Τόνδ' ἀντιτάξω] καλῶς ἀντέταξε τὸν μὴ τοῖς ἤθεσιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἐναντίον. αἰσχύνης δὲ θρόνον, αὐτὴν τὴν αἰδῶ ὀνομάζει. ὑπερφρόνας δὲ λόγους τοὺς ὑπερηφάνους φησίν. οἷον, οὔτε ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεὺς, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τοὺς ὑπερηφάνους.

β. 384. Προςατεῖν] προςάτην.

β. 385. Μάλ' εὐγενῆ] οὐκ ἐθέλοντα ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖν. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα] ἵνα μὴ περιπέσῃ αἰσχύνῃ καταγωνισθείς.

α.

α. 387. Αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς] ἀργός ἐςι τῶν κακῶν λόγων, ἢ τῶν ἔργων. Φιλεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κακὸς, ἢ τῷ τρόπῳ, ἢ ὡς Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ δειλός.

β. 387. Ἀργὸς] ἀμέτοχος. κακὸς] δειλός.

α. 389. Κάρτα δ' ἐς' ἐγχώριος] γνήσιος πολίτης ἐκ τῶν σπαρτῶν, οὐ τῶν μετὰ Κάδμου ἐπηλύδων.

β. 389. Ἀνεῖται] ἀνέφυσεν, ἀνεβλάςησε, ἢ καταλέλειπται.

α. 390. Ἔργον δ' ἐν] ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεως κύβοις κρινεῖ αὐτοὺς ὁ πόλεμος.

β. 390. Ἐν κύβοις] ἐν τοῖς ἀγῶσιν τοὺς κύβους καλεῖ, διὰ τὸ τῆς νίκης ἀμφίβολον.

α. 391. Δίκη δ' ὁμαίμων] τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον ςέλλει αὐτὸν ἐς τὴν μάχην.

β. 391. Ὁμαίμων] γράφεται καὶ ὁ δαίμων καὶ ὁμαίμων, καὶ πρὸς μὲν τὸ ὁμαίμων οὕτως ἐρεῖς, προπέμπη αὐτὸν δίκη ὁμαίμων, τουτέςιν, ἐπειδὴ ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης ςρατεύει, οἰκείως καὶ δικαίως ςρατεύει· τὸ δὲ δαίμων προφανές ἐςιν, ὁ δαίμων γὰρ καὶ ἡ τύχη προπέμπει αὐτὸν ἐν δίκῃ, ἢ ἡ δίκη ἡ θεά. νιν] αὐτόν. προςέλλεται] προπέμπει.

β. 392. Τεκούσῃ] μὴ εἴποις τὸ τεκούσῃ ἀντὶ τοῦ τῆς τεκούσης, ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν ἀφαιρῶ σοι τόδε, οὕτω καὶ εἴργω σοὶ τόδε.

β. 393. Ἀμὸν] ἐμόν.

α. 394. Ὡς δικαίως πόλεως] ὅτι δικαίως τρομάχεται τῆς πόλεως.

β. 394. Ὡς] ὅτι.

α. 396. Ὑπὲρ φίλων ὀλομένων] ἢ ὑπὲρ περισσά.

β. 397 Οὕτως] ὡς εὔχη.

β. 398. Ηλεκτραίσιν] ταῖς ἀπὸ Ηλέκτρας καλουμέναις. εἴληχε] διὰ κλήρου τέτακται.

α. 399. Γίγας δὲ ἄλλος] Καπανέα ἐγκωμιάζων καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, φησὶ, γίγας δὲ ἄλλος φαίνεται οὖν ὅτι ἐνέλιπεν ἐν τοῖς περὶ Τυδέως εἰπεῖν ὅτι γίγας ἐστὶν ἢ γίγασιν ὅμοιος. Τοῦ πάρος λελεγμένου] τοῦ Τυδέως. Ομηρος, [Il. v. 801.] Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

β. 400. Ο κόμπος] αὐτοῦ.

β. 401. Κράνοι] τελειώσει.

α. 403. Οὐδὲ τὴν Διὸς Ερυν] ἤτοι οὐδὲ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Διὸς τῇ γῇ ἐπελθόντα φησὶν ἐκποδὼν σχέθειν, καὶ κρατήσειν, ἤτοι ποιήσειν αὐτὸν μακρὰν τῆς πόλεως. Αλλως. οὐδὲ τὸν τοῦ Διὸς σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος, ἐμπεδὼν γενήσεσθαι αὐτῷ, λέγει.

β. 403. Οὐδὲ τὴν Διὸς Ερυν] τὸ οὐδὲ τὴν Διὸς Ερυν διπλῶς νόει, ἢ τὴν θεὰν Ερυν τὴν θυγατέρα Διὸς, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸν Δία αὐτὸν ἐλθόντα ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐρίσαντα αὐτῷ δυνηθῆναι κωλῦσαι αὐτὸν μὴ πορθῆσαι τὴν πόλιν.

β. 404. Σκήψασαν] ἐπελθοῦσαν. ἐμποδὼν σχέθειν] κωλύσειν αὐτὸν τῆς πορθήσεως.

α. 405. Τὰς δ' ἀστραπὰς] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ τὰς κεραυνίας βολὰς τοῦ Διὸς παρείκασε καὶ ὡμοίωσε μεσημβρινοῖς θάλπεσιν, ἤτοι, ἔφησε δύνασθαι φέρειν καὶ ὑπομένειν τὰς τοῦ Διὸς ἀστραπὰς καὶ τοὺς κεραυνοὺς, ὥσπερ τὰς μεσημβρινὰς τοῦ ἡλίου φορὰς, ἤτοι τὰ μεγάλα καὶ καυστικὰ καύματα.

β. 405. Αϛραπὰς] αἷς ὁ Ζεὺς πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ὑπέρχρονας χρῆται.

β. 406. Προσείκασεν] προσωμοίωσεν.

α. 407. Εχει δὲ σῆμα] ἡ δὲ ἀσπὶς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν λαμπάδα βαϛάζοντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνθ' ὅπλου, καὶ φωνοῦντα διὰ τῶν ἐν αὐτῷ κεχρυσωμένων γραμμάτων, πρήσω τὴν πόλιν. Αλλως. ἔχει δὲ ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ ἐζωγραφημένον ἄνδρα γυμνὸν, κατέχοντα τῇ χειρί λαμπαδα ἀναπτομένην. οὐκ ἄλλο τὶ δηλοῦντος τοῦ σημείου, ἀλλ' ἢ ὥσπερ ὁ γυμνὸς κώλυσιν οὐκ ἔχει εἰς τὸ δραμεῖν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀκώλυτοι καὶ χωρὶς ἐμποδίου ταύτην ἀναπρήσομεν, ἢ γυμνην αὐτὴν παντελῶς ἐργασόμεθα, ἔπειτα δὲ καὶ καύσομεν.

β. 408. Διὰ χερῶν] τοῦ ἐν τῇ ἀσπίδι ἀνδρός. ὡπλισμένη] ὡς ὅπλον κρατουμένη.

β. 410. Ξυϛήσεται] συμπαρατάξεται.

β. 411. Τρέσας] δειλιάσας.

α. 412. Καὶ τῷδε κέρδει] εἰποντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὸν Ετεοκλῆν, τίς τῷ τοιούτῳ ἀνδρὶ ξυϛήσεται, ἢ τίς ἀντιμαχόμενος ἔϛαι αὐτῷ καὶ ἀντιπαλαμώμενος; τίς ὑπομενεῖ, μὴ πτοηθεὶς, ἄνδρα ὑπέρκομπον; (λέγει δὲ τὸν Καπανέα) φησὶν ὁ Ετεοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺν τῷδε τῷ κέρδει καὶ ἄλλο κέρδος τίκτεται. τοῦτ' ἔϛι, καὶ σὺν τῷ ἔχειν ἄνδρα ἱκανὸν πρὸς πόλεμον αὐτῷ συϛῆναι καὶ τῇ μάχῃ ἀντιπαλαμήσασθαι, καὶ πόλεμον ἐπίσης αὐτῷ προσαγαγεῖν, ἔχομέν τι καὶ ἕτερον κέρδος, δηλαδὴ τὸ νικῆσαι. Αλλως. πρὸς τῷ μεῖναι, νικῆσαι. τοῦτο γάρ ἐϛι κέρδει κέρδος.

β. 412. Τῷδε κέρδει] τῷ ἀντιςάτην ἔχειν ἱκανόν. κέρδος ἄλλο] τὸ εἶναι αὐτὸν μεγάλαυχον καὶ θεῶν ὑπέρφρονα.

α. 413. Τῶν τοι ματαίων] ἡ γλῶσσά ἐςιν ἀληθὴς διδάσκαλος τῶν ἐν ἀνθρώποις ματαίων φρονημάτων. θεατρίζει γὰρ οἷα ἕκαςος φρονεῖ. εἰ μὲν συνετὸς καὶ ταπεινός ἐςι, συνετὰ καὶ ταπεινὰ φθέγγεται. εἰ δὲ μωρὸς καὶ ὑπέρκομπος, μωρὰ πάλιν καὶ ἐπηρμένα βοᾷ.

β. 414. Η γλῶσσ'] ἐπειδὴ γὰρ διὰ τῆς γλώττης τὰ κομπάσματα φέρεται, κατήγορον αὐτὴν τούτων γίνεσθαι φησὶ, τουτέςιν, οἱ κομπάζοντες δυςυχίᾳ περιπίπτοντες ὕςερον αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν ἐξελέγχονται, ἐπὶ κακῷ σφίσιν ἀποβάντος τοῦ κόμπου.

α. 415. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ] ὁ Καπανεὺς δὲ ὡπλισμένος ἀπειλεῖ κακὰ ποιεῖν εἰς ἡμᾶς, τοὺς θεοὺς ἀτιμάζων, καὶ τὸ ςόμα μὴ κατέχων καὶ παιδεύων, ἄνθρωπος ὢν φθαρτὸς, πέμπει εἰς οὐρανὸν τῷ Διὶ ἔπη ταραχώδη, ἤγουν ὑβρίζει τὸν θεὸν τὸν Δία, ἐν χαρᾷ ματαίᾳ καὶ ψευδεῖ· οὐ γὰρ οἶδεν ὅπως αὐτῷ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποβήσεται. θαῤῥῶ δὲ αὐτῷ ἐπελθεῖν τὸν καυςικὸν κεραυνὸν, κατ' οὐδὲν ἶσον τοῖς μεσημβρινοῖς τοῦ ἡλίου θάλπεσιν, ἀλλὰ φλέγοντα καὶ ἀπολλύοντα. ὅπερ ἐγένετο.

β. 415. Δρᾶν] ἡμᾶς κακά. παρεσκευασμένος] ηὐτρεπισμένος.

β. 416. Ατίζων] ἀτιμάζων. ἀπογυμνάζων] ἀναιδῶς ἀποκαλύπτων καὶ διανοίγων.

β. 417. Ματαίᾳ] ἀνωφελεῖ.

β. 418. Κυμαίνοντ'] θρασέα, βλάσφημα.

β. 419. Ξὺν δίκῃ] δικαίως.

β. 420. Εξεικασμένον] ὡμοιωμένον ὡς αὐτός φησι.

α. 422. Ανὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ] ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ Καπανεῖ, εἰ καὶ φλύαρος καὶ ὑπέρκομπος ἄγαν ἐςὶν, τέτακται ἀνὴρ, αἴθων δηλαδή. τοῦτο τὸ αἴθων οἱ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ αἴθων καὶ πρόθυμος καὶ διάπυρος τέτακται ἐν βίᾳ, ἤτοι ἐν δυνάμει, λῆμα Πολυφόντου, περιφραςικῶς ὁ Πολυφόντης. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ τέτακται, αἶθον λῆμα, ἤτοι φρόνημα δραςήριον καὶ διάπυρον καὶ τὰ πολεμικὰ ἐμπειρότατον, Πολυφόντου βία, ἤτοι περιφραςικῶς ὁ Πολυφόντης, ὡς τὸ Ηρακλείη βίη, Ηρακλῆς. Αλλως. ἀντὶ τοῦ, εἰ καὶ ἄγαν ἐςὶ μανιώδης τὸν λόγον ὁ Καπανεὺς, ἀλλ' ὅμως ἀντιτέτακται καὶ ἀνθέςηκεν αὐτῷ ἀκίνητος τῷ παραςήματι ἡ δύναμις τοῦ Πολυφόντου, μηδὲν δεδοικυῖα.

β. 422. Στόμαργος] φλύαρος.

β. 423. Αἴθων] διάπυρος.

α. 424. Φερέγγυον φρούρημα] ἱκανὸς φρουρεῖν τὴν πατρίδα.

β. 424. Φερέγγυον] ἀσφαλὲς, πιςότατον. προςατηρίας Αρτέμιδος] ὅτι ἐν ταῖς πύλαις αἷς ὑπερμαχεῖν ἔμελλεν ἡ Αρτεμις ἦν, καὶ τούτων προςάτις ἐγέγραπτο, ἢ ἱερεὺς ἦν αὐτῆς.

α. 425. Αρτέμιδος εὐνοίαισι] ὡς τοῦ Πολυφόντου ἱερέως ὄντος τῆς Αρτέμιδος. ἀφιέρωται δὲ τῇ Αρτέμι-

μιδι ἡ τῶν Θηβαίων πόλις· διὰ τοῦτο οὖν οὕτως λέγει, εὐνοίαις τῆς Αρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν.

β. 425 Εὐνοίαισι] ἐν ταῖς ἀγάπαις.

α. 427. Ολοιθ' ὃς πόλει] ὁ χορὸς εὐχόμενος φησὶν, εἴθε ὄλοιτο ὃς μεγάλως ἐγκαυχᾶται κατὰ τῆς πόλεως ἡμῶν. βέλος δὲ τοῦ κεραυνοῦ ἐπισχέθοι καὶ κρατοῖ αὐτὸν, πρὶν ἐς τὸν ἐμὸν οἶκον θορεῖν καὶ πηδᾷν καὶ ὁρμᾷν, ἐκ τῶν πωλικῶν τε καὶ παρθενικῶν ἑδωλίων καὶ καθεδρῶν (πώλοις γὰρ αἱ παρθένοι εἰκάζονται) ἐκπορθῆσαι καὶ ἐξαρπάσαι ἐμέ.

β. 427. Μεγάλ'] κακὰ δηλονότι.

β. 428. Επισχέθοι] κωλύσει τῆς ὁρμῆς.

β. 429. Εσθορεῖν] εἰσπηδῆσαι. πωλικῶν θ' ἑδωλίων] παρθενικῶν καθεδρῶν.

β. 430. Ποτ' ἄρα. ἐκλαπάξαι] ἡμᾶς.

α. 431. Καὶ μὴν τόν ἐντεῦθεν] εἰπόντος τοῦ Ετεοκλέους, λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα, φησὶν ὁ ἄγγελος, καὶ δὴ λέξω τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις. τρίτῳ γὰρ Ετέοκλῳ τρίτος ἐξῆλθε κλῆρος, προσβαλεῖν λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ φυλακὴν ἐν ταῖς πύλαις ταῖς καλουμέναις Νηΐτισιν. ἐξῆλθε δὲ ὁ κλῆρος ἐκ τοῦ καλῶς κεχαλκευμένου κράνους (ἤτοι περικεφαλαίας) τοῦ ὑπτίου, ἤγουν τοῦ ἀνατετραμμένου. Αλλως. ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ἀπὸ τοῦ κράνους, ἐν ᾧ περιστρέψαντες ἐκλήρουν.

β. 431. Τὸν ἐντεῦθεν] τὸν μετ' ἐκεῖνον ὃν ἔφη.

β. 432. Τρίτῳ γὰρ] ἔθος γὰρ τοῖς μέλλουσι κλήρους ποιεῖν, κράνος λαμβάνειν, καὶ ἐντὸς καθιέναι

σημεῖα αὐτῶν, οἷον δακτύλια, καὶ ἄλλό τι τοιοῦτον δυνάμενον ἐκπηδῆσαι κούφως τοῦ κράνους, εἶτα τούτου κυκωμένου οὕτου πρῶτον τὸ σημεῖον ἐξήρχετο, ἐτέτακτο οὗτος εἰς ἔργον, δι' ὃ ταῦτ' ἐγίνετο.

β. 434. Νηΐτισι] ταῖς ἀπὸ Νηΐδος. προσβαλειν] προσάξειν.

α. 435 Ιππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν] οἱ κορυφισῆρες τὰ προμετωπίδια κυρίως. νῦν δὲ λέγει τοῖς χαλινοῖς. ἵν' ᾖ, τοὺς ἵππους θυμοῦ πλήρεις περὶ τοὺς χαλινοὺς ἀνακάμπτειν καὶ περιάγειν, ἤδη βουλομένους εἶναι πρὸς ταῖς πύλαις.

β. 435. Εν ἀμπυκτῆρσιν] χαλινοῖς. κυρίως οἱ περὶ τὴν κεφαλὴν ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ ἄμπυξ καλοῦνται. ἐμβριμωμένας] θυμὸν πνεούσας καὶ φρυαττούσας.

α. 437. Βάρβαρον τρόπον] ἀπηνῆ ἦχον. ἢ ἐπεὶ σύριγξ βοᾷ.

β. 437. Φιμοὶ] οἱ πρὸς τοῖς ῥώθοισι τοῦ ἵππου σιδηρέαι τῶν χαλινῶν περιφέρειαι ὥσπερ κώδωνας εἶχον κενοὺς, εἰς οὓς ἐκ τῶν μυκτήρων εἰσιὸν πνεῦμα ἦχον ἀπετέλει. ἐποίουν δὲ τοῦτο οἱ βάρβαροι, ἐμιμοῦντο δέ τινες τῶν Ελλήνων, ὥσπερ καὶ ὁ Ετεοκλῆς οὗτος.

β. 438. Μυκτηροκόμποις πνεύμασι] τοῖς ἐκ τῶν μυκτήρων σφοδρῶς ἐκπνεομένοις.

β. 439. Εσχημάτισαι] τετύπωται. οὐ μικρὸν] ταπεινὸν καὶ φαῦλον.

α. 441. Πρὸς ἐχθρῶν πύργον] οὐκ εἶπε πρὸς ποῖον πύργον. μεγάλως οὖν φησὶ πρὸς πάντα πύργον.

β. 442. χ' οὗτος] ὥσπερ ὁ τοῦ Καπανέως.

β.

β. 444. Φερέγγυον] ἱκανότατον.

β. 446. Τόνδε] ὃν μέλλω εἰπεῖν. τῷ] τινὶ πεμφθήσεται.

β 447. Οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων] οὐκ ἀσπίδα κομπασμάτων πλήρη φέρων.

β. 449. Μάργων] μανικῶν.

β. 451. Τροφεῖα] τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι γέρα. πληρώσει] τελέσει.

α. 452. Καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος] τὸν φέροντα τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ ἐγγεγραμμένον τῇ ἀσπίδι πόλισμα.

β. 452. Δύ' ἄνδρε] τὸν ἐν ἀσπίδι, καὶ τὸν φέροντα ταύτην.

β. 453. Ελὼν] κρατήσει.

α. 454. Κόμπαζ' ἐπ'] λέγε ἄλλον κομπώδη, καὶ μηδὲν ἀποκρύψῃ με τῶν ἄλλων ἀλαζονειῶν.

α. 455. Επεύχομαι] ἐπεύχομαι δὴ καὶ ταῦτα μὲν εὐτυχεῖν, ὦ πρόμαχε τῶν ἐμῶν, ὦ προπολεμῶν τῆς οἰκίας ἡμῶν, τοῖσι δὲ, ἤγουν τοῖς πολεμίοις, ἐπεύχομαι δυστυχεῖν. ὥσπερ δὲ ὑπέραυχα καὶ ὑπέρογκα καὶ κενόδοξα λέγουσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τώς νιν, οὕτως αὐτοὺς ἐπίδοι ὁ πάντα διανέμων καὶ διοικῶν, κοταίνων καὶ ὀργιζόμενος κατ' αὐτῶν.

β. 455. Τῷδε] τῷ ἡμετέρῳ.

β. 456. Πρόμαχ'] Ετέοκλες. τοῖσι] τοῖς πολεμίοις.

β. 457. Υπέραυχα] ὑπέρκομπα. βάζουσι] βοῶσιν, ἀπειλῶσιν· εἰπὼν πρόσθεν πληθυντικῶς βάζουσιν εἶτα ἐπήνεγκε ἑνικὸν τὸ νίν. εἰσὶ δὲ οἱ φασὶν καὶ τὸ νὶν ἀντὶ τοῦ αὐτούς.

β. 458. Νιν] αὐτόν.

β. 459. Νεμέτωρ] ὁ πάντα διοικῶν, ἢ ὁ μεμφόμενος τοῖς ὑπέρφροσιν, ἢ ὁ πάντων πάροχος.

α. 460. Τέταρτος ἄλλος; γείτονας πύλας ἔχων] ἤτοι πλησίον οὔσας τῶν ὧν εἶπον ἄνωθεν. γείτονας οὖν πύλας τὰς τῆς Ἀθηνᾶς φησὶν Ογκαίας; ἀφ' ἧς καὶ αἱ πύλαι αὗται Ογκαῖαι ἐλέγοντο. ἄνωθεν γὰρ τῶν πυλῶν ἐκεῖσε ἡ Ἀθηνᾶ ἐγέγραπτο. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐξ ἱστορίας τοιαύτης Ογκα ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις ἐλέγετο. Ἀγήνωρ ὁ Τύριος ἔσχε παῖδας τρεῖς, Εὐρώπην, Κάδμον, καὶ Κίλικα. τῆς δὲ Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀρπασθείσης; ἀπέστειλεν ὁ Ἀγήνωρ τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰς ζήτησιν αὐτῆς· καὶ εἰ μὴ εὕροιεν, προσέταξε μὴ ἐπανήκειν. ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ μὴ εὑρὼν τὴν Εὐρώπην, εἰς Δελφοὺς ἦλθεν, ἐρωτήσων τὸν Ἀπόλλωνα ποῦ κατασταίη. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ ἱεροῦ, τῷ εὑρεθέντι ἀκολουθεῖν. εὑρέθη βοῦς· ἠκολούθει οὖν αὐτῇ. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὤκλισθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ Κάδμος ἐκεῖ ᾤκησε, καὶ ἔθυσε τὴν βοῦν Ἀθηνᾷ, καὶ τῇ αἰγυπτίᾳ φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν ἐκεῖ. ὅθεν οὕτως καὶ αἱ πύλαι ὠνομάσθησαν. ἀπὸ δὲ Κίλικος τοῦ Κάδμου ἀδελφοῦ, Κιλικία ἡ χώρα.

β. 460. Γείτονας] ταῖς Νηΐτισι.

α. 462. Ἱππομέδοντος σχῆμα] περιφραστικῶς ὁ Ἱππομέδων, μέγας ὢν καὶ κάλλιστον ἔχων σχῆμα.

β. 462. Σχῆμα καὶ μέγας τύπος] τὸ σχῆμα καὶ ὁ τύπος ἐκ παραλλήλου. μέγας] φοβερός.

α. 463. Ἅλω δὲ πολλὴν] ἅλως ἐστὶ κυρίως, ὅταν νε-

νέφη περὶ τὸν ἥλιον ἐκκαυθέντα λευκὰ φαίνηται, καὶ ὡς ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γένηται. νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖζον καὶ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῆς ἀσπίδος. φησὶν οὖν, δινήσαντος, ἤγουν κινήσαντος ταύτην τοῦ Ἱππωμέδοντος, ἔφριξα· καὶ οὐ ψευδῆ λέγω.

β. 464. Οὐκ ἄλλως] παρ' ἃ εἶδον.

α. 465. Ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις] ὁ δὲ ποιήσας τὴν ἀσπίδα, καὶ σημεῖα ἐγγράψας αὐτῇ, οὐκ ἦν, ὡς ἔοικεν, εὐτελής. ὅςις ὤπασεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τοῦτο τὸ ἔργον· ἤτοι παρέσχε καὶ ἱςόρησεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος. τοῦτ' ἔςι Τυφῶνα ἀφιέντα ἀπὸ τοῦ ςόματος καπνὸν μέλανα, τὸν τοῦ πυρὸς ἀδελφόν. τὸ γὰρ πῦρ καὶ καπνὸς ἀδελφοί εἰσιν, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης τικτόμενοι. αἰόλην δὲ, τὴν εὐκίνητον καὶ ταχεῖαν λέγει, καὶ ἑλισσομένην συχνῶς.

β. 465. Σηματουργὸς] σημείων ἐργάτης. εὐτελὴς] φαῦλος.

β. 466. Ὤπασε] ἐτύπωσε.

β. 467. Ἱέντα] πέμποντα.

β. 468. Λιγνὺν] καπνόν. καπνὸς ἀπὸ ξύλου, ἀτμὸς ἀπὸ ὕδατος, αἰθάλη ἀπὸ λίθων, βδήλος ἀπὸ λύχνων, λιγνὺς ἀπὸ ἐλαίου καὶ κήρου, κνίσσα δὲ ἀπὸ κρεῶν. αἰόλην] ποικίλην. πυρὸς κάσιν] ὁ γὰρ καπνὸς ἕπεται τῷ πυρὶ φυσικῶς.

α. 469. Ὄφεων δὲ πλεκτάναισι] τὸ κύτος δὲ, φησὶ, ςρογγύλον τοῦ κύκλου δηλαδὴ τῆς ἀσπίδος τῆς κοιλογάςορος (ὅλη γὰρ τις περιφερὴς προσυπεμφαίνεται) προσηδάφιςαι καὶ προσπέπλεκται πλεκτάναις τῶν ὄφεων. ἤτοι ἡ ἀσπὶς κύκλωθεν ἔχει ἔξω-

ἐζωγραφημένους ὄφεις περιπεπλεγμένους. Περίδρομον κύτος] τὸ χώρημα τῆς ἀσπίδος. ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος κύκλῳ ὄφεων εἰς ἑαυτοὺς ἄντικρυς ὁρώντων καὶ ἐμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένα, πρὸς τὰ τέλη ἡ ἀσπὶς ἡ κοίλη, πρὸς τῇ γαςρὶ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν οὖσα.

β. 469. Περίδρομον] ἐν κύκλῳ. κύτος] τὸ πλάτος.

β. 470. Προσηδάφιςαι] ὑπέςρωται.

α. 471. Ἔνθεος δὲ Ἄρην βακχᾷ] βακχᾷ δὲ καὶ ἐνθουσιᾷ καὶ ὁρμᾷ πρὸς τὸν πόλεμον ἔνθεος καὶ ὁρμητικὸς καὶ πηδητικὸς πρὸς τὴν ἀλκὴν ὡς θυὰς ἤτοι βάκχη τὶς, φόβον βλέπων, ἤτοι ἐκπληκτικῶς καὶ φοβερῶς. γράφεται δὲ καὶ βάκχα, καὶ συντάσσεται οὕτως, ἔνθεος δὲ καὶ ὁρμητικός ἐςιν ὁ Τυφὼς πρὸς τὸν Ἄρην, ὥσπέρ τις βάκχα θυὰς καὶ μαινομένη.

β. 471. Ἔνθεος] κάτοχος καὶ ἐξεςηκώς.

β. 472. Βακχᾷ] μαίνεται. ἀλκὴν] πόλεμον. θυὰς] μαινὰς διονυσιακή. φόβον βλέπων] ἤγουν ἐκ μόνης τῆς θέας φόβον ἐμβάλλων.

β. 473. Πεῖραν] ἔντευξιν. εὖ φυλακτέον] ἄξιός ἐςι φυλάξασθαι καὶ σκοπῆσαι ἵνα ἀρκοῦντα τίνα ἀντιτάξεις αὐτῷ.

β. 474. Πρὸς πύλαις] αἷς ἐτάχθη. κομπάζεται] ὑψοῦται καὶ φέρεται δι' ἐκείνου.

β. 476. Ὕβριν] καὶ μεγαλαυχίαν.

β. 477. Νεοσσῶν] ὑμῶν τῶν αὐτῆς θρεμμάτων. δύσχιμον] δυσχείμερον ἂν ἔχοντα τὸν χειμῶνα. ὁ ὄφις φύσει ψυχρὸς ὤν. ἐπεὶ δὲ νεοσσῶν εἶπε, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε καὶ τὸν δράκοντα οἰκείως, ἅτε πα-

λέμιον τοῖς νεοσσοῖς. ὤφειλε δὲ τὸ δύσχιμον διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ἀπὸ τοῦ χειμῶνος, νῦν δὲ ἠναγκάσθη διὰ τὸ μέτρον, καὶ συνέςειλεν αὐτὸ, ἐκτὸς γὰρ ἔςι ποῦς.

α. 478. Ὑπέρβιος δὲ] Ὑπέρβιος ὄνομα κύριον.

β. 479. Κατ' ἄνδρα] τὸν Ἱππομέδοντα. ᾑρέθη] προυκρίθη.

β. 480. Ἐξιςορῆσαι] μαθεῖν. μοῖραν] τὴν αὐτοῦ. ἐν χρείᾳ τύχης] χρεία γὰρ καιρός ἐςι μαθεῖν τὴν αὐτοῦ τύχην. ὁ γὰρ πόλεμος τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυςυχεῖς κρίνει.

β. 481. Θυμὸν] τὴν ψυχικὴν προθυμίαν. σχέσιν] διάθεσιν.

α. 482. Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν] ἰςέον ὅτι πάντα τὰ ὁδαῖα καὶ τὰ ἑρμαῖα καὶ κατὰ τύχην συμβεβηκότα τοῖς βροτοῖς, τῷ Ἑρμῇ ταῦτα ἀνατιθέασιν Ἕλληνες. ἐπεὶ οὖν καὶ τούτοις συνέβη τυχηρῶς πως ἀλλήλοις ἀντιτάξασθαι, τοῦτο εἴρηκεν.

β. 482. Ἑρμῆς] τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς τύχης συμβαίνοντα, Ἑρμῇ ἀνατιθέασιν οἱ Ἕλληνες, ὅθεν καὶ τὰ ἐν ὁδῷ εὑρηθέντα ἕρμαια ἐκάλουν, ὅτι συμμερίτην αὐτῶν ἐποίουν Ἑρμῆν. ἐπεὶ οὖν καὶ τῷ Ὑπερβίῳ ἐκ τύχης πάντα ταῦτα συνῆλθεν, εἶδος ψυχῆς, προθυμία πρὸς μάχην, διάθεσις ὅπλων, ἣν δὲ καὶ ὁ Ἱππομέδων τοιοῦτος, εἰκότως Ἑρμῆν αὐτοὺς ξυναγαγεῖν εἴρηκεν. ἢ, ὃ καὶ κρεῖττον, ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὑπέρβιος τὸν Δία ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρει, ὁ δὲ Ἱππομέδων τὸν Τυφῶ, Ζεὺς δὲ καὶ Τυφῶς ἐχθροί· διὰ τοῦτο τὸν Ἑρμῆν εὐλόγως ξυναγαγεῖν εἶπεν. ὅθεν καὶ τὴν κατασκευὴν ἐπάγει. ξυνήγαγεν] αὐτούς.

β. 483. Ἀνὴρ] ὁ ἡμέτερος, ἀνδρὶ τῷ] τῷ πολεμίῳ. ξυςήσεται] συμπαρατάξεται.

α. 484. Ἐπ' ἀσπίδων θεοὺς] τοὺς θεοὺς οὓς ἐν ταῖς ἀσπίσι φοροῦσιν.

β. 484. Ξυνοίσετον] συνάψουσι.

β. 485. Ὁ μὲν] Ἱππομέδων.

α. 487. Σταδαῖος] ἐνιδρυμένος.

β. 487. Σταδαῖος ἧςαι] ἡδρασμένος ἑδράζεται. βέλος] τὸν κεραυνόν.

α. 489. Προσφιλεία] οἰκείωσις.

β. 489. Τοίαδε] εἰρωνικόν. προσφιλεία] σχέσις, οἰκείωσις.

α. 490. Πρὸς τῶν κρατούντων] τοῦ κρατοῦντος ἐσμὲν Διός. οὗ καὶ τὸ σημεῖον.

β. 490. Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν] ἡμέτερος γὰρ ἐςὶν ὁ Ζεύς. οἱ δ' ἡσσωμένων] ἐκείνοις δὲ ὁ Τυφώς.

β. 491. Ὧδ'] οὕτως.

β. 492. Καρτερώτερος] ἰσχυρότερος.

β. 494. Τυχὼν] συμβὰς, εὑρεθείς.

α. 495. Πέποιθα τὸν] πιςεύω ἀπολεῖσθαι τὸν ἔχοντα ἐν τῷ σάκει τὸν ἐχθρὸν Διὸς δαίμονα.

β. 495. Τὸν] Ἱππομέδοντα. ἀντίτυπον] τὸν ἀντίπαλον.

β. 496. Τοῦ χθονίου] τοῦ ὑπὸ γῆν Τυφῶνος.

β. 497. Δαίμοσιν] τοῖς ἥρωσιν. εἴκασμα] εἰκασμένον.

β. 498. Δαροβίοις] ταῖς ἀϊδίοις.

β. 499. Ἰάψειν] ῥίψειν, φονευθεὶς γὰρ πεσεῖται.

β. 501. Βοῤῥαίαις πύλαις] ταῖς ἀπὸ Βοῤῥαίου καλουμέναις.

β. 502. Τύμβον κάτ' αὐτὸν] πλησίον γὰρ ἦν.

β. 504. Σέβειν] τιμᾶν. πεποιθὼς] ἐν αὐτῇ. ὑπέρτερον] κρείττονα.

β. 505. βίᾳ] ἀνάγκῃ, ἀκουσιότητι.

α. 506. Τόδ' αὐδᾷ] τοῦτο φωνεῖ καὶ λέγει τὸ βλάςημα τὸ ἐκ τῆς ὀρεσκόου καὶ ὀριτρόφου μητρὸς, τὸ καλλίπρωρον, καὶ τὸ εὐειδὲς, τὸ τὴν πρώραν ἐπανθοῦσαν ἔχον τοῖς κάλλεσι. τοῦτο δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῆς νεώς· ὥσπερ γὰρ ἡ πρώρα ταύτης, θεωρία τὶς καὶ ἄποψις τυγχάνει τῶν πόῤῥωθεν, καὶ οἷον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγινώσκεται· οὕτω καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος πρώρα τὶς φαίνεται. καὶ προορᾶται γὰρ ἐμφανῶς ἅπασι καὶ ἐκφαίνεται μάλιςα τῶν ἄλλων μερῶν.

β. 506. Ματρὸς ἐξ ὀρεσκόου] Αταλάντης τῆς ἐν τῷ ὄρει διαιτωμένης ἅτε ἱερείας οὔσης Αρτέμιδι.

α. 507. Ανδρόπαις ἀνὴρ] ἢ ὁ παῖς ὁ νεωςὶ εἰς ἄνδρας τελῶν, ἢ ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος ὤν. λέγει δὲ τὸν Παρθενοπαῖον τὸν υἱὸν τῆς Αντιόπης, ἥτις καὶ Παρθενόπη ἐλέγετο, ἀφ' ἧς καὶ οὗτος Παρθενοπαῖος ἐκλήθη. ὃς ἐξ Αρκαδίας εἰς τὸ Αργος μετῴκησε.

β 507. Βλάςημα] γέννημα. καλλίπρωρον] καλλιπρόσωπον, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐν νηὶ πρώρας. ἀνδρόπαις] πρὸς ἄνδρας παραγγείλας ἄρτι ἤτοι πλησίον.

α. 508. Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι] νῦν ἤρξατο γενειάζειν. ςείχει δὲ καὶ βαδίζει διὰ τῶν παρειῶν αὐτοῦ ἴουλος, φησὶ, θρὶξ ἀνατέλλουσα καὶ ἀναφύουσα,

τα, ἀναβλαςάνουσα, ἀναφερομένη καὶ ἐξερχομένη τῆς ὥρας φυούσης, ἤγουν τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, φυούσης καὶ ἀναθαλλούσης καὶ ἐπανθούσης. ἢ τοῦ νενομισμένου καιροῦ τοῖς νέοις ἀναφύοντος τὸν ἴουλον.

β. 508. Ἴουλος] γένειον.

β. 509. Ὥρας φύουσης] πρέποντος καιροῦ. ταρφὺς] δασυτάτη ἢ τρυφερά. ἀντέλλουσα] ἀναβλαςάνουσα.

α. 510. Ὁ δ' ὠμὸν, οὔτι] εἴπομεν ἄνωθεν ὅτι περὶ τοῦ Παρθενοπαίου τοῦ υἱοῦ τῆς Αντιόπης ἐνταῦθα διαλαμβάνει· φησὶν οὖν, ὁ δὲ, ἤτοι ὁ Παρθενοπαῖος, προσίςαται ταῖς πύλαις, οὐδαμῶς φρόνημα ἔχων παρθένων, χαῦνον δηλαδὴ, καὶ μαλακὸν, ἐπώνυμον αὐτῷ, οἷα καὶ Παρθενοπαίῳ καλουμένῳ· ἀλλὰ ὠμὸν καὶ ἀπηνὲς καὶ χαλεπὸν, ἔτι δὲ καὶ γοργὸν ὄμμα ἔχων. Αλλως. οὐ σύμφωνον τῇ κλήσει τῆς παρθένου τὸ φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὠμόν.

β. 510. Ὠμὸν] θρασὺ, φονικόν. παρθένων ἐπώνυμον] ἤτοι μαλακὸν, καὶ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

β. 511. Γοργὸν] καταπληκτικὸν ἐκ μεταφορᾶς τῆς Γοργοῦς.

α. 513. Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος] τὸ παρὰ τῆς Σφιγγὸς φησὶν, ἐξ ἧς τῷ Οἰδίποδι προσεγένετο τῇ οἰκείᾳ συμμιγῆναι μητρὶ, ταύτην τῇ εὑρέσει τοῦ αἰνίγματος ἀνελόντι. ὅθεν τῇ πόλει πάσῃ τῶν Θηβαίων ἐγένετο ὄνειδος. συντάσσεται δὲ οὕτως, τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος, τὸ δι' οὗ δηλαδὴ τῷ Οἰδίποδι καὶ τῇ πόλει πάσῃ ὄνειδος ἐγένετο, τοῦτ' ἔςι τὴν Σφίγγα τὴν ὠμόσιτον, ἐνώμα καὶ ἐκίνει καὶ ἔφερε προσμεμηχανευμένην καὶ κατεσκευασμένην ἐν σάκει

χαλ-

χαλκηλάτῳ γόμφοις, ἤτοι διαπεπερονημένῳ τοῖς ἥλοις, τῷ τοῦ σώματος προβλήματι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ σάκος.

β. 513. Ονειδος] διὰ γὰρ τὴν Σφίγγα ὠνειδίζοντο Θηβαῖοι.

β. 514. Προβλήματι] φυλακῇ.

. β. 515. Ωμόσιτον] τὴν ὠμῶς καὶ ἀπήνως σιτουμένην τοὺς ἄνδρας. μεμηχανημένην] μετὰ μηχανῆς κατεσκευασμένην καὶ προσηλωμένην.

α 516. Λαμπρὸν ἔκκρουςον δέμας] πρὸς τὸ λαμπρὸν τέθεικε καὶ τὸ ἔκκρουςον. ἤτοι ἐκκροῦον καὶ ἀποτρέπον, καταπληκτικὸν καὶ ὑπερεκπλῆττον τῇ λαμπρότητι τοὺς θεατάς. καὶ Ομηρος, ἡνία σιγαλόεντα φησὶ τὰ λαμπρὰ, καὶ σιγὴν καὶ ἔμπληξιν ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσι.

β. 516. Γόμφοις] ἥλοις. λαμπρὸν] χρυσοειδές. ἔκκρουςον] κατάπληκτον τῇ αἴγλῃ.

α. 517. Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα] φέρει δὲ ἡ σφίγξ ἕνα τῶν Καδμείων ἐν τοῖς ὄνυξιν ἑαυτῆς οὕτως, ὥςε δοκεῖν ἐπ' αὐτῷ πλεῖςα βέλη ἰάπτεσθαι καὶ πέμπεσθαι.

β. 517. Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ] οὕτω γὰρ ἐμεμηχάνητο ἡ Σφὶγξ ἐν τῷ σάκει ἁρπάζουσα καὶ διασπαράττουσα ἕνα Καδμείων ὥς' εἰκάσαι ἂν πολλοῖς βέλεσι τοῦτον βάλλεσθαι· πανταχῇ γὰρ τοῦ σώματος ἐσπαραγμένος ἐδόκει τοῖς ὄνυξι ταύτης.

β. 518. Ιάπτεσθαι] πέμπεσθαι.

β. 519. Καπηλεύσειν] ψεύσασθαι, προδώσειν, διαφθείρειν.

β.

β. 520. Πόρον] πορείαν.

α. 521. Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς] Ἀντίμαχος φησὶν Ἀργεῖον αὐτὸν, οὐκ Ἀρκάδα. Ὁ δὲ τοίοσδ' ἀνὴρ] τοιοῦτος ἐςιν οἷον ἐγὼ εἶπον.

α. 522. Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] ἀκούσιον φόνον δράσας ὁ Παρθενοπαῖος εἰς Ἄργος ἔφυγεν.

β. 522. Μέτοικος] ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ γεννηθεὶς, ἐν Ἄργει μετοικήσας ἀνετράφη. ἐκτίνων] ἀποδιδούς.

β. 523. Θεὸς] ἡ τύχη.

α. 524. Εἰ γὰρ τύχοιεν] εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ὧν φρονοῦσιν ἀνοσίων καὶ ἀλαζονεύονται, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἔχοντες.

β. 524. Εἰ γὰρ τύχοιεν] ἡ κατασκευὴ αὐτὴ πρὸς τὸν τοῦ ἀγγέλου λόγον ἐςιν. εἰπόντος γὰρ ἐκείνου ὥσπερ ἀπειλεῖ τῇ πόλει μὴ τελειώσειεν ἡ τύχη, φησὶν οὗτος, ἐπινοουμένου ἔξωθεν τοῦ ναὶ, εἴθε γὰρ τύχοιεν παρὰ τῶν θεῶν ὧν καθ' ἡμῶν φρονοῦσιν, τουτέςιν ἅπερ ἡμῖν ἀπειλοῦσιν αὐτοὶ πάθοιεν, καὶ ὄντως ἂν εἰ γένοιτο τοῦτο, ἀπολέσθειεν ἂν σὺν αὐτοῖς ἐκείνοις κομπάσμασι πανώλεθροι καὶ παγκακῶς.

β. 525. Αὐτοῖς ἐκείνοις] σύν.

β. 526. Ἦ τ'] ὄντως καί. πανωλεῖς] πανώλεθροι. ὀλοίατο] φθάροιεν ἄν.

α. 528. Χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον] ἄλλο οὐδὲν ἢ σιωπῶν μὲν οἶδεν, τῇ δὲ χειρὶ πολεμεῖν. περιφραςικῶς ἀντὶ τοῦ πολεμικώτατός ἐςι.

β. 528. Χεῖρ'] αὐτοῦ.

β. 529. Τοῦ πάρος λελεγμένου] τοῦ Ὑπερβίου.

α. 530. Ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν] ὅςις ὁ Ἄκτωρ ὁ

ἀδελφὸς τοῦ Παρθενοπαίου [imo, Ὑπερβίου] οὐκ ἐάσει τὴν γλῶσσαν τῶν ἐργμάτων ἄτερ ἔσω τῶν τῆς πόλεως πυλῶν εἰσελθεῖν, καὶ αὐξῆσαι τὰ κακά. ἤτοι δὲ τὸν κόμπον τούτου, τῶν πράξεων ἀποδέοντα, ἐφέξει, μὴ εἴσω πυλῶν γενέσθαι τῆς πόλεως. δηλονότι τὸν Παρθενοπαῖον τὸν φέροντα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς πολεμικῆς εἰκόνα καὶ ἱσορίαν τοῦ μισητοῦ θηρίου, τοῦτ' ἔςι τῆς Σφιγγός.

β. 530. Ὃς οὐκ ἐάσει] ὃς οὐκ ἐάσει τὸν Παρθενοπαῖον ἅπερ ἀπειλεῖ καθ' ἡμῶν διαπράττεσθαι διὰ λόγων μὲν πορθοῦντα τὴν πόλιν ἀλλ' οὐ διὰ πράξεων. εἰ δὲ τὸ ἐργμάτων ἀντὶ τοῦ κωλυμάτων λάβοις, οὕτως εἴποις, ἀκωλύτως καὶ δίχα ἐμποδισματων, διὰ γλώττης ἀσώτως πολλῶν γινομένων. ἐργμάτων] πράξεων ἢ κωλυμάτων.

β. 531. Ἀλδαίνειν] αὐξάνειν.

β. 532. Εἰσαμεῖψαι] εἰσελθεῖν. ἐχθίςου] μισητοῦ τῇ πόλει. δάκους] ἂν τὸ θηρίου ὥσπερ ἐπώνυμόν ἐςι τὸ δάκος, πάντα γὰρ δάκη λέγεται ὡς λύπης αἴτια.

β. 533. Εἰκῶ] εἰκόνα.

α. 534. Ἔξωθεν εἴσω φέροντι μέμψεται] ἤτοι ἡ Σφὶγξ ἡ τῷ σάκει ἐγγεγραμμένη, ἔξωθεν ἱςαμένη τοῦ τείχους καὶ πετροβολουμένη, μέμψεται τῷ φέροντι αὐτὴν εἴσωθεν, ἤτοι τῷ διὰ τῆς χειρὸς αὐτὴν φέροντι.

β. 534. Μέμψεται] ἡ Σφίγξ.

α. 535. Πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσα] ἡ ἀσπὶς, ἢ ἡ Σφὶγξ, βαλλομένη τῷ ἀπὸ τῶν δοράτων κρουσμῷ.

β. 535. Πυκνοῦ κροτισμοῦ] σφοδροτάτου συνεχοῦς λιθοβολισμοῦ.

α. 537. Ικνεῖται λόγος διὰ ςηθέων] ὁ λόγος ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὁ ἀλαζονικός.

β. 537. Ικνεῖται] διέρχεται. λόγος] ὁ περὶ τοῦ Παρθενοπαίου, ἀκούουσα τὸν Παρθενοπαῖον τοιαῦτα καθ' ἡμῶν φρονοῦντα τρέμω καὶ μοὶ δέος εἰσέρχεται.

α. 538. Τριχὸς δ' ὀρθίας πλοκαμος] κατὰ περίφρασιν ἡ θρίξ.

β. 538. Τριχὸς δ' ὀρθίας] τοιοῦται γὰρ τῶν φοβουμένων αἱ τρίχες γίνονται, ὄρθιος ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ πλόκαμος, νῦν δὲ ἐπήνεγκε πρὸς τὸ τριχὸς, ἐςὶ ταυτόν.

α. 539. Μεγάλα μεγαληγόρων] μεγάλα πράγματα ἀκούων.

β. 539. Μεγαληγόρων] μεγαλαύχων.

β. 540. Ανοσίων ἀνδρῶν] ἀσεβῶν, ὥστε μὴ δ' αὐτῶν τῶν θεῶν ποιουμένων φροντίδα.

α. 543. Αμφιάρεω βίαν] Αμφιάραος Οἰκλέους, τοῦ Μελαμποδος, τοῦ Αμυθάονος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ελληνος, τοῦ Διός· μητρὸς δὲ Υπερμήςρας.

α. 544. Ομολωΐσιν] ἀπὸ Ομολωΐδος τῆς θυγατρὸς Νιόβης.

β. 544. Ομολωΐσι] ταῖς ἀπὸ Ομολωΐδος θυγατρὸς Νιόβης καλουμέναις.

β. 545. Κακοῖσι βάζει] κακολογεῖ, λέγει.

α. 546. Τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τοὺς Μέλανος ἀπέκτεινε παῖδας Αλκάθουν καὶ Λυκαυγέα.

β. 546. Τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τῆς Μελαίνης ἀπέκτεινε παῖδας, Αλκίφθορον καὶ Λυκάνορα. τὸν πόλεως ταράκτορα] τὸν δημαγέρτην.

β. 547. Μέγιςον Αργει τῶν κακῶν] ἤγουν τοῦ κατὰ Θηβαίων πολέμου.

α. 548. Ερινύος κλητῆρα] ὑπηρέτην. πρόσπολον φόνου] ἱερέα.

β. 548. Κλητῆρα] καλεςήν. ἐπειδὴ γὰρ αἱ μὲν Ερινύες ἔφοροι κακῶν καὶ δυςυχημάτων, Κατηράσατο δὲ ὁ Οἰδίπους τοῖς αὐτοῦ παισὶ σιδήρῳ διαλαχεῖν τὴν ἀρχὴν, εἰκότως αὐτὸν Ερινύος κλητῆρα λέγει, ὡς μᾶλλον τὸν κατὰ Θηβαίων παρακινήσαντα πόλεμον ὥσπερ εἰ ἔλεγε πληρωτὴν κατάρας τῆς τοῦ Οἰδίποδος.

β. 549. Τῶνδε βουλευτήριον] τῶν παρόντων σύμβουλον.

α. 550. Πρόσμορον ἀδελφεὸν] τὸν ἀξιοθάνατον, ἢ τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ.

β. 550. Τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον] τὸν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ συνάδελφον γενόμενον, ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ καὶ φορᾷ, τὴν βίαν λέγω τοῦ Πολυνείκους, ἤτοι τὸν Πολυνείκην, ἐξυπτιάζων καὶ ἀναπτύσσων τὸ αὐτοῦ ὄνομα καὶ εἰς δύο τέμνων καλεῖ καὶ ὀνομάζει ἐν τῇ τελευτῇ νεῖκος καλῶν τὸ πολὺ παριείς.

α. 551. Εξυπτιάζων] ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν.

β. 551. Εξυπτιάζων] διαλύων, ἀναπτύσσων. ὄνομα] αὐτοῦ.

α. 552. Ενδατούμενος] εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα τοῦ Πολυνείκους, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος.

β.

β. 553. Λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος] εἰρωνευόμενος.

α. 554. Η τοῖον ἔργον] καθ' ὑπόκρισιν.

α. 555. Καὶ λέγειν μεθυςέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὕςερον, ταῦτα περὶ σοῦ καλόν ἐςι λέγεσθαι.

β. 555. Ακοῦσαι] τινά. μεθυςέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς.

β. 556. Τοὺς ἐγγενεῖς] τοὺς ἐν τῷ γένει τῶν Θηβαίων ὄντας, καὶ ἐντεῦθεν τὴν γέννησιν σχόντας οἷον Ηρακλῆν, Διόνυσον, Σεμέλην, τοὺς ἄλλους. ἢ τὸ ἐγγενεῖς ἀντὶ τοὺς ἐκ προγόνων τοῖς Θηβαίοις τιμωμένους, ἵν' ᾖ καθολικὸν διὰ πάντας θεούς.

β. 557. Επακτὸν] ξένον. ἐμβεβληκότα] ἐπαγαγόντα.

α. 558. Μητρός τε πηγὴν] τὰ δάκρυα τῆς πατρίδος ποία παύσει τιμωρία;

β. 558. Πηγὴν] τῶν δακρύων. δίκη] εἰ καὶ δικαίως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ςρατεύων ἀνὰ τῆς μητρὸς δάκρυα, ἃ ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν πολεμούντων καθίησιν ἐξ ὀμμάτων, πάσης δίκης ὑπέρτερα, ὅθεν δεῖ φοβεῖσθαι ταῦτα μὴ σοὶ γένοιτο κινδύνου αἰτία.

β. 560. Πῶς σοὶ σύμμαχος] ἐκ τοῦ πῶς σοὶ σύμμαχος γενήσεται δηλοῖ ὅτι εἰ πορθήσεις αὐτὴν καὶ κύριος γενήσῃ, μεμνημένη ὧν ὑπό σου πέπονθεν, οὐ βοηθήσει σοὶ ἐν χρείᾳ πολέμου, ὃν γὰρ οἱ ὑπήκοοι αἰδοῦνται καὶ μὴ δεδίασιν, οὗτος βέβαιός ἐςιν ἄρχων. γενήσεται] ἐν ὑςέρῳ καιρῷ.

α. 561. Εγωγε μὲν δὴ] ἔγωγε μὲν δὴ ταύτην τὴν γῆν πιανῶ, ἐπὶ τῆς πολεμίας γῆς κρυφθεὶς μάντις. κεραυνῷ γὰρ σχισθεῖσα ἡ γῆ ἔλαβεν αὐτόν.

β. 561. Πιανῶ] δοξάσω, κοσμήσω.

β. 562. Κεκευθὼς] κρυβεὶς, κατακευσθείς.

α. 563. Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον] ὁ Ἀμφιάραος, οἷα μάντις, εἰδὼς ὅτι ἐκεῖ καταποθεὶς ὑπὸ τῆς γῆς, ὕςερον μετὰ θάνατον ἔςαι μαντείας ἐκφέρων τοῖς θέλουσι, καὶ τιμὰς ἕξει λαμπρὰς, φησὶ, μαχώμεθα· οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόρον, αἰνιττόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμήν.

β. 565. Ηὔδα] ἔλεγε. κύκλῳ] ἤγουν τῇ ἀσπίδι.

α. 567. Βαθεῖαν ἄλοκα] βαθεῖαν ἔχων ἄλοκα τῆς φρενὸς, ἐξ ἧς φρενὸς φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀπεδέξατο. τοῦτο οὖν φησι, καρπούμενος καὶ τρυγῶν βαθεῖαν καὶ λιπαρὰν ἄλοκα τῆς φρενὸς, ἐξ ἧς φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα, ὥσπερ βλαςήματα.

β. 567. Βαθεῖαν] δασεῖαν. καρπούμενος] ἔχων, κτώμενος.

β. 568. Κεδνά] συνετά. βλαςάνει] ἀναφύεται.

α. 569. Τούτῳ σοφούς τε] τούτῳ, φησὶ, τῷ Ἀμφιαράῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας καὶ ἀντιπάλους ἢ ἀντιμάχους ἐπαινῶ καὶ κρίνω ςέλλει, τροπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας.

β. 569. Ἀντηρέτας] ἀντιςάτας.

α. 570. Δεινὸς ὃς] δυσκατέργαςος γάρ ἐστιν ὅςις τοὺς θεοὺς τιμᾷ.

β. 570. Ἐπαινῶ] ἀποδέχομαι. δεινὸς] δεξιός.

α. 571. Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος] ἤγουν συνάγοντος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς συναλλαγὰς καὶ συμβόλαια ποιουμένων. τοῦτο δέ ἐςιν ὃ λέγει, ἰδὼν

τὸν

τὸν Ἀμφιάραον ὁ Ἐτεοκλῆς, ἄνδρα ὄντα ἀγαθὸν καὶ εὐσεβῆ, συςρατευόμενον μετ᾽ ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν, ἐπαρᾶται τῇ τύχῃ. καὶ φησί, φεῦ τοῦ ὄρνιθος, ἤγουν τῆς τύχης καὶ τοῦ μαντεύματος, τοῦ συναλλάσσοντος καὶ συνάγοντος καὶ ἑνοῦντος τὸν δίκαιον ἄνδρα τοῖς δυσσεβεςέροις. ἀποκλαίεται γὰρ αὐτὸν ὁ Ἐτεοκλῆς ὡς προλέγοντα ἐκεῖσε θανεῖν αὐτόν.

β. 571. Συναλλάσσοντος] συναριθμοῦντος. ὄρνιθος] τῆς τύχης καταχρηςικῶς.

α 574. Οὐ κομιςέος] οὐκ ἄξιος κομίζεσθαι.

β. 574. Καρπὸς] τῆς κακῆς ὁμιλίας τὸ ἀποτέλεσμα. οὐ κομιςέος] οὐκ ἄξιος κομίσασθαί τινα αὐτόν.

α. 575. Ἄτης ἄρουρα] λύμης χωρίον ἡ τῶν πονηρῶν φιλία.

β. 575. Ἐκκαρπίζεται] ἐκφύει.

α. 576. Η γὰρ ξυνειςβὰς] τὰ ἀπὸ τῆς κακῆς ὁμιλίας γινόμενα, κατὰ μέρος διέξεισι. καί φησιν ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ, εἴτε ἐν θαλάσσῃ συμπλέοι πονηροῖς καὶ κακοῖς ἀνδράσιν, εἴτε ἐν γῇ δίαγοι μετὰ πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνδρῶν, φθείρεται καὶ ἀπόλλυται καὶ αὐτὸς σὺν ἐκείνοις, διὰ τὴν ἐκείνων ἀσέβειαν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ὁ εὐσεβὴς γὰρ ἀνὴρ, ἢ εἰς πλοῖον συνειςβὰς καὶ συνελθὼν ναύταις θερμοῖς καὶ σπουδαίοις εἰς τὸ πανουργεύεσθαι, ὄλωλε σὺν τῷ τοῖς θεοῖς μισητῷ γένει τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν· ἢ δίκαιος ὢν, σὺν πολίταις ἀνδράσιν ἐχθροξένοις τε καὶ ἐχθροῖς τῶν ξένων, καὶ ἀμνήμοσι τῶν θεῶν, ἐδάμη καὶ ἐδαμάσθη, πληγεὶς θεοῦ μάςιγι παγκοίνῳ.

β. 576. Ξυνεισβὰς] συνελθών.

α. 577. Θερμοῖς] πρὸς τὴν κακίαν θερμοῖς, καὶ γελωτοποιοῖς. οἱ γὰρ γελοιαζόμενοι θερμὴν καὶ ἔκλυτον ἔχουσι τὴν ψυχήν. Ἰςέον δὲ ὅτι πολλή ἐςιν ἡ διαφορὰ τοῦ διαλελυμένου καὶ τοῦ συνθέτου. μέγας μὲν θυμὸς, τὸ πολὺ τοῦ χόλου· μεγάθυμος δὲ, ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. καὶ χειροδίκης μὲν συνθέτως, ὁ βίαιος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον· δίκην δὲ ἔχων ἐν χερσιν, ὁ δίκαιος καὶ ἀεὶ πρὸ χειρῶν οἷον φέρων τὸ δίκαιον. οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, διαλελυμένως μὲν, τὸ ἀναιδὲς καὶ θρασύ· θερμουργὸς δὲ ἀνὴρ, ἐν συνθέσει, κατὰ λόγον ἐπαινετὸν, ὁ θαῤῥαλέος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον.

β. 577. Θερμοῖς] διαπύροις εἰς κακίαν.

β. 578. Θεοπτύςῳ] κακῷ, θεομισεῖ.

β. 580. Εχθροξένοις] ἐχθρῶς περὶ ξένων ὑποδοχὴν διακειμένοις, ἢ ἐχθροῖς περὶ τοὺς φίλους.

α. 581. Ταυτοῦ κυρήσας] ἐπιτυχὼν ἐνδίκως καὶ δικαίως τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁμοίου ἐκείνοις ἀγρεύματος. τοῦτ' ἔςι, σὺν αὐτοῖς θηραθεὶς, καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγείς.

β. 581. Ταυτοῦ κυρήσας] ὁμοίου ἐπιτυχών. ἐκδίκως] ἀδίκως.

β. 582. Παγκοίνῳ] δημοσίᾳ. δάμη] ἠφάνιςαι.

α. 583. Οὗτος δ' ὁ μάντις] τὸν υἱὸν λέγω τοῦ Οἰκλέους. ἤγουν τὸν Ἀμφιάραον. σώφρων καὶ δίκαιος καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ὢν, συγκαθελκυσθήσεται, καὶ εἰς τὸν ᾅδην καταχθήσεται μετὰ τῶν ἀσεβῶν, συμμιγεὶς

γεὶς ἀνοσίοις καὶ ἀσεβέσιν ἀνδράσι, θρασυσόμοις καὶ φλυάροις.

β. 583. Τὸν Οἰκλέως] Ἀμφιάραος.

β. 584. Εὐγενὴς] γενναῖος.

β. 586. Θρασυσόμοισιν] ὑβρισαῖς. βίᾳ φρενῶν] ἤγουν ἄκοντα.

α. 587. Πομπὴν τὴν μακρὰν] ἐπὶ τὴν εἰς ᾅδην ἀποικίαν ἑλκυσθήσεται μολεῖν τὴν ἐναντίαν τῇ εἰς Ἄργος.

β. 587. Τείνουσι] ἕλκουσιν αὐτόν. πομπὴν] πορείαν. μακρὰν] μεγάλην. πόλιν] εἰς.

α. 589. Δοκῶ μὲν οὖν] δοκῶ, φησὶ, τὸν Ἀμφιάραον μηδὲ προσεγγίσαι ταῖς τῆς ἡμετέρας πόλεως πύλαις, οὐχ ὡς δειλὸν, οὐδὲ ἐν κακίᾳ φρονήματος· ἀλλὰ γινώσκει ὅτι σφὲ, ἤγουν αὐτὸν, ἀπόκειται τελευτῆσαι ἐν τῇ μάχῃ, εἰ ἔσαι καρπὸς καὶ τέλος τοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεύμασιν. ἤτοι, εἰ ἀληθῆ εἰσι τὰ θέσφατα τοῦ Ἀπόλλωνος.

β. 589. Δοκῶ] λογίζομαι. σφὲ] αὐτόν. τὸ πρῶτον σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτὸν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ αὐτούς. προσβαλεῖν] πλησιάζειν.

β. 590. Ὡς] ὅτι. λήματος κάκη] φρονήματος δειλίᾳ.

α. 591. Ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε] ἀλλ' ὡς μάντις, τὸ τέλος εἰδὼς, οὐκ εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καταθήσει.

β. 591. Ὡς] ὅτι. σφὲ] αὐτούς. χρὴ] ἀπόκειται. τελευτῆσαι μάχῃ] ἄνω διεξιόντος τοῦ ἀγγέλου ὡς Ἀμφιάραος εἶπεν ὅτι ὑπὸ γῆν κρυβήσεται καὶ ταύτην δοξάσει, Ἐτεοκλῆς τῷ μὲν περὶ τοῦ μάντεως θανάτῳ πισεύει, λέγει δὲ εἰκασικῶς, ὡς ἐπειδὴ μάντις

ἐςιν οἶδε καὶ τὴν τῶν ἄλλων τελευτὴν, οὐκ ἐθέλει δὲ λέγειν τοῦτο, ἀλλὰ σιγᾷ.

α. 592. Εἰ καρπὸς ἔςαι θεσφάτοισι Λοξίου] εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ μάντευμα τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰ ἡ ἀλήθεια περέπεται τῷ μαντεύματι ὡς καρπὸς, εἰ ταῖς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαις τέλος ἔνι.

β. 592. Καρπὸς] κέρδος. θεσφάτοις τοῦ Λοξίου] μαντεύμασι ἃ Ἀπόλλων αὐτῷ δέδωκε· παντες γὰρ οἱ μάντεις ἐξ ἐκείνου τὴν μαντικὴν ἔχουσιν.

α. 593. Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια] παραδιαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ συνδετικοῦ. ἤγουν ἢ λέγειν, ἀντὶ τοῦ καὶ λέγειν.

β. 593. Τὰ καίρια] τὸ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν τελευτῆς.

α. 594. Ομως δ' ἐπ' αὐτῷ] ὅμως δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ Αμφιαράῳ ἀντιτάξομεν καὶ ἀντιςήσομεν πυλωρὸν, ἤγουν φύλακα τῶν πυλῶν, ἄνδρα ἐχθρόξενον, ἤτοι ἐχθρὸν ὄντα τοῖς ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐλθοῦσι πρὸς βλάβην ἡμῶν, Λασθένους βίαν, περιφραςικῶς τὸν Λασθένην.

β. 595. Εχθρόξενον] δημοτικὸν καὶ ἀλλοφύλοις ἐχθρόν. ἀντιτάξομεν] ἀντιςήσομεν.

β. 596. Ηβῶσαν] ἀκμάζουσαν. φύσει] λίαν. γράφεται καὶ φέρει, δέον δὲ εἰπεῖν φέροντα πρὸς τὴν προηγουμένην αἰτιατικὴν, φέρει εἶπεν ἐναλλάξας τὴν σύνταξιν.

β. 597. Ποδώκες] εὔςροφον. χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται] τοσοῦτον γάρ ἐςι ταχὺς εἰς πόλεμον, ὥςε ἁρπάσαι καὶ προσλαβεῖν δόρυ γυμνωθὲν παρὰ τῆς ἀσπίδος, τουτέςιν ἐάν τινα αἴσθηται μέλλοντα βάλ-

λειν

λειν αὐτὸν, καὶ ἐν ᾧ μέλλει βαλεῖν καὶ κινήσειν τὴν χεῖρα, γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος ἣν εἶχεν εἰς φυλακὴν, καὶ δι' ἧς ἐκαλύπτετο, ἐὰν ταῦθ' οὕτω γενόμενα ἴδοι, πρὶν παρ' ἐκείνου τετρῶσθαι, αὐτὸς ἐν τῷ γυμνωθέντι μέρει ἐκεῖνον βάλλει τῷ δόρατι. ἢ οὕτως, ἁρπάσαι καὶ ταχέως κινῆσαι δόρυ παρὰ τὸ γυμνωθὲν μέρος τῆς ἀσπίδος τοῦ ἀνταγωνιςοῦ, τουτέςιν συνίδοι τὸν αὐτοῦ ἀντίπαλον γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος κατά τι μέρος αὐτοῦ, τάχιςα βάλλει αὐτὸν ἐκεῖσε τῷ δόρατι.

α. 601. Τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ] ἐπιτελεῖτε ὅπως εὐτυχῇ ἡ πόλις, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας τρέποντες.

β. 601. Τελεῖθ'] τέλος ἄγετε.

β. 602. Δορύπονα] πολεμικά. ἐκτρέποντες] ἐκτοπίζοντες, ἀποφέροντες. γᾶς πρὸς ἐπιμόλους] τοὺς ἐπελθόντας ἐχθροὺς, τούτους γὰρ δορύπονα κακὰ λέγει.

α. 603. Πύργων δ' ἔκτοθεν] ἀποβαλὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν τειχῶν, διαφθερεῖ κεραυνῷ ἐπὶ ταῖς πύλαις.

β. 604. Σφὲ] αὐτούς. κάνοι] ἀφανίσειε, καὶ οὐδένα ἄγοι.

β. 607. Κατεύχεται] ηὔχετο Πολυνείκης συμπαρατάττεσθαι Ἐτεοκλεῖ, καὶ φονεύσας τοῦτον θανεῖν καὶ αὐτὸς πλησίον αὐτοῦ. ἢ ὥσπερ αὐτὸς περὶ τοῦτον ἐποίησε πρώην ἐξελάσας τῆς πόλεως, οὕτω νῦν καὶ οὗτος περὶ αὐτὸν ποιήσειε, βουλὴν ἔχων πρὸ τῆς συμπαρατάξεως τοιαύτην, πλησιάσαι τοῖς τεί-

χεσι καὶ παρὰ τῶν οἰκείων βασιλεὺς τῆς χθονὸς ἀναγορευθῆναι, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὕμνον καὶ εὐχὴν ᾆσαι τοιαύτην, δοίητε μοὶ θεοὶ πορθῆσαι τὰς Θήβας δικαίως στρατευομένῳ. ἐστὶ δὲ τὸ τὼς καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ παραλλήλου. τύχας] δυστυχίας.

β. 608. Επεμβὰς] ἐπελθών. κἀπικηρυχθεὶς] ἀναγορευθεὶς ἄρχων.

α. 609. Αλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχάσας] ἐκβοήσας ἐπινίκιον παῖανα, ἐπαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. οὕτω καὶ ὁ Ιακχος λέγεται παρὰ τὰς ἰαχὰς τῶν μυουμένων

β. 609. Αλώσιμον παῖαν'] τὸν ἐπὶ πορθήσει γινόμενον πρὸς θεοὺς ὕμνον. ἐπεξιακχάσας] ᾄσας.

α. 610. Σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας] συστῆναί σοι καὶ φονεῦσαι, ἀποθανὼν ἐγγύς.

β. 610. Συμφέρεσθαι] συμπαρατάττεσθαι.

β. 611. Ατιμαστῆρα] τὸν ἀτιμάσαντα αὐτὸν πρώην.

β. 612. Τὸν αὐτὸν] ὅνπερ σὺ αὐτόν. τίσασθαι] τιμωρῆσαι.

α. 613. Τοιαῦτ' ἀϋτεῖ] φωνεῖ καὶ βοᾷ ἡ Πολυνείκους βία, περιφραστικῶς, αὐτὸς ὁ Πολυνείκης, καὶ καλεῖ τοὺς θεοὺς τοὺς γενεθλίους τῆς πατρικῆς χώρας, γενέσθαι παντελῶς ἐποπτῆρας καὶ ἐπιτηρητὰς τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ βοηθοὺς γενέσθαι αὐτῷ, ἐπακούσαντας τῶν εὐχῶν αὐτοῦ. Εστὶ δὲ ἡ περίφρασις ἡ διὰ πλειόνων λέξεων ἕν τι δηλοῦσα φράσις, ἐκ περιττῶν γὰρ γίνεται λέξεων· αὐξάνει δὲ τὸν ἔπαινον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις, ὡς τὸ, ἱερὸν μένος Αλκινόοιο, καὶ, ἱερὰ ἲς Τηλεμάχοιο, καὶ, βίη Ηρακλείη,

κλείη, ἤγουν ὁ Αλκίνοος, ὁ Τηλέμαχος, καὶ ὁ Ηρακλῆς.

β. 613. Γενεθλίους] πατρῴους.

β. 614. Εποπτῆρας] ἐπακουςὰς καὶ πληρωτάς.

β. 615. Ων] ἰδίων. πάγχυ] λίαν.

α. 616. Εχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος] ἔχει δὲ, φησὶν, ὁ Πολυνείκης ἀσπίδα παραδόξως κατεσκευασμένην, εὔκυκλον· καὶ ἐν αὐτῇ ἔχει σημεῖον κατεσκευασμένον διπλοῦν, ἤτοι ἄνδρα ςρατιώτην, χρυσῷ κατεσκευασμένον, καὶ γυναῖκα ἔμπροσθεν ἐκείνου πορευομένην σωφρόνως. ὁ οὖν ἀνὴρ ὃς ἵςαται ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐζωγραφημένος, ὁ Πολυνείκης ἐςὶ, καὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου εἰκονισμένη ἐςὶ γυνὴ σωφρόνως πορευομένη καὶ οὐκ ἀσχημόνως· αὕτη δὲ ἐςιν ἡ δίκη, καὶ ἔχει ἄνωθεν ἑαυτῆς γράμματα λέγοντα, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐπεὶ ἀδίκως ἐξῶσεν ὁ Ετεοκλῆς τὸν Πολυνείκην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, πάλιν ἐγὼ κατάξω τοῦτον τὸν Πολυνείκην εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ βασιλέα ταύτης ποίησω. γράφεται δὲ καὶ εὔθετον σάκος, ἀντὶ τοῦ εὔκυκλον. ἵνα ᾖ εὔθετον, τὸ εὐβάςακτον. θεῖν γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγουσιν οἱ Αττικοί. καὶ, ὅπλα ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ ἀνέλαβον.

β. 616. Καινοπηγὲς] παραδόξως κατεσκευασμένον.

β. 617. Προσμεμηχανευμένον] ἐκ μηχανῆς πεποιημένον.

α. 618. Τευχηςὴν] ὁπλίτην.

β. 618. Χρυσήλατον] ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένον. τευχηςὴν] ὡπλισμένον.

β. 619. Ηγουμένη] προοδοπαῖουσα.

β. 622. Επιςροφὰς] διατριβάς.

β. 623. Τάξευρήματα] μηχανήματα.

α. 625. Ανδρὶ τῷδε] ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ, οὐ μέμψη ἐμοὶ ὧν ἀπήγγειλα.

β. 625. Ανδρὶ τῷδε] ἐμοί.

α. 626. Ναυκληρεῖν πόλιν] περιέπειν, φροντίζειν τῆς πόλεως.

β. 626. Ναυκληρεῖν] σώζειν.

α. 627. Ω θεομανές τε] ὦ θεοῖς ἐπιμαινόμενε. ἐπιςρατεύη καὶ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πατρῴοις θεοῖς. καὶ ὦ μέγα ςύγος καὶ μῖσος τῶν θεῶν, ὦ πολλῶν δακρύων ἄξιε ἀδελφέ (λέγει δὲ ταῦτα ὁ Ετεοκλῆς πρὸς τὸν Πολυνείκην) φεῦ μοι, αἱ δὲ τοῦ πατρὸς, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, κατάραι, νῦν τέλος φέρουσιν ἑαυτῶν. κατηράσατο γὰρ ὁ Οἰδίπους διὰ σιδήρου καὶ αἵματος γενέσθαι αὐτοῖς τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων.

β. 627. Θεομανὲς] θεόργητον. ςύγος] μίσημα.

β. 628. Πανδάκρυτον] πολυπενθές.

α. 630. Αλλ' οὔτε κλαίειν] ὁ Ετεοκλῆς εἰς θρῆνον τραπεὶς διὰ τὰς τοῦ πατρὸς ἀρὰς, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν μάχην, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ θρήνου ταράξη τοὺς πολίτας, πάλιν μεταφέρει ἑαυτὸν, καὶ φησιν, ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτε ὀδύρεσθαι πρέπει νῦν, ἵνα μὴ καὶ ἀφόρητος γόος καὶ χαλεπὸς τεκνωθῇ, ἤγουν αὐξηθῇ, ἐν τῇ πόλει.

β. 631. Τεκνωθῇ] παρὰ τῆς πόλεως ἀναφύῃ. δυσφορώτατος] δυσχερέςατος. τίς γὰρ ἰδὼν τὸν βασι-

λέα θρηνοῦντα, οὐ μᾶλλον τότε ἢ πρώην θρηνεῖν ἐθελήσει;

β. 632. Επωνύμῳ] τῷ κατ' ἐπώνυμα Φιλονείκῳ.

β. 633. Οποι τελεῖ] ὅπου ἄγει, φέρει.

α. 634. Χρυσότευκτα γράμματα] οὐκ εἶπεν, θεὸς ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ γράμματα.

β. 634. Νιν] αὐτόν. κατάξει] εἰς τὴν πατρίδα.

α. 635. Φλύοντα] Φλυαροῦντα.

β. 635. Φλύοντα] Φλυαροῦντα. σὺν Φοίτῳ Φρενῶν] σὺν μανίᾳ.

α. 636. Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς] ἐὰν δὲ ἡ παρθένος παῖς τοῦ Διὸς ἡ Δίκη (τοῦ Διὸς γὰρ θυγάτηρ λέγεται αὕτη) παρῆν τοῖς ἔργοις ἐκείνου καὶ ταῖς Φρεσὶ, τοῦτ' ἔϛιν, ἐὰν τὴν δίκην εἶχεν ὁ Πολυνείκης συμπαροῦσαν καὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ ἐνθυμήμασιν ἑαυτοῦ, καὶ οὐ κατὰ πάντα ἦν ἄδικος, τάχα ἂν τοῦτο ὑπῆρχεν, ἤγουν τὸ Δίκην βοηθῆσαι αὐτῷ, καὶ εἰσάξαι εἰς τὴν πατρίδα, καὶ νικῆσαι ἡμᾶς.

β. 636. Παρῆν] ὑπῆρχεν.

β. 637. Τάχ' ἂν τόδ' ἦν] τὸ τῆς καταγωγῆς.

α. 638. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] ἀντὶ τοῦ γεννηθέντα.

β. 638. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] πεσόντα τῆς μητρικῆς γαϛρὸς καὶ εἰς Φῶς ἐλθόντα. βούλεται δὲ διὰ τούτων πάντων παριϛᾶν καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ὡς ἄδικον.

β. 639. Τροφαῖσιν] ἀνατροφαῖς. ἐφηβήσαντα] εἰς ἥβην ἐλθόντα καὶ νέανισκον γενόμενον.

α. 640. Συλλογῇ τριχώματος] οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον.

α. 641. Προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο] εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησε. ἀντὶ τοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξε τὸ δίκαιον.

β. 641. Προσεῖπε] ἠσπάσατο. κατηξιώσατο] ἐτίμησε.

α. 642. Οὔτ' ἐν πατρῴας] καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσει τῆς πατρῴας χώρας ἐγγὺς αὐτοῦ ἔςαι ἡ Δίκη.

β. 642. Κακουχίᾳ] ὀλέθρῳ.

β. 643. Νιν] αὐτόν. συμπαραςατεῖν] συνεῖναι.

β. 644. Δῆτ'] ἄρα.

β. 645. Παντόλμῳ Φρένας] θρασυτάτῳ καὶ ἀδικωτάτῳ.

β. 646. Τούτοις] οἷς εἶπον. ξυςήσομαι] συμπαρατάξομαι.

β. 647. Ἐνδικώτερος] ἢ ἐγώ.

β. 649. Ὡς] λίαν.

α. 650. Κνημῖδας] τὰς τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς σκέλεσι περιβαλλομένας πρὸς φυλακήν. ἢ κνημῖδας, τὰ σκουτάρια· καὶ γὰρ ταῦτά τις περιπεφραγμένος ἐντέχνως καὶ περικαλυψάμενος φυλάσσει ὅλῳ τῷ ἑαυτοῦ σώματι, καὶ οὐ προσβολαὶ καὶ ῥίψεις συνεχεῖς τῶν βελῶν καθάπτονται καὶ ἐμβάλλονται τῷ αὐτοῦ σώματι, ὡς περιτετειχισμένῳ καὶ καλῶς ὡπλισμενῳ.

β. 650. Αἰχμῆς, καὶ πετρῶν προβλήματα] τὰ προβλήματα τῆς αἰχμῆς ἤτοι τὴν αἰχμὴν περιφραςικῶς ἣν προβαλλόμεθα εἰς μάχην. γράφεται καὶ πτερῶν, καὶ τὸ μὲν πετρῶν εἴποις οὕτως, τὰ προβλήματα τῶν πετρῶν ἤτοι τὴν ἀσπίδα, ἣν προβαλ-

ϑόμεθα τοῦ σώματος, καὶ δι' ἧς τοὺς ἐκ πολεμίων ἡμῖν ἐπίοντας λιθασμοὺς δεχόμεθα. τὰ δὲ πτερῶν προβλήματα τοὺς ὀϊςοὺς νόει.

β. 651. Τέκος] τέκνον.

α. 652. Οργὴν ὁμοῖος] τὸν τρόπον ὅμοιος τῷ ἀδελφῷ σου. τῷ κάκις' αὐδωμένῳ] τῷ βλασφημουμένῳ ὑπὸ σοῦ.

β. 652. Οργὴν] κατά. τῷ κάκις' αὐδωμένῳ] τῷ κακωνύμῳ Πολυνείκῃ.

β. 653. Αλις] ἀρκετόν ἐςι.

α. 654. Αἷμα γὰρ καθάρσιον] τί δὲ αἰνιττόμενος διὰ τούτου τοῦ λόγου φησίν; ὅτι πᾶς ἄλλος φόνος καθαίρεται. ὁ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων καὶ πολεμίων γινόμενος φόνος, κάθαρσιν ἐπιδέχεται· ἡ δὲ μισητὴ ἀδελφοκτονία, οὐδέποτε καθαίρεται. Ἄλλως. καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέμῳ, τὸ δ' ἀδελφοκτονεῖν, ἄντικρυς φονέων ἔργον. ὑπερβατὸν δέ ἐςιν; ἵνα ᾖ, αἷμα γὰρ κάθαρσιν οὐκ ἐπιδέχεται, ὅταν ἀδελφοὶ ἀλληλοκτόνοι γένωνται.

β. 654. Εἰς χεῖρας] εἰς μάχην. αἷμα γὰρ καθάρσιον] ὁ τούτων πρὸς ἀλλήλους φόνος ἀνεύθυνός ἐςι, καὶ καθαρὸς μιάσματος. Κάθαρμα, καθάρσιον, κάθαρσις· καθάρσιον τὸ καθαῖρον· κάθαρσις αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τῆς καθάρσεως· κάθαρμα δὲ αὐτὸ τὸ εἰς κάθαρσιν διδόμενον, οἷον λιμοῦ συμβάντος παρ' Ελλησιν, ἤ τινος ἄλλου τῶν ἀπευκτῶν, λαμβάνοντες τὸν ἀηδέςατον καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβεβουλευμένον πηρὸν, χωλὸν, τοὺς τοιούτους, τοῦτον ἔθυον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐνοχλοῦντος δαίμονος. ἐνταῦθα δὲ κα-

καθάρσιον αἷμα λέγεται καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον μιάσματος.

α. 656. Οὐκ ἔςι γῆρας] ἤγουν ἔκλειψις. τοῦτ᾽ ἔςι, διὰ παντὸς γνωσθήσεται τοῦτο τὸ μίασμα

β. 656. Γῆρας] τέλος, ἀφανισμός. δέον δὲ εἰπεῖν ὡς οὐδέποτε εἰς λήθην ὁ τῶν ἀδελφῶν θάνατος ἔρχεται. ὁ δὲ ποιήσας ἐπανάληψιν πρὸς γενικὴν ἔτρεψεν, εἰπὼν, οὐκ ἔςι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος· ἤγουν οὐδέποτε ἐξαλείφεται τοῦ γένους καὶ τῆς πόλεως ἡ τοιαύτη παρανομία. τὸ δὲ ὧδ᾽ αὐτοκτόνος ἀντὶ τοῦ ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν πραχθεὶς ὁ θάνατος καὶ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων. δέον δὲ εἰπεῖν αὐτοκτόνοιν πρὸς τὸ ἀνδροῖν, αὐτοκτόνος εἶπε πρὸς τὸ θάνατος. τοῦ μιάσματος] τῆς ἁμαρτίας.

α. 657. Εἴπερ κακὸν φέροι τὶς] εἰ ὅλως τὶς ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰσχύνης. αἰσχύνης ἄτερ] τοῦτό φησι, τὸ εὐκλεῶς ἀποθανεῖν, διὰ τὸ τιμωρῆσαι τοὺς ἐχθρούς. ὁ γὰρ ἀντικρὺ καὶ ἀντιπρόσωπον τῶν πολεμίων ἀνθιςάμενος καὶ ἀντιπαλαμούμενος, καὶ μὴ ἀντιςρέψας καὶ νῶτα διδοὺς τοῖς ἐχθροῖς, ἐκεῖνος, φημὶ, τὸν θάνατον ἐπιδέχεται ἐντίμως καὶ εὐκλεῶς, καὶ ἀεὶ ἐπαινεῖται καὶ μακαρίζεται.

β. 657. Κακὸν] κίνδυνον.

α. 658. Μόνον γὰρ κέρδος] ἡ εὔκλεια ἐν κέρδος, τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. ἐὰν δέ τις ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων κακῶν καὶ αἰσχρῶν, ἄδοξος.

β. 658. Εν τεθνηκόσι] τουτέςι τὸ χωρὶς αἰσχύνης τεθνᾶναι.

α.

α. 660. Τί μέμηνας τέκνον] ὁ χορὸς βλέπων Ετεοκλέα σπεύδοντα πρὸς Πολυνείκην ἐξελθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τὶ μέμηνας καὶ ὀργίζῃ; μὴ φερέτω καὶ κινείτω σε τὶς ἄτα καὶ βλάβη θυμοῦ γέμουσα καὶ πρὸς πόλεμον μαινομένη. τοῦτο γὰρ τὸ δορίμαργος, ἢ τῷ δορὶ, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸν πόλεμον, μαινομένη.

β. 660. Τί μέμονας] γράφεται καὶ μέμονας καὶ μέμηνας, καὶ τὸ μὲν μέμηνας ἀντὶ τοῦ ἐκμαίνῃ, τὸ δὲ μέμονας ἀντὶ τοῦ μένῃς εἰς ταύτην τὴν γνώμην, καὶ οὐκ ἀφίςασαι. θυμοπληθὴς] πλήρης θυμοῦ. Δορίμαργος] μανικὴ πρὸς πόλεμον.

β. 661. Κακοῦ] τοῦ πολέμου.. ἀρχὰν] τὴν γνώμην, τὴν ὁρμήν.

α. 662. Επεὶ τὸ πρᾶγμα] ἐπεὶ βούλημά ἐςι τοῦ θεοῦ τοῦ Απόλλωνος τὸ ἡμᾶς ἀποθανεῖν, καὶ αὐτὸς ἐπισπεύδει καὶ βιάζεται τοῦτο, ἐλθέτω πρὸς τὸν ᾄδην ἅπαν τὸ τοῦ Λαΐου γένος, ἤγουν ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τοῦ Λαΐου καταγόμενοι. ἐλθέτω οὖν, φησὶ, κατ' εὐθεῖαν τὸ τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα (οὗτος δὲ ποταμὸς ᾄδου, οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων) ὅτι πᾶν τὸ Λαΐου γένος κεκλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Απόλλωνος μισηθέν. ἐπεὶ γὰρ ὁ θεὸς καθαρὸς καὶ ἀμίαντος ὢν, παρήγγειλε τῷ Λαΐῳ, μὴ κοινωνεῖν τῇ γυναικὶ, μηδὲ συνουσιάζειν αὐτῇ, οὗτος δὲ παρήκουσεν, αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀνόμως, πατὴρ, διὰ τοῦτο ἐμίσησεν ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ.

β. 662. Τὸ πρᾶγμα] τὸν ἡμέτερον ἀφανισμόν. ἐπισπέρχει θεὸς] ἐπισπεύδει ἡ τύχη, ἢ ὁ Απολλων.

β. 663. Κατ' οὖρον] καθ' ὁρμὴν, καθ' ὁδόν. κῦμα

Κωκυτοῦ λαχὸν] ἤγουν ἀπώλειαν καὶ φθορὰν κληρωσάμενον.

β. 664. Πᾶν τὸ Λαΐου γένος] ὡς παραβεβηκός.

α. 665. Ὠμοδακὴς] ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παρορμᾷ καὶ κινεῖ σε τελεῖν καὶ ποιεῖν ἀνδροκτασίαν, πικρὸν καρπὸν καὶ κέρδος ἔχουσαν, ἕνεκεν αἵματος καὶ φόνου οὐ δικαίου, τοῦτ' ἔςιν, ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν.

β. 665. Ὠμοδακὴς] ἀπηνὴς, ἄγριος. ἵμερος] ἐπιθυμία. Πικρόκαρπον] πικρὸν κέρδος ἔχουσαν. ἀνδροκτασίαν τελεῖν] διαχείρησιν φόνου ποιεῖν.

β. 666. Αἵματος οὐ θεμιτοῦ] φόνου ἀνοσίου διὰ τὴν συγγένειαν.

β. 667. Ἀρὰ] ποταπή.

α. 668. Ξηροῖς ἀκλαύςοις ὄμμασι] ἀσυμπαθέσιν, ἀναλγήτοις.

β. 668. Ἀκλαύςοις ὄμμασι προσιζάνει] ἀκαμπέσι καὶ ἀσυμπαθέσιν ὀφθαλμοῖς προσιζάνει, καὶ προσκαθίζει καὶ ἐφορᾷ ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς ὑφίεται τῶν κακῶν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸν ἡμῶν θάνατον.

α. 669. Λέγουσα κέρδος] κέρδος μοι ὑποτιθεμένη τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑςερῆσαι· ὅτι κρεῖττον τὸ προφθάσαι ἀναιρήσαντα τὸν πολέμιον, ἢ καὶ ἐᾶσαι ἐκεῖνον ὕςερον ζῆν, καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπ' ἐκείνου.

β. 669. Κέρδος] τὸ νῦν τεθνᾶναι. πρότερον] τιμιώτερον.

α. 670. Κακὸς οὐ κεκλήσῃ] καλῶς γὰρ καὶ ἐναρέτως ζήσας πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὸν βίον εὖ διάξας, οὐ νομισθήσῃ φαῦλος. οὐδὲ ἡ τὴν φοβερὰν καὶ μέλαι-

λαιναν ἔχουσα αἰγίδα ἐριννὺς εἴσι καὶ εἰσέρχεται ἐπὶ τὸν οἶκον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, οὗ ἂν ἐκ τῶν χειρῶν θεοὶ θυσίαν προσδέχωνται. ἀντὶ τοῦ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντος.

β. 670. Ἀλλὰ] ναί ἀλλά. ὀτρύνου] ὅρμα. βίον] ζωήν. εὖ κυρήσας] εὐτυχήσας. μελαναιγὶς] μέλαιναν αἰγίδα φοροῦσα. Δόμον] τὸν σόν. ἐκ χερῶν] σου.

α. 672. Θεοῖς μὲν ἤδη] τοῖς μὲν θεοῖς, φησὶν, ἄρτι καταπεφρονήμεθα. ἀγαθοεργία δέ τις ἀφ' ἡμῶν θαυμάζεται, ὀλομένων, ἤγουν ἀποθανόντων, ἡμῶν. μετὰ θάνατον γὰρ, φησὶν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δράσαντες, εὐκλεῶς ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυνείκην ὡς ἀσεβῆ ἢ ἀσθενῆ ἀνελόντες· ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτὸν ἀδεῶς; Ἄλλως. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται, ἤγουν τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρᾳ λαμβάνουσιν, ἢ, μετὰ θάνατον ἴσως εὐκλείας τευξόμεθα.

β. 672. Πως] τὸ πῶς ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ κατά τινα τρόπον. εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὡς δεήθητι τῶν θεῶν καὶ ἱκέτευσον τὴν τοῦ πατρὸς ἀπελάσαι, φησὶ, παρορώμεθα τοῖς θεοῖς, καὶ οὐδεμίαν ἡμῶν φροντίδα ποιοῦνται, πῶς. λίαν. ἀποθανόντων δὲ ἡμῶν θαυμάζεται χάρις, τουτέςι τιμὴ παρ' ἀνθρώποις ἐςὶ καὶ εὔκλεια. τί οὖν οὐχὶ καὶ ἡμεῖς ζῆν ἀφέντες ὡς ἀπηχθημένοι θεοῖς ὡς εὐκλέα τὸν θάνατον μεταδιώξομεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνισάμενοι. ἢ οὕτως, ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς ἀπηχθήμεθα θαυμάζεται ἀφ' ἡμῶν χάρις ὀλομένων, ἤγουν κάλ-

λιςόν ἐςιν ἀπολέσθαι καὶ μὴ δυςυχῶς προσορᾶν τὸν ἥλιον, κατ' Εὐριπίδην γὰρ, τὸ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος. ὅτι δὲ τοῦτο μᾶλλον δοκεῖ κείνου, δῆλον ἐκ τοῦ μεταγομένου, τὶ οὖν σαίνοιμεν καὶ κολακεύοιμεν καὶ παρασύροιμεν ὀλέθριον μόρον, καὶ οὐ προθυμίᾳ πρὸς τοῦτον χρώμεθα ὡς εὐεργέτην καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν, εἰ καὶ ὀλέθριος δοκεῖ τῷ τῶν ἀδελφῶν αἵματι.

α. 674. Σαίνοιμεν] κολακεύοιμεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν σαινόντων τὰς οὐρὰς αὐτῶν ὅταν πρὸς εὐωχίαν οἱ δεσπόται κλιθῶσι· τούτους λέγομεν σαινούρους.

β. 674. Σαίνοιμεν] κολακεύοιμεν, μεταχειριζοίμεθα, παραπετῶμεν.

α. 675. Νῦν ὅτε σοι παρέςακεν] νῦν κολακευτέον τὸν θάνατον, ὅτε σοι οὗτος παρέςηκε καὶ ἐπῆλθέ σοι, ἐπεὶ ὁ θυμὸς χρονίως καὶ βραδέως ποτὲ ἴσως ἂν ἔλθοι, μετηλλαγμένος ἐν ἀνατροπῇ καὶ μεταλλοιώσει τοῦ φρονήματος, ἐν θαλερωτέρῳ καὶ ἀσθενεςέρῳ καὶ ἀναπεπτωκότι πνεύματι· νῦν δὲ ἀκμὴν ἀναβράζει ὁ θυμός. τοῦτο δὲ λέγει, ὑπολαμβάνω ὅτι ἴσως ὀψέ ποτε ἀναπεσεῖς καὶ ῥαθυμήσεις, καὶ τὸν θυμὸν καταςελεῖς, καὶ οὐ θελήσεις ἀποθανεῖν.

β. 675. Δαίμων] τὸ δαίμων, ἢ ἐπὶ τῆς τύχης νοητέον, ἢ περὶ τοῦ θυμοῦ, ὃν κατ' ἀλλήλων ἄμφω τὼ ἀδέλφω ἔχουσιν. λήματος ἀντροπαίᾳ] φρονήματος μεταβολῇ. χρονίᾳ μεταλλακτὸς] μετὰ ταῦτα ἐνηλλαγμένος. Θαλερωτέρῳ] μαλακωτέρῳ. λέγει δὲ ὡς εἰ μὲν νῦν ἐθελήσεις αὐτὸν ῥίψαι πρὸς κίνδυνον, τά-

τάχα ἂν ἡ τύχη εὐμενέσιν ὑμᾶς προσβλέψει τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἰ καὶ τὰ μέγιςα νῦν χαλεπαίνει.

β. 676. Ζεῖ] ἐκμαίνεται, ἀκμάζει.

α. 677. Κατεύγματα] ἀραί.

β. 677. Εξέζεσε] ναί· ἐξένηψεν αὐτόν. κατεύγματα] αἱ κατάραι.

α. 678. Αγαν δ' ἀληθεῖς] ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὀνείροις ἰδὼν ὁ Ετεοκλῆς, ὅτι δι' αἵματος αὐτοῖς ἔςαι ἡ τῶν χρημάτων διανομή.

β. 678. Φασμάτων ἐνυπνίων] οὐ μόνον Οἰδίπους κατηράσατο τοῖς παισὶ σιδήρῳ τὸ δῶμα καταλαχεῖν, ἀλλὰ καὶ Ετεοκλῆς ἔννυχον ὄψιν εἶδε τοῦτο φαντάζουσαν.

β. 679. Δατήριοι] μεριςρίαι.

β. 680. Οὐ ςεργων] ἀποδεχόμενος ταῦτα.

α. 681. Ων ἄνυτις] ἀνύσιμα καὶ τελεςῆναι δυνάμενα.

β. 681. Λέγοιτ' ἂν] ἐκεῖνα· ὧν ἄνη τις] τελείωσις ἔςαι. οὐδὲ χρὴ μακρὰν] πολυλογεῖν.

β. 683. Τεθηγμένον] ὡρμημένον, καὶ πρὸς τοῦτο παρασκευασθέντα εὐψύχως.

α. 684. Νίκην γε μέντοι] τοῦτο λέγει, ὅρα μὴ τὸν ἀδελφόν σου φονεύσας, τιμωρίαν ὑπόσχης. τὴν γὰρ κακὴν δίκην ἢ νίκην, λέγω δὲ τὴν γενομένην ἀνόμως, τιμωρεῖται ὁ θεός· ἢ κατ' ἐρώτησιν ἀναγνωςέον, ἀντὶ τοῦ, ἀποδέχεται ὁ θεὸς καὶ τιμᾷ τὴν ἐπὶ κακῷ νίκην;

β. 684. Μέν τοι] ὅμως. τιμᾷ] ἀποδέχεται.

α. 685. Οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην] οὐχὶ χρὴ καὶ πρέπει

ἐμὲ

ἐμὲ ἀγαπᾷν καὶ ςέργειν τὸν ὑμέτερον λόγον, ὡς ςρατιώτην ὄντα, καὶ σπεύδοντα τιμωρήσασθαι τὸν ἐχθρόν.

β. 685. Στέργειν] ἀποδέχεσθαι.

β. 686. Δρέψασθαι] λαβεῖν.

β. 687. Ἐκφύγοι] ὁ ἀδελφός μου.

α. 688. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον] δέδοικα τὴν τοὺς οἴκους ἀφανίζουσαν θεὸν Ἐριννὺν, οὐδὲν ἔχουσαν θεοῖς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς, ἀγαθοποιός. θεοὶ γὰρ δωτῆρες ἐάων.

β. 688. Ὀλεσίοικον] τὴν φθείρουσαν τοὺς οἴκους. οὐ θεοῖς ὁμοίαν] οἱ γὰρ θεοὶ εὖ ποιοῦσιν, αὐτὴ δὲ κακοποιεῖ.

β. 689. Παρεκελεύσατο] ἐδήλωσε τῷ Ἐτεοκλεῖ.

α. 690. Παναληθῆ, κακόμαντιν] τὴν ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύουσαν. ἃ γὰρ εἶπε νύκτωρ, ταῦτα ἐγένετο.

β. 690. Κακόμαντιν] τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις μαντευομένην.

α. 691. Πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννὺν] ἣν ἐπηύξατο Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀράς.

β. 691. Εὐκταίαν] τὴν ἐξ ἀρᾶς γινομένην.

β. 692. Περιθύμους] τὰς ἐκ πλείςου θυμοῦ γενομένας.

β. 693. Βλαψίφρονος] βεβλαμμένου τὰς φρένας, οὐ γὰρ ἂν ἠράσατο τοῖς παισί.

α. 694. Παιδολέτωρ δ' Ἔρις τάδ' ὀτρύνει] ταῦτα παρορμᾷ. δῆλον. δὲ ὅτι ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τὰ παιδία ἀναιρεῖται. ὑποκοριςικῶς δὲ τὴν Ἐριννὺν Ἐριν εἶπεν.

β.

β. 694. Οτρύνει] ἐκμαίνει, διεγείρει τοὺς ἀδελφοὺς κατ' ἀλλήλων.

α. 695. Ξένους δὲ κλήρους] ποιητικῶς πάνυ ταῦτά φησι. τὸν γὰρ χαλυβαϊκὸν καὶ σκυθικὸν σίδηρον φησὶ ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκε γὰρ τὸν σίδηρον, ὃν φησιν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παίδων τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων, καὶ διὰ ταῦτα πολεμούντων. οὗτος οὖν, φησὶ, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὥσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ πεδία μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρὰ, δυνάμενα μόνον αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπτωκότα. ὅταν μέντοι αὐτοὺς κτάνωσι, καὶ ἡ πατρία αὐτῶν κόνις πίῃ τὸ αἷμα, τίς ἂν τὸ μῦσος αὐτῶν ἀποκαθάρῃ; ἢ, ὅταν ὁ ἕτερος ἀποκτείνας, αὐτὸς ζήσῃ, τίς αὐτὸν καθάρῃ τοῦ μύσους; ἐὰν, φησὶν, ἡ πατρία γῆ πίῃ τὸ αὐτῶν αἷμα. ἔνθεν καὶ αὐτόχθονας φαμέν.

β. 695. Επινωμᾷ] ἐπιμερίζει.

β. 696. Χάλυβος] ἐπειδή περ εἰς τοὺς Χάλυβας εὕρηται ὁ σίδηρος, οἱ δὲ Χάλυβες μέρος τῶν Σκυθῶν, ἐντεῦθεν δὲ πανταχόσε τῆς γῆς μετενήνεκται, διὰ τοῦτο καλεῖ αὐτὸν ξένον ἤτοι φίλον τοῦ Χάλυβος καὶ ἄποικον τῶν Σκυθῶν.

β. 697. Κτεάνων χρηματοδότας] τῶν τοῦ Οἰδίποδος κτημάτων μερισής.

β. 699. Ναίειν] αὐτούς. διαπήλας] διὰ κλήρου δούς.

α. 700. Φθιμένοισι κατέχειν] τάφου μοῖραν ἀπομερίσας αὐτοῖς.

β. 700. Οπόσαν] δέον εἰπεῖν ὁπόση καὶ φθιμένοισι ὁπόσην εἶπε πρὸς τὴν ὄπισθεν αἰτιατικὴν, μὴ οὖν

λάμβανε ἔξωθεν τὸ εἰκὸς ὡς τίνες. ἢ οὕτως, ὁπόσην ἐςὶ δηλονότι καὶ τοῖς φθιμένοισι κατέχειν. φθιμένοισι] τοῖς ἀποθανοῦσι.

β. 701. Μεγάλων πεδίων] τῆς Βοιωτίας.

β. 702. Αὐτοκτόνως] ἀλληλοφόνως.

α. 703. Αὐτοδάϊκτοι θάνουσι] αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεύσαντες, τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοὺς τρώσαντες.

β. 703. Αὐτοδάϊκτοι] αὐτοσφαγεῖς.

β. 705. Μελαμπαγὲς] τὸ μετὰ τὸ πεπηγέναι μελαινόμενον.

α. 706. Τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι] τίς ἂν καθαρμὸς εὑρεθείη; τίς αὐτοὺς ἐκλύσει τοῦ τοιούτου μιάσματος;

β. 706. Καθαρμοὺς πόροι] αὐτοῖς μεμιασμένοις τῷ φόνῳ.

β. 707. Σφε] αὐτούς.

β. 708. Παλαιοῖσι] τοῖς τοῦ Λαΐου. συμμιγεῖς] ἡνωμένοι.

α. 709. Παλαιγενῆ γὰρ λέγω] παλαιὰν γὰρ λέγω παραβασίαν, τὴν παρὰ τοῦ Λαΐου γενομένην (παρέβη γὰρ τὸν χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος) τὴν ὠκύποινον, τὴν ταχέως τιμωρήσασαν καὶ μετελθοῦσαν ἐκεῖνον. μένει δὲ ἀκμὴ καὶ εἰς τρίτην γενεὰν, Λαΐου, Οἰδίποδος, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ετεοκλέους καὶ Πολυνείκους.

β. 710. Παραβασίαν ὠκύποινον] παράβασιν, τὴν ταχέως τιμωρηθεῖσαν.

β. 711. Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον] γενεαὶ Λαΐου, Οἰδίποδος, Ετεοκλέους, Πολυνείκους. μένει] ἡ παράβασις ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

α. 712. Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος] ὁπηνίκα ἦλθεν ὁ Λάϊος, λείπει δὲ τοῦτο, τοῦ Ἀπόλλωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθικοῖς μαντείοις, σώζειν τὴν πόλιν, θνήσκοντα γέννας ἄτερ, ἤγουν χωρὶς παιδοποιΐας, μὴ τεκνοποιήσαντα. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι τρὶς εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Λαΐῳ, Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτανεῖ σε ὁ φὺς, τὸ φιλάνθρωπον ἐμφαίνεται καὶ κηδεμονικὸν τοῦ θεοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ Λάϊος παρωσάμενος τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ φίλων ἡδονῶν κρατηθεὶς, ἢ τῆς γυναικός· κρείσσω γὰρ τὰ πάθη τῶν λογισμῶν· ἢ τῶν συγγενῶν ἐκ φίλων, οἷς ἀνεκοινώσατο τὸν χρησμόν· ἐγέννησε τὸν πατροκτόνον Οἰδίποδα, θάνατον ἑαυτῷ.

β. 713. Βίᾳ] παρακοῇ. τρὶς] πολλάκις.

β. 715. Γέννας] τέκνου.

β. 716. Κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων] τῶν τῆς γυναικὸς φίλτρων. τὸ δὲ οὐχ ὡς οἴονταί τινες περιττόν, ἀγνοοῦντες τὴν σύνταξιν, ἔχει γὰρ οὕτως· τὴν παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραβασίαν τὴν ὠκύποινον καὶ τὴν ταχέως τιμωρηθεῖσαν εὖτε καὶ ὁπηνίκα ὁ Λάϊος ἐν βίᾳ καὶ παρακοῇ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰπόντος αὐτῷ τρὶς καὶ πολλάκις ἐν τοῖς μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις σώζειν τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τὸ γένος ἄπαιν θνήσκοντα χωρὶς τέκνου. πρὸς γοῦν τὸ βίᾳ Ἀπολλωνός ἐστι καὶ τὸ κρατηθεὶς δὲ, ἵν' ᾖ οὕτως, ἐν βίᾳ δὲ καὶ παρακοῇ τοῦ Ἀπόλλωνος, κρατηθεὶς δὲ ἐκ φίλων ἐν ἀβουλίᾳ, τουτέστι καὶ τὸν Ἀπόλλωνα παρακούσας, καὶ τῆς γυναικὸς ἡττηθεὶς ἀφρόνως, ἐγείνατο μὲν θάνατον αὐτῷ τὸν Οἰδίποδα, ποιεῖ δὲ τὴν δεινότητα ὁ δὲ

R 2 σύν-

σύνδεσμος καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν βίᾳ καὶ οὐκ ἐπαγαγὼν παραπλήσιον ὄνομα, ἀλλὰ μετοχήν. ὅτι δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει, μαρτύριον ἔν τε ἄλλοις ποιηταῖς τε καὶ λογοποιοῖς καὶ ὅπερ ἐν Σωκράτους ἀπολογίᾳ πεποίηκε Πλάτων, λέγων περὶ τῶν ποιητῶν ὅτι οὐ σοφίᾳ ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες, οὐ γὰρ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιασμῷ εἶπεν ἀλλὰ μετοχὴν ἤνεγκεν, ἔχοι δέ τι πλέον ἐνταῦθα Αἰσχύλος τὸ μὴ καὶ, ἀλλὰ δὲ θεῖναι, εἰ γὰρ ἦν καὶ, οὐ τοσοῦτον ἂν ἐδόκει τὸ δυσχερές.

α. 718. Οςτε μητρὸς] ὅστις ὁ Οἰδίπους ἔτλα καὶ ἐκαρτέρησε καὶ ὑπέμεινε, σπείρας ῥίζαν αἱματόεσσαν, ἤτοι ἀρχὴν γένους, ἵνα καὶ ὅπου ἐτράφη, ἤγουν εἰς τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γαςέρα, οὐχὶ πρὸς ἁγνὴν ἄρουραν, τοῦτ' ἔςιν οὐ πρὸς ὁσίαν καὶ νομίμην γυναῖκα. ἡ δὲ ἄνοια συνέμιξε νυμφίους φρενώλεις, καὶ τὰς φρένας ἀπολέσαντας, τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ιοκάςην. Αλλως. ἔτλη δὲ ἀγνοίᾳ συναγαγεῖν τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβείς. ἡ δὲ ἄγνοια, φησὶ, τὰς φρένας ἀπολλύουσα συνήγαγε νυμφίους.

β. 719. Ιν' ἐτράφη] ὅπου σπέρμα καταβληθεὶς ηὐξήθη.

β. 720. Ρίζαν] γονήν. αἱματόεσσαν] συγγενικήν.

β. 721. Παράνοια συνάγαγε νυμφίους φρενώλεις] μώρανσις ἥνωσε τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ιοκάςην, τὰς φρένας αὐτῶν ἀπολέσαντας.

α. 723. Κακῶν δ' ὥσπερ] τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσσης κῦμα, ἔῤῥευσαν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαΐου γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν· ἅτινα βρέμει καὶ

ἠχεῖ

ἠχεῖ περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. τοῦτο δὲ λέγει ὅτι τὸ μὲν τῶν κακῶν κῦμα πίπτει, τὸ δὲ, ἐγείρεται, τὸ δὲ, περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται.

β. 723. Κῦμ' ἄγει] συμφοράν.

β. 724. Πιτνὸν] προσπίπτον. ἄλλο δ' ἀείρει ὑψοῦ. ἡ μὲν σύνταξις ἀεῖρον ἀπήτει πρὸς τὸ πιτνὸν, ὁ δὲ ἀείρει πρὸς τὸ θάλασσα εἶπεν.

β. 725. Τρίχαλον] τραχύ. καχλάζει.] ἠχεῖ.

α. 726. Μεταξὺ δ' ἀλκὰ] μεταξὺ δὲ ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων τείνει καὶ τείνεται ἀλκὴ καὶ βοήθεια ἡμῶν, καὶ ἀποσύβησις τῶν πολεμίων δι' ὀλίγου. τίς δὲ ἐστιν ἡ ἀλκὴ ἡ μεταξὺ ἑκατέρων; ὁ πύργος τῆς πόλεως. τοῦτ' ἔστι, μόνον τὸν πύργον τῆς πόλεως ἔχομεν βοηθοῦντα ἡμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς [illegible]βοῦντα.

β. 726. Αλκὰ] ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν ἀσφάλεια, βοήθεια.

α. 727. Εν εὔρει] ἐν πλάτει, ἐν μεταιχμίῳ.

β. 727. Τείνει] φέρεται. ἐν εὔρει] ἐν πλάτει αὐτοῦ, τουτέστιν ὅσον τόπον καὶ πλάτος ἐπέχει ὁ πύργος, τοσοῦτόν ἐστι τὸ μεταξὺ ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν, ὅστις ἐστιν ἀλκὴ καὶ βοήθεια δι' ὀλίγου τείνουσα καὶ φέρουσα.

α. 728. Δέδοικα δὲ] φοβοῦμαι μὴ σὺν τῷ Πολυνείκει καὶ Ετεοκλεῖ ἀφανισθῇ καὶ ἡ πόλις. τέλειαι γὰρ καὶ εἰς τέλος ἐξερχόμεναι καὶ πληρούμεναι αἱ πάλαι ῥηθεῖσαι τοῦ Οἰδίποδος ἀραί· ὅτε ηὔξατο τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἤ, αἱ πάλαι χρησμῳδηθεῖσαι τῷ Λαΐῳ.

α. 729. Τέλεια γὰρ παλαίφατοι] τὸ τέλεια ἀντὶ τοῦ τέλειαι. ὑφῆκε δὲ τὸ ι διὰ τὸ μέτρον.

β. 729. Παλαίφατοι] παλαιάι.

α. 730. Βαρεῖαι καταλλαγαὶ] δυσχερὲς τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺς; διὰ τὰς κατάρας.

β. 730. Βαρεῖαι καταλλαγαὶ] τὸ γὰρ διὰ πολέμου καὶ μάχης αὐτοὺς βούλεσθαι τὸ δῶμα διαλαχεῖν βαρεῖα καταλλαγὴ, ἅτε φόνου συμβήσεσθαι μέλλοντος.

α. 731. Τὰ δ' ὀλοὰ] τὰ δὲ δεινὰ καὶ ὀλέθρια οὐ παρέρχεται ψευδῶς καὶ μάτην, ἀφ' ἡμῶν, ὅσον οὔπω τελλόμενα ἀντὶ τοῦ τελούμενα καὶ πληρούμενα.

β. 731. Ολοὰ] ὀλέθρια. τελλόμεν'] γινόμενα. παρέρχεται] παύεται.

α. 732. Πρόπρυμνα] ὁ δὲ ὄλβος καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀλφηςῶν καὶ τῶν φρονίμων καὶ τῶν ἐφευρετῶν τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων (τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Οἰδίποδα) ἄγαν παχυνθεὶς, ἤτοι πολὺς καὶ μέγας γενόμενος, ἐκφορεῖται καὶ ἐκβολὴν πάσχει καὶ ὑπομένει. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἡ δόξα τοῦ Οἰδίποδος πολλὴ γενομένη καὶ ἄμετρος, νῦν ἀφανίζεται, καὶ ἐκδιώκεται, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκβάλλεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἵτινες πλοῦτον πολὺν σωρεύσαντες, καὶ παχυνθέντες τῷ ὄλβῳ, ὕςερον ἐκβολὴν ποιοῦνται τοῦ ὅλου φόρτου, ναυαγοῦντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. Αλλως. ὅταν δὲ παχυνθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλβῳ, τότε ὅλου τοῦ φόρτου ἐκβολὴν ποιοῦνται. τοῦτο δὲ πρὸς Ετεοκλέα. ἐκβολῶν δὲ, τῶν ὑβριςῶν, οἷον δι' ἐκβολῆς ὑβριζόντων.

β. 732. Πρόπρυμνα] δι᾽ ὅλου, ἐσχάτως. οἱ γὰρ ἀνδρῶν εἰς ἄκρον τοῦ φρονεῖν ἀφιγμένοι αὐξηθέντες τῇ τύχῃ καὶ μέγιστοι πάντων γενόμενοι ἄθροον ἀπέβησαν, καὶ ἡ περὶ αὐτῶν τύχη εἰς οὐδὲν χωρεῖ, καὶ μάρτυς Οἰδίπους πρόσθεν τοῖς κλεινοῖς αἰνίγμασιν, ὥσπέρ τις θεὸς θαυμαζόμενος, καὶ νῦν τὸν αἰῶνα διάγων ἀθλίως οἴμοι καὶ δυςύχως, ὑφ᾽ ὅτου τις ἂν εἴποι μισούμενος καὶ σκότον κατ᾽ Εὐριπίδην ὁρῶν. τοῦτο δὲ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων οἵτινες πλοῦτον ἐξ ἐμπορίας πλεῖςον συλλέξαντες, εἶτα ναυαγίᾳ χρησάμενοι πάντα τὸν φόρτον ἀπώλεσαν, οἷς κέρδος ἦν συγκαταδῦναι τοῖς κύμασιν. ἐκβολὰν φέρει] ἔκπτωσιν ὑπομένει.

β. 733. Αλφηςᾶν] ἐφευρετῶν φρονίμων.

β. 734. Ολβος ἄγαν] εὐδαιμονία. παχυνθεὶς] αὐξηθεῖσα.

α. 735. Τίν᾽ ἀνδρῶν γὰρ] τίνα γὰρ ἀπὸ τῶν ὅλων ἀνδρῶν, φησὶ, τοσοῦτον ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ ἁπλῶς πάντες οἱ ἄνθρωποι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, πολύβοτος αἰὼν βροτῶν· ἤγουν ἡ ζωὴ, καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πολύβοτος καὶ ὁ πολλοὺς τρέφων, ἢ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐμβατευόμενος, ἢ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινόμενος) ὅσον τίον καὶ ἐτίμων καὶ ἐθαύμαζον τότε τὸν Οἰδίποδα, ἀφελόντα ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν θανατηφόρον μοῖραν τὴν ἀναρπαξάνδραν, τὴν τοὺς ἄνδρας ἁρπάζουσαν καὶ ἐσθίουσαν. λέγει δὲ τὴν Σφίγγα.

β. 737. Πολύβοτος] ὁ πολύβοτος ἢ ἀντὶ τοῦ πολυκτήμων λογιςέον, ἢ ὁ πολλοὺς βόσκων. καὶ τὸ μὲν

δεύ-

δεύτερον πρόδηλον, τὸ δὲ πολυκτήμων οὕτως, τίνα τῶν ἀνδρῶν ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ πολῖται καὶ ὁ αἰὼν τῶν βροτῶν πολύβοτος καὶ πολυκτήμων, τουτέςιν οὐδεὶς πλὴν τοῦ Οἰδίποδος τεθαύμαςαι, καὶ πρὸς ἔσχατα πλούτου ἀφίκετο.

α. 738. Οσον τότ' Οἰδίπουν τίον] ὅσον θαυμασθῆναι καὶ δοξασθῆναι ἐποίησαν. καὶ Εὐριπίδης [in prolog. Antigones cfr. Schol. ad Ariftoph. Ran. 1206.] Ην Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.

β 738. Τίον] ἐτίμων.

β. 739. Αναρπαξάνδραν] τὴν ἄνδρας ἁρπάζουσαν Σφίγγα.

β. 740. Κῆρ'] Φθοράν.

α. 741. Επεὶ δ' ἀρτίφρων] ἐπεὶ ἔμφρων ἐγένετο, ἐπεὶ συνῆκεν, ὃ ἔπραξε κατὰ τῆς μητρός. εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ μαθεῖν τὸ μητρομίξιον. δίδυμα δὲ κακὰ ἔφη τὸ τῶν δύο ὀφθαλμῶν ςερηθῆναι. ἓν γὰρ κακὸν, τὸ ἑνὸς ςεροθῆναι, δύο δὲ τὸ ἀμφοτέρων· ἢ τοὺς περὶ Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας, οἳ ἦσαν τῶν ὀφθαλμῶν κρείσσονες.

β. 741. Αρτίφρων] ἐπιγνώμων, εἰδήμων.

β. 743. Επ' ἄλγει] ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ. δυσφορῶν] ἀγανακτῶν.

β. 744. Μαινομένα καρδίᾳ] λυπουμένῃ, ζεούσῃ τῷ θυμῷ.

β. 745. Δίδυμα] διπλᾶ. τέλησε] ἐποίησε.

α. 747. Απ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη] ἀντὶ τοῦ, ἐςερήθη τῶν κρειττόνων ὀμμάτων, λέγει δὲ τῶν περὶ Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκην. Αλλως. ἐπλάγχθη, ἐχωρίσθη.

β.

β. 747. Ἐπλάγχθη] ἐχωρίσθη.

β. 748. Ἀραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφὰς] καταρασίμους. ἔπεμψεν ὀργίλας ἀνατροφάς. ἠράσατο γὰρ αὐτοῖς πάντα τὸν αὐτῶν αἰῶνα ἐκ παιδὸς μάχαις διαγαγεῖν, ἔπειθ' ὕϛερον καὶ σιδήρῳ τὴν βασιλείαν διαλαχεῖν.

α. 749. Ἐπικότους τροφὰς] ἐπιβλαβεῖς δὲ ἐντολὰς περὶ τροφῶν ἐφῆκεν αὐτοῖς.

α. 751. Καί σφε σιδαρονόμῳ] καὶ τοῦτο ἐπηράσατο, διὰ σιδήρου αὐτοὺς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι.

β. 751. Σφὲ] αὐτούς. σιδαρονόμῳ] διὰ σιδήρου τὸν μερισμὸν ποιησάσῃ.

β. 752. Διαχειρίᾳ] ἐν πράξει καὶ οἰκονομίᾳ.

β. 753. Τρέω] φοβοῦμαι.

α. 754. Καμψίπους Ἐριννὺς] ἡ κάμπτουσα κολαζομένων τοὺς πόδας. οἱονεὶ ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν.

β. 754. Καμψίπους] ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν οὓς τιμωρεῖται.

α. 755. Θαρσεῖτε παῖδες] ἄγγελος ὁ καὶ πρότερον ἀπαγγείλας περὶ τῆς τῶν Ἀργείων ἐφόδου, οὗτος καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν. μητέρων τεθραμμέναι] συγγενεῖς, ἢ δειλαί, ὑπὸ μητέρων ἁπαλῶς τεθραμμέναι.

α. 756. Πόλις πέφευγεν] ἐπὶ τῆς προσβολῆς καὶ συγκρούσεως τῶν πολεμίων, καὶ τῆς ἐκ τούτου ζάλης, τροπικῶς τῷ λόγῳ ἐχρήσατο. πολλὰ χειμασθεῖσα ἡ πόλις παρὰ τῶν πολεμίων, ἀπόρθητος μόλις ἔμεινε, καὶ ἀβλαβὴς διεσώθη. Ἐξέφυγε καὶ ἀ-

πηλλάγη τῆς τοῦ χειμῶνος δριμύτητος, Φρουρηθείσης καὶ φυλαχθείσης τῆς πόλεως τῇ τῶν θεῶν ἐπιδρομῇ καὶ βοηθείᾳ. κᾀκεῖνοι μὲν εἰς ἀντιπαράταξιν τῇ τῶν πολεμίων μάχῃ ἀντέστησαν, καὶ πολλὰς κατ᾽ ἐκείνων τὰς τιμωρίας ἐπήγαγον καὶ εἰς φυγὴν ὤθησαν καὶ ἔτρεψαν, ὡς μὴ δυναμένων κᾀκείνων τῶν θεῶν ἀντιμαχεσθῆναι καὶ πολεμήσασθαι. ἀνίκητοι γὰρ εἶεν οἱ θεοὶ καὶ ἀπροσπέλαστοι καὶ οὐδέποτε τρέπονται, ἀλλ᾽ ὅ, τι πνεύσειεν ἀκλινεῖς ἵσανται εἰς ἀντιπαράστασιν.

β. 756. Ηδε] αὐτή.

β. 757. Ομβρίμων] μεγαλαύχων.

α. 758. Πόλις δ᾽ ἐν εὐδίᾳ] ἀλληγορεῖ πάλιν, καὶ λέγει ὅτι πολλῶν προσβαλόντων τῇ πόλει, οὐδεὶς εἰς αὐτὴν εἰσέπεσε.

β. 758. Εν εὐδίᾳ] ἔςι.

α. 759. Αντλον] ναυάγιον, πλημμύραν κύματος, τὸ ὕδωρ. ἄντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. ἑτοίμως οὖν οἱ ναῦται ἐξαντλοῦσι καὶ ἔξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφέρουσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ καλούμενον ἀντλητήριον.

β. 759. Αντλον] κῦμα, ἀπώλειαν.

β. 760. Στέγει] ἀντέχει καὶ σῶος ἵςαται. Φερεγγύοις] ἀπόχρωσιν εἰς φυλακήν.

β. 761. Εφραξάμεσθα] ἠσφαλισάμεθα. προςάταις] ἀντιςάταις.

β. 762. Καλῶς ἔχει] εὐτυχῶς ἔχουσι.

α. 763. Ο σεμνὸς ἑβδομαγέτας] τὸν Απόλλωνα λέγει, ὃς ἐν ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς γεννηθεὶς, ἐκλή-

ἐκλήθη ἑβδομαγέτας. Αλλως. ἀξιοπίςως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν εἴρηκεν. ἡ ἑβδόμη, φησὶ, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα τοῦ Απόλλωνος τῷ Λαΐῳ δοθέντα, τέλος λάβῃ. ἑβδόμῃ γὰρ ἐγγενήθη Απόλλων. πέπονθεν οὖν οὐχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἡ ἑβδόμη, ἀλλ' ὁ φυλάττων αὐτὴν Ετεοκλῆς.

β. 763. Εβδομαγέτας] ὁ ἐν ταῖς ἑβδόμαις πύλαις ἡγεμονεύων, ἢ ὁ ἑβδόμῃ γεννηθεὶς, καθ' Ησίοδον, [Εργ. καὶ Ημερ. 716] ἡμέρᾳ.

α. 764. Εἵλετ' Οἰδίπου γένει] ἐνέβαλε, προέκρινεν ὥςτε φυλάττεσθαι τῷ Ετεοκλεῖ. Αλλως. ἔσωσεν.

β. 764. Εἵλετ'] προέκρινε. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ ὁ κατὰ ἀλλήλων τοῖς ἀδελφοῖς γινόμενος πόλεμος Απόλλωνος βουλήσει συνέβη διὰ τὴν Λαΐου παρακοήν.

β. 765. Κραίνων] τελῶν. δυσβουλίας] παρακοάς.

α. 766. Νεόκοτον] νεωςὶ κατεσκευασμένον.

β. 766. Νέοκοτον] νέον.

β. 769. Παραφρονῶ φόβῳ λόγου] τῶν φρενῶν ἐξίςαμαι, εἰπὼν γὰρ ταῦτα εἰς φόβον ἐνέβαλε.

β. 770. Οἰδίπου γένος] τέθνηκεν.

α. 771. Μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] προεῖπον γὰρ αὐτά.

β. 771. Μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] τῶν νῦν, πάλαι γὰρ ὁρῶν αὐτοὺς εἰς μάχην σπεύδοντας ἐμαντευσάμην ταῦτα.

α. 772. Οὐδ' ἀμφιλέκτως] ἤγουν οὐδ' ἀμφιβόλως καὶ ἀπιθανῶς καὶ δυσχερῶς, ἀλλ' ἀληθῶς καὶ ἀναμφιβόλως εἰσὶ τῇ σποδῷ κεκονιαμένοι, κατακεχωσμένοι, ἀνῃρημένοι.

β. 772. Αμφιλέκτως] ἀμφιβόλως. κατεσποδημένοι] πεπτωκότες.

α. 773. Εκεῖθι κ' ἦλθον] εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥςε καὶ φονευθῆναι τὸν βασιλέα;

β. 773. Εκεῖθι] ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸ θανεῖν.

β. 774. Αδελφαῖς] ἀδελφικαῖς. ἠναίροντ' ἄγαν] ἐφονεύθησαν παντελῶς.

β. 775. Ο δαίμων] τοῦ θανάτου εἱμαρμένη.

α. 776. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ] ὁ Απόλλων ἀναλίσκει τὸ τοῦ Οἰδίποδος γένος.

β. 776. Αναλοῖ] ἀπόλλυσι. δύσποτμον] ἄθλιον.

β. 777. Χαίρειν] διὰ τὴν ἧτταν τῶν πολεμίων. δακρύεσθαι] διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν βασιλέων.

β. 778. Οἱ δ' ἐπιςάται] ἄρχοντες ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης.

β. 779. Διέλαχον] διεμερίσαντο.

α. 780. Παμπησίαν] τὴν περιουσίαν, διανομὴν, ὁλοκληρίαν, ἀπὸ τοῦ πᾶς παντὸς καὶ τοῦ πῶ τὸ κτῶμαι. παμπησία δὲ λέγεται ἡ πᾶσα περιουσία τοῦ ὅλου βίου.

β. 780. Σκύθῃ] σκυθικῷ, παρ' ὅσον οἱ Χάλυβες εὗρον αὐτόν. παμπησίαν] πᾶσαν τὴν περιουσίαν.

β. 781. Εξουσι] ἕξουσι δὲ ἣν τῆς χθονὸς λάβωσιν ἐν ταφῇ, τουτέςιν ἣν γῆν ταφέντες κτήσονται. ἢ τὸ ἣν διὰ τὸ παμπασίαν νοεῖ, οὕτω, ἕξουσι δὲ ἐκείνην τὴν περιουσίαν ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς, καὶ γὰρ καὶ ἡ γῆ εἰς ἣν ἔμελλον ταφήσεσθαι μέρος ἦν τῆς περιουσίας αὐτῶν. ἣν] ἥντινα.

β. 782. Κατ' εὐχὰς] κατ' ἀράς. ἐπειδήπερ εὐχὰς εἶ-

εἶπε, τὸ δὲ τῆς εὐχῆς ὄνομα ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται, διὰ τοῦτο εἶπε δυσπότμους. δυσπότμους] δυσυχεῖς. Φορούμενοι] Φερόμενοι.

α. 785. Ω μεγάλε Ζεῦ] ὦ μέγιςε Ζεῦ, καὶ οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες θεοὶ, οἵτινες δὴ νῦν ῥύεσθε καὶ Φυλάττετε τούσδε τοὺς πύργους τοῦ Κάδμου, ἤτοι τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων· ἆρα χαίρω καὶ ὑμνήσω καὶ παιανίσω ἐπὶ τῇ πόλεως σωτηρίᾳ, ἢ θρηνήσω καὶ ἀποκλαύσομαι τοὺς τληπαθεῖς καὶ δυςυχεῖς πολεμάρχους; λέγει δὲ τὸν Ετεοκλέα καὶ τὸν Πολυνείκην. Φρονίμως δε ὁ ποιητὴς μέσην ὁδὸν ἔδραμεν, καὶ σωθείσης τῆς πόλεως ἄτοπον ἡγεῖται τὸ θρηνεῖν, καὶ, Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι. ἐν δὲ τῷ, ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ δαίμονες, ἔςιν ὁ τρόπος ἐξοχή. Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί.

β. 788. Πότερον] ποῖον. ἀπολολύξω] παιανίσω.

β. 789. Ασινεῖ] ἀβλαβεῖ, σωτηρίας τοῦτο γὰρ ἐπίθετον.

β. 790. Μογεροὺς] ἀθλίους. δυσδαίμονας] δυςυχεῖς.

α. 791. Ατέκνους] ἐπὶ κακῷ τεχθέντας.

β. 791. Ατέκνους] τοὺς μὴ τέκνα εἰς διαδοχὴν τοῦ γένους αὐτῶν λιπόντας.

β. 792. Ορθῶς] οἰκείως.

α. 795. Ω μέλαινα καὶ τελεία] ἡ συντελουμένη ἐπὶ τῷ γένει τοῦ Οἰδίποδος ἀρά. κρύος τὶ καὶ Φόβος κακὸς καὶ χαλεπὸς περιπίπτει τῇ καρδίᾳ μου. ἤ, Φόβος κακοῦ, ἀντὶ τοῦ, κινδύνου.

β. 795. Μέλαινα] σκότους καὶ θανάτου αἰτία. τελεία] εἰς τέλος ἐλθοῦσα.

β. 796. Γένεος] ἤτοι τῶν παίδων.

α. 797. Περιπιτνεῖ κρύος] περιπίπτει φόβος κακοῦ.

β. 797. Κακὸν] ὅλον καὶ μερος. κρύος] τρόμος.

α. 798. Ετευξα τύμβῳ μέλος] ἤτοι κατεσκεύασα καὶ ἐποίησα μέλος ἐπὶ τύμβῳ, ἤτοι θρῆνον ἐπιτύμβιον, ὡς Θυὰς καὶ ὡς Βάκχη, κλύουσα καὶ ἀκούουσα αὐτοὺς καὶ μαθοῦσα νεκροὺς αἵματι βεβρεγμένους, δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων. Αλλως. κλύουσα αὐτοὺς δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων, ἐπιτύμβιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς Θυάς.

β. 798. Ετευξα] κατεσκεύασα.

β. 799. Θυὰς] Βάκχη. αἱματοσαγεῖς] ἡμαγμένους τῷ φόνῳ.

α. 800. Η δύσορνις] ὄντως δύσορνις καὶ δυσοιώνιςος, καὶ οὐ κατὰ σκοπὸν γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ καὶ ἡ συνέλευσις τῆς μάχης. ἐπὶ κακῷ συνῆλθον εἰς μάχην. ἡ δὲ τοῦ Οἰδίποδος κατάρα ἐξέπραξε καὶ εἰς τέλος ἤγαγε τὰ κακά.

β. 800. Δύσορνις] κακόμαντις ὑπῆρχε. ξυναυλία δορὸς] τίς γὰρ ὁρῶν αὐτοὺς ξυμβάλλοντας ἀλλήλοις εἰς μάχην, οὐκ ἂν ἅπερ ἔπαθον ἐμαντεύσατο; ξυναυλίαν δὲ δορὸς λέγει τὴν ἕνωσιν καὶ τὴν συμβουλὴν τοῦ πολέμου.

α. 802. Οὐδ' ἀπεῖπε] οὐκ ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινά.

β. 802. Εξέπραξεν] ἐτελείωσεν ἑαυτήν.

β. 803. Εὐκταία] καταράσιμος.

α. 804. Βουλαὶ δ' ἄπιςοι] αἱ βουλαὶ δὲ τοῦ Λαΐου διῆλθον καὶ διεπληρώθησαν. λέγει δὲ τὰς περὶ τὴν μί-

μίξιν τῆς αὐτοῦ γυναικός. ἄπιςοι δὲ, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ Ἀπόλλωνι, εἰπόντι αὐτῷ μὴ συνελθεῖν τῇ γυναικὶ Ἰοκάςῃ.

β. 804. Βουλαὶ δ' ἄπιςοι Λαΐου] καθ' ἃς οὐκ ἐπείσθη Ἀπόλλωνι. διήρκεσαν] μέχρι τοῦ νῦν ἐπάγουσαι συμφορὰς τοῖς ἐξ ἐκείνου.

α. 805. Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν] ἡ μέριμνα δὲ, ἤτοι ἡ φροντὶς ἣν ἔσχεν ὁ Λάϊος περὶ τὴν μίξιν, καὶ τὰ θεσπίσματα τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐκ ἀμβλύνεται καὶ παρέρχεται, καὶ εἰς ἀνεκπραξίαν ἔρχεται, ἀλλ' ἔργοις τελεῖται.

β. 805. Μέριμνα] φροντὶς καὶ ταραχή.

β. 806. Θέσφατ'] αἱ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖαι δι' ὧν εἶπεν αὐτῷ ὡς εἰ τεκνώσει παῖδα, αὐτόν τε καὶ πᾶν ἀϊςώσει γένος. ἀμβλύνεται] ἐξασθενεῖ.

β. 807. Πολύςονοι] πολλῶν ςεναγμῶν ἄξιοι. τόδ'] ὅπερ κατ' ἀλλήλων ἐδράσατε. ἄπιςον] ἤγουν μικροῦ δεῖν εἰς ἀπιςίαν πίπτον, τίς γὰρ πιςεύσειεν ὡς ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν;

α. 808. Αἰακτὰ] θρηνητικά.

β. 808. Αἰακτὰ] θρηνητικά.

α. 809. Αὐτόδηλα] αὐτὰ δὲ ταῦτα φανερά. ὁρᾷ γὰρ τὰ σώματα βαςαζόμενα ὁ χορός.

β. 809. Αὐτόδηλα] φανερὰ καὶ οὐκ ἀμφίβολα. προῦπτος] φανερὸς καὶ διαπρεπὴς καὶ διάδηλός ἐςι.

β. 810. Διπλαῖ μερίμναι] ἐπειδὴ καὶ οἱ φονευθέντες δύο εἰσίν. διδυμανόρεα] ἤγουν δύο ἀνδρῶν ἐςι.

α. 811. Αὐτοφόνα] ἀλληλοκτόνοι γὰρ ἐγένοντο.

β. 811. Αὐτοφόνα] αὐτοσφαγῆ. δίμοιρα] διπλᾶ.

β.

β. 812. Τέλεια] ἔσχατα καὶ ὑπερβολὴν οὐκ ἔχοντα.

β. 813. Πόνοι] εἰσί.

α. 814. Δόμων ἐφέστιοι] τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκεῖ ἐν τῇ ἑστίᾳ· καὶ τούτοις τοῖς οἴκοις.

β. 814. Δόμων ἐφέστιοι] τοῦ Λαΐου καὶ Οἰδίποδος οἰκεῖοι συνήθεις.

α. 815. Αλλὰ γόον ὦ φίλαι] ἀλλὰ θρῆνον ἐρέσσετε· ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων· σὺν τῇ τοῦ κρατὸς προοδευούσῃ κρούσει τῶν χειρῶν.

β. 815. Κατ' οὖρον] κατὰ λόγον, καθ' ὁρμὴν, κατ' ἰσότητα, ἤγουν πρὸς τοὺς στεναγμοὺς ποιῶμεν, καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ στέρνοις πλήξεις.

α. 817. Πίτυλον] πίτυλος ὁ θόρυβος. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπτυλος, καὶ πίτυλος. καὶ ἐστὶ κυρίως ὁ ἀπὸ τῶν ἐρεσσομένων κωπίων γινόμενος θόρυβος.

β. 817. Πίτυλον] κτύπον. ὃς αἰὲν δι' Αχέροντ'] ἐπειδὴ ὁ γόος περὶ τοὺς νεκροὺς γίνεται, οὗτοι δὲ ἐν Αἴδου ἀπέρχονται, δι' Αχέροντα τοῦτον ἀμείβεσθαι φησὶ διὰ νηὸς εἰς χέρσον ἀνήλιον καὶ σκοτεινὴν, τουτέστι μετὰ νηὸς, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Αιδην χωρεῖ, ἣν ναῦν, θεωρίδα καλεῖ, ἄστονον ἤτοι κακοστένακτον, ἢ ἄστολον καὶ κακῶς ἐσταλμένην, μελάγκροκον καὶ μέλαν λαῖφος ἔχουσαν. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τό τε ἄστολον καὶ τὸ μελάγκροκον οἰκεῖα τῇ εἰς Αιδην φερούσῃ νηῒ ὡς τῶν ἐν βίῳ ἐναντίως ἐχουσῶν. θεωρίδα δὲ λέγει τὴν τοῦ Χάροντος ναῦν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηὸς τῆς κατ' ἐνιαυτὸν ἐξ Αθηνῶν εἰς Δῆλον ἀγούσης τῷ Απόλλωνι θυσίαν, ἣν θεωρίδα ἐκάλουν. δέον δὲ δι' Αχέ-

Ἀχέροντος εἰπεῖν, δι' Ἀχέροντα εἶπε ποιητικῷ ἔθει, ὡς ἔχει καὶ τὸ ἱππικῶν τ' ἀύπνων πηδαλίων διὰ στόμα, καὶ πόλλ' ἕτερα. λάμβανε δὲ καὶ εἰς τὸ θεωρίδα τὸ διὰ ἀπὸ κοινοῦ, σύναπτε δὲ καὶ τὸ ἀμείβεται εἰς τὸ ἀφανῆ τε χέρσον. ἀμείβεται] διέρχεται.

α. 818. Ναύστολον] τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς. Θεωρίδα] οἱ Ἀθηναῖοι ἔστελλον ναῦν ἐστεφανωμένην εἰς τὸν Ἀπόλλωνα διὰ μαντείας. θεωρίδα γοῦν ἐκείνην ἐκάλεσαν, ὡς εἰς θεὸν ἀπερχομένην, καὶ τοῦ θεοῦ θέσφατα πάλιν μετακομίζουσαν. ἐξ ἐκείνης οὖν καταχρηστικῶς τὴν νῆα θεωρίδα ἐκάλεσεν. Ἄλλως. οὐ τὴν τοῦ Χάρωνος ναῦν, θεωρίδα εἶπεν. κυρίως δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἡ εἰς Δῆλον ἀπερχομένη. λέγει δὲ ὅτι ταύτην ὁδὸν θεωρητικὴν ὥσπερ οἶδεν ὁ στόνος τὴν ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, τὴν ἀνήλιον, ἣν μηδὲ ἥλιος ὁρᾷ, ἢ τὴν ἀναγνήν. ἀγνὴ γὰρ ἐκείνη ἡ εἰς Δῆλον ἀπιοῦσα. πάνδοκον δὲ, ἐπεὶ πάντας δέχεται τοὺς ἀποθνήσκοντας.

β. 818. Ναύστολον] τὴν ὡς ναῦν ἐσταλμένην, διὰ τὴν ναῦν τοῦ Χάροντος. μελάγκροκον] τὴν ἔχουσαν μέλαν λαῖφος.

β. 819. Ἀστιβῆ] ἀπόρευτον.

β. 820. Πάνδοκον] πάντας δεχομένην μετὰ θάνατον. ἀφανῆ] σκοτεινήν.

α. 821. Πρᾶγος πικρὸν] ἥκουσιν ἐπὶ πρᾶγμα πικρὸν καὶ συμφορὰν αἱ ἀδελφαὶ τῶν βασιλέων.

β. 821. Αἵδ'] αὗται.

β. 823. Οὐκ ἀμφιβόλως] ἀκριβῶς ἐπίσταμαι.

β. 824. Σφ'] αὐτάς. ἐρατῶν] παρθενικῶν. βαθυκόλ-

κόλπων] τῶν βαθεῖς τοὺς κόλπους ἐξ ἱματίων ἐχόντων.

β. 825. Ησειν] πέμψειν. ἐπάξιον] ἁρμόδιον καὶ προσῆκον ἐξ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφοὺς γίνεσθαι.

α. 826. Ημᾶς δὲ δίκη] δίκαιον ἡμᾶς προκατάρχεσθαι, ὡς προακουσάσας.

β. 826. Δίκη] δίκαιον. πρότερον φήμης] πρὸ τοῦ κλαῦσαι ἐκείνας.

β. 827. Δυσκέλαδον θ' ὕμνον] κακόφημον θρῆνον. ἐπειδὴ γάρ ἐςιν αὐτὴ φόνων καὶ θανάτων παρεκτικὴ, εἰκότως καὶ ὁ θρῆνος ὕμνος αὐτῆς λέγοιτ' ἂν οὐδενὶ ἄλλῳ τοσοῦτον χαιρούσης, ὅσον ὀδυρμοῖς καὶ δάκρυσιν, ὃν ὀδυρμὸν καὶ παιᾶνα καλεῖ Αιδου.

α. 829. Εχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν] ἔςι γὰρ καὶ παιὰν ἐπ' ἀγαθοῖς.

β. 829. Εχθρὸν] κακόν. πάροσον ὁ παιὰν χαρᾶς αἴτιος.

α. 830. Ιὼ δυσαδελφόταται] ὦ δυσαδελφόταται πασῶν παρθένων αἱ μίτρας κατὰ τὴν φθορὰν λύονται. ἀντὶ δὲ τῆς μίτρας καὶ ζώνης νῦν ςρόφον εἶπεν.

β. 830. Δυσαδελφόταται] εἰς ἀδελφοὺς δυςυχεῖς.

β. 831. Στρόφον] ζώνην. ἢ τὴν ἰδιωτικῶς λεγομένην κομποθυλαίαν. ςρόφον ἐσθῆτα ἤγουν ἐζωσμένην. τὸ δὲ περιβάλλονται, εἰ μὲν ἐσθῆτα εἴποις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύνονται λαβῇς, λέγων ὁπόσαι περιβάλλονται καὶ ἐνδύονται ςρόφον καὶ ἐζωσμένην ἐσθῆτα. εἰ δὲ ἐσθῆσι γράψεις, ἀντὶ τοῦ περιάγουσι νοήσεις οὕτως, ὁπόσαι περιβάλλονται καὶ περιάγουσιν ἐν ταῖς ἐσθῆσι ςρόφον καὶ ζώνην· ἐςὶ δὲ κρείττον τὸ ἐσθῆτα ἢ τὸ ἐσθῆσιν.

β.

β. 832. Δόλος] πανουργία.

β. 833. Ορθῶς] ἀληθῶς. λιγαίνειν] ἀλαλάζειν.

β 834. Δύσφρονες] κακογνώμονες.

α. 835. Ατρύμονες] ἐν κακοῖς ἀκμῆτες, τῶν κακῶν ἀκόρεςοι. ταῦτα λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ετεοκλῆν καὶ Πολυνείκην. Αλλως. ἀτρύμονες, ἀδάμαςοι, ἀκαταπόνητοι, ὑπὸ τῶν κακῶν μὴ νικηθέντες, ἢ οὓς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν.

β. 835. Φίλων ἄπιςοι] μὴ τοῖς φίλοις πεισθέντες ὥςε καταλῦσαι τὸν πόλεμον. κακῶν ἀτρύμονες] ἀκάμπτοι καὶ μὴ φοβούμενοι τὰ κακὰ ὥςε τούτων ἀφίςασθαι.

α. 836. Πατρῴους δόμους ἑλόντες] αἴτιοι τῆς ἁλώσεως γενόμενοι. πορθήσαντες, ἐρήμους ποιήσαντες τῷ ξίφει.

β. 836. Ελόντες] λαβόντες, ἄθλιοι καὶ οὐκ εὐτυχεῖς. τεθνηκότες γὰρ εἰσῆλθον ἄμφω τὰς Θήβας, καὶ πατρῴων μνημάτων τυχεῖν ἔμελλον, εἰ καὶ Πολυνείκης βίᾳ περεόντος [Κρεοντος] ἄτιμος ἔῤῥιπτο ὡς κατὰ τῆς πατρίδος ἐςρατευκὼς. μέλει ὡς [μελέως] δὲ εἰπεῖν ἔδει, ἀλλ' ἐπήγαγε πρὸς τὸ ἑλόντες· τὸ δὲ σὺν ἀλκῇ ἀντὶ τοῦ σὺν πολέμῳ, ἢ τὸ ἑλόντες, ἀντὶ τοῦ πορθήσαντες καὶ καταβαλόντες, τὸ γὰρ ἀποθανεῖν σφὰς καταβολή τις ὥσπερ τῶν δόμων ἦν.

β. 837. Μέλεοι] ἄθλιοι. οἳ] οἵ τινες.

β. 838. Επὶ λύμῃ] καὶ συμφορᾷ.

β. 839. Ιὼ] φεῦ.

β. 840. Μοναρχίας] ἐπίθυμος γὰρ ἕκαςος ἀποκτείνας τὸν ἕτερον μόνος ἀρχεῖν, ὥςε ἣν ἐπεθύμουν μο-

μοναρχίαν ἰδεῖν, πικρὰ αὐτοῖς ἔδοξε, δι' ἐκείνην στερηθεῖσι τοῦ ζῆν.

α. 841. Διήλλαχθε] κακὴ διαλλαγὴ ἡ διὰ θανάτου. μὴ ὄντες γὰρ, οὐδὲ μάχην σχῆτε τὸ ἀπὸ τοῦδε. ἢ, διήλλαχθε ἀντὶ τοῦ ἀπηλλάγητε. Αλλως. ἡ διαλλαγὴ ὑμῶν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ ἀναιρέσει τοῦ σιδήρου.

β. 841. Διήλλαχθε σιδάρῳ] τῆς μάχης πέπαυσθε, καὶ εἰς ἓν συνέλθητε κατ' ἀλλήλων σφαγῇ, σιδήρῳ διαλλάκτῃ χρησάμενοι· φεῦ τοιούτου διαλλάκτου. σαφηνίζει δὲ τὸν διαλλάκτην φάσκων οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ. τὸ δὲ διεκρίθητε ἀντὶ τοῦ κεχώριςε.

α. 842. Κάρτα δ' ἀληθῆ] κάρτα δὲ καὶ λίαν ἀληθῆ ἐπέκρανε καὶ ἐπλήρωσε τὰ κατεύγματα τοῦ πατρὸς Οἰδίποδος, ἡ σεβασμία καὶ τιμία Ερινvὺς ἐκείνου, ἤτοι τοῦ Οἰδίποδος. ἤγουν, ἐτελείωσε τὰς ἐκείνου ἀρὰς κατὰ τῶν παίδων.

β. 842. Κάρτα] λίαν.

β. 843. Πότνι' Ερινvὺς] ἣν δι' ἀρᾶς ἐπήγαγε τοῖς παισί. κατ' εὐφημισμὸν λέγει τὴν Ερινvὺν ποτνίαν ὡς καὶ Εὐμενίδας φᾶμεν, ἢ ὡς θεὸν οὖσαν.

α. 844. Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι] τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου οὕτως νοητέον, ἤδη διήλλαχθε σιδήρῳ οὐκετ' ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ, διεκρίθητε τετυμμένοι καὶ τετρωμένοι δι' εὐωνύμων. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἐναντίον ἱςαμένοις, οἷον, διαμπὰξ ἀλλήλων τὰς πλευρὰς τρώσαντες. ἑκάτερος γὰρ τῶν μονομαχεύντων, τὸ ἀριςερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου

τι-

τιτρώσκειν βούλεται. οἷον διὰ τῶν πλευρῶν αὐτῶν τετυμμένοι τεθνήκασιν οἱ ὁμόσπλαγχνοι.

β. 844. Εὐωνύμων] ἀριστερῶν. τὸ εὐωνύμων πρὸς τὸ ὁμοσπλάγχνων πλευρωμάτων συντακτέον, ἔφη δὲ διὰ μέσου τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, τὸ τετυμμένοι ὥσπερ συμμαρτυροῦν τῷ προτέρῳ. συμβαίνει δὲ τοῖς μονομαχοῦσι κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος τὰς τρώσεις δέχεσθαι ἱσταμένοις ἐναντίον ἀλλήλων, ὡς ἑκατέρου τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὴν ἀριστερὰν ἑκατέρου παίειν πλευρὰν, μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀντιφόνων καὶ τὸ διανταῖον. τετυμμένοι] τρωθέντες διεκρίθητε κατὰ κοινοῦ.

α. 845. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχνων] τὸ ἑξῆς τοῦ λόγου οὕτως, δι' εὐωνύμων τετυμμένοι ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων. τετυμμένοι δῆθ' ἐν τῷ μέσῳ ἔφη τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, συμμαρτυροῦν καὶ συμφωνοῦν ἐκείνῳ, ἀληθῶς τετυμμένοι.

β. 845. Ομοσπλάγχνων] ἀδελφικῶν.

β. 846. Δαιμόνιοι] δυστυχεῖς.

β. 847. Αντιφόνων] τῶν ἐξ ἐναντίας γινομένων.

α. 849. Διανταίαν λέγεις πλαγὰν] πληγὴν διαμπὰξ γενομένην, καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν οἴκων. ἄμφω γὰρ ἔχει κακῶς.

β. 849. Διανταίαν] τὴν ἀλλήλων ἐξ ἐναντίας γινομένην.

α. 850. Δόμοισι καὶ σώμασιν] εἰπόντος τοῦ ἡμιχορίου, αἲ αἲ, ἰσοφόνων θανάτων ἀραὶ, καὶ πρὸς τοῦτο ἀντιφήσαντος τοῦ ἑτέρου ἡμιχορίου, ὅτι διαν-

ταίαν λέγεις πληγὴν, ὥσπερ ἐφερμηνεῦον τὸ ἡμιχόριον πρότερον τί εἶπεν ἄνωθεν, λέγει, ὅτι φημὶ αὐτοὺς ϛερηθέντας καὶ οἴκων καὶ σωμάτων, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλων.

β. 850. Δόμοισι καὶ σώμασι πεπλαγμένους] σφαγέντες γὰρ αὐτὸ ἀπολώλασι καὶ τῆς ἀρχῆς δι' ἣν ἐμάχοντο ἀπεϛέρηντο, τοῦτο γάρ ἐϛὶ τὸ δόμοισι καὶ σώμασι πεπληγμένους· ἐπλήγησαν δὲ ἐν προθυμίᾳ ψυχῆς, οὐχ' οἷά τε ῥηθῆναι καὶ ἐν δυϛυχίᾳ, ἐκ κατάρας πατρὸς ἀπελθούσῃ διχόφρονι καὶ διπλῇ, κατ' ἀμφοτέρων γὰρ ἦν. Εννέπω] λέγω.

α. 851. Αναυδάτῳ μένει] ἀκαθέκτῳ ὀργῇ ἀνήρηνται ὑπ' ἀλλήλων, ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἀνεκλαλήτῳ.

β. 851. Αναυδάτῳ] ἀῤῥήτῳ. μένει] προθυμίᾳ.

β. 852. Αραίῳ] καταρασίμῳ.

β. 853. Διχόφρονι] διπλῷ.

β. 854. Διήκει] διέρχεται.

β. 855. Φίλανδρον] τὸ ὑπ' ἀνδρῶν φιλούμενον.

α. 856. Μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις] τοῦτό φησιν, ὅτι τὰ χρήματα, ὧν χάριν φιλονεικία ἐγένετο καὶ θανάτου τέλος τοῖς αἰνομόροις ἀδελφοῖς, μενεῖ καὶ ἐπικτηθήσεται τοῖς ἐπιγόνοις καὶ τοῖς συγγενέσιν ἐκείνων. τοῦτ' ἔϛιν, ἄλλοι κερδήσουσι τὰ χρήματα δι' ἃ ἐκεῖνοι ἀπώλοντο. ἢ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἱονεὶ τὰ ὀνείδη, διήξουσι μέχρι τῶν ἐπιγόνων. κτέανα δὲ εἶπεν, ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἱονεὶ κληρονόμοι τῶν παθῶν ἐκείνων καὶ τῶν ὀνειδῶν οἱ παῖδες γενήσονται, ὀνειδιζόμενοι τὴν τῶν προγόνων ἀπώλειαν.

β. 856. Μενεῖ κτέανα] ἕτεροι κερδήσουσι τὴν ἀρχὴν

χὴν δι' ἣν κακῶς ἀπολώλασιν οὗτοι, ἢ τοῖς ὕςερον ἔςαι λόγος, ὁρῶσι πρὸς τὴν τῶν Θηβῶν ἀρχὴν, ὡς διὰ ταύτην ἀδελφοῖς συμβέβηκεν θάνατος. ἐπιγονοις] τοῖς ὕςερον.

β. 857. Αἰνομόροις] τοῖς δυςυχέσι καὶ κακῶς θανοῦσι.

β. 858. Νεῖκος] μάχη. ἔβα] ἦλθε.

α. 860. Εμοιράσαντο] ὀξύθυμοι ὄντες ἐμοιράσαντο καὶ διενείμαντο τὰ κτήματα ὥςτε ἴσα λαχεῖν. λέγει δὲ τὰς ταφάς· μόνος γὰρ ὁ τάφος αὐτοῖς ἐξ ἴσου μεμέριςαι, καὶ τοῦτο μόνον ἐκερδησαν.

β. 860. Οξυκάρδιοι] ὀξύθυμοι καὶ πρὸς μάχην καὶ φόνον θερμότατοι.

β. 861. Ως τ' ἴσον λαχεῖν] οὕτω διεμοιράσαντο τὴν ἀρχὴν ὥςτε αὐτῶν ἕκαςον ἴσον μέρος αὐτῆς λαχεῖν καὶ μὴ πλέον σχεῖν ἕτερον θατέρου· τὸ δὲ ἐςι τὸ ἀμφοτέρους τεθνᾶναι· εἰ γάρ τις αὐτῶν ἔζη, ὁ μὲν μόνος εἶχεν, ὁ δὲ θανὼν ἀποςεροῖτο· εἰ δὲ καὶ ἄμφω, ἐπλεονέκτει ἂν ὁ μὲν ποτὲ ἐκείνου ὁ δὲ τούτου, καθάπερ καὶ πρόσθεν ἐγένετο.

α. 862. Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία] οὐδεὶς ἔπαινος καὶ τιμὴ τῷ καταλλάξαντι αὐτοὺς σιδήρῳ καὶ διαλύσαντι τὸ νεῖκος, ἀλλὰ μέμψις καὶ ὄνειδος. οἱονεὶ, μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τῷ διαλλακτῆρι αὐτῶν σιδήρῳ, ὡς οὐδετέρῳ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀνελόντι καὶ τοὺς δύο.

β. 862. Διαλλακτῆρι] ἐμέρισαν δὲ ἐν διαλλακτῆρι καὶ τῆς μάχης παυςῆρι, τῷ θανάτῳ δηλονότι, βαρεῖ μὲν τοῖς φίλοις καὶ δυσχερεῖ ἅτε φίλοις, οἱ δὲ

δὲ ἐχθροὶ τὴν αὐτῶν Φύσιν ἠρνήσαντο, οὐ γὰρ ἐπίχαρις αὐτοῖς ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠλέησαν, τοσοῦτόν ἐςι τὸ κατ' αὐτοὺς δρᾶμα. οὐκ ἀμεμφία] ἀλλ' ἐπὶ ψόγῳ.

β. 864. Επίχαρις] ἀπόδεκτος τοῖς ἐχθροῖς.

β. 865. Ωδ'] οὕτως.

β. 866. Μένουσι] ἐκδέχονται.

α. 867. Τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες] ὡς ἀνοήτως αὐτὸ εἰπούσης, ἐρωτᾷ τίνες αὐτοὺς μένουσι.

α. 868. Τάφων πατρῴων λαχαὶ] αἱ σκαφαί. ὡς τὸ, Φυτὸν ἀμΦελάχαινεν.

β. 868. Λαχαὶ] ἢ ἀντὶ τοῦ διορύξεις νοεῖ, λαχαίνω γὰρ τὸ σκάπτω, ἐξ οὗ καὶ λάχανα, ἢ (ὃ καὶ κρεῖττον) ἀντὶ τοῦ κληρώσεις, ἤγουν κεκληρωμένοι αὐτοῖς πατρῷοι τάΦοι.

α. 869. Δόμων μάλ' ἀχὼ] ἀπὸ τῶν δόμων ἠχὴν καὶ βοὴν προπέμπει ἐπ' αὐτοὺς γόος καὶ θρῆνος, δαϊκτὴρ, καὶ διακόπτων πάντα, αὐτοπήμων, ἤτοι ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχων τὰ κακὰ, ἐκ βάθους θρηνῶν. ἥτις ἡ ἠχὼ μινύθει καὶ ἐλαττοῦται ἐμοῦ θρηνούσης, καὶ σφοδρότερον ἦχον καὶ μείζονα ποιουμένης.

β. 869. Αχὴν] βοήν. ἐπ' αὐτοὺς] τοὺς ἀδελφούς.

α. 870. Αὐτόςονος, αὐτοπήμων] ἐν ἑαυτῷ τὸν ςόνον ἔχων. ὁ δὲ γόος, Φησὶν, αὐτοπήμων ἐςὶν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχον καὶ τὰ πολέμια. δαΐφρων δὲ, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.

β. 871. ΔαίΦρων] πολέμιος ταῖς Φρεσί. λυπηρὸς καὶ διακόπτων τὰς Φρένας ὁ θρῆνος, πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα οἰκεῖα τῷ θρήνῳ, αὐτὸ γάρ ἐςι

ςε-

ςεναγμὸς καὶ πῆμα τοῖς ἔχουσι, τὸ δὲ ἐτύμως πρὸς τὸ δαΐφρων καὶ οὐ πρὸς τὸ φιλαγαθὴς συντακτέον, ἀληθῶς γάρ ἐςιν ὁ γόος δαΐφρων, δακρυχέων δὲ ἐκ φρενὸς ἀντὶ τοῦ δακρυπέμπων ἐκ τῆς τοῦ ἔχοντος αὐτὸν διανοίας, οὐ γὰρ οἷόν τε γόον εἶναι χωρὶς δακρύων. φιλαγαθὴς] φιλογέλως, γηθῶ τὸ χαίρω.

α. 871. Δακρυχέων ἐκ φρενὸς] ἐκ βάθους θρηνῶν.

β. 871. Δακρυχέων] κινητικὸς δακρύων. ἃ] ἡ φρήν μου.

β. 872. Μινύθει] σμικρύνεται, πάσχει.

α. 874. Πάρεςιν δ' εἰπεῖν] ἐπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τ' Ετεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκους, ὅτι πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολίταις· τοῖς μὲν Θηβαίοις ὁ Ετεοκλῆς, τοῖς δὲ Αργείοις Πολυνείκης, ὡς ἐναντίοι γενόμενοι εἴς τε Θηβαίους καὶ Αργείους.

β. 875. Ως ἐρξάτην] ὅτι ἔπραξαν. πολλὰ] δεινὰ δηλονότι. ἐπειδὴ φάμεν ποιῶ σοὶ τόδε, καὶ ποιῶ σε ἠτιμημένον, ἀμφότερα Αἰσχύλος ἐνταῦθα πεποίηκε λέγων, ὡς ἐποίησαν τοῖς πολίταις πολλὰ δεινὰ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὰς ςίχας καὶ τὰς τάξεις τῶν ξένων ἐποίησε πολυφθόρους, Ετεοκλῆς μὲν τοὺς πολίτας, Πολυνείκης δὲ τοὺς σὺν αὐτῷ, ὁ μὲν ἀγαγὼν ἐνταῦθα καὶ ἀπολωλεκὼς, Θηβαῖοι δὲ πολιορκίας δεινὰς ὑπέμειναν.

α. 877. Πολυφθόρους] μετὰ φθορᾶς ἐλθούσας.

β. 877. Πολυφθόρους] ποταπάς. ἐν δαΐδι] ἐν τῇ μάχῃ.

α. 878. Δυςδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα] ἡ μήτηρ αὐτῶν δυςυχεςάτη πασῶν γυναικῶν ὅσαι παῖδας ἐποίησαν,

σαν, θεμένη καὶ ποιήσασα ἄνδρα ἑαυτῆς τὸν ἴδιον παῖδα, τοῦτ' ἔςι, δυσδαίμων, ὅτι ὃν ἔτεκεν, ἄνδρα ἔσχε. λέγει δὲ τὸν Οἰδίποδα, ἐξ οὗ ἐγεννήθησαν ὁ Ετεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης.

β. 878. Σφὶν] ἐν αὐτοῖς.

β. 881. Ωδ'] ὡς ὁρῶμεν.

α. 883. Ομέσποροι] ἀληθῶς ἀδελφοὶ καὶ πανώλεθροι γεγόνασιν, ἀλλήλους διατεμόντες ἐν μαινομένῃ ἔριδι πρὸς τῷ τέλει τῆς φιλονεικίας. ἀποθανόντων γὰρ αὐτῶν πέπαυται τὸ ἔχθος.

β. 883. Ομόσποροι] ὑπῆρχον. πανώλεθροι] ὑπηρξαν.

β. 884. Νείκεος ἐν τελευτᾷ] θανόντες γὰρ πέπαυνται τοῦ φιλονεικεῖν τοῦ πρὸς ἀλλήλους.

α. 885. Εν δὲ γαίᾳ] ἐν δὲ τῇ γῇ ῥανθείσῃ τῷ αἵματι, μέμικται ἡ ζωὴ αὐτῶν.

β. 886. Φονοῤῥύτῳ] ἐν ᾗ τὸ αὐτῶν αἷμα ἔῤῥευσεν.

α. 887. Κάρτα δ' εἰσὶν ὅμαιμοι] τῇ συμφορᾷ.

β. 887. Κάρτα δ' εἰσ' ὅμαιμοι] κατὰ παντός εἰσιν ἀδελφοὶ, κατά τε γένος καὶ τύχην.

α. 888. Πικρὸς λυτὴρ νεικέων] χαλεπὸς καὶ πικρὸς καὶ ὀδύνης αἴτιος, λυτὴρ τῶν νεικέων καὶ τῶν φιλονεικιῶν τοῦ Ετεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκους, ὁ ξένος σίδηρος, ὁ πόντιος, ὁ ἐκ πυρὸς συθεὶς καὶ ὁρμηθεὶς, θηκτὸς καὶ ἠκονημένος. πικρὸς δὲ μεριςὴς τῶν χρημάτων ὁ σίδηρος. πόντιον δὲ τὸν σίδηρον λέγει, ὅτι οἱ Χάλυβες, παράλιοί εἰσιν, ἐν οἷς ὁ σίδηρος γίνεται. ἢ ὅτι ἔθνος ἐν τῷ πόντῳ οἱ Χάλυβες, ὅθεν ὁ σίδηρος. ἐκ πυρὸς δὲ συθεὶς εἶπεν, ὅτι διὰ πυρὸς ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδήρου. τὸ δὲ, Αρης ἀρὰν πατρὸς τι-

τιθεὶς ἀληθῆ, τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπηρήσατο ὁ Οἰδίπους διὰ ξιφῶν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ μερίσαι καὶ διανείμασθαι τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ταύτην δὲ τὴν τοῦ Οἰδίποδος ἀρὰν ἐπλήρωσεν ὁ σίδηρος.

β. 888. Πικρὸς λυτὴρ] ἐγένετο. ὁ πόντιος] εἰ γὰρ οἱ Χάλυβες παράλιοι, ἐκ τούτων δὲ ὁ σίδηρος εὕρηται, καιρὸν ἂν ἔχοι καὶ τοῦτον πόντιον ξεῖνον καλεῖσθαι.

β. 889. Ξεῖνος] φίλος. συθεὶς] ὁρμηθεὶς, κατασκευασθείς.

β. 890. Θηκτὸς] ἠκονημένος. πικρὸς] ὑπῆρξε.

β. 892. Δατητὰς] μεριστής.

β. 893. Τιθεὶς] ποιῶν.

β. 894. Διοσδότων] τῶν ἐκ Διὸς δοθέντων.

α. 895. Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται] πολλὴ τῆς γῆς ἡ ἀφθονία ὑποκείσεται αὐτοῖς. ἢ οὕτως, ὑπὸ γῆν δὲ ὁ πολὺς πλοῦτος αὐτῶν κέκρυπται, ἤγουν ἐν ἀφανείᾳ.

β. 895. Πλοῦτος] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ ὅτι ἔσται αὐτοῖς ὑπὸ τῷ σώματι τῆς γῆς, ἤγουν ὑπὸ τῷ Αἴδῃ, πλοῦτος πολὺς, ἢ ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, δι' ἣν οὕτως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ Αἴδῃ, ἔσται αὐτοῖς. ἔστι δὲ ἀμφότερα κατ' εἰρωνείαν. ἄβυσσος] πολύς. αὐτοῖς] ἔσται.

β. 897. Πόνοισι] δυστυχίαις.

α. 898. Τελευτᾷ δ' αἶδ' ἐπηλάλαξαν] ἐπὶ δὲ τῇ τελευτῇ αὐτῶν ἠλάλαξαν καὶ ἤχησαν, κατὰ τὸν ὀξύφωνον καὶ μογαλόηχον νόμον, ἀραὶ τοῦ Οἰδίποδος, ἀντὶ τοῦ, θόρυβον μέγαν καὶ θρῆνον αἱ ἀραὶ

ἐποίησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτων, τοῦ γένους παντὸς τοῦ Οἰδίποδος οὐκέτι φέροντος τὰς συμφορὰς, ἀλλ' ἡττηθέντος αὐτῶν, καὶ οἱονεὶ δεδωκότος νῶτα τοῖς ἐχθροῖς, ἤγουν τοῖς κακοῖς τοῖς κατὰ τὸ γένος τοῦ Οἰδίποδος ἐνισχημένοις. τῆς δὲ βλάβης τρόπαιον ἔςηκεν ἐν αἷς πύλαις ἐθείνοντο καὶ ἐτύπτοντο τοῖς ξίφεσιν οἱ ἀδελφοὶ (λέγει δὲ τὰς ἑβδόμας πύλας τῆς πόλεως) καὶ τοὺς δύο ἀπολέσασα ἡ τύχη ἐπαύθη.

β. 898. Τελευτᾷ δ' ἐπηλάλαξαν] ἐν τέλει, ἐν ὑςέρῳ ἤχησαν.

β. 899. Τὸν ὀξὺν νόμον] τὸν ὄρθιον καὶ εἰς μάχην παρακλητικὸν, ᾧ κατὰ τῶν ἀντιπάλων χρῶνται οἱ ἐν πολέμῳ φεύγοντες. ὥσπερ ἐν τῷ πολέμῳ ἐάν τινες ἀλαλαγὴν καὶ φόβον ἐμποιοῦσαν βοὴν πρὸς τοὺς αὐτῶν ἀντιπάλους ποιήσωνται, τούτοις τροπήν ἐνεργάζονται καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἱςῶσι τρόπαιον, οὕτω καὶ νῦν Αἰσχύλος ποιεῖ, λέγων γὰρ πολλοῖς δεινοῖς τὸν Οἰδίποδος δόμον περιπεσεῖν, εἶθ' ὥσπερ τινὰ δεινὸν ὁπλίτην εἰσάγει τὴν τούτου ἀρὰν, ἣν τοῖς παισὶ κατηράσατο, τοσοῦτον ὑπερβαλλομένην τὰ πρὸς [θεν δυςυχήματα ὡς παντελὲς ἐνεργάσασθαι ὅλου τοῦ γένους αὐτοῦ, τὸ δὲ ἦν Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, οἱ δι' αὐτὸν ἀθλίως ἀπολωλότες. τὸ δὲ ἔςακε ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις, διὰ τὴν δυςυχίαν λέγει, ἢ διὰ τὸν θάνατον τὸν ἐν ταῖς πύλαις συμβάντα αὐτοῖς.

β. 900. Παντρόπῳ] πάσης τροπῆς καὶ ἥττης μεςῇ.

β. 901. Ατας] τῆς βλάβης.

β. 903. Εθείνοντο] ἐσφάττοντο.

β. 904. Ο δαίμων] ἡ δυςυχία.

α. 905. Παισθεὶς] ἡ Αντιγόνη φησὶ πρὸς τὸν Πολυνείκην, τυφθεὶς καὶ πεσὼν, ἔτυψας. φιλικῶς γὰρ διέκειτο πρὸς αὐτόν.

β. 905. Παισθεὶς] Πολύνεικες.

α. 906. Σὺ δ' ἔθανες] φησὶ δὲ πάλιν ἡ Ισμήνη, σὺ δὲ ὦ Ετέοκλες ὁ θανατώσας τὸν Πολυνείκην, ἔθανες ὑπ' αὐτοῦ. Αλλως. οὗτος ὁ πλήξας ἐπλήγης. σὺ δὲ κατακτανὼν, ἀνελὼν τὸν ἕτερον, ἀπέθανες.

β. 906. Εθανες] Ετέοκλες.

β. 908. Μελεόπονος] ἤγουν μέλεα πονήσας πρὸς τὸν ἀδελφόν. Μελεοπαθὴς] ἄθλια παθὼν παρ' αὐτοῦ.

α 909. Ιτω δάκρυα] ποτὲ πρὸς τοῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον ἴτω δάκρυα. καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον, καὶ αὐτὸς προκείσεται, τοῦτ' ἔςι τεθνήξεται. προκείσεται, δηλονότι νεκρός.

β. 911. Μαίνεται] ταράσσεται.

β. 915. Εφθισο] ἐφθάρης.

β. 917. Διπλᾶ λέγειν] πάρεςι.

α. 918. Αχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν] τοῖς πάθεσιν ἀγχιςεύοντα. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀλλότρια.

β. 918. Γόων τοίων] διπλῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἔφασαν ὡς διπλᾶ λέγειν καὶ διπλᾶ ὁρᾷν πάρεςι, διὰ τοῦτο φησὶν Αντιγόνη καὶ αὖθις ὅτι τάδε τὰ παρόντα κακὰ πλησίον τοιούτων γόων, τουτέςιν εἰς διπλᾶ καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν γόους διπλοῦς εἶναι δεῖ. εὕρηται δὲ καὶ ἐν παλαίῳ βιβλίῳ, ἀχέω τάδ' ἐγγύθεν ἤγουν ἐκ τοῦ πλησίον ταῦτα θρηνῶ, ὅπερ ἐςὶ κρεῖττον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἐπαγόμενον τὸ πέλας δ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

α. 919. Πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ] ἐγγὺς δὲ κακῶν ὧν ἔπαθον οἱ ἀδελφοὶ, ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς αἱ ἀδελφαί.

α. 920. Ἰὼ μοῖρα] ἐφύμνιον. Φεῦ μοῖρα βαρέα πάθη παρέχουσα, καὶ ὦ σεβασμία Οἰδίπου σκιὰ, σύ τε ὦ Ερινὺς, ὄντως μεγαλοδύναμος καὶ γενναία τὶς εἶ.

α. 921. Οἰδίπου σκιὰ] σκιὰν Οἰδίποδος αὐτὸν καλεῖ τὸν Οἰδίποδα. τυφλωθεὶς γὰρ εἴδωλον εἶναι δοκεῖ καὶ οὐ τέλειος ἄνθρωπος. Αλλως. ὁ ἀσθενὴς Οἰδίπους· ὅτι δοκεῖ νῦν οὐδὲν ὑπάρχειν.

β. 921. Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ] ἤγουν ὦ Οἰδίπου διὰ τὸ γέρας σεβάσμιε. σκιὰν δὲ αὐτὸν καλεῖ διὰ τὴν τύφλωσιν, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης αἰθέρος εἴδωλον. τινὸς δὲ τοῦτον ἕνεκα ἐνταῦθα καλεῖ, πρῶτον εἴπουσα βαρυδότειρα Μοῖρα, ἔπειτα ὦ μέλαινα Ερινύς; δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὡς τῶν παρόντων κακῶν αἰτίαν γεγονότα, δι' ὧν τοῖς παισὶ κατηράσατο.

β. 922. Μέλαινά τ' Ερινύς] ἤγουν ἡ μελαίνουσα ταῖς συμφοραῖς τοὺς κολαζομένους ἢ ἀφανῶς ἐπιοῦσα. ἦ] ὄντως. μεγασθενὴς] οὐδεὶς γὰρ τὸ σὸν ἐξέφυγε κράτος.

α. 923. Ηὲ, ἠὲ] Φεῦ φεῦ. τοῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ φησιν, ὅτι ἐκ τῆς φυγῆς ἐπανήκοντες, ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μεινάσῃ ἐδείξατε βλάβας ἀφορήτους.

β. 923. Δυσθέατα] οὐκ ἀνεκτὰ ὁρᾶσθαι. Εδείξατ' ἐκ φυγᾶς] τοῦτο πρὸς μόνον τὸν Πολυνείκην φυγόντα καὶ κατὰ τῆς πατρίδος ἐπενέγκοντα ϛρατὸν, καὶ τῶν παρόντων συμφορῶν γενόμενον αἴτιον.

α.

α. 924. Οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανε] ὁ Ετεοκλῆς. πρότερος γὰρ κατέκτανε τὸν Πολυνείκην.

β. 924. Οὐδ' ἵκεθ'] ζῶν ὁ Ετεοκλῆς. ὡς κατέκτανε] Πολυνείκην.

β. 925. Πνεῦμα] τὴν ψυχήν.

β. 926. Απώλεσε δῆτα] ἔφθειρεν ἀληθῶς. ἐνόσφισε] ἐςέρησε.

β. 928. Κήδε'] πάθη. ὁμώνυμα] Πολυνείκη.

α. 929. Δίυγρα] πήματα χεόμενα. καὶ πολλὰ. τριπάλτων δὲ πημάτων, σφοδρῶς πηδησάντων.

β. 929. Δίυγρα] αἱματοςαγῆ. τριπάλτων πημάτων] πολυορμήτων καὶ πολυκινήτων δυςυχημάτων, οἱ γὰρ μαχόμενοι πολλαῖς ὁρμαῖς χρῶνται πρὸς τοῦτο.

β. 930. Λέγειν] πάρεςι.

α. 931. Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα] τὸ ἐφύμνιον.

β. 931. Μογερὰ] θρηνητική.

β. 933. Η μεγασθενής τις εἶ] ὄντως ἄρα μέγα δυνάμενος ὑπάρχεις.

α. 934. Σὺ τοίνυν οἶσθα] σὺ οἶδας ὦ Πολύνεικες τὴν Μοῖραν ὅσον δύναται, διαβὰς δι' αὐτῆς, ἢ δι' αὐτὴν καταβὰς εἰς τὸν Αιδην. σὺ δὲ ὦ Ετέοκλες, οὐ μετ' οὐ πολὺ, οὐδ' ὕςερον ἔμαθες ἄντικρυς, τὸν ἀδελφόν σου πολεμήσας.

β. 934. Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν] εἰπούσης Αντιγόνης πρὸς τὴν Ερινὺν, ἡ μεγασθενής τις εἶ, φησὶν Ισμήνη πρὸς Πολυνείκην, σὺ νῦν οἶσθα καὶ γινώσκεις πρῶτος τὸ τῆς Ερινύος σθένος, διαπερῶν καὶ διερχόμενος καὶ οἱονεὶ ταύτης πειρώμενος. λέγει δὲ Ερινὺν τὴν ἐξ ἀρᾶς τοῦ πατρὸς τιμωρησαμένην αὐ-

τοὺς

τοὺς δύναμιν. εἶτα θέλουσα ἐπαγαγεῖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὸ τῆς Ερινύος ᾔσθάνετο σθένος, αὐτὴ δὲ ἦν τὸ ἐπεὶ κατῆλθες, αὐτὸς γὰρ πρῶτος πεπείραται διὰ τῆς τοῦ πατρὸς ἀρᾶς ἐξελασθεὶς τῆς πόλεως, καὶ πάλιν κατελθὼν οὐκ εἰς φιλίαν ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ· τοῦτο βουλομένη εἰπεῖν ἐκωλύθη παρ' Αντιγόνης διὰ μέσον εἰπούσης, σὺ δὲ ὦ Ετέοκλες οὐδὲν πρόσθεν τὴν Ερινὺν ἐγίνωσκες, εὐτυχῶν καὶ ἄρχων τῆς πόλεως, ἔμαθες δὲ ὕϛερον ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ, καὶ κτανὼν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου πεφόνευσαι.

β. 935. Σὺ δ' οὐδὲν] Ετέοκλες ἐγίνωσκες. ὕϛερος μαθὼν ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ.

α. 937. Αντηρέτας] ἀντηρέτης, ἤγουν ἀντιϛάτης τῷ Ετεοκλεῖ.

β. 937. Δορὸς] τοῦ πολέμου. ἀντηρέτας] ἀντιϛάτης.

ϖ. 938. Ολοὰ δ' ὁρᾶν] οὐ μόνον ταῦτα λέγειν ὀλοὰ, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶσθαι. κεῖται γὰρ τὰ σώματα.

α. 939. Ιὼ ἰὼ κακὰ δώμασι] ἃ δι' ὑμᾶς ἔχομεν.

β. 939. Πόνος] τῶν ἀδελφῶν. ἐξημμένος] ἐξηρτημένος καὶ ἐνιϛάμενος. ἰὼ ἰὼ] φεῦ. κακὰ δώμασι] τὰ ἀπελθόντα τοῖς δώμασι.

β. 941. Καὶ χθονὶ] τῇ γῇ τῶν Θηβαίων τὰ ἀπελθόντα.

β. 943. Τὸ πρόσω γ' ἐμοὶ] τὰ περισσότερα τὰ ἐπελθόντα ἐμοί.

β. 944. Δυσπότμων] αὐτὴ ἡ γενικὴ πρὸς τὸ ἀρχηγέτα. κακῶν] τῶν νῦν.

β. 945. Αρχηγέτα] οὐ γὰρ ἂν τὰ παρόντα συνέβη πήματα εἰ μὴ τὸν ἀδελφὸν οὕτως ἐξέλασεν.

α.

α. 947. Δαιμονῶντες] λυσσήσαντες.

β. 947. Δαιμονῶντες] μαινόμενοι, ἀλόγως ὁρμῶντες κατ' ἀλλήλων.

β. 948. Θήσομεν] θάψομεν.

α. 950. Ἰὼ ἰὼ πῆμα] ἀπὸ γὰρ τῆς εὐνῆς τῆς τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα. ἄλλως πάρευνον, παρὰ τὴν εὐνὴν τοῦ πατρός, τοῦτ' ἔςι, πλησίον τοῦ πατρός.

β. 950. Πῆμα] βλάβη. πάρευνον] τὸ ἐν εὐνοίᾳ, ἢ παρὰ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ, ἤγουν ἐκτός. ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν ἀρὰ ἐξ αὐτοῦ, τὰ δὲ παρόντα ἐκ ταύτης γέγονε, εἰκότως τὸ αὐτῶν δυςύχημα σύνευνον τῷ πατρὶ καλεῖ, τουτέςιν οἰκεῖον καὶ ἐξ ἐκείνου γενόμενον.

α. 951. Δοκοῦντα καὶ δόξαντα] ὁ κήρυξ ἐλθὼν φησὶ πρὸς τὴν Ισμήνην καὶ τὴν Αντιγόνην, πρέπει με ἀπαγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ἀρέσκοντα τοῖς ςρατηγοῖς καὶ τοῖς προέχουσι τῶν Θηβαίων. ταῦτα δὲ εἰσὶ, τὸ τὸν Ετεοκλέα μὲν ταφῆναι περιφανῶς καὶ ἐντίμως, διότι ὑπὲρ τῆς πόλεως τέθνηκε· τὸν δὲ Πολυνείκην ἄταφον ῥιφθῆναι, βρωθέντα ὑπὸ τῶν ὀρνέων, διότι ἦλθεν ἀφανίσαι τὴν πόλιν ἡμῶν, εἰ μὴ οἱ θεοὶ διεκώλυσαν.

β. 951. Δακοῦντα] νῦν. δόξαντα] τότε. τίνος χάριν ἔθηκεν ἀμφοτέρους χρόνους τὸν ἐνεςῶτά τε καὶ παρῳχημένον; καὶ φαμὲν τὸν μὲν παρῳχημένον διὰ τὸ ἅπαξ δόξαι αὐτοῖς ὅτι περὶ τούτου ἡ σκῆψις [σκέψις] ἦν, τὸν δὲ ἐνεςῶτα διὰ τὸ καὶ νῦν ἔτι δοκεῖν. χρὴ] πρέπει.

β. 952. Προβούλοις] τοῖς βουλευομένοις ὑπὲρ τοῦ δήμου. τοῖς ἄρχουσι.

β. 953. Επ' εὐνοίᾳ] ἐπὶ φιλίᾳ. εἰς τὸ ἐπ' εὐνοίᾳ

χθονὸς ἐλάμβανεν ἔξωθεν τὸ τελευτήσαντα ἵν' ᾖ οὕτως, τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς χθονὸς τελευτήσαντα Ετεοκλέα ἔδοξε θάπτειν ἐν φίλαις καὶ ἐντίμαις κατασκαφαῖς γῆς. ἢ οὕτως. πρέπει ἀπαγγέλειν με τὰ δόξαντα τοῖς τῆς πόλεως ἄρχουσι. τὰ δὲ ἦν, τὸν μὲν Ετεοκλέα θάπτειν ἔδοξεν ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐν κατασκαφαῖς καὶ ὀρύξεσι γῆς φίλαις αὐτῷ, τουτέςι, τὸ ταφῆναι αὐτὸν ἀγαπητὸν καὶ ἀπόδεικτον [ἀπόδεκτον] ὑπάρχοντα τῇ γῇ ὥσπερ αὐτῆς μέχρι θανάτου ἠγωνισμένον, ὅπερ ἐςὶ κρεῖττον τοῦ προτέρου. χθονὸς] γῆς.

β. 954. Εδοξε] ἔφανη καλόν. φίλαις κατασκαφαῖς] ἐντίμοις καὶ πρεπούσαις καὶ ἀποδείκτοις [ἀποδέκτοις] ἐκείνῳ, … παρήγγειλε γὰρ αὐτὰ Κρέοντι.

β. 955. Εἴργων] κωλύων. εἶλε] ἐκτήσατο.

α. 956. Ιερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ Τέθνηκεν] λείπει ἡ ὑπὲρ, ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ἱερῶν πατρῴων ὁσίως μαχόμενος, ἀπέθανεν ἀμέμπτως.

β. 956. Οσιος] δίκαιος. μομφῆς] κατηγορίας.

α. 957. Οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλὸν] παρὰ τὸ, Εἷς οἰωνὸς ἄριςος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

β. 957. Τέθνηκεν] τουτέςι, τέθνηκεν ὅσιος ὢν χωρὶς μέμψεως ἱερῶν πατρῴων, ἤγουν οὐ μεμπτὸς καὶ ἀσεβὴς δόξας τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς, ὥσπερ ὁ Πολυνείκης πορθῶν αὐτά. οὗπερ] αὐτοῦ.

β. 958. Επέςαλται] ὥριςαι ἐμοί.

β. 959. Τούτου] τοῦ Ετεοκλέους. τόνδε] τὸν νεκρόν.

β. 960. Αρπαγὴν] τροφήν.

α. 961. Ως ὄντ' ἀναςατῆρα] ὡς ὑπάρχοντα ἀφανιςὴν καὶ πορθητὴν τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων.

β.

β. 961. Ως] καθά. ἀναςατῆρα] ἀφανιςὴν ὅσον τὸ κατ' ἐκεῖνον, ... μεμισημένος ἔςαι τοῖς ἐν Θήβαις θεοῖς.

β. 962. Θεῶν] ἀπὸ τῶν.

β. 963. Αγος] μῖσος.

β. 964. Ατιμάσας] καὶ εἰς οὐδὲν λογισάμενος.

β. 965. Ηρει πόλιν] ἐπολιόρκει.

β. 966. Πετεινῶν] τῶν ὀρνέων. δοκεῖ] τοῖς ἄρχουσι.

β. 967. Ταφέντα] ῥιφθέντα. 'πιτίμιον] τὴν ἀξίαν ἀμοιβήν.

α. 968. Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν] καὶ μήτε τούτῳ ἐπακολουθῆσαι θύματα ἐπὶ τοῖς νεκροῖς διὰ χειρῶν ἐργαζόμενα τῷ τύμβῳ τοῦ νεκροῦ.

β. 968. Ομαρτεῖν] ἀκολουθεῖν αὐτῷ. τυμβόχοα] ἐπιτάφια. χειρώματα] θύματα τὰ διὰ τῆς χειρὸς γινόμενα.

α. 969. Μήτ' ὀξυμόλποις] μήτε θῦσαι τῷ Πολυνείκῃ, μήτε κλαῦσαι ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ὀξυφώνοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο οἱ παλαιοὶ τιμὴν ὑπελάμβανον, εἴτις ἐπὶ τῷ τύμβῳ τοῦ τεθνεῶτος ἔθυσε καὶ ἐκόψατο. διὰ τοῦτο καὶ ὁ κήρυξ, ἵνα μὴ τιμηθῇ ὁ Πολυνείκης, ἐντέλλεται μήτε διὰ θυσιῶν, μήτε δι' οἰμωγμάτων τιμηθῆναι αὐτόν.

β. 969. Σεβεῖν] τιμᾶν αὐτόν.

α. 970. Εκφορᾶς] ἐκκομιδῆς. σημείωσαι ὅτι τὸ συγκομίζειν καὶ ἀνακομίζειν ἐπὶ νεκρῶν λέγεται. καὶ συγκομιδὴ μὲν λέγεται ἡ πρὸ τοῦ τάφου πᾶσα ἐπιμέλεια. ἐκκομιδὴ, ἡ πρὸς τὸν τάφον ἀπαγωγή. ἀνακομιδὴ, ἡ ἐκ τάφου εἰς τάφον μετάθεσις.

β. 970. Εκφορᾶς] κηδεύματος. φιλῶν] ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν.

α. 971. Τοιαῦτ' ἔδοξε] τοιαῦτα ἤρεσε τούτῳ τῷ τάγματι πάντων τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει.

β. 971. Τῷδε] τῷ Πολυνείκει. τέλει] τῇ ἐξουσίᾳ.

β. 973. Ην] ἐάν. συνθαπτειν] σὺν τῷ ἀδελφῷ.

α. 974. Κᾀνὰ κίνδυνον βαλῶ] καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἐμαυτὴν διὰ τοῦτον. Αλλως. καὶ βαλῶ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ ὥστε μή τινα κίνδυνον ὑποςῆναι παρά τινος θηρίων. εἰ δ' ἔχει βαρεῖαν, λέγει τὸ, καὶ ῥίψω ἐμαυτὴν ἀνὰ κίνδυνον, θάψασα τὸν ἀδελφόν.

β. 974. Σφε] αὐτόν. κίνδυνον] εἰς. βαλῶ] ἐμαυτήν.

β. 975. Αἰσχύνομαι] αἰδοῦμαι.

β. 976. Απιςον] ἀνθιςαμένην, ἐναντίαν. ἀναρχίαν] ἄναρχος δοκοῦσα καὶ μὴ πειθομένη τῇ πόλει τε καὶ τοῖς ἄρχουσιν. οὗτοι μὲν γὰρ ἄταφον βούλονται Πολυνείκην εἶναι, ἐγὼ δὲ τούτων ἀκόντων ταφῇ παραδώσω.

β. 977. Δεινὸν τὸ κοινὸν] μέγιςόν ἐςιν ἡ συγγένεια καὶ τῶν ἀδυνάτων πεῖσαι κατατολμᾷν, ἧςινος συγγενείας ἐγὼ καὶ Πολυνείκης πεφύκαμεν, ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, τουτέςιν ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐκ μιᾶς γαςρὸς προσελθόντες, ταυτοῦ τυχόντες σπέρματος. πεφύκαμεν] ἐγεννήθημεν.

β. 978. Μητρὸς] ὑπό.

α. 979. Τοι γὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶ] διὰ τοῦτο θέλουσα ὦ ψυχὴ κοινώνει ἀδελφῷ τῷ Πολυνείκει τῷ ἄκοντι καὶ δι' ἀνάγκην γενομένῳ κακῷ.

β. 979. Τοι γὰρ] τὸ λοιπόν.

β.

β. 980. Ψυχῇ] ὦ. συγγόνῳ] ἀδελφῷ. Φρενὶ] τὸ φρενὶ πρὸς τὸ ἄκοντι θανόντι λέγε, οὐ γὰρ εἶχε κατὰ νοῦν Πολυνείκης τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἀλλὰ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ.

α. 981. Κοιλογάστορες λύκοι] ἀντὶ τοῦ μεγαλογάστορες. καὶ πάσονται ἀντὶ τοῦ γεύσονται.

α. 982. Μὴ δοκησάτω τινί] μὴ τοῦτο ἀρεσάτω.

β. 982. Σπάσονται] λαβῶσι, φαγῶσι. δοκησάτω] τοῦτο.

β. 983. Κατασκαφὰς] ὀρύγματα.

β. 984. Μηχανήσομαι] ἐκ μηχανῆς ποιήσω.

α. 985. Κόλπῳ φέρουσα] φέρουσα ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ βυσσίνου πέπλου. διὰ δὲ τούτου τὴν γῆν αἰνίττεται, ὡς ἐνταφιάσαι τοῦτον τῇ γῇ μέλλουσα. Ἄλλως. τῷ τοῦ βυσσίνου κόλπου πέπλῳ τὴν γῆν παρακομίζουσα, ὡς ἐπιβάλλειν μέλλουσα χῶμα διὰ τοῦ πέπλου, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὀρύττειν.

β. 985. Κόλπῳ] διὰ τοῦ κόλπου. φέρουσα] χοῦν δηλονότι. βυσσίνου πεπλώματος] τοῦ βασιλικοῦ ἱματίου.

α. 986. Μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν] μήτε ἀντεστραμμένως ἐμοὶ, ἤγουν ἐναντίως, τὶς οἰηθῇ γενήσεσθαι τοῦτο, τὸ θάψαι τὸν ἀδελφὸν τὸν Πολυνείκην.

β. 986. Μηδὲ] ὅρα ἵνα. δόξῃ] τινὶ ἄλλῳ. πάλιν] ἄλλο τι.

β. 987. Δραστήριος] ἔνεργος ἐφεύρηται, ἢ ὅθεν καὶ τοὺς τοιούτους ἄνδρας δραστηρίους καλοῦμεν.

β. 989. Περισσὰ] πολλὰ καὶ ἀνόνητα.

α. 990. Τραχύς γε μέντοι] τοῦτό φησιν ὁ κήρυξ,

ὅτι ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἐλεύθερος τῶν κακῶν γενόμενος, ὡς ἐκποδὼν τῶν πολεμίων γενομένων, τραχὺς καὶ ἀπηνὴς ἔςαι κατὰ σοῦ, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ τὸν Πολυνείκην θελούσης θάψαι. ἡ δὲ Ἀντιγόνη φησὶ πρὸς αὐτὸν, τράχυνε, ἀντὶ τοῦ, λέγε πολλάκις ὅτι τραχύς ἐςιν ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀναςελεῖς με θάψαι τὸν ἀδελφόν.

β. 990. Τραχὺς] σκληρὸς ὑπάρχει.

β. 991. Τράχυν'] σκληρὸς ὕπαρχε. οὐ γενήσεται] ἐςερημένος τάφου.

β. 992. Ον] ὅντινα. ςυγεῖ] μισεῖ.

α. 993. Ηδη τὰ τοῦδε] τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου τοῦ Πολυνείκους ὑπὸ θεῶν οὐ κέκριται κακῶς, ἀλλὰ τίμιος καὶ οὗτος παρὰ θεοῖς.

β. 993. Ηδη] πάλαι. εἰπόντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀλλ' ὃν ςυγεῖ ἡ πόλις τοῦτον αὐτὴ τιμήσεις θάψασα; δυσχεραίνουσα αὐτὴ φησὶν, ἤδη καὶ πάλαι οὐ διατετίμηται, καὶ οὐ διὰ τιμῆς ἤχθησαν τὰ τοῦδε τοῖς θεοῖς, τουτέςιν. ἐκ πολλοῦ ἠμέληται οὗτος παρὰ τῶν θεῶν, καὶ οὐδεμίαν αὐτοῦ ἐποιοῦντο φροντίδα, οὐ γὰρ ἂν εἴασαν ἐκπεσεῖν τῆς χθονὸς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως. ὥςε τι καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν νῦν μισεῖται. πρὸς ὃ ἀπολογούμενος οὗτός φησι, οὐ τουτέςιν, οὐ πρότερον ἠμέληται παρὰ τῶν θεῶν πρὶν εἰς κίνδυνον καταςῆσαι τήνδε τὴν χώραν.

α. 994. Οὔ, πρίν γε χώραν] εἰπούσης τῆς Ἀντιγόνης ὅτι τὰ περὶ τῆς τιμῆς τοῦ Πολυνείκους κακῶς κέκριται παρὰ τοῖς θεοῖς, φησὶν ὁ κήρυξ πρὸς αὐτὴν, οὐδαμῶς τὰ τοῦ Πολυνείκους ἠτιμήθησαν παρὰ

τοῖς

τοῖς θεοῖς, πρὶν κακῶσαι αὐτὸν τὴν πόλιν, ἀλλὰ μετὰ τὸ αὐτὸν τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν κακοῖς.

β. 994. Πρὶν] πρὸ τοῦ. κινδύνῳ βαλεῖν] ἐν κινδύνῳ θεῖναι.

β. 995. Παθὼν κακῶς] ὑπὸ τοῦ Ετεοκλέους. ἀντημείβετο] αὐτόν.

α. 996. Αλλ' εἰς ἅπαντας] ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἑνὸς, Ετεοκλέους δηλονότι (αὐτὸς γὰρ μόνος ἔβλαψεν αὐτὸν] πάντας τοὺς πολίτας οὐκ ἔδει ἀμείβεσθαι κακοῖς. ὑπὸ γὰρ μόνου τοῦ Ετεοκλέους ἀδικηθεὶς, πᾶσι τοῖς Θηβαίοις ἐπολέμησε.

β. 996. Απαντας] τοὺς πολίτας. ἀνθ' ἑνὸς] ἀντὶ τοῦ Ετεοκλέους. τόδ' ἔργον] ἡ μάχη

β. 997. Ερις] φιλονεικία. παῦσόν πολλά μοι λέγειν, περαίνει γὰρ καὶ τελέει τὸν μῦθον καὶ τὸν λόγον ἔρις ὑςάτη θεῶν, τουτέςι πολλὰ λέγοντες ἐγώ τε καὶ σὺ παυσόμεθα, μὴ πῶς ἂ, καταςαῖμεν [ἀποκαταςαῖμεν] εἰς μάχην· τῶν γὰρ πολλῶν λόγων τὸ τέλος οὐκ ἔςιν ἕτερον ἢ μάχη. τὸ δὲ ὑςάτη θεῶν, ἀντὶ τοῦ ἐλάττων. πάντες γὰρ οἱ θεοὶ ἀγαθῶν αἴτιοι, τὸ δὲ τῆς ἔριδος χρῆμα πληγὰς καὶ φόνους ἔς' ὅτε παρασκευάζειν, ἔλαττόν ἐςι καὶ τῆς θεῶν φιλανθρωποτάτης γνώμης ἀποςατεῖ. ὑςάτη] τελευταία.

β. 998. Θάψω] καλύψω. μὴ μακρηγόρει] ἤγουν, μὴ μακρολόγει.

α. 999. Αλλ' αὐτόβουλος ἴσθι] τοῦτ' ἔςι, τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ, ὃ βούλει, πράττε.

β. 999. Ησθ'] τὸ ἦσθα οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ὥσπερ φαμὲν

καὶ

καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐςὶ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἀπεννέπω] ἀπαγορεύω.

α. 1000. Φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι] διαιρεῖται ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν, τῶν μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, τῶν δὲ ὑπὲρ Ετεοκλέους οὐσῶν· ὥσπερ δὲ μεμέριςαι ὁ χορὸς, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί· καὶ ἡ μὲν Ισμήνη, τῷ Ετεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει· ἡ δὲ Αντιγόνη, τῷ Πολυνείκῃ. φθερσιγενεῖς] αἱ ἐπὶ τῷ φθείρειν γεγονυῖαι.

β. 1000. Μεγάλαυχοι] μεγαλοδύναμοι. φθερσιγενεῖς] αἱ φθείρουσαι τὸ γένος ἡμῶν.

β. 1001. Κῆρες] θανατηφόροι.

β. 1002. Πρυμνόθεν] ἐσχάτως, ῥιζόθεν.

β. 1003. Τί παθῶ] ἵνα.... τί δὲ δρῶ] ἵνα ποιήσω.

β. 1005. Τύμβον] τὸν τάφον.

β. 1006. Κἀποτρέπομαι] καὶ ἀποδιωκῶ, ἀπαγορεύσω, ἀπαναίνομαι.

α. 1008. Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων] ἐνταῦθα χωρίζονται γυναῖκές τινες, αἱ μὲν, συγκλαίουσαι τῇ Αντιγόνῃ ἕνεκεν τοῦ Πολυνείκους· αἱ δὲ, τῇ Ισμήνῃ, χάριν τοῦ Ετεοκλέους.

β. 1008. Σύ γε] Ετεόκλες.

β. 1009. Κεῖνος] ὁ Πολυνείκης.

α. 1011. Τίς οὖν ταῦτα] τίς οὖν πεισθείη τοῖς δόξασι τῇ πόλει, καὶ τίς ἡμῶν ἐςι ταύτης τῆς γνώμης;

β. 1011. Εἶσι] εἰς ᾅδου πορεύεται. τὰ] ἃ λέγουσι. πίθοιτο] τοῖς ἄρχουσι.

α. 1012. Δράτω πόλις] λείπει τὸ κακῶς, ἵν' ἦ οὔ-

οὕτως, δράτω καὶ μὴ δράτω κακῶς ἡ πόλις τοὺς κλαίοντας τὸν Πολυνείκην, καὶ διὰ τοῦτο τιμῶντας.

β. 1012. Δράτω] κακῶς.

β. 1013. Τοὺς κλαίοντας] τοὺς ὀδυρομένους.

α. 1014. Ημεῖς μὲν ἴμεν] ἴμεν καὶ συνθάψομεν σὺν τῇ Αντιγόνῃ τὸν Πολυνείκην. καὶ γὰρ οὐ πάντοτε τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει τὰ αὐτὰ δοκεῖ.

β. 1014. Ημεῖς μὲν] μερίζεται ὁ χορὸς εἰς δύο, αἱ μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, αἱ δὲ ὑπὲρ Ετεοκλέους. ἴμεν] πορευόμεθα. συνθάψομεν] σὺν σοί.

β. 1015. Αἵδε] αὗται. προπομποὶ] προπέμπουσαι αὐτὸν. γενεᾷ] τῇ ἀνθρωπίνῃ.

β. 1016. Αχος] ὁ θάνατος. ἄλλως] ἀλλοτρόπως.

β. 1017. Αλλοτ' ἐπαίνει τὰ δίκαια] νῦν μὲν τούτους, νῦν δὲ ἐκείνους κολάζουσα, τοιοῦτο γάρ ἐστιν ὁ δῆμος, ὃ πρώην δίκαιον νομίζει, τοῦτο ὕστερον ἄδικον οἰόμενος.

β. 1018. Αμα τῷδ'] σὺν τῷ Ετεοκλεῖ.

β. 1019. Δίκαιον] δίκαιον γὰρ συμπονεῖν τῷδε ὑπὲρ πατρίδος ἠγωνισμένῳ.

α. 1020. Μετὰ γὰρ μάκαρας] μετὰ γὰρ τοὺς θεοὺς, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως προέθετο, καὶ οὐκ εἴασε τὴν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ χειμερινοῦ κύματος κατακλυσθῆναι. κῦμα δὲ τὴν ἔφοδον εἴρηκε τῶν Αργείων. ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι τὸ κατακλυσθῆναι ἐπήγαγε.

β. 1020. Μάκαρας] τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθανάτους. ἰσχὺν] καὶ τὴν δύναμιν.

β. 1021. Ηρυξε] ἐκώλυσεν.

β. 1022. Ανατραπῆναι] ἀφανισθῆναι. ἀλλοδαπῶν] ἀλλοτρίων.

β. 1023. Κύματι φωτῶν] γένει ἀνδρῶν.

β. 1024. Κατακλυσθῆναι] ἀφανισθῆναι. μάλιςα] λίαν.

ΤΕΛΟΣ.

N O T A E

I N

SEPTEM CONTRA THEBAS.

N O T A E.

V. 1. Ἡ εἴσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοστροφικῆς ἐστι περιόδου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οζʹ, ὧν τελευταῖος, Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει. Schol. Metr.

Hujusmodi allocutiones apud Tragicos non raro occurrunt, cf. Eumen. 997. παῖδες Κραναοῦ Soph. Oed. T. 1. Antig. 1155. Eur. Electr. 1278. (ed. Matthiae.) Ἀργεῖος πολῖται extra allocutionem reperitur. χρὴ — καίρια. vide infra 593. Φιλεῖ δὲ σιγᾷν. ἢ λέγειν τὰ καίρια. Soph. Oed. Col. 808. Χωρὶς τό τ' ειπεῖν πολλὰ, καὶ τὰ καίρια.

V. 2. Post πρύμνῃ comma habent Ald. Rob. Victor. Diſtinctionem tollunt Ar. Ox. ut H. Steph. voluerat e Plat. Euthydem. p. 291. (ed. Steph.) Σαφῶς οὖν ἐδόκει ἡμῖν αὕτη εἶναι ἣν ζητοῦμεν, καὶ ἡ αἰτία τοῦ ὀρθῶς πράττειν ἐν τῇ πόλει· καὶ ἀτεχνῶς, κατὰ τὸ Αἰσχύλου ἰαμβεῖον, μόνη ἐν τῇ πρύμνῃ καθῆσθαι τῆς πόλεως, πάντα κυβερνῶσα, καὶ πάντων ἄρχουσα, καὶ πάντα χρήσιμα ποιεῖν. ὅστις Schuetz. „ τοῦτον ὅς" explicat. H. Voſs. Cur. Aeſchyl. p. 21. vertit *quicunque* ;„ Fraudi fuit VV. DD. quod, quae generatim produntur, et quae ſpecialiter, ſic mixta atque temperata ſunt, ut vingula discerni paene nequeant. Sic Soph. Electr. 339. Philoct. 298." Recte. Allegoria, qua Aeſchyl. h. l. uſus est, ſaepe occurrit. cf. Prom. 149. οιακόνομοι Ολύμπου.

Eum. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ (quibuscum comparari potest Edda ed. Grimm. p. 128. 2. gumna ftiori) Supplic. 346. Αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην. Quo loco Schuetz. verba πρύμναν πόλεος nimis premit. Adde Eur. Phoenifs. 74. Jon. 597. et multa alia.

V. 3. Cit. Euftath. p. 987. (ed. Rom.) οἴακα νωμῶν. — Agam. 802. οἴακα νέμων.

V. 4. αἰτία θεῶν. — θεοῦ Vienn. B C. D. Guelf. Barocc. 4. Seld. Schol. β. „ Alii θεοῦ." Turn. quam lectionem commendant infra v. 21. 35. 402. 599. et alia loca. Euripides fingularem hujus vocis frequentat. Pluralis tamen h. l. praeferendus, cui oppofitum est εἷς v. 7. qua oppofitione fententia majorem habet vim.

V. 5. δ' αὖθ' ὃ — Viennenfes δ'αὖ ὃ. De αὖτε cf. Seidler. ad Iphig. Taur. 316. De optativo τύχοι vid. Erfurdt. ad Oed. T. 667.

Vs. 6. Ἐτεοκλέης — Ἐτεοκλῆς Viennenfes, Ald. ὧν post εἷς inferunt Ald. Rob. πτόλιν — πόλιν Ald. πολύς pro adverbio πολὺ pofitum est. Agam. 871. πολλὴν H. Vofs. l. c. p. 24. eodem modo interpretatur, ubi tamen legendum.

Πολλὴν ἄνωθεν (τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,)
Χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,

πολλὴν χλαῖναν accuratius explicatur v. c. τρίμοιρον.

V. 7. Cit. Euftath. p. 634. (ed. Rom.) Thom. M. v. Κῶμος p. 5^3. ὑμνοῖθ' — ὑμνεῖθ' A Ald. Euftath. et duo Mff. Thom. M. qua lectione conjicere licet Ἐτεοκλέης εἷς ὢν pro ἂν εἷς in exemplaribus nonnullis extitisse. De ὑμνεῖν vide Ruhnken. ad Tim. p. 262. 3. Pro πολυῤῥόθοις Valkenaer. ad Phoenifs. 1348. πολιῤῥόθοις conje-

jecit, Brunck. in textum recepit. παλι et πολυ facile quidem permutari possunt. Pind. Nem. I. 88. παλίγγλωσσον et πολύγλωσσον confusa. Iphig. Taur. 1386. πάλιν. Ald. πόλιν. Pleonasmum h. l. Schuetz. mitigari putat, si πολυῤῥόθοις „ variis" explicaretur. Qua explicatione facile caremus, hoc enim genus loquendi et grave et Aeschylo familiare est. Cf. infra v. 18. ἅπαντα πανδοκοῦσα. 702. αὐτοκτόνως αὐτοδάϊκτοι Agam. 122. δύο λήμασι δισσοὺς, ubi πομπεύς τ' ἀρχὰς non sollicitandam est, ἐδάη λαγοδαίτας π. τ' ἀ. omen scilicet aquilarum ad Agamemnonem et Menelaum spectare 219. ὀργᾷ περιόργως. Choeph. 422. ἄνωθεν, ἀνέκαθεν. 660. λεχθεῖσιν — λογους Prometh. 944. τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον, quem locum H. Voss l. c. p. 10. bene defendit contra Schuetz. 1007. λέγων ἐρεῖν 1020 μακρὸν δὲ μῆκος. Eumen. 429. ἀξίαν σ' ἐπαξίων 592. Ἀνδροκτασεῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν. 1009. Εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. 377. ἄτιμ' ἀτίεται ubi metri quidem causa ἀτίετα non legendum est. Pers. 663. καινά τε νέα τ' ἄχη. 723. παμπήδην πᾶς cui non dissimile 286. πάντα παγκάκως. Suppl. 515. Εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένη. 719 πρῶρα πρόσθεν. Soph. Oed. Col. 711. εὔιππον, εὔπωλον. Aj. 1096. ἐν λόγοισιν ἐπῃ. Eur. Iphig. Aul. (ed. Matthiae) 456. οὐ συνετὰ συνετῶς. 659 μόνη μονωθεῖς'. Troad. 917. ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν 954. ἐνδίκως, δικαίως. 817. δὶς δὲ δυοῖν πιτυλοῖν. Bacch. 1149. περισσὰν περισσῶς. Jon. 899. μέλεα μελέοις. Orest. 1386. δύο διδύμω. Quibus multa addi possunt, sufficiunt tamen, quae attuli ad refutandas mutationes hujus generis loquendi. Ad sententiam cf. Tacit. Annal. III. 50." Et cum recte factorum sibi quisque gratiam trahant, unius invidia ab omnibus peccatur."

A.

Agricol 27. „Iniquissima haec bellorum conditio est, prospera omnes ſibi vindicant, adverſa uni imputantur."

V. 8. Οἰμώγμασιν θ' — οἰμώγμασί θ' Ald. Rob. Schol. β. ἀλεξητήριος — ἀλεξιτήριος Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn. De ſenſu cf. Schol. et Eumen. 50. Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος, Πομπαῖος ἴσθι, quem locum Schuetz bene expedivit. Vide eundem ad Prometh. 85. 717.

V. 11. 12. Ἥβης — ἥβης Ald. ἐξηβῶν. cit. Euſtath. de aetate virili intelligi potest, quam explicationem commendat v. 16. τέκνοις τε, ſed propter χρόνῳ et βλάστημον ἀλδαίνοντα de ſenibus accipiendum, praecedentibusque oppoſitum videtur. βλ. ἀλδ. a Schol. optime explicata ſunt, de corpore enim cibo potuque reficiendo cum Schuetzio non cogitari potest. πολὺν idem ad ἀλδ· refert, quod ad βλάστημον referendum pro more poetarum et ratione linguae, altera enim explicatio neque exemplis firmata est, neque recte ita dici poſſe, videtur. βλάστημον — βλάστιμον Vienn. B. C. D. Mosqu. 1. 2. Ald. βλάστιμον τ' Vienn. A. Rob. πολὺν — πολλὴν Ald. Mosqu. 1. 2. Viennenſes. πολὺ ſcribendum putarunt H. Steph. et Caſaub. teſte Burtono. Sed cf. ſupra v. 6.

V. 13. Ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον — ὥραν θ' ἕκαστον ἔχοντα. Ald. ὥραν ἕκαστον ἔχοντα Mosqu. 1. 2. Rob. ὥραν θ' ἔχονθ' ἕκαστον Turn. ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον Vienn. B. D. Cant. Stanl. Pauw. ὥραν τ' ἔχονθ' Victor. ὥραν γ' ἔχονθ' conj. Stanl. ὥραν ἔχ. cujus vestigia ſunt in Mosqu. 1. 2. et Rob. e codd. regg. Brunck. recepit, quem Schuetz. ſequutus est, qui tamen in notis ὥραν legens de cura intellexit. Schol. ὥ. ἡλικίαν explicat. ἕκαστον

κα·

κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ, βοηθεῖν, τῇ πόλει, ὡς πρέπον ἐστίν. ὥραν de statu corporis, quem βλαστ. ἀλδαιν. σωμ. accepturi erant, dictum et ὥστε συμπρ. ad ὡρ. εχ. εκ. referendum puto. Quo oratio concinnior fit. ὥστε Brunck. et Schuetz. e Stanl. conjectura. ὥς τις M. squ. 2. ὥστι cett.

V. 15. Post βωμοῖσι Brunck. et Schuetz. e Stanl. sententia comma posuerunt, ἐξαλειφθῆναι Mosqu. 2. confusio saepius obvia vide infra 501. Pers. 637. 663. Suppl. 403. Eurip. Hec. 332.

V. 16. τέκνοις τε — τέκνοισι γε Mosqu. 2. τέκνοισί τε. Ald. γῇ τε μητρί. vide infra 558. ubi μῆτερ eodem sensu occurrit. τροφῷ — τροφῶν Mosqu. 2.

V. 17. Ἡ. Accentu notavit Brunck. e codd. Regg. quem Schuetz. sequutus est. Codd. Regg. A. ἃ. Eumen. 7. δίδωσι δ' ἣ legitur ubi Schuetz." ἣ h. l. non est relativum, sed articulus praepositivus cum vi demonstrandi, ideoque recte cum accentu pronuntiandus." Usum antiquum sequutus, accentum non addidi. Articulus demonstrativi loco, satis notus est. Cf. Seidler ad Iphig. Taur. 764. Brunck. ad Oed. T. 1082. Col. 1259. infra 175. 361. Eumen. 2. 132. Suppl. 1052. Soph. Philoct. 142. &c. Hom. Il. XXIII. 663. αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς Herm. praefat. ad Orphica p. X. ὃ scribendum putat, ὁ atticum judicans.

V. 18. πανδοκοῦσα — προσδοκοῦσα Vienn. A. C. Pleonasmi vitandi causa, ut videtur, sed cf. ad v. 7. παιδείας. — Ita Vienn. A. B. D. Ox. Ald. Rob. Turn. Cett. παιδίας, quam lectionem Schuetz. unice veram putat ,, quia, inquit, ει ante vocalem corripere non est Atticorum cf. Valken. ad Phoenisf. 21." Quae, quomodo intelligenda, non assequor, qui persuadere

mihi non possum, Schuetzium spondeum in quinta sede trimetri h. l. damnasse, quem intactum reliquit v. 3 8. 9. 10. 11. 14. 15 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31. et locis innumeris, quibus adde, quae ipse attulit e Brunckii animadv. ad v. 67. Pro παιδίων porro e conjectura παιδείων, posuit in quinta sede trimetri Agam. 1243. 1593. Primo adspectu videtur παιδίαν, παιδείαν continere latiorisque esse significati onis, sed παιδία nonnisi de infantia, παιδεία vero de educatione et cura qua et provectiori aetate fruimur, intelligitur. Quarum haec significatio valde commendatur a verbo ἐθρέψατε. (Cf. Supplic. 875. Οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.) Eteocles monet, patriae θρεπτήρια nunc solvenda esse. Cf. Cratin. Πυλ. apud Suid. v. Ἀμύνασθαι. Αὐτοὺς ἐπαίδευσεν, ἔθρεψέ τε δημοσίοις, ἵνα οἱ ποτε λοιγὸν ἀμύναιντο. Iphig. Taur. 827 sqq. παιδείαις pro παιδίαις bene edidit Coray. Isocrat. Areopagit. C. 14, neque minus recte ὅπλον repositum est Soph. Trach. v. 7.

V. 19. οἰκισθῆρας — οἰκησθῆρας Guelf. οἰκητῆρας Mosqu. 2. e correctione, ut videtur, quam Schuetz. minime spernendam putat. Sed non rara sunt exempla, quae docent Tragicos vocibus nonnunquam alio quam sensu vulgari usos fuisse, quo magis a sermone vulgari recederent, atque significationem novam constructione verborum satis perspicuam procuderent. Cf. e c. infra 58. τάγευσαι et θρεπτήρια Soph. Oed. Col. 1259. Itaque vulgatam sanissimam puto, quam non „ incolas", sed „ incolas futuros" interpretandam esse omnino non negligi debet. H. l. Mingarell. citavit ad Pind. Olymp. 27. 8. συνοικιστήρ eodem modo dictum putans, quem tamen locum Heynius bene expediuit.

V.

V. 20. γένοισθε — γένησθε Ald. Mosqu. 2. Viennenses.

V. 21. μὲν — abest Ald. ubi ἦμαρ pro ἦμαρ legitur. Ad Jovem bellantium fortes ponderantem (Il. Θ 72. sqq.) alludi, omnino non verisimile est, nisi statuamus ῥέπει h. l. transitivum esse, de quo valde dubito.

V. 22. ἤδη — abest Mosqu. 1. τόνδε — τάνδε Ald.

V. 24. οἰωνῶν βοτήρ — Schuetz. explicat de Tiresia gallos, gallinas et alias aves cicures alente, de qua interpretatione non unam ob causam dubito, an vera sit. Magis probabile esset βοτήρ pro ποιμήν accipere, quae Scholiastae explicatio est, quomodo occurrunt ποιμὴν λαῶν apud Homerum, ναῶν ποιμένες Suppl. 770. ποιμένες δ' ὄχων τετραόρων Eur. Supplic. 676. ποιμανόριον Pers 73. ποιμαίνων Eumen. 91. ποιμένων Soph. Aj. 360 &c. Non absurde tamen conjiceretur Tiresiam ab avibus carne sacrificiorum alendis οἰωνῶν βοτήρ appellatum fuisse cf. Soph. Antig. 1000 sqq. Eurip. Phoenis. 954 sqq. quae loca satis probant Tiresiam et ex igne vaticinatum esse, Schuetzio quidem negante, qui verba πυρὸς δίχα ad opinionem suam muniendam interpretatus est, „ quia, inquit, caecus erat Tiresias, ignem observare atque ex eo vaticinari non poterat." Vellem explicationem tam insolitam exemplis firmasset. Sed verba illa, nisi statuamus, Tiresiam et ignem et aves observare solitum fuisse, Eteoclemque monere, idem illum nunc non fecisse, sed aves solas observasse, ita frigida essent, ut aeque frigida in Aeschylo non invenirentur.

V. 25. ναμῶν — cf. Soph. Oed. T. 300. ibique Musgr.

V. 26. ἀψευδεῖ — ἀψευδῆ Mosqu. 1. 2.

V. 28. Ἀχαιΐδα — Vulg. Ἀχαΐδα. Lectionem receptam Brunck. e Cod. Reg. B. protulit quem Schuetz. fequutus est. Idem Pauw. conj. Formae homericae, in Aefchylo, Homerum faepius imitante, praecipue in tragoedia cujus argumentum bellum est, praeferendae videntur, quidquid Grammatici dicant, de quibus infra ad v. 61. In Eurip. formam homericam h. v. fere ubique Codd. offerunt.

V. 29. κἀπιβουλεύσειν — κἀπιβουλεύειν Mosqu. 2. Vienn. A. C. Lectio bona, altera non melior. Pro νυκτηγορεῖσθαι Schuetz. conj. νυκτηγρετῆσαι. de nocte furrexisse, addens, „ νυκτηγορεῖσθαι, noctu nuntiare, h. l. significet necesse est noctu ad concionem convenire, vel omnino noctu congregari." Si προσβολὴν Ἀχαιΐδα cum Schol. β. pro ἐπίλευσιν τοῦ τῶν Ἀχαιῶν στρατοῦ accipiamus, interpretatio illa minime necesfaria, quae praecipue verbo κἀπιβουλεύσειν deberi videtur, ad quod, altera explicatione admisfa, προσβολὴν ne alio quidem fenfu intelligendum est, quam ad νυκτηγορεῖσθαι.

V. 30. ἔς τ' ἐπάλξεις — ἐς' ἐπάλξεις Ald. πυργωμάτων — πυργημάτων Mosqu. 2.

V. 33. πυλῶν — πύλων Schuetz. vitio typograph. πυλῶν ἐξόδοις — Schuetz. interpr. „ portarum aperturae interiores, quae valvis clauduntur, lumina portarum." Quod, an fieri posfit nescio. πυλῶν ἐξόδοις pro πύλαις dictum videtur, quod genus loquendi poetis frequentari, notisfimum est. Cf. exempli gratia πέδον γῆς, κύκλος ἀσπίδος, βίη Ἡφαίστοιο, μῆτις Τηρέα, στέγαι δόμων, ὄψις ὀμμάτων, σέλας λαμπάδων; νεὼς σκάφος, fubftantivo additis quibus praecipue confpicuum est.

V.

V. 34. εὐθαρσεῖτε — εὖ θαρσεῖτε. Ald. Turn. Glasg.

V. 35 ἄγαν — Ultima h. v. est longa cf. infra 218. Pers 218. Soph. Oed. T. 439. Col. 1264. Aristoph. Nub. 199. ibique Brunck. 1114. (ed. Lipf.) Etym. Ms. Ultr. Ἄγαν ἐπίῤῥημα. τὸ γαν μακρὸν διὰ τὶ τὰ εἰς αν λήγοντα ἐπιῤῥήματα μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾱ. οἷον πέραν, λίαν, αἶαν. πλὴν τοῦ ὅταν καὶ πάμπαν.

V. 38 οὔτι — σύ τοι Mosqu. 2. Vienn. C. ληφθῷ — λειφθῶ Ald. „ Alii λειφθῶ" Turn.

V. 39. Ἐτεόκλεες — Ἐτέοκλες Vienn. B. D. Ald. Ἐτεοκλῆς. A. φέριστε — ἄριστε Vienn. C.

V. 40. σαφῆ τἀκεῖθεν. — σαφῆ τε τὰ 'κεῖθεν Barocc. 4.

V. 41. Κατόπτης. — Κατόπης Ald.

V. 42. Hunc verſum et tres ſequentes cit. Longin. de Sublim. Sect. 15.

V. 43. Huc reſpexiſſe Ariſtophanem Lyſiſtr. 185 ſqq. non dubitari poteſt, quae enim Livernizius attulit, ab omni probabilitate deſtituta ſunt. Ariſtoph. quidem Ταυροσφαγοῦντες in μηλοσφαγοῦσαι mutavit, quo tamen nihil probatur, non enim ſingulis verbis, ſed toti loco irriſit, quod intermixtis gravitati totius loci alienis, vel contrariis, optime fieri, non opus est monere. μελάνδετον σάκος — „ nigro h. e. ferreo ambitu cinctum, ut apud Hom. Il. O. 713. μελάνδετα φάσγανα ſunt gladia cum ferreis manubriis" Schuetz. ex altera Schol. α. explicatione, ſed quam protulit Schol. β, praeferendam puto. Eur. Phoeniſs 1091. μελάνδετον ξίφος. Aeſchyl. Suppl. 848. γομφοδέτῳ τε δορὶ, quae de lancea nullo modo intelligi poſſunt. Adjectiva cum δετὸς compoſita non ubique premenda. Eur. Phoeniſs. 805. χρυσοδέτοις περόναις. Soph. Electr. 837. χρυσοδέ-

τοις ἕρκεσι. Phoenifs. 114. χαλκόδετά τ' ἔμβολα. Rhef. 33. ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς. Iphig. Taur. 1012. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν, et alia.

V. 44. χερσὶ — χερσὶν Ald. ταυρείου — ταυρίου Ald. confufio frequentisfima. ταυρείου φόνου — cf. Eur. Hel. 1591. ubi ταυρείου φόνου, pro quibus 1582. ταυρείῳ σφαγῇ dictum est. Eodem modo l. n. explicandus videtur, ut caedis fit notio primaria, ad quam altera fanguinis fubintelligatur, cf. Eur. Electr. 92. πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου (Agam. 1310. φόνον αἱματοσταγῆ) ubi αἷμα φόνου non dictum esfe potest, ut δεσμῶν πέδαι Prometh. 6. δύσμαι φθινασμάτων Pers 230. ἀμμάτων σύνδεσμα Bacch. 652. τρόμαν ἔκλεος Pind. Pyth. IV. 483. ἰσχύος κράτος Philoctet. 954. χώρας τόποι Eumen. 288. et multa hujusmodi, ubi altera voce five caufa five res, altera five effectus, five pars defignantur, nifi φόνου idem fit atque σφαγῆς. L. n. Schuetz. cit. ad Agam. 1428. φονολιβεῖ τυχᾳ, de fanguine explicans, quae magis poetice de caede intelligerentur et in Agam. et in Eumen. 195. Conjecturam autem φονολιβεῖ τεύχει omnino non necesfariam esfe multis locis evinci potest. cf. Agam. 1376. πημονὴν ἀρκύστατον, quae fana funt. 822. παγὰς ὑπερκότους 1150. δεσμιοτήρης — μοῖρα. 1479. ἔρως αἱματόλοιχος 1513. παχνᾷ κουροβόρῳ 1529. ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ. Choeph. 579. ξιφηφόρους ἀγῶνας ubi τούτῳ ad Agam. referendum. 247. νῆστις λιμός. Prometh. 600. νήστισιν αἰκίαις et multa alia. Quae attuli, exempla, non omnia intacta reliquit Schuetz. licet fanisfima fint. v. 48. φόνῳ de caede fubintellecto fanguine accipiendum est.

V. 45. Ἄρην — Ἄρην τ' Barocc. 4. Viennenfes Ald. Ἄρη τ' Seld. Mf. Vatic. 1. Ἄρην et Ἄρη faepius confu-

fusa, vide Pers 84. Supplic. 685. Eur. Electr. 2, ibique Seidler. φόβον — φόνον Seid. Vienn. B. Schol. β. Falsam esse hanc lectionem ex Homero, quem Aeschyl. h. l. respexisse videtur, colligi potest, qui Pavorem, non autem Caedem Marti comitem dedit Il. IV. 440.

V. 47. Cit. Eustath. p. 65. (ed. Rom.) καδμείων — ad ἄστυ non ad βίᾳ referendum, quae ambiguitas καδμεῖον scribendo vitaretur, et ita Brunck. pro καδμείων edidit Soph. T. 29. 35, non tamen sine codd. auctoritate. vulgata h. l. mutanda.

V. 49. Μνημεῖα — Σημεῖα Stob. Serm. 7. v. 86. qua voce Schol. αἱ μνημεῖα explicuit. Lectio deterior. cf. Iphig. Taur. 685. τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι. 804. Μνημεῖα γ' ἀντὶ σώματος τοὐμοῦ τάφῳ, quem locum contra Musgr. bene defend. Seidler. Soph. Electr. 932. τοῦ τεθνηκότος μνημεῖ' Ορέστου.

V. 50. πρὸς ἅρμ' — πρὸς δ' ἅρμ' Barocc. 4 Rob. χερσὶν — χεροῖν Vienn. A. Ald. De στέφειν cf. Schneideri Lexic.

V. 51. διὰ — ἀνὰ Stob. l. c. Sed vide Schol. διὰ στόμα tamen non διὰ τῆς γλώττης interpretandum est, ridicule enim fuisset, nuntiare, septem illos duces ejulatum non edidisse; sed de ore sensu latiori ne oculis quidem exceptis, dictum videtur, cui explicationi sequentia optime congruunt. Nuntiatur lacrymas eos fudisse vultu strenuo et ne minime quidem mutato, cui descriptioni quanta insit vis, facile intelligitur. De στόμα cf. Coray. ad plutarch. tom. VI. p. 413. Andromach. (Il. VI. 484.) nescio ad quem finem, Schuetz. cit. στόμα de ore sensu arctiori accipiens. οἶκτος mollities animi, eodem sensu occurrit Soph. Phi-

Philoct. 1074. ἀκούσομαι μὲν, ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως, Πρὸς τοῦδ', ubi οἴκτου bene defenditur a Solgero, adde Iphig. Taur. 873.

V. 52. 53. σιδηρόφρων — δεδορκότων. — Hanc allegoriam a ferro candente, quod Schuetz. propter φλέγων Ἔπνει, vult, petitam esse, non puto. Siquidem σιδηρόφρων urgendum, potius statueretur σίδηρος hac compositione ad arma respicere, quod fere factum videtur Eurip. Phoeniss. 672. σιδηρόφρων φόνος, sed nihil hujusmodi l. n. inesse puto. πνεῖν de anhelitu eorum, quorum animus valde commotus est, saepissime occurrit. φλέγων optime Schol. β. θερμῶς κινούμενος, θερμὸς enim eodem sensu frequentatur. Ἄρην δεδορκότων sive dictum, ut infra 472. φόβον βλέπων, quod Pauwio placuit, sive de leonibus pugnam sibi imminentem videntibus accipiendum cum Hug. Grot. quem Stanl. et Schuetz. Il. XVII. 133. citans, secuti sunt. Sed duces urbem aggressuros cum leonibus pugnae cupidis, quam se defendentibus aptius comparari nullus dubito. Locutio Ἄρεα πνεῖν h. l. non praetervidenda.

V. 54. πύστις — πίστις Stob. l. c. (Confusio facilis cf. Prometh. 917. Trachin. 570. Iphig. Taur. 884.) quod Hug. Grot. versione expressit, Schuetz. in textum recepit. Ex auctoritate Stobaei non facile quid mutandum, nisi vulgata aperte vitiosa sit, quod de voce πύστις nullo modo dici potest. Sensus est: „ quae nuntiavi, ipse mox experieris" quae cur displiceant, non intelligo. Stobaei lectio interpretanda: „ quae nuntiavi vera esse, mox adparebit" πύστις non accipi debere de solo auditu, sed etiam de experientia et adspectu, e verbo, quo derivatur, patet, Il. XV.

XV. 224. — μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι. Cf. infra 223. πύθησθε. οὐκ — οὐχ' Ald. Rob.

V. 55. δ᾽ ἔλειπον — δ᾽ ἔλιπον Vienn. A. C. D. codd. Regg. Barocc. 4. Ald. γὰρ ἔλιπον Brunck. e cod. B. ubi γὰρ fuperfcriptum est particulae δ. ἔλειπες et ἔλιπες confufa Pers 477. ubi non magis quam loco nostro vulgatam defendam puto. δὲ pro γάρ, (cf. Schol. Choeph. 619, 630,) accepit gl. cod. B. Schuetz. „ immo vero eos jam fortientes reliqui." Particula δέ, contra quam Brunck. non femel iniquus fuit, (vid. infra 232. Oedip. T. 379; nuntius indicat, fe illa relinquens, ad alia nunc tranfire.

V. 56. πύλας — „ Alii πύλαις" Turn. ἄγει — ἄγη Mosqu. 1. ἄγει Vienn. C. ἄγη Vienn. A. B. D. Hug. Grot. vertit:

Septem feroces copiarum principes
Nigrante fcuti in orbe mactantes bovem,
Fufoque tauri fanguine imbuti manus,
Martemque Bellonam que et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea fefe perdituros moenia,
Sua vel ipfos caede picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter fui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lacrymis, fed ore tristi ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte ceu vifo calens
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui fortibus cum quaererent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

V. 58. τάγευεται τάχος — τάγευσ' ὡς τάχος Ven.

V. 60. Χωρεῖ, κονίει asyndeta, quibus ut par erat, nemo offendebatur, non tamen semper intacta haec forma loquendi. Ea expellenda Agam. 612. Schuetzparum profecisse videtur, ibi enim non τ' addendum, sed interpunctio mutanda, Prometh. 235. autem asyndeta Brunckium sequutus e Schol. hunc recepit, quorum similia Iphig. Taur. 772. 3. Marklando Seidleroque non placuerunt. ἀργηστὴς — cf. Eumen. 176.

V. 61. πνευμόνων — πνευμάτων Mosqu. 2 Vienn. A. C πλευμόνων Brunck. Schuetz. ex Atticistis, quibus quam parum tribuerit Brunckius ipse, ad Trachin. 567. indicavit. Quis autem putet orationem poeticam tam arctis regulis contentam, atque omnia ad unam eandemque regulam exhibita esse, neque inter formas Aeschylo Libanioque usitatas ullam esse differentiam neque denique dictionem Tragicorum argumento fabulae uniuscujusque adaptatam fuisse, ita ut in eodem scriptore non omnia quidem ad eandem normam dicta sint. In tragoedia Graecorum ex partibus epicis lyricisque intermixtis et coalitis orta, mirum foret, praecipue in Aeschylo, apud quem partes illae saepe parum coaluerunt, nisi locis epicis adhibitae essent formae epicae, lyricisque lyricae. Neque negari potest linguam graviorem formas antiquas quam maximas decere, talique conditione a poetis saepissime adhibitas fuisse et nunc adhiberi. Ab omni probabilitate abhorret Aeschylum Homeri amantissimum in descriptionibus rerum bellicarum dictione homerica prorsus abstinuisse, neque abstinuit si codd. auctoritas major quam Grammaticorum opinio. Unde tamen constat Gramma-

maticos regulas ſuas de Atticismo e Tragicis, non e recentioris aetatis ſcriptoribus hausisse; contrarii quidem vestigia non deſunt. cf. Polluc. III. 61. πολίτης. ὁ δὲ συμπολίτης οὐ δόκιμον εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θησεῖ. Illud εἰ καὶ ad omnes quas protulerunt regulas, ſupplendum eſſe nullus dubito. De voce πνεύμων ne omnes quidem conſentiunt cf. Moer. et Thom. M. ibique intpp. „πλεύμονες vero non pulmones tantum, ſed etiam nares ſignificat" Schuetz. Quod ſi verum esſet, πλευμόνων quo tueretur, haberet. Sed interpretatio illa nullis certis argumentis firmari potest, et vulgatam non ſpumam ſolam ſed etiam anhelitum atque motum pulmonum deſcribentem, ſatis defendunt Eumen. 772. ſqq.

ἰοὺ, ἰού, ἀντιπαθῆ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθονὶ
ἄφορον κ. τ. λ.

Ad lectionem πνευμόνων cf. Soph. Electr. 718.

ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.

V. 62. νηὸς — ναὸς Glasg. Eurip. Med. 520. (ed. Matth.) ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον. Vulgatam contra codd. mutare nolui, Jonismos veteri Atticismo non inuſitatos (διάλεκτον — τὴν ἀρχαίαν Ἀτθίδα, μικράς τινας ἔχουσαν διαφορὰς παρὰ τὴν Ἰάδα. Dionyſ. Hal. de Thucyd. p. 147. ed. Sylb. Veterem Atticismum a recentiore differre docet Etymol. M. v. Ἠιών.) colligendos potius quam corrigendos putans. νηὸς occurrit Iphig. Taur. 1250. νηῶν 1451. ἀδελφεὸν 550. fab. nostr. νείκεος 884. Ἐτεοκλέα 953. ῥέεθρον Pers. 495. ῥεέθροις Ag. 214. Eur. El. 876. εὐπετέος Pers. 94. εὐρυπόρου 106. πο-

λιήταις 554. ἐπεδώκει 655. ἁμαρτίνοος Supplic. 545. πρόνοον 970. νόον Choeph. 738. ἕδρης Prometh 201. αὔτις saepissime vid. Seidler. ad Iphig. T. 316, et multa alia.

V. 64. Χερσαῖον — χερσαίου Ald. Rob. Turn. Male. Allegoria frequentissima. cf. infra 80. 105. 1023. Pers. 86. sqq. ubi ὀχυροῖς legendum. Soph. El. 730—733. Eurip. Phoenisf. 859. 60. Aesch. Suppl. 134. δορὸς Αχείματον de navi dictum videtur. Add. Klotz. ad Tyrt. p. 88.

V. 65. 66. τῶνδε — τόνδε Vienn. B. D. Mosqu. 2. Ox. Schol. β. Ald. Turn. superscriptum Mosqu. 1. καιρὸν — χαιρὸν Ald. ὅστις — ὥς τις Vienn. B. Rob. ὤκιστος ut videtur, cum Schol. β. ad Eteoclem referentes, quod ad καιρὸν pertinere loca similia docent. Pers. 530. κόσμον ὅστις εὐπρεπής. Oed. T. 344. ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη. καιρὸν λάβε — καιρὸν λαβόντας Iphig. Taur. 877. ἡμεροσκόπον nimis premunt Stanl. et Schuetz.

V. 67. σαφηνεῖα — Sic Brunck e Cod. Reg. B. cui acced. Barocc. 4. Vulgo σαφηνίᾳ. Ubi metrum fert, in poeta gravissimo formae pleniores jure praeferuntur.

V. 68. εἰδὼς — σὺ addit Ald, quod suppleri debet.

V. 69. πολισσοῦχοι — πολισσοῦχοι Viennenses.

V. 70. ἡ — ἢ conj. Stanl. non explicans, vulgata cur displiceat. De Furiis Tragicorum nihil certi statui potest, nullo enim discrimine modo unam, modo plures enumerant, neque Erinnyas differre ab Eumenidibus, quae Athenis colebantur, ex Aeschylo patet, chorum e quinquaginta earum constantem in scenam producente, easdemque Athenis collocatas narrante. Erinnyas chorum eundem permagtui

num appellavit Eurip. Iphig. T. 937 sqq. solam tamen partem Athenis relictam tradens, licet v. 275. nonnisi tres enumerare videatur. Confusione tali summi dearum reverentia favebat, omnia ad eas spectantantia ita velans, ut obscurissima essent. cf. Schol. ad Oed. C. 39. 42.

V. 71. μοι πόλιν γε πρ. — τὴν πόλιν πρ. Vienn. B. D.

V. 72. δηϊάλωτον — δηάλωτον. Brunck. Schuetz. Glasg. cf. Piers. ad Moer. p. 300. In loco epico formam epicam praeferendam putavi.

V. 73. δόμους — δήμους Mosqu. 2. Ald. Agam. 851. δόμους ἐφεστίους 436. Stanl. conj. ἐφεστίους, qua conjectura οἴκους primas haberet partes, quae ad ἑστίας relatae fortiorem efficiunt sententiam. Pers. 509 ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. Focorum enim sacrorum habitorum mentio ad commovendos animos aptissima. Alia quidem in hisce non latent. Non praetermittend. Suppl. 368. Οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι Ἐμῶν.

V. 75. ζυγοῖσι δουλείοισι — ζεύγλῃσι δουλείῃσι Vienn. B. D. Barocc. 4. Rob. δουλίοισι Ald. ctt. δουλείοισι Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Glasg. Schol. β. Forma utraque usi sunt, metro formam pleniorem non ubique ferente. δούλειον ζυγὸν infra 445. 756. δουλείαν 302. δουλίῳ ζυγῷ Ag. 953. δουλίᾳ 1082. δούλιον Choeph. 74. ζυγὸν δούλιον Pers. 50. δούλιον Aj. 499. ζυγὰ δούλια Troad. 602. δούλειον Andr. 99. ζυγὸν δούλειον 302. Pro σχέθειν Pauw. sive σχέτε sive ἴσχε' τε legi vult. Schema atticum juxta Grammaticos (cf. Greg. Cor. p. 64. ibique Koen.) qui εὔχομαι supplent et alia hujusmodi, satis dure. Animus rebus, quas fieri vult quam maxime intentus, non quomodo aut quo tempore fiant, sed rationibus praetermissis,

nonnisi rem cogitat, quod infinitivo significatur. Graecos hac formula in precibus quam maxime usos esse, multa probant exempla, praecipue Tragicorum unde nomen ortum videtur, neque minus bene magnae animi perturbationi conveniat, necesse est. Eum. 784. φέρειν non ad τίθεσθε pertinet. Eurip. Troad. 735. nunc melius distinct. Callim hym. in Apoll. 13. Steph. ad ἔχειν nihil subintelligi vult.

V. 76. Omisit Mosqu. 2. γένεσθε — γένοισθε Vienn. B. D. ξυνὰ — vox apud Tragicos parum obvia. Supplic. 370. ξυνῇ Aj. 181. ξυνοῦ δορός. Sententia saepius occurrit. Agam. 527 sqq. Choeph. 252 sqq. neque prorsus aliena 505 sqq.

αὐτὸς δὲ σώζει, τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου, τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.

Τίμημα quod scil. fieri debuisset, non tamen factum est. 793 sqq. Troad. 26 sqq. H. Grot. vertit: Nam civitas beata veneratur deos.

Carmen quod sequitur ex genere dochmiaco Seidler. de vss. dochm. p. 187 sqq. ad antistrophicorum legem ingeniose redegit, quod Bothius in Aeschyli editione, majori temeritate ante eum fecerat, cujus descriptionem Schuetz. dignam habuit, quam transferret in notas. Mutationes tamen, quibus Seidler. textum refinxit, nullo modo probari possunt, neque hoc carmen, cur antistrophicum esse debeat, apparet. Antequam in libro optimae frugis tot carmina ad antistrophicorum legem redigeret, certis argumentis probare debebat, omnes chori cantus antistrophicos fuisse, cujus contrarium Aristoteles tradere videtur.

edi-

Problem. 19. 15. p. 189. ed. Eram. τὰ μέλη τῇ μιμήσει ἠκολούθει ἀεὶ ἕτερα γινόμενα, quae optime l. n. conveniunt. cf. Matth. praef. ad Eurip. XII. sqq.

Ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ριδ´. ὧν τὰ μὲν ἐστι χοριαμβικὰ, τὰ δὲ, εἰ βούλει, καὶ ἀντισπαστικὰ πενθημιμερῆ καὶ ἑφθημιμερῆ καὶ ἡμιόλια, καὶ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὧν τελευταῖον, Μνήστορές ἐστέ μοι. οὕτω δὲ χρὴ μετρηθῆναι μᾶλλον, ἵν᾽ εἴη κατάλληλα τὰ κῶλα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων χορῶν. Schol. Metr.

V. 78. θρεῦμαι — Sic Vienn. A. C. Mosqu. 1. 2. Seld. Seidler. Formam doricam, cujus locum forma vulgaris facilius capere potuit, quam vice versa, et metri causa praetuli, spondeus enim dochm. praecedens invenitur, anapaestum nunquam occurri. Quae quidem Seidl. de vss. dochm. attulit, vel aliter accipienda, vel huc non pertinent. Choeph. 962. θρευμένοις scribendum puto. Agam. 1166. θρευμένας metrum flagitat. Supplic. 111. Ald. vestigia lectionis θρευμένα servasse videtur. Θεύγνιδος et Θεόγνιδος confus. Theogn. 22. μέγαλ᾽ ἄχη — μεγάλα τ᾽ ἄχη Mosqu. 2. Vienn. Rob. Schuetz. Librarii magis soliti erant copulam addere quam omittere, epitheta autem ornantia quam maxime occurrunt sine copula.

V. 80. 1. πολὺς — Sic Mosqu. 1. 2. codd. Regg. et edd. recentiores. δ᾽ contra metrum olim additum est. ὧδε — ὅδε Mosqu. 1. Both. Seidler. δ᾽ ᾧδε Turn. Lectio bona, vulgata tamen retineri potest. Schuetz. ὧδε, δεικτικῶς intellexit, videte quomodo. Sed sive πολὺς ὧδε construendum sive ὧδε pro huc accipiendum, Oed. C. 841. προβᾶθ᾽ ὧδ᾽, ἐμβᾶτε. Eadem fere significatione ὧδε occurrit. 348. Oed. C. 32. 549. 723. cum ὧδε

con-

confuf. 111. Perf. 261. πρόδρομος — vid. Antig. 108, quod carmen cum nostro comparandum. Allegoria frequentisfima est. cf. fupra 64. Perf. 86. Antig. 129. Iphig. T. 1402. Rhef. 287. Thom. M. v. Πεζὴ στρατιὰ cit. e f. n. πεζικὸς ὥρμηται λεώς, fed non femel fallitur in citandis auctoribus. με — τε Schuetz. vitio typogr. Φανεῖσ' — Φανεῖσα Ald. Turn.

V. 82. ἔτυμος — ἕτοιμος Mosqu. 2. (Suppl. 80. Philoct. 205.) δ'ἔτυμος Vienn. C. post σαφὴς comma fustuli, idem Bothius fecerat. Suppl c. 183. δρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Agam. 504. quem locum H. Vofs. Cur. Aefchyl. p. 18. non bene explicuit. Clytaemnestra enim, nifi nuntiis mutis acceptis, e pulvere excitato colligit, advenire jam, qui neque mutus, neque praecedentibus comparandus fit, hac oratione defiderium nuntii certe prodens. Schuetz. locum non refingere debuisfet. Pers. 875. fq. Eumen. 240.

V. 83. 4. ἐλεδεμνὰς — in fine vs. praecedentis ponit Seidler. cum ἄγγελος conjungens atque putans Schol. (ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων τῶν δεμνίων) idem fecisfe. Sed ἄναυδος et ἐλεδεμνὰς contraria non ad idem fubftantivum referri posfunt. Herm. ἐλεδεμὰς conj. ut paeon 4. dochm. praecedat, cf. Eumen. 351 fq. ubi καρτερὸν ὄνθ' ὅμως non mutanda funt. Pro ἐλεδεμνὰς Seidler. putat Aefchyl. dixisfe ἐλέδεμνας (quod apud Turn. legi refert Pauw) ut νώνυμνος pro νώνυμος et alia hujusmodi inveniuntur, de quo tamen adhuc valde dubitari licet. Vox ab Aefchylo facta videtur, de qua nihil certe ftatui potest. πεδ. τ'εγχ. — ὠτὶ χρίμπτεται Mosqu. 1. χρίμπτεται Mosqu. 2. τε χρίμπ.

fine

fine ὦτὶ Barocc. 4. Vienn. B. C. Ald. Lect. receptam habent Rob. Vict. Glasg. (qui τ' ad fi em vs. praecedentis posuit,) et ita legisse videtur Schol. β. πεδι' ὁπλόκτυπ'· ὦσί τ' ἐγχ. Seidler. e Schol. α conj. statuitque et πεδιοπλόκτυπός τ' ὦσὶν χρ. legi p sse. ὦσὶ cur auditum facile, cur omissum, difficile intellectu. βοὰ — βοᾶ Ald. βοᾶ Rob. βοὰ ποτᾶται fine commate Turn. ωσὶ βοὰ χρίμπ., ποτ. Schuetz. Herm. de Metr. Pind. p. 189 leg.

ἐλεδεμνὰς βοὰ πεδιοπλόκτυπος
ὦσὶ χρ., π. β.

V. 85. ἀμαχέτου — ἀμαιμακέτου Ven. quod verius putat Schuetz. Deterius ad metrum ortumque procul dubio e glossa. Oed. C. 127. altera vox alt ra explicatur. cf. Pers. 88. ὀροτύπου — Sic Ven. metro aptius vulgata ὀροκτύπου. Seidler. ὀρεοκτύπου. propter antistr. et ὀρεσικτύπου scribi posse putat. κτυπ et τυπ. facile commutantur. vide infra 462.

V. 86. ἰὼ ter Schol. β'. quinquies Seidler.

V. 87. ἱρόμενον — ὀῤῥόμενον Viennenses. Schol. β'. vide infra 107.

V. 88. βοᾷ — βοᾶ Ald. βοὰ Seld. „ Alii βοὰ quae lectio mihi magis placet, subaudito ἐστί" H. Steph. Schol. β. βοᾷ explicans ἔστιν, βοὰ legisse videtur. Vulgo βοᾷ ὑπὲρ τειχέων eodem vs. leguntur, ubi Pauw βοᾷ δ' proposuit, melius tamen judicans βοὰ ὑπὲρ τειχέων, quod de defensoribus accepit, refutatus a Soph. Antig. 113 sqq. 117 sqq. ὑπερ — ὑπὲρ Ald. λαὸς — λεὼς Pauw conj.

V. 89. εὐπρεπὴς — εὐτρ. codd. Regg. Mosqu. 2. Schol. β. „ Alii εὐτρεπὴς" H. Steph. et ita Brunck., Schuetz.

 Seid-

Seidler. quae vox apud Euripidem frequenter occurrit. εὔπρ. ad λεύκασπις, ευτρ. ad διώκων referendum. Quoad commutationem litterarum, π saepius in τ abiit, quam vice versa, Chorum autem fulgorem armorum, et apparatum bellicum, quo praecipue duces insolentiam infra descriptam, prodi isse probabile est, potius respexisse, quam agilitatem hostium, nullus dubito. Phoenisf. 250 sqq Soph. Antig. 129 sq. de iisdem

πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις

εὔπρ. et εὔτρ. confusa Iphig. T. 235 Supplic. 392. ubi Herm. et Matth. Marklandi conjecturam minime necessariam εὔτρ. in textum rec perunt. Heliod. Aethiop. p. 163. Coray. εὐπρεπῆ in εὐτρεπῆ mutavit, Koen. idem forsan voluit (cf. ad Moer. p. 150) cujus recensio Heliodori, quam ad marg. ed. Commel. adscripsit, locis innumeris cum ed. Coray. consentit. Aesch. Suppl. 303. πρέποντα Schuetz. recte praetulit, vs. tamen praecedenti ἐπ' non bene mutavit.

V. 91. τίς ἄρ' ἐπαρκέσε — ἄρ omittunt Barocc. 4. Ald.

V. 92. θεῶν — τῶν θεῶν Rob. θεᾶν — Mosqu. 1. superscriptum γρ. θεαινᾶν. θεαινᾶν Viteb. Vienn. B. D. θεαινᾶν Rob. Seidler. propter antistr. „ Alii θεαινᾶν" Turn. H. Steph.

V. 95. ἔχεσθαι — δ' ἔχ. Viteb. Mosqu. 2. Rob. Turn. δ' ἔχεσθε Vienn. A. C. Ald. τί omissum Mosqu. 2.

V. 96. ἀκούετ' — ἀκούετε Vienn. B. Mosqu. 1. ἀκκκ. Ald.

V. 97. 8. στεφέων — στεφάνων Vienn. B. Schol. cit. Il. VI. 271. λιτὰν — λιτὴν Ald. Rob. λίταν' Seidler. prop-

propter antiſtr. optime ad metrum. πέπλων καὶ στεφέων λιτὰν Aeſchyl. dixit, quia Chorus hasce res offert ut moveant deos. ἀμφέχειν λιτὰν optime explic. Schol. β.

V. 99. δέδορκα — δέδορπα Rob. πάταγος — πάταγον δ' Ald. Turn. πάταγόν τ' Rob. Vict. Stanl. πάταγος δ' Mosqu. 1. πάταχος Mosqu. 2. πάταγος Schol. β. Brunck. e Cod. Mſ. quem Schuetz. Glasg. Seidler. ſequuti ſunt. „ γραφέται πάταγος &c. ſub audiendum ἐστί" H. Steph. Ad κτ. δεδ. cf. Prometh. 21. οὔτε φωνήν — οὔτε μορφὴν — ὄψει. Oed. C. 138. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον, ubi Brunck. praeter l. n. cit. Alexid. apud Athen. p. 134. A. ὀσμὴν ἴδωσιν. Adde Theocrit. I. 149. θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει. Eumen. 248. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ Ariſtoph. Av. 1721. ὀσμὴ — καλὸν θέαμα. Ran. 155. 7. Oed. C. 871. 1478 ſq. 1165. τάῤῥηθ' ὁρᾶν hoc modo explicandum. Philoct. 202. 216. Iphig. T. 1288. Odyſſ. XVIII. 11. Schol. α. cit. Ariſtoph. Pac. 1124.

V. 100. παλαίχθων — παλαῖχθον Codd. Regg. Schuetz. τὰν τεὰν γᾶν — τὰν σὰν γᾶν Vienn. A. C. Ald. Rob. Vict. Stanl. τὴν σὴν γῆν Mosqu. 1. Vienn. B. D. γᾶν τεὰν Viteb. γᾶν τὰν τεάν Seidler. σὺ post προδώσεις inſerens. Ad metr. cf. Prometh 115. Agam. 1101. Eumen. 779. Boekh. de Metr. Pind. p. 146. Seidl. l. c. p. 135. Herm. Handb. d. Metr. §. 170. Ad verba Oed. C. 822. Eur. Supplic. 264.

V. 101. χρυσοπήληξ — χρυσεοπήληξ Schol. β. χρυσοπήλυξ Ald. Rob. Turn. Stephano damnatum. ἔπιδε πόλιν — ἔπιδ' ἐπὶ π. Mosqu. 1. 2. ἔπιδε πτολιν Rob. ἔπιδ' ἔπιδ' ἐπὶ πολ. Vienn. A. C. ἰὼ Ἰὼ χ. δ. ἐ ἔπιδε. Seidler metri cauſa, ſenarium, qui nunc legitur falſum judi-

dicans, recte ut videtur. Vs. olim divisus ῶ χ. δ. — E. ε. π. ε ε ε Schol. β. et Rob. conjeceram.

χρυσεοπήληξ δαῖμον ἔπιδε πτόλιν

five ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον ἔπιδε πτόλιν.

loci venustatem pervertens. Seidlerum fequutus essem, si in textu constituendo liber ejus ad manum fuisset.

V. 102. εὐφιλήταν — εὐφιλήτην Mosqu. 2.

V. 103 πολισσοῦχοι — πολιοῦχοι. Viteb. fuperfcripta vulgata. πολισοῦχοι Mosqu. 2. Triclin. ad Antig. 154. ὁ Θήβας δ'ἐλελίχθων Βάκχιος. πόλις h. l. non fenfu latiori, quo faepius occurrit, fumendum, coll. Suppl. 1090 fq. ἀστυάνακτας — θεοὺς — πολιούχους τε, nam fatis notum, poetas res easdem diverfis nominibus faepius enumerare, caventes ne quid praetermisfum fit.

V. 104 ἴτ' ἴτε — ἴθ' ἴτε Vienn. B. C. D. Viteb. Vict. Scholast. ἴτ' ἴτε citantes. ἴθιτε Ald. ἴδετε Turn. e conjectura ut videtur, quae Pauw. arridet, pro ἴθ' ἴτε, quod nullo modo explicari potest. Sed ἴτ' ἴτε recte fe habet. cf. Oed. C. 106. 7. 248. Aj. 1003.

V. 105. 6. παρθένων — παρθένον Ald. δουλοσύνας — Sic Brunck. e Cod. Reg. A. Schuetz. Glasg. Seidler. Schol. β Mosqu. 1. pro δουλοσύνης. πτόλιν — πόλιν. Viteb. Ald.

V. 107. δοχμολόφων — δοχμολόχων Guelf. cum not. γράφεται δὲ καὶ δοχμελόφων, καὶ δοχμολόχμων. vulg. optime convenit imagini h. l. expresfae. Brunck. Schuetz. Seidler. δοχμολοφᾶν ad analogiam τοῦ λευκολόφας. Phoenisf 117. Idem occurrit Thesmoph. 676. γοργολόφας Acharn. 572. Magis poetice, contra fed codd. mutare nolui. ῶν et ᾶν commutata infra 734. Pers. 127. καχλάζει — καγχλάζει Ald. Rob. πνοαῖς — πνοαῖσιν Rob.

*A-

Ἄρεος — ἄρεως Viteb. ὀσόμενον — ὀῤῥόμενον. Viennenses, Viteb. Ald. Rob. cf. supra 87.

V. 108. παντελές — non ὁ πάντα τελῶν, sed ὁ κατὰ πάντα τέλειος, Supplic. 527 sqq. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων Μακάρτατε, καὶ τελέων Τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ. inf. a 149 τέλειοι τέλειαί τε. Agam. 973. Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει, ubi τέλειε pro τελῶν accipi posset, propt. r. τ. ε. ε. τ. sed Aeschyl. hoc epitheton pro loco illo interpretatus videtur. Panem Pind. (fragm. p. 29.) χορευτὴν τελέωτατον θεῶν appellavit. L. n. cit. Musgr. ad Antig. 1076. ἐσχάραι τε παντελεῖς recte de sanctitate intelligens. ibid. 1163. παντελῆ μοναρχίαν. Oed. T. 930. παντελὴς δάμαρ. gl. τέκνα ἔχουσα. add. Boekh. ad Olymp XIII. 109. p. 427.

V. 109. 111. ἄρηξον — ἐπάρηξον. Vienn. B. D. Φόβος — ψόφος conj. Wakef. ad Lucret. II. 48. δ'ἀρηΐων — γὰρ ἡΐων Ald. ἀργείων Mosqu. 1. superscr. γρ. ἀρηΐων, ἤτοι πολεμικῶν. ἀρείων et 109 δᾴων Both. Sed cf. Seidler. p. 100. Boekh. ad Pyth. VIII. 57.

V. 112. διάδεται — διὰ δέ τοι Ald. — δὲ abest Vienn. Vict. Schol. β'. ἱππείων — ἱππίων Mosqu. 2. Commutatio facilis. Eur. Electr. 829. Pind. Olymp. I. 101. Pyth. VI. 80. ubi vid. Boekh. Nem. IX. 20. ἱππίων recte nunc legitur pro ἱππείων, quod loco nostro metrum non pessumdat. — δὲ δὴ — Seidler. cum Both. metri caussa, γενύων disyllab. putans, quod verbum ita occurrit Pyth. IV. 401. ubi Boekh. hancce synizesin damnans γνάθον edidit. Herm. de Metr. Pind. p. 189. aliter sentit. Exempla, quae Erf. ad Oed. T. 640. ubi δυοῖν monosyllabum est, Matthiae Ερινύων scribens

bens fustulit. Sed alia exstant exempla, non tam facile corrigenda. cf. infra 268. Nihil magis damnari debet, quam regulas certis argumentis destitutas pro lubitu invenire, earumque ad normam scriptores veteres refingere. Particula δὲ omissa, sive post γενύων posita, vs. ex antisp. et dochm. constaret.

V. 113. κινύρονται — κιννύρονται Mosqu. 2. φόβον — Sic. Ar. Vienn. A. Mosqu. 2. Rob. Turn. quod H. Steph. et Stanl. melius visum vulgata φόνον. Mosqu. 2 φόνων. φόβ de rebus bellicis magis homericum, quod in Aeschylo minime praetervidendum, tragoedias suas appellante τεμάχη τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων. Cf. infra 362. κλάζουσι κώδωνες φόβον. Il. II. 767. de equis, φόβον Ἄρηος φορεούσας. Confusio ead. infra 224. Ag. 1310 ubi φόνον unice verum 1435. φόβου ἐλπὶς construend. Prometh. 355. φόβον praeferendum videtur 1090 pro φόβον Schol. male φόνον, quae vox librariis, alterius vim non perspicientibus, magis forsan tragica visa. Locus noster mutatus videtur ad repetitionem ejusdem vocis vitandam, quam Pauw. Schuetz. Markland. ad Eurip. saepius damnarunt. Aliter senserunt Herm. ad Hec. 598. de Metr. Pind. 291. Erf. ad Trach. 841. Voss Cur. Aeschyl. p. 9. Seidler. ad Troad. 85. Iphig. T. 946. 961. Magna est multitudo exemplorum. Infra 3 5 sq. 369 sq. 561 sq. Prom. 765 sq. Ag. 14-17. 235 sq 4 7 20. 968 sq. qui locus sanissimus est. 973 sq. 1626 sq. Pers. 131-4. Choeph. 30. 33. 142 sq. 159 sq. βέλη ἐν ἔργῳ i. e. revera (Prometh. 1080. ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ) ὅτι βάλλονται. Ad alterum βέλη, ne confusio fieret, epitheta σχέδια τ' αὐτόκωπα addita, quae de

de significatione dubitare non finerent, praecipue αὐτόκωπα, cujusmodi compositionibus Aristoph. irrisit. 235 sq. Multa addi possent.

V. 114. 5. Cit. Thom. M. Ἑβδόμη. — πρέποντες — πρόπεμπονται Rob. στρατοῦ — στρατῷ Leidd. Mss. Thom. M. ἀγήνορες „ duces" Schuetz. Sed oblitus est interpretationem novam exemplis firmare. δορυσόοις — Sic Ms. Leid. pr. et edd. R. V. Thom. M. ut Pauw. conj. Seidler. ed. δορυσώοις Mosqu. 2. cett. δορυσσόοις minus bene ad metrum. Brunck. πύλαισιν scribens trimetrum de quo jam Pauw. cogitaverat, exhibuit Schuetzio probatum, qui δορυσσόοι sensus causa scribi vult, sed bene Schol. α. πολεμικαῖς πανοπλίαις interpretatus est. Composita non semper urgenda vid. infra 570. Intelligi etiam posset de armatura, qua instructus hastam gerit, cf. Pers. 238. Φεράσπιδες σαγαί, fab. nost. 376. ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς, ad armaturam refertur, quod est armatorum. Pind. Nem. VI. 90 ἔγχεος ζακότοιο ubi vid. Heyne. Neque valde abhorrent Pers 237. τοξουλκὸς αἰχμή. Choeph. 689. τόξοις εὐσκόποις Antig. 1186. δορυσσόντων μόχθων. Qui de hasta sola intelligeret non afferre posset Herc. fur. 185. τοξήρη σάγην, quae de toto apparatu sagittario dicta sunt. σαγαῖς denique de militibus intelligi posset. Supplic. 185. Ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον. Heracl. 771. δορύσσοντα στρατόν. Sic λόγχη Oed. C. 1312. ἀσπὶς Phoeniss. 78. Heracl. 627. αἰχμὴ ibid 276. δόρυ ibid 337 &c. δορύσοντα, δορύσσοντα confus. Heracl. 796. σ. σσ. saepissime commutata. Prom. 116. 579. 279. Boekh. ad Olymp. XXI. 67. p. 412. alterum σ a librariis potius omissum quam additum putat, Bothiusque δορύσσοις edidit, δορύσσους

oc-

occurit Oed. C. 1513. ἑβδόμαις — εὐδόμαις Ald. De feptem portis intellexit Thom. M l. c. quod Schuetzio probatur. Nihil impedit, quo minus accipiatur de feptima porta, licet altera sxplicatio aptior videatur.

V. 117. 1. ῥυσίπολις — Sic Mosqu. 1. Glasg. Seidler. vulgo ῥυσίπτολις, minus bene ad metrum, cf. Schol. α. ubi δδ' pro ὅ θ' ἵππιος — ἱππειος Ald Rob. Schol. β. ποντομέδων — add. δ' Mosqu. 1.

V. 119. ἰχθυβόλῳ — ἰχ — ων Mosqu. 1. 2. Jota fubfcriptum faepius abiit in ν five ς. μαχανᾷ — Sic. Reg. B. Viteb. edd. recentt. cett. μηχανᾷ. Ποσειδᾶν — Sic Viteb. edd. recentt. cett. Ποσειδῶν. ἰχθ' μαχ. Schuetz. regi vult a μέδων in ποντ. Sed deus invocatur ut armis fuis hoftes arceat. „ qui tridentem geris, libera nos cum eo."

V. 120. 22. Φόβων — Sic edd. recentt. ex Ar. Codd. Regg. Schol. β. pro Φόβου. ἐπίλυσιν abest Mosqu. 1. πόλιν pro ἀκροπόλιν accepit Stanl., bene refutavit Schuetz. κήδεισαί τ' ἐναργῶς — κηδέσθηθ' ἐναργῶς et fupra. γρ. κήδεσαί τ' ἐ. Mosqu. 1 κήδευσέ τ' ἐ Mosqu. 2. De ἐναργῶς cogitavit Schuetz., quod minus poeticum Tragicisque minus ufitatum, non alium praebet fenfum.

V. 123. 4. γένους — γένος Viteb., quod fuppleto κατὰ, Zeun. admittendum putat. σέθεν γὰρ ἐξ — Sic Ar. Codd. Regg. („ adverfus metrum" Schuetz, qui tamen in textum recepi) Both. Seidler. vulgo γὰρ abest.

V. 125. λιταῖσι — Sic Schuetz. Seidler. pro λιταῖς. De θεοκλύτοις cf. Seidler p. 22. not. fignificationem h. v. bene expedivit Schneider.

V. 126. ἀπύουσαι — ἀΰτοῦσαι Seidler, dicens „ Sed fi

fi vel nulla h. l. antiftr. esfet, fcribendum tamen cenferem ἀϋτεῦσαι, ut id. fieret vs., qualis toties in hoc carmine dochmios interrumpit." In ἀτ. υ produci videtur, ut in ἀλύων 367. quod apud Tragicos nonnifi penultima longa occurrit cf. Eur. El. 466. ὑάδες ibique intpp. qui cit. Jon. 1156. Theogn. 26. οὐδ' ὕων πάντας· πελαζόμεσθα — πελαζόμεθα Mosqu. 1. 2. Vienn. Viteb. Schol. β. Ald. Rob. Turn. quod metrum refpuit.

V. 127. 8. Λύκει' — λύκι' Mosqu. 1. Vit.b. Vienn. Ald. Cf. Oed. T. 203. λύκειος — λύκει Ald. Λύκειος Glasg. στρατῷ δαΐῳ — τῷ στ. τῷ δ. Mosqu. 2. σ. δ. γενοῦ Vienn. B. D. ἀΰτᾶς — ἀΰτὰς Mosqu 1. ἀητᾶς Mosqu. 2. Stanl. conj αἴτας. Schuetz ed. ἄϊσας ἕνεκα τῆς Φωνῆς τῶν στεναγματῶν ἐμῶν gl. codd. Regg. Schol. α altera explicatione στ. α. ad hostes refert. Schol. β. ad chorum, quod praeferendum. Optime Schol. α. ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. λυκ. στ. ἀ. dictum ut infra 956. ἱερῶν πατρῴων δ'ὅσιος ὧν et multa alia, neque valde abhorrent. fupra 8. fq. ὧν Ζεὺς ἀλετητήριος κ. τ. λ. Si στ. ἀ. de hostibus intelligeretur (Odysf. 351. οἱ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτήν.) fenfus esfet, arce hoftium impetum, quam explicationem λύκειος et στρατῷ δαΐῳ non admittent. Pauw. ἐπὶ fubintelligi vult, quod non fieri potest. Phoenisf. 1552. πάρα γὰρ στενάχειν τάδ' ἀΰτεῖν. Eum. 391. κληδόνος βοήν. Soph. El 88. θρήνων ᾠδάς. Troad. 514 fq. ὕμνων ᾠδάν. 611. θρήνων τ' ὀδυρμοί. Eur. El. 760. μέλος βοῆς. &c. quod genus loquendi non ubique intactum Criticis.

V. 129. 30. σύ τ' — abest Turn. Αητου. — λατου. Schol. β. Both. Αητοῖς τε omisf. ἀΰτᾶς Seidler. propter antiftroph. κούρα — κούρη Mosqu. 1. πυκαζ. Schneider.

der. bene explic. Arcu te instruas, dictum enim pro τὲ τόξον πύκαζε. Rhef. 50. πύκαζε τεύχεσιν δέμας.

V. 131. Omittit Seidler. propter antistr.

V. 132. ἒ ἒ ἒ ἒ — ter Mosqu. 2. bis Schuetz. Both. Sed probabilius librarios exclamationes omisisse quam addidisse. Nil obstat, quin hoc a correctoribus antiquissimis jam factum putemus, de quibus vid. Quinctil. X. 1-66. ibique Gesn. et Boekh. de Tragic. C. III. Exemplum certissimum talis omissionis est Pers. 678. sive 631. ubi Dario adparente Chorus Ἰαυοῖ exclamavit, teste Aristoph. Ran. 1055 sq. (ed. Lipf.), qui irrisisse videtur multitudini exclamationum ibid. 1317. ubi Cf. Welker.

V. 133. 4. ὄτοβον — Sic Schuetz Both. Seidler. pro ὄττοβον. quod 182 metrum non fert. Prometh. 574. ὀτοβεῖ legendum. τὸ ἀκροζύγιον ὄττοβον Viteb. πότνι' — Sic Both. Seidler. vulgo πότνια, quod metro parum convenit.

V. 136 7. Siquidem Ἄρτεμι φίλα nonnisi semel ponendum esset, hic potius omitterem cum Bothio quam supra 131 cum Seidlero. ἒ ἒ ἒ ἒ — ter Mosqu. bis Schuetz. omittit Seidler.

V. 138. ἐπιμαίνεται — ἐπιμένεται Mosqu. 1. Ad δορυτ. cf. Supplic. 611. ἔφριξεν αἰθὴρ, Schuetz. δ' ante αἰθὴρ omis. in notis, neque male ita legeretur, cf. 99. 144. Sed nihil mutandum.

V. 139. τί — καὶ Guelf. ἄμμι — Sic Schuetz. Glasg. Both. Seidler. ἄμμιν olim legebatur, quod quidem ferri potest, sed mutatio facillima est. τί γενήσεται — καὶ γεννήσεται Mosqu. 2. τι γεννήσεται Ald. „ Variatio haec temporum praesentis et futuri bene exprimit

mit animum calamitatibus futuris tanquam praesenti-bus intentum." Schuetz.

V. 140. 1. ποῖ — πῆ Vienn. B. C. D. Mosqu. 1. quod correctioni procul dubio debetur. ποῖ τι τέλος Rob. ποῖ δὲ τέλος ἔτ' Seidler. ut vs. fit numerosior. ἒ ἒ ἒ ἒ — ἒ ἒ ἒα Mosqu. 2.

V. 142. ἀκροβόλων sive de militibus, qui ἀκροβόλοι appellabantur, sive de muris lapidibus petitis intelligendum. Schol. β. commentum Pauwio probatur, monenti ἐπὶ non subaudiri posse. Both. ἐπ' ἀλξεων edidit, sed recte se habet ἐπαλξ. ἔρχ. quod non explicandum super (Il. II. 801. ἔρχονται πεδίοιο) sed contra muri pinnas.

V. 145. Καὶ — ἐκ Rob. ἐκ δὲ Seidler. propter antistr. citans Brunck. ad Antig. 106. ἄγνον τέλος male acciperetur de cohorte sancta, referend. enim ad Minervam et graviter dictum pro ἁγνοτελής, (117 Φιλόμαχον κράτος) Orph. Arg. 551. (ed. Herm.) Θέμιν ἁγνοτελῆ hymn. 54 (53) 4. Silenus ἁγνοτελής, γεραρός. μέλος Pauw. conj. pessime etiam conjiceretur θάλος· πολεμοκρ. Orph. hym. 32 (31) 2. πολεμοκλόος. 10. πολεμήτοκε. μαχχισί τε — μάχαις. σύ τε Seidler. ex Herm. conj probabili, quam recepissem si mihi in text. constituendo nota fuisset. μάκαιρ' — μάχαιρ' Ald.

V. 147. "Ογκα — "Ογγα Mosqu. 1. πρὸ πόλεως desunt Ar. cf. 460 sq. Kann. Panth. 312. De numero Seidler. ad Troad. 249. de vss. dochm. 24 sqq.

V. 148. 9. 'Ε. ἒ. cf. Il. IV. 406. ἐπιῤῥύου — ἐπιρύου Ald. παναλκεῖς — „ Alii παναρκεῖς" Turn. Non male. Pers 852. ὁ γηραιὸς Παναρκὴς, ἀκάκας, ἄμαχος βασιλεύς. Choeph. 68. παναρκέτας. Ald. παναλκέτας.

Vulgata non deterior majorem habet auctoritatem librorum.

V. 150. 52. τέλειαι — θεαὶ τ. Mosqu. 1. τελείας Rob. δ:είκ. — δ:ρύκ. Vienn. Schol. β. Ald. Turn. προδῶθ' — προδόθ' Rob.

V. 153. μοι vulgo abest. Schuetz. ex Herm. conj. recepit, omittit Seidler. „Deest, inquit, syllaba. Pro ἑτεροφ. Herm. aliud antiquitus vocabulum lectum esse, suspicatur, veluti ἑτεροβάγμονι." Parum quidem placet illud μοι, sed melioris nunc nihil video. Pauw. sive ἑτεροφύλῳ legendum, sive, qui plane alia loquitur, quam nos loquimur, et plane etiam alia sentit, quam nos sentimus explicandum putat. ἑτεροφ. non urgendum, sed „peregrino" vertendum videtur, ut fere positum ἀλλοθρόοις Suppl. 974. Agam. 1201. ubi Chor. non miratur Cassandram graece loqui, sed res in urbe peregrina gestas scire. Metum diversitatem dialectus apud Chor. auxisse bene monet Heath.

V. 154. πανδίκους — Sic Vienn. C. Rob. Vict. Stanl. Glasg πανδικως (ου) et supra πανδήμους Mosqu. 1. πανδίκως ctt. Adject. adverbio magis poeticum, et h. l. epitheta duo preces vehementiores efficiunt, quam unum. 600. δικαίας λιτάς. Choeph. 783. διὰ δίκας πᾶν ἔπος Ἔλακον Ζεῦ Suppl. 77. ἀλλὰ θεοὶ γενέται κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Vulgo aliter explicatum. Eur. Suppl. 62 sq &c. Adjectiva praeferenda puto. Prom. 155. (cf. 175.) 66. 1022 Pers 218. Codicibus non nimis tribuendum. vid. Pers 94. 397 450 468. 906. &c. Voss l c. p. 27. compar Ag. 1285 quem locum de resupinatione Agamemnonis casu intelligendum puto. et Prom. 1005.

V. 155. 6. ἀμφ. — τ' ἀμφ. Seidler. e conj. non opus

opus ut videtur. Schol. cit. Il. I. 37. φιλοπόλεις — Sic pro φιλοπολιες fcribendum puto, quod Seidler. fecit. φιλοπόλις Ald. Schuetz. φιλοπτόλιες Both. πόλις, πολεις. confuf. Pers 861. 892.

V. 157. 8. μέλεσθε δ' — Sic Mosqu. 1. Rob. Schuetz. Seidler. Vulgo μέλεσθ' ἱερῶν, quod ortum videtur ex μέλεσθε θ' ἱερ. μελόμενοι — μελλόμενοι Ald.

V. 159. ἔπτε — Sic Schuetz. Glasg. Seidler. Ald et Steph. ita conj. pro ἐστὶ. ὀργίων de facrificiis intelligens h. l. Musgr. cit. ad Antig. 1013 et Trach. 765.

V. 160. Τμ. ἐρ. θρ.] Εἴσθεσις διπλῆς, ἧς προτίθεται ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος, στίχων οὖσα ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κά. Schol. Metr. Cf. Androm. 538. θρέμμα fenfu eodem Soph. El. 622. Lyfiftr. 369. (ed. Lipf.) Androm. 261.

V. 162. 4. θαρσ. — θρ. Ald Rob. Turn. πολισσ. — πολισ. Rob. αὔειν — ἀΰειν Rob. λακάζειν — λακίζειν Mosqu. 2. μισήματα five ad Chor. (Schol. β. H Grot. Schuetz) five ad αὔειν λακ. referendum. Ad initium orationis relatum concinniotem eam reddit atque majorem Chori vituperationem exhibet, quod praeferendum. Cf. Eum. 73. Soph. El. 289. Hippol. 407. Aefchyl Suppl. 874. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.

V. 165. 7. Cf. Ag. 655. 929. γίνει — φύλῳ cum gl. γίνει Vienn. B. D. Iph. T. 1263. γυναικεῖον γένος. κρατ. fcil. γυνὴ, quod latet in γυν. γεν. Conftructio post γὰρ interrupta fententiam reddit fortior m. οἴκῳ. ἥκω. Ald. πλέον pro πολὺ accep. Pauw. furf. e Grot. verfione.

Flere, ejulare, odiofa quae prudentibus.
Ego nec fecundis cafibus nec triftibus

 Ge-

ἢ; ἢ. κ. λ.; ἢ κωφῇ λέγω non conjici debere, sed animum iratum descriptum esse bene monet. κωφὴ Ald. II. Grot. vertit.

Curae virorum res foris queis se abstinens

Mulier quiescat tacita nec damnum adferat.

V. 181. 6. "Ὅμοια χρὴ εἶναι τοῖς ἑξῆς τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Schol. Metr. ακουσ. — εισαχ. Viteb. contra metrum, de quo vid. Herm. de Metr. Pind. p. 189. Seidler. p. 61. 63. 129. 161. ὄτοβον — Sic Pauw. conj. edd. recentr. receperunt pro ὄττοβον, quod semel exstat apud Cant. Stanl. ὄτοβον semel Schuetz. ὅτε τε — ὅτι Ald. ὅτι τε Rob. Turn. Vict. Stanl. ὅτε Schuetz. Glasg. σύριγγες — σύριγγας Ald. De ἐλιτρ. cf. Seidler. p. 22. not. Suppl. 184. σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι. ἱππικῶν τ' — καὶ ἱπ. propos. Pauw. ἀγρύπνων — Sic pro ἀΰπνων scripsit. Idem fecit Seidler. p 129. Herm. Handb. d. Metr. p. 108. h. v non ad Cret. sed ad antispast. referens vulg. retinuit, quod mea quidem sententia omnino non fieri potest. Prom. 358. ἄγρυπνον βέλος. διὰ στόμα — διαστόμια Schuetz. διάστομα Pauw. conj. servata vulgata saltem ἱππικὸν scribendum putat Schuetz. Sed πηδαλίων διὰ στόμα Aeschyli grandiloquentiae optime convenit. cf. supra 51. διὰ στόμα. infra 487. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. Suppl. 796. πυρ. — πυριγενέταν Ald. Tur. πυριγενετᾶν Rob. cf. Prom. 880. Hippol. 1213. Orest. 808. Ad πηδ. Schuetz. cit. Hippol. 1217.

V. 187. Ἰαμβικοὶ τρίμετροι στίχοι γ'. Schol. Metr. τί οὖν; vid. 671. Eum. 890. Pers. 784. (1011 τί δ' οὖν Schuetz. conj. non probabiliter.) Suppl. 308. 315. — Porsoni sententia τί δ' οὖν scribendum, quomodo Pers 690 τί δ' ἔστι, τί ἔστι confusa sunt. Sed in re nimis incer-

certa contra codd. nihil mutari debet, neque Matthiae Phoenisf. 878. (892. ed. Pors.) hanc regulam fequutus est. ἆρα γ' — ἄρα μ' Vienn. B. D. Ald. Rob. corruptum procul dubio ex ἆρα μὴ Vienn. A. C. ab Herm. ad Antig. 632. (Erf. ed. min.) optime explicatum, quod interrogationi Eteoclis parum convenire videtur εἰς — Sic Vienn. A. C. vulgo ἐς.

V. 189. πρὸς — ἐν Viteb. ex interpretatione parum accurata. vid. Schol. β. H. Grot. vert.

Quid ergo? quoties fluctibus faevis mare
Horrescit, hinc fperanda num nautae falus,
Proram relicta puppe fi fugiens petat.

V. 191. 3. Ἀντισπαστικὰ κῶλα ε. ἔοικε δὲ ἀντιστροφὴ εἶναι τῆς ἄνω στροφῆς Schol. Metr. θεοῖσι πίσυνος — Sic pro vulg. πίσυνος θεοῖς metri caufa transpofui. Cf. Seidler. p. 58. Herm. de Metr. Pind. p. 190. vulg. fervat. ὀλοᾶς νιφομένας — Sic Codd. Regg. Schuetz. ὀλοᾶς νιφομένης Ald. Rob. ὀλοᾶς νιφομένης cett. ὀλοῆς forf. Schol. α. δὴ τότ' — Pauw. propof. τότε δ'

V. 194. Ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. στέγειν — στέργειν Mosqu. 2. Vienn. A. C. Cf. Oed. C. 14 fq. πολέμιον — Sic Regg. Mosqu. 1. Barocc. 4. Schuetz. cet. πολεμίων minus poetice. Cf. 250. 392. 533. Eur. Elect. 759. Ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν. δόρυ; Schuetz. cui tamen parum tribuit in notis. εὔχεσθε imperativum esse bene monuit Pauw.

V. 197. 1. θεῶν; Sic Schuetz. propof. vulgo θεῶν. ἀλλ οὖν — ἀλλ' οὖν Rob. τοὺς τῆς ἁλώσεως — αὐτοὺς, ἀλ. π., εκλ. λ. Schuetz. articulo fubftantivo postpofito praecipue initio verfus feq. offenfus. Articulus folus neque postponi potest, neque unquam postpofitus

tus est, quod ubi factum cum addidamento qualicunque ad fubftantivum pertinente, propter exempla innumera, non potest enumerari. Quod genus loquendi gravius propter fubftantivum ad articulum animo repetendum. Post θεὸς factum infra 566. Prom. 405. Med. 190. Herc. fur: 603. Initio vs. infra 996. Prom. 405. 652. 1019. Choeph. 835. 951. Agam. 540. Oed. C. 460. 628. 637. 758. 930. 1027. Sopl. El. 268. 292. 315. 418. 1330. Ajac. 802. 962. 984. Philoct. 1351. Iphig. A. 335. Eur. Suppl. 1044. Herc. fur. 1324. Eur. El. 325. 363. 916. &c. Erf. ad Antig. 150 fq. πολέμων τῶν νῦν non conjungenda putat, quod quidem ufus flagitat. Cf. Prom. 47. Perf. 607. Oed. C. 867. Antig. 16. Ajac. 753. Iphig. A. 333. Iphig. T. 50 59. 351. 537. Troad. 669. Eur. Suppl. 613. Jon. 977. Hel. 423. 1292. Bacch. 811. Cycl. 202. In profa Thucyd. III. 9. &c. Herm. Obferv. Crit. p. 46. conj. τὰ τῆς ἀ. π. ἐκλείπειν accufativum fibi poftulare putans. Sed cf. Perf. 126 Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν. Soph. El. 19. 985. 1149. Herc. fur. 227. Qui πόλεος ad εκλ. repetendum putaret, afferre posfet. Soph. Elect. 513 fq. Herc. fur. 132. qui locus non corruptus videtur. L. n. recte interpr. Schol. α. Turn. Adverf. XIV. 15. cit. Aeneid. II. 351. ubi Servii explicatio non probanda Schol. ad. 282. h. fab. Stanl. addit Troad. 25. Plura congesfit Klotz. ad Tyrt. p. 39 fq. Adde Plutarch. Anton. C. 75. p. 118. ed Cor. Themist. C. 10. p. 214. Pauw. πόλεος a πολὺς derivans πόλιος mavult. H. Grot. vert.

atque Deos
Rumor celebrat urbe capta excedere

V. 199. Μήποτ' ἐ. κ. α.] Ἑτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα, ἀν-

ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς ἀναγ'. τὸ δὲ τέταρτον ἡμιόλιον. Schol. Metr.

V. 200. 2. ἐπιδ. — ἐσίδωμι Brunck. Schuetz. metri caussa contra metrum. Pauw. propos. ὧδε π., κ' ἐγὼ 'πιδ. . ἀττυδρ. π. ἀστυδρουμένην Ald. ἀστυδρομουμένην Turn. Pauw. conj. ἀστοδρ. π. Sed de urbe ab hostibus expugnata intelligi potest. Schuetz. affert πολιορκεῖν πόλιν (vertit tamen ad arcem urbis fit hostium concursus atque oppugnatio.) Adde Plaut. Mil. Glor. I. 21. in aedis me duxit domum infra 697. κτεάνων χρηματοδαίτας Hippol. 1157. ἀστυγείτονας πόλεις Eum. 993. ἀστύνικον πόλιν. Hec. 95. λόγχης αἰχμῇ δοριθήρατος Agam. 103. θυμοβόρον φρένα λύπης, βουθυτεῖν five βουκολεῖν βοῦς saepius occurrit στρατ. — Schuetz. Schol. β'. explicationem probat, στρατ. ad Thebanos relato alteram lect. τυθόμενον (vid. Schol. α.) melius convenire putans. Stanl. de castris accepit contra usum.

V. 203 5. Μήτ. θ. κ.] Ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. βουλ. — συμβ. Ald. κακῶς — δειλῶς Mosqu. 2. Vienn. A. cum gl. κακῶς χαλεπῶς. γ. σωτ. — γ., σωτ. Brunck. e cod. Regg. B. & sic Vienn. Schuetz. ut γυνή fit vocativus. Annon γύναι? vereor enim ut vocativus ille e Gregor. p. 47. (ed. Koen.) defendi possit, in Aeschylo saltem semper γύναι occurrit. σωτ — σωτήριος conj. Stanl. Schol. sequutus Abresch. primus recte conjunxit εὐπρεπάτ. cf. Agam. 672. Oed. T. 80. Philoct. 1471. ibique Brunck. Eur. El. 997. ibique intpp. &c. Sententia occurrit Antig. 672. ὧδ' ἔχει λόγος. Sive explicandum habes meam sententiam, cf. Choeph. 516 Agam. 1661. Ajac. 480. Phoenisf. 1012. five, ita res se habet, cf. Perf.

Perf. 941. ut λόγος pofitum fit pro πρᾶγμα vide Brunck. ad Oed. C. 1150, five denique, fic fama est.

V. 206. 9. "Εστι θεοῖς δέ τ' ἰσχὺς] Ἑτέρα ἀντιστροφή. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις κ'. τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. ἔστι· Schuetz. δ' ἔτ' — Sic Ald. Rob. Turn. Schuetz. „Alii δ' ἔτ'" H. Steph. vulg. δε τι, quod fine ullo certo argumento Tragicis abjudicant nonnulli. Aliam rationem iniit Seidler. ad Eur. El. 667. Occurrit Choeph. 486. Hel. 510. Jon. 1377. Neque καὶ δὲ damnandum esse docuit Seidler. ad Eur. El. 1112. τῆςδε τ' cum. τῆςδ' ἔτ' confuf. Perf. 436. 824. ἔτ' ad fenfum melius videtur. δέ post fecundum verbum fatis notum cf. Canter. ad Eum. 618 (601) Add. fupra 41. infra 956. Perf. 191. 250. Agam. 303. Choeph. 263. Suppl. 226. 999. Troad. 843. 851. El. 344. Iphig. T. 553. &c. De τέ ita pofito vid. Herm. ad Hec. 77. γάρ. Hemft. ad Lucian. Dial. Mort. 25 initio. κακοῖσιν — Sic Mosqu. 2, pro κακοῖσι. τὸν ἀμηχ — Sic Marcellin. de vita Thucyd. ut Canter. conj. Glasg. recep. vulgo τὰν quod metrum refpuit. κάκ — Sic Rob. Vit. καὶ Glasg. Vulgo ἐκ minus bene ad metrum, ancipite fyllaba praecedente. ὕπερθ' — ὑπὲρ τ' Heath. ex Marcellin. legend. cenfet. κρημ. νεφ. — κρημναμένων νεφελᾶν Marcellin. — ἂν — ἂν Seidler. p. 93. i. e. eri it eum qui in malis omni ope deftitutus, etiamfi nubes gravis calamitatis oculis ejus impendeant. Sed melius dictum, nubes erigi, i. e. tolli, quam homines e nubibus oculis impendentibus. Cf. Pind. Pyth. 36 fq. Πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων διὰ τεὰν δύναμιν. δρακεῖσ' ἀσφαλές.

V. 210. 12. Ἀνδρ.] Ἰαμβικοὶ στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. ἐστί — ἔχει Rob. εἴσω — ἔσω Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Mosqu. 1. H. Grot. vertit.

Et. Ac ne male urbi consulas clamans Deos;
Felicitatis mater obsequentia est,
Uxorque, ut aiunt, Sospitatoris Jovis.
Cho. Major sed superum, crede, potentia,
Quae jam saepe malis spem superantibus
Amovit capiti tristia nubila
Et nigras pepulit sollicitudines
Et. Munus virorum est petere responsa, et Deis
Mactare pecudes bellico in discrimine.
Tuum tacere est et manere intra larem.

V. 213. 5. Δια θ.] Ἑτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικὰ, ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις γ'. τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. νεμομεθ — νεμοιμεθ. Vict. Stanl. Schol. β. νεμοιμεθ' Herm. ut trimeter fieret ὄχλον — ὄχλων Schol. β. ἀδάματον — e Pauw. conj. pro ἀδαμαστον, quod metrum non fert. Initio vers. idem θεῶν διὰ suspicatur propter antistr. Herm. διαὶ θεῶν (vid. Seidler. p. 94.) ἀποστέγει — ἀποστέγῃ Ald. ἀποστέργει Mosqu. 2. τίς — Sic Brunck. ex Heath. sententia, Schuetz. Glasg. vulg. τί contra metrum. vide Seidler. p. 160. νέμεσις optime explic. Schneider.

V. 216. 18. Οὔτοι Φθ.] Ιαμβιβοὶ στίχοὶ τρεῖς. Schol. Metr. οὔτι cum οὔτοι confuf. supra 38. Ag. 993. Choeph. 266. Bacch. 488. τι cum τοι Prometh. 426. 625. 745. 1026. &c. Utraque lectio bona, licet οὔτι ita positum rarius occurrat. τιθῇς — τίθης Ald. ἔκηλος — εὔκηλος. Ald.

Ald. Rob. Turn. Vienn. B. D. Ar. Qx. Schol. β. memoratque Schol. α.

V. 219. 21. Ποταιν. κλ.] Ἑτέρα ἀντιστροφή. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικὰ τρίμετρα, ὅμοια τοῖς ἄνω β', τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. ποταίνιον ne trifyllabum fit, Heath. emend. ποτάνιον κλ. γε. πάταγον — πάτταγον Ald. ἅμα —* deest fyllaba. Codd. aliquot ἅμμιγα cf. Seidler. p. 98 fq., qui conj. five πάταγον μεγαν five ἄμμιγα π. ἅμα Trimeter loco nostro abesfe et ποταίνιον glosfa videtur. τάνδ' — τήνδ'. Ald. τῶνδ'. ἐς σκοπιὰν τ. ἰ. ἰκόμην. Mosqu. 2. Πρόσφατον κλύουσ' ὅτοβον ἅμα Φόβῳ Ταρβοσύνῳ ποδὶ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν Brunck. conj. vel intacto fecundo verfu. προσφ. κλ. ὀτ. ἀρτίως. ἀκρόπτολιν — Sic Glasg. Vulgo ἀκρόπολιν quod metrum non fert.

V. 222. 23. Μὴ ν.] Οἱ ἑξῆς στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μέ. Schol. Metr. τετρωμένους — τετραμμ. Ox. Vit. Vienn. B. D. ἁρπαλίζετε — ἁρπαλίζητε Ald. Schol. Cod. Guelf. interp. ταραχὴν καὶ θόρυβον ποιεῖτε. Pauw. ἁρπ. ad πύστιν in πυθ. latens refert. Schuetz. αὐτοὺς ante κωκ. ἁρπ. fupplet, πύθ. de vifu accipiendum, er ἁρπ. ad θνησκ. ἢ τετρωμ. referendum: Nolite lamentari de iis.

V. 224. Φόνῳ — Sic Rob. Glasg. Schuetz. vulgo Φόβῳ. Φον. confolantis est „ non enim infolitum est, homines bello occidi" cf. Perf. 703. Φοβ. commendant Il. II. 767. IX. 1 fq. &c. H. Grot. vert.

Si vulneratos fama fi raptos nece
Mox nunciabit, temperate a fletibus,
Lamenta cesfent: has amat Majors vices.

V. 226. 7. Cf. Hym. in Merc. 92. γῆθεν. — Sic

 Ald.

Ald. Rob. Glasg. Schuetz. vulgo ὅζθεν, quod est respondentis, γῆθεν praetermittentis Eteoclem. στένει π., ἃ κ. τ. λ. Anonymus Anglus. Κυκλούμενον mavult Burgesi. κυκλουμένων Mosqu. 1.

V. 228. 9. ἐδῶον — πέρι; — Sic Schuetz. vulgo ἀϋτεῦν περι- ἀραγμὸς δ'. δ' omitt. Brunck. Schuetz. pro γὰρ saepius positum; (Schol. Choeph. 619. 630.) hoc tamen loco non factum videtur, cf. Iphig. T. 1380. Troad. 1096. Brunck. contra δὲ nimis iniquus Oed. T. 380. ubi vid. Erf. Oed. C. 592. 809. &c. ὀφέλλ. — ὀφέλ. Ald.

V. 230. 1. οὐ σῖγα; εὖ, σίγα Guelf. c. gl. οὐδαμῶς. σιᾶπα. Ald. Rob. cf. Ajac. 75. οὐ σῖγ' ἀνέξει, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς. πτόλ. — πόλ. Ald. ξυντ. — ξυγγένεια Rob. πρόδως — προδῶς Ald.

V. 232. 5. Cf. Oed. T. 1146. ἀνασχ. — ἀνασχήσῃ Ald. καί με. — ἐμὲ Ald. Rob. κἀμὲ Mosqu. 1. Vit. ἐμὲ Mosqu. 2. κἀμὲ καὶ σὲ καὶ π. Glasg. (cf. Oed. T. 64. Phoenisf. 437.) Chor. precatur, ne in servitutem incidat. Eteocles respondet. Immo id tua culpa fiet, quae insuper me &c. Ζεῦ — ζεῦς Ald.

V. 237. ἄνδρες — ἄνδρες Ald. Turn. codd. Regg. Guelf. non minus b.m. ἀλῷ — Heath. conj. ἑάλω. cf. Brunck. ad Oed. C. 395. H. Grot. vert.

E. Muliebre, proh Dii, quale fecistis genus?

Ch. Non pe urbe capta non minus miserum viris.

V. 238. 9. παλ — πάλιν στομ. Ald. πολιν στένειν conj. Pauw. ἀγαλμάτων; Sic Schuetz. vulgo — ων' αψυχία — ἀψυχία Ald. Guelf. c. Schol. καὶ τοῦτο παῖς ἀψυχίᾳ γὰρ κ. τ. λ. Chorus animum Eteocli adversarium prodit, simulacra attingens, cujus rationem affert,

fert, se non jam loqui posse prae metu H. Grot.

Ita quippe vecors imp dit linguam pavor.

V. 240. 2. αἰτ. μοι, Ald. Vict. κοῦφον, Vict. Male. εἰ pro εἶθε cf. Etym. M. v. αἰ. εἴσομαι — οἴσομαι conj. Stanl. affert Oed. T. 1516. Schuetz. comparat homericum ἐξαύδα, μὴ κεύθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

V. 242. Cf. Phoenisf. 894. Aeschyl. Suppl. 790 μεριμνῶν recte, non quidem cum βρόχου conjungend. H. Grot.

Taceo, ferent quod fata, cum multis feram.

V. 246. κρείσσω — κρείττω Viteb. ξυμμ. — Viteb. Glass. Schuetz. vulgo συμμ.

V. 248 9. παιάν — παιάν. — Vict. Stanl. Schol. β., et ut videtur Schol. α. Achill. Tat. lib. III. ὀλολυγμὸς γυναικῶν, ἀλαλαγμὸς ἀνδρῶν. De clamore laeto saepius occurrit. cf. Seidler. ad Eur. El. 686. Pac. 97. θυστ. βοῆς. Antig. 1019. θυστάδας λιτὰς. cf. Herm. ad Orph. Hymn. LV. 23. qui θυστας pro θυιας accepit. „ πολεμίων Φοβ. pro πολεμίων. Sic ἐμὴν αἰδῶ pro ἐμοῦ αἰδῶ Perf. 696." Schuetz. Cf. Lex. v. hostilis Isthm. II. 3. παίδεσσι ὕμνει Choeph. I. πατρῷα κράτη Antig. 10. ἐχθρῶν κακά. Eum. 498. τά τῶν πέλας κακά. Prom. 388. θρῆνος εὔλος.

V. 251. πολισσ. θ. — πολισ. θ. Ald. diis et agrum urtenentibus. qui 252. 3. enumerantur.

V. 253. πηγαῖς — πηγᾶς Vienn. B. D. πηγῆς Vienn. A. C. Ald. Rob. Stanl. ἀπολέγων conj. Stanl. et Schuetz., qui recepto πηγῆς, Ἰσμηνὸν scribend. putat. Sed. ἀπολ. exemplis destitutum, neque hic ferendum videtur. Recte Schol. α. οὐκ ἀριθμῶ τὸν, ὡς δῆλον ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις. Melius esset οὐ δ'. Pauw.

Pauw. conj. τους τ' „ οἱ ἀπὸ Δίρκης, οἱ ἀπ' Ἰσμηνοῦ, ut οἱ ἀπὸ ςοᾶς."

V. 256. θεοῖσιν. omiss. Vienn. A. ὧδ' — ὡς. ibid. ἑδ. — ἐς θ. Ald. Turn. τροπ. — Schol. anachronismum notat. cf. Phoenisf. 572. et alia loca. δαΐων Pauw. conj. δαΐσειν „ partiturum". δουρπλ. — δουριπλ. Schol. β. δουμυπληθ' Ald. δουρικτήθ' Rob. δουρίληφθ' Schuetz. e Pors ad Eur. p. 42. Vox vulgaris pro voce Aeschylea. Sequitur in Reg. B. στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων ἐσθήματα.

V. 260. 1. ποιφ· ιν. — ποιφ· ι Rob. Schol. α. ποιφύμασι Ald. ποῖ φύγμασιν. Mosqu. 2. c. gl. θρήνοις, βοαῖς. τε — τοι. Ald. Rob. Mosqu. 2. φύγης — φύγης Ald. φύγοις Mosqu. 2. non opus, cf. Brunck. ad Oed. C. 395. ἐκφύγης Stanl. conj. H. Grot. vert.

Haec tu Deos venerare non moesta prece,
Vano tumultu procul et excordi metu:
Nam fata fugere non eo dabitur magis.

V. 262. ἐπ' ἄνδρας — ἐπάρχους Canter. conj. μὲν Valken. ad Phoenisf. 755. „ pro ἐπιτάξω. per tmesin" Schuetz. Stanl. Constr. videtur. μολὼν ἐπ' ἀνδρ., ubi ἐμοὶ ξὺν in parenthesi posita. ξὺν — Sic Schuetz. vulg. σὺν, quod nimis festinanter deserui.

V. 263. 5. ἐχθροῖσι — ἐχθροῖσιν Turn. ἑπταπ. Mosqu. 1. supra γρ. ἑπταστοιχεῖς. εἰς ἑπτ. non est, portas septem murorum, sed quae septem sunt in muris. — Ita ἀγχίαλος de insulis, quae terrae vicinae sunt in mari. Perf. 885. quem locum non explicat Herm. nota ad hym. in Apoll. 32. Phoenisf. 1058. τὰ δ' ἑπτάπυργα κλῆθρα γᾶρ Pind. Isthm. VI. 111. παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις. Agam. 241. στόματος καλλιπρώρου Hippol. 199.

159. εὐπήχεις χεῖρας. 660. δεξιᾶς εὐωλένου. Iphig. A. 755. εὐπρῴροισι πλάταις Ap. 241. στόματος καλλιπρῴρου. et multa alia. μολὼν — μολῶν Viteb. αγγελ. — ἀγγέλου M squ. 1. ex rasura. ταχυρ. — ταχυῤῥόθους. Viteb.

V. 266. φλέγειν „ priusquam — rumores — incendantur" Schuetz. „ Sermones — nos — accendant." Stanl. Melius, et ita Brunck. ad Perf. 393.

V. 267. Μέλει, Φ.] Οὗτος ὁ χορὸς συνίσταται ἐκ κώλων χοριαμβικῶν πδ'. ὧν τὰ μὲν ἐστι τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά. τὰ δὲ, δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ, ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὰ δὲ ἡμιόλια. εἰσὶ δὲ ἀναπαιστικά τινα δίμετρα ἀκατάληκτα· ὧν τελευταῖον, 'Αλγέων ἐπίβδοθεν. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξξ. Schol. Metr. Cit. Plotius de Metr. p. 2643 Putsch. Versus Alcmanius appellatur. Welker. Alcman. p. 83. μέλει pro fubftantivo accipiens, φόβῳ τ' conj. Non opus. Perf. 1042. μέλειν πάρεστι δέσποτα. i. e. μελήσει δεσπ. Hel 1424. τῆς τύχης μέλει μόνον. Herc. fur. 589. μέλει μὲν οὐδὲν, 745. θαλίαι μέλουσι — κατ' ἄστυ· — ὑπνώσσ. — ὑπνώσ. Viteb. Schol β Ald.

V. 268. 9. Καρδίας — bisfyll. Cf. fupra. Prom. 354. πᾶσι ὃς 680. αἰφνίδιον Perf. 35. Αἰγυπτιογ. male illatum (cf. Suppl. 31. 1050.) 247. Ασιάδος l. Ασίδος cf. 268. 760. Suppl. 550. 79. κύανεον. 546. Ασιὰς 557. κυανωπ. 847. παῖδι ἐμῷ 1032. δίκινε. Suppl. 7. εὖτιν ἐφ' 637. πελασγίαν. l. πελασγὰν 769. δι' ὕδρηλὰ Oed. T. 640. δυοῖν. ibique Erf. (Boekh. Pind. p. 557.) Oed. C. οὐρανία. Eur. El. 1156. σχετλία (Seidler. σχέτλια) Herc. fur. 1275. 'Ολυμπίου. Troad. 1289. Seidler. emend. Iphig. A. δι' ἔρωτα. Iphig. T. 1006. nunc emend. Bacch. 1285. 'Αρμονίαν Alc. 1128. Γοργόνι' ὡς. Exempla ex Ho-

mero attul. Thiersch Gr. Gr. p. 661. Adde d'Orvill. Vann. Crit. 363. Welker ad Alcm. p. 23. et Addend. (ubi non citari debebat Seidl. ad Iph. T. 631. de vss. dochm. p. 46.) Hephäst. p. 9. Apud Romanos. Horat. Sat. I. 7 30. vindemiator ibique Heindorf. II. 3. 245. pituita ibique Heindorf. ι inter omnes vocales facillimam facit synizesin, unde jod ortum. Latini Laius bisfyll. pronuntiant, idem factum Pind. Olymp. II. 70. ubi Boekh. ex Herm. fentent. Λᾶιν edidit. μέριμναι — μερίμναις Ald. μέριμνα Rob. τάρβος — Cod. Galean. ταρβῶ. et ita Stanl. not. Mſ. teste Burtono ἀμφ. — ἀμφὶ τειχῆ. A. Ald. ἀμφὶ τείχη. Ven. τῶν ἀμφὶ τείχη λεῶν Burton pro varia lectione affert. Casaub. Pauw. propof. τάρβος· τ. ἀμφ. λ. δὲ (δέδοικα) κ. τ. λ. quod Schuetzio arridet. τ. ἀμφ. λ. five explicant ταρβ. five posita ut πρόπαρχον ἄτην Agam. 1193. ἀρωγὰν 250. Trach. 49. τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον. Iphig. Taur. 1061. ἔλεγον οἶτον ἀείδεις ubi vid. Seidler. Troad. 386. Bacch. 3. Tricl. ad Soph. El. 122. Cf. Phoenisf. 239 fqq.

V. 271. 3. δρ. δ' — δρ. γ'. Brunck. ex Heath. fententia, in notis tamen rejectum. ὑπὲρ δέδοικα conj. Pauw δυσευν — δυσευνήτειρα Vienn. Ald. Rob. Schol. β. Stanl. Glasg. δυσευνήτορας Schol. α. Vict. δυσευνήτορα Schuetz. ad serpentem referens, quod multo melius avi convenit. Soph. El. 107. (verba fimilia Prometh. 896.) παντροφ. — Viteb. δυσευνήτειρ' ἀπάντρ. Schuetz. πάντρομος a Steph. e cod. Mſ. citatum, Pauw. Heath. probatum: πάντρυφος Stanl. conj. παντροφ non est, quae foetus fuos omnes alit, fed magna cura alit, (cf. παγκλαύτων 344. παμμήταιον Ag. 394. 960. παμμήτωρ An–

Antig. 1282.) quod sensum praebet pulcherrimum. Cit. Tzetz. ad Lycophr. v. 86. Schol. explicationem sequutus ὅθεν Αἰσχύλος φησί. Παντρόφου κελειάδος.

V. 275 7. πανδ. — πανδημὶ Ald. cf. Brunck. ad Ajac. 1227. Forma plenior praeferenda, praecipue in adverbio, quod non factum est a verbo. Eumen. 1025. πανδαμεὶ στείχουσιν Brunck. Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro στείχουσι. τί — τις. Codd. Regg. Vienn. A. C. contra metrum ἀμφιβόλ. recte Schol. α. Pauw. „ aut de salute sua dubiis, aut circumcirca positis in muro."

V. 278. 9. ἰαπτ. — ἰάπτουσιν Ald. Rob. ὀκριόεσσαν — Sic Codd. Regg. c. gl. τραχεῖαν ἢ στερεάν Mosqu 1. Vienn. A. C. Schol. β'. Schuetz. Glasg. pro ὀκρυόεσσαν.

V. 280. δισγ. — Addunt ὦ praeter Brunck. Schuetz. Codd. Regg. Mosqu. 2. contra metr. Herm. de Metr. Pind. 190. Schuetz. dividd. παντὶ τρ. Διογ. θ. π. κ. στρ.

V. 283. ἀμ. — ἀμείψασθε. Vienn. B. D. „ Quale reddideritis" Stanl. vert. in notis recte explic. γαίας πέδον cf. Prom. 1. Pers. 486. Suppl. 268. 668. ubi γᾶς deerat. 1029. Ajac. 859. Eur. Suppl. 829. Bacch. 543. Hel. 83. Herc. fur. 614. &c.

V. 284. 5. Pauw. propos. ἐχθίστοις vel ἐχθροῖς ἄρ'. Heath. conj. ἄρειον. τοῖς δ'. Καρδίας in Stroph. trisyllab. accipientes, ubi melius ἀρήϊον legi, Schuetz. putat βαθ. — βαθύχθονα Mosqu. 1. Idem omisso αἶαν Vienn. A. C. Schol. α.

V. 286. 7. εὐτραφ. — Sic Brunck. Mosqq. Glasg. Schuetz. „ Alii εὐτραφ." H. Steph. vulg. εὐτρεφ πωμ — Sic Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro πομάτων.

V. 288. ὅσων — ὅσον Vienn. A. C. Ποσ — ποσειδᾶν Vienn. Ald. Rob. Vict. Stanl. Schol. ποσειδῶν Turn. vs. non refpondet Stroph. Pauw. conj. γαιάωχος. Transponenda videntur. ἴησιν ὁ γαιαοχ. Ποσ. γεάοχ. Ald.

V. 290. 91. ταδ — ταῦτ' Schuetz. ex Herm. fent. quod metri caufa non factum esfe potest in vs. Pherecrat. Promiscue utuntur Tragici. Prom. 915. 992. 1030. 1043. Perf. 168. 727. 747. 826. Suppl. 523. 1007. Choeph. 221. Atque Ariftoph. Nub. 1029. ibique Herm. Pac. 305. Vesp. 1426. &c. πολιοῦχοι — πολισ. Mosqu. 2. Vienn. πολλισ. — Rob. Brunck. metri caufa conj. ἰὼ. θεοί — τεοὶ Ald.

V. 293. Καὶ τὰν — Herm. obferv. p. 46. falfum judicans, conj. ἄταν, recep. Schuetz. quod in Eurip. melius factum esfet, quam in Aesch. „ Antiqui poetae non folent duo ephitheta ornantia per copulam conjungere, languidum hoc esfe rati" Herm. ad Orph. Lith. 81. et Add. Regula bona, fi exceptiones ftatuamus, non enim conftat, omnia ad eandem normam dicta esfe. Choeph. 722. χθόνων δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον Prom. 690. Perf. 5. 33. Copula tollenda ibid. 936. Suppl 197. Trach. 850. δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν. Soph. El 852. Hec. 197. Iphig. T. 146. Rhef. 279. Troad. 283. 1214. Iph. A. 26. 45. Heracl. 298. Arift. Plut. 415. &c.

V. 294. 5. εμβαλ. — βαλλόντες. Ald. βαλόντες Turn. ἄρεσθε — ἄροιτε Schol. β. Seld. „ gloriam vobis parate" Schuetz. jungend. videntur ἄροισθε κῦδος τοῖσδε πολίταις, gloriam date civibus.

V. 296. 8. και π. ρ. — Πολ. γενὲ — σθε ρ. ε. τ. στάθη — Schuetz. ex Herm. de Pind. p. 190. Verfus est five choriamb. dimet. catal. five dicy. primam produ-

ducit cf. Suppl. 634. et Choriambo Molosfus oppofitus. cf. Soph. El. 123. 39. five denique de Creticis cogitandum. στάθητ' — Brunck. e codd. Regg. (ut Pauw. voluerat) Schuetz. Pauw. propof. εὔεδρ. στάθ. in ftroph. πολ. στρατον τε. λιτ — λιταῖς Vienn. B. D.

V. 299. ὧδ' — Sic Glasg. Schuetz. vulg. τὴν δ' contra metr.

V. 300. 1. Ἀΐδι πρ. cf. Seidler. de vss. dochm. p. 21. not. ad Eur. El 122. Αΐδα Ald. Rob. Vienn. δουλ. cum δ. αγρ. jungend. putat Pauw.

V. 303. περθο. — πορθοῦ. Vienn. B. D. ἄγ. — ἄγεσθε Ald. ἒ ἒ in antiftroph. autem ter, minus bene, vel ἄγεσθ' ἒ — ἒ ἒ Pauw conj. ἒ bis legendum videtur vide infra 317. νέας monofyl. cf. Seidler. p. 19. Eum. 946. Eur. Electr. 1160. μέλεον recte nunc legi videtur. παλαιᾶς. cf. Choeph. 168. ἱππηδ. Suppl. 4 3 fq. πλοκ. H. Grot. ἀπὸ πλ. quod fubaudiendum vel πλοκαμῳ legendum putat Pauw. Schuetz. cit. Valk. ad Theocr. 4. 35. cf. Odysf. III. 439. (non Theocr. IV. 35. Supplic. 434.) Nem. XI. 42. &c. ita ἕλειν Il. IV 542.

T. 307. 8. περιρ. — Sic Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Glasg. πέρι ῥηγ. Ald. περιεῤῥηγμένων vulg. βοᾷ — βοᾶ Ald. iota fubfcriptum fere ubique omittens ἐκκενε — ἐκ κενουμένη Ald. Rob. cf. Perf. 546 fq. Pauw. propof. γοᾷ δ' ἐκκ.

V. 309. 10. λαΐδ. — ληΐδ. Ald. Turn. ὀλλ. — ὀλλυμένης Mosqu. 1. κινουμένης Mosqu. 2. ὀλλυμένα, μιξόθροος, conj. Schuetz. Recte expl. Schol. τοι — abest Ald. Rob. Turn. προταρβῶ. — προταρβῶ Ald. προταρβεῖ conj. Schuetz. ad urbem referens.

V. 311. 13. κλαυτὸν — κλαυστὸν Rob. αρτιτρ. ,, Alii

πνεῖν et simpliciter pro incitare fumi posse, ut Phoenifs. 789. 94. adde Il. XIX. 159. sed cf. Antig. 136. βακχεύων ἐπέπνει. Rhef. 318. 384.

V. 323. 4. ἀν' ἄστυ — Rob. Brunck. Glasg. Schuetz. ut Pauw. voluerat. vulg. ἀνά. Ad verfum explendum ἀνὰ μὲν male olim conjeceram. Si ποτὶ δὲ fcriberetur ὀρκάνα ad init. vs. feq. collocandum esfet. Cretico Moloss. oppofitus (ut in ipfo fine dochm. cf. Seidler. p. 89 fq) Orest. 164. 182. Jon. 678. 696. cf. Seidler. p. 138 fq. ubi nil mutandum. ποτ. — πολ. Ald. Rob. ὀρκ — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Glasg. vulg. ὀρκάνη. — Vienn. A. C. ὀρκάνει c. gl. ἐγείρεται, γίνεται δίκην πύργου ἀφανισμὸς. πυργ. — πυρῶτις conj. Pauw. δορὶ — ὑπὸ δ. Rob.

V. 325. 7. βλαχ — βληχ. Par. 4. Ald. Rob. Schol. β. a Schuetz. conj. πλαγαὶ δ' αἱμ — Ἄρτι βρεφῶν θρέμονται, vel faltem Ἄρτι βρεφῶν Sed cf. Ag. 920. χαμαιπετὲς βόαμα Choeph. 372. δίπαις θρῆνος Oed. T. 1375 fq Antig. 972. Philoct. 693 fqq. στόνον βαρυβρῶτ' αἱματηρόν. Phoenisf. 1350. 1299. Jon. 165. Cycl. 58. Eur. El. 756. Iph. T. 217. Herc. fur. 444. Ag. 49. 153. ubi nil mutandum. Choeph. 25. 182. Eum. 708. Prometh. 148. Pac. 155. &c. ἀρτιβρ. Sic. Reg. B. Ald. Turn. Brunck. Schuetz. Glasg. Schol. a. vulg. ἀρτίτρεφεῖς, minus audax, νεοτρεφεῖς Heracl. 92. Iph. T. 223. επιμαστίδιον γ' ἔτι βρέφος. ἀρτίπαις Thom. M. v. παῖς recte emendant.

V. 328 δὲ — δὴ Ald. διαδρ. — διαδρομᾶν Mosqu. 1. διαδρόμων conj. Schuetz. „ Rapinae fecent discurrentium incolarum aeque cruentae." Qua fignif. δμος occurrit Il. XXIV. 57, quod minus Aefchyleum esfet.

V. 329. 32. ξυμβ. — Sic Mosqu. 2. Vienn. A. C.

ξυμ·

ξυμβαλεῖ Vienn. D. Ald. Rob. Mosqu. 1. ubi ξυμβαλεῖ (confuſ. Orest. 326. Choeph. 457 &c.) vulg. ξυμβολεῖ. Lectionem receptam mirum commendat. occurrit Choeph. 672. Oed. C. 901. ξύνν. — ξύν. Ald. λελημμένος — Sic Stanl. λελιμμένος Ald. Rob. Turn. λελημμένοι Vict. λελιμμένοι Brunck. e Regg. c. gl. ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν, Mosqu. 2. Seld. Morell. in marg. Schuetz. Mosqu. 1. ſecundae ſyllabae η ſuperſcriptum. Lectio recepta fortiorem facit ſententiam.

V. 334. 5 αλγ. — ἐργ. Ald. κυρήσας — κυροῦσας. conj. Heath. quod Schuetz. arridet. τρεούσας Pauw. propoſ. gl cod. Reg. εὑρεθεὶς τινὶ ἀλγύνει. κυρήσας ſive cum πεσὼν jungendum. ſive „ ibi verſans" vertendum, eodem modo τυγχάνειν occurrit. πικρὸν moestum. cf. Antig. 423. ibique Erf. τῶν ταλ. Brunck. ex Arnaldi conj. Schuetz. Glasg. vulg. τῶν abest. θαλ. „ ingenuae non ancillantes" Pauw. e Schol. quod exemplis firmari debebat. καρπὸς vel propter γᾶς δόσις brevi ſpatio ſequens de rebus pretioſis intelligendum videtur.

V. 336. 8. πολλὰ — πολλὴ Rob. ακριτ. — ἀκρυτόφυργος Ald. ῥοθίοις Vienn. C. Brunck. Schuetz. Glasg. (Arnald. Pauw.) vulg. ῥοθίοισι. contra metrum.

V. 340. 44. τλήμονες — τλάμον' Schuetz. metri cauſa, ut Joſ Scal. teste Stanlejo emendaverat. Schuetz. post εὐτυχ. punctum poſuit auctore Heathio quod vulgo post ὑπερτ. (ὑπερτέρους Ald.) est. Rob. comma habet post δυσμ. νύκτερον τέλος de morte intelligitur, (Suppl. habet 790 ſqq. Hec. 475 ſqq.) qua ſignificatione an alibi occurrat neſcio. Rom. 346. νυκτέρου τελετῆς de myſteriis Bacchi γαμήλιον τέλος Eum. 825. Antig. 1240. Qua-

Quare l. n. five de myfteriis accipiendum cf. Pac. 278. 376. (ed. Lipf.) five pro γαμήλιον τέλος pofitum. παγκλαύτων — παγκλαύστων Vienn. A. C. Ald. Rob.

V. 347. Cit. Thom. M. v. διώκω. διώκων — διοικῶν. conj. Stanl. quod ex uno cod. Askew. affertur. pro v. L. Perf. 82. Συριὸν θ' ἅρμα διώκων. et alia.

V. 349. 50. ἀρτίκολλον — ἀρτίκωλον Mosqu. 2. οὐκ ἀπαρτ. — οὐ καταρτίζει Guelf. Schuetz. ex Herm. conj. (obf. 48.) καταργίζει recep. Sed οὐκ ἀπαρτ. i. e. ἀρτίπους ἐστι propter ἀρτίκολλον pofitum videtur.

V. 351. Phoenisf. 751. ὄνομα δ' ἑκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν, cf. Eur. Suppl. 847 fqq. Melius judicat Schlegel. praelect. dram. I. 161.

V. 352. 3. 5. εἴλ. π. — εἴληχε κλῆρον Vienn. B. D. Ald. πάλου Mosqu. 1. πάλῳ Mosqu. 2. et fupra ἐκληρώθη κλήρῳ. Phoenisf. 1119. Tydeus portam Homoloïda nactus est. γιγν. — γίν. Ald.

V. 357. 8. Cf. Arift. Av. 1096. θένει — σθένει Vienn. C. Ald. θείνει Vienn. D. Rob. Mosqq. Schol. β. δ' abest Ald. ὀνειδεῖ — ὀνειδίζει Mosqu. 2. Vienn. A. Trach. 940. Aj. 501. 724. fq. οἴκ. — οἰκ. Ald. cujus auctoritas hanc fcripturam non commendat. cf. 360.

V. 360. αὐτῶν — αὐτων Ald. τρεῖς κ. λ. Acharn. 976. 1095. 1122.

V. 361. 2. τῷ — τοῦ Vienn. B. D. δ' ἔσω Med. e correctione ut videtur. cf. Apoll. Dyscol. de Pronom. 4. infra. τοι Pauw. conj. χαλκ. — „ Alii χαλκήλατον" Turn. κωδ. — κώδωνος Vienn. A. Ran. 990. Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους. Rhef. 302. 380. Heldenbuch Ecken Ausfahrt. 36. de fcuto

Da hiengen tauſend Schellen an
Von all rothem Gold gethan.

Burton e cod. affert. κώδωνες ἤχουσιν.

V. 364. φλέγουσθ — φέγγουσθ' conj. Pauw. de ſigno cf. Phoeniſſ. 1120.

V. 366. πρεσβ. — πρέσβυστον Ald. νυκτ. ὀφθ. Luna. De nocte ipſa ſaepius occurrit Perſ 426. Phoeniſſ. 543. Iph. T. 110. Eum. 379. ἀνηλίῳ λάμπᾳ. Hec. 1044. τυφλὸν φέγγος Troad. 551. μέλαιναν αἴγλαν ubi Herm. explicatio non vera videtur. Cf. Welker. not. ad Ran. 1331.

V. 367. τοιαῦτ' αλ. — τοιαῦτ', αλ. Brunck. Schuetz. post Pauw. recte comparat ſupra 360. Cf. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει Soph. El. 135. Orest. 266. Hippol. 1172. ἀλ. penultimam apud poetas Atticos producit. Schol. β. explic. ἀδημονῶν. Cf. Hippocrat. de Virg. 2.

V. 368. 70. ποτ'. μαχ. δ' ερ. — Sic Brunck. e cod. Reg. A. Schuetz. Glasg. vulgo ποτ. μ. ἐρῶν. ἱππ. χαλ. δ' ὡς κ. τ. λ. κατ. μένει — κατασθμαίνει μένων. Rob. κατ., βρέμει Schuetz. μάχης ἐρῶν, ιπ. χ. ὡς κ. μένει Herm. obſ. p. 50. μένει χαλινῶν, vi frenorum, conjungens. ad Hec. p. 84. dubitat an alio loco quam nostro pro σθένος occurrat, (Ag. 243. χαλινῶν μένει.) quod ſi verum esſet melius conſtrueretur, ἀσθμαίνων μένει κατὰ χαλινῶν. Cf. Eum. 641. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Sed vulgata cur displiceat niſi repetitione verbi ejusdem, de qua ſupra dictum, non intelligo. ὁρμαίνει μένων. — ὁρμαίνων μένει Vienn. D. Mosqu. 1. c. gl. σφαδάζων ἐκδέχεται, memorat Turn. „ Arcte cohaeret. ὁρμ. μ. et βοὴν σ. ſcriptum pro κατὰ β. σ. „ Pauw. e Schol. α. minus bene.

V.

V. 371. Cit. Plutarch. Thef. 1. cum verfu 410.

V. 372. Φερέγγυος. cf. Thom. M. Φερεγγ. Eum. 87. Schuetz. cit. Thucyd. VIII. 68.

V. 373. 5. Κώδων τ' — τε omisf. Rob. δακν. — δάκνουσιν Rob. δάκνουσι Schol. β. Tac. Agricol. 32. Ne terreat vanus afpectus, et auri fulgor atque argenti, quod neque tegit, neque vulnerat. H. Grot. vert.

Nunquam extimefcam ullius ornatum viri:
Nam vulnerare nefciunt infignia:
Et hasta fi abfit crista nil cuiquam nocet.

V. 378. 9. ἡ ̔ννοιά — cod. apud Burt. ἡ ̔ννοια. ἡ ἄνοια Vienn. Ald. Rob. Turn. Vict. Guelf. et in glosfa marg. ἀνοίᾳ. Ultimam longam esfe contendit Brunck. ad Trach. 350. Philoct. 129, exempla certa non attulit, quare ἀγνοίᾳ legendum videtur. πέσοι — πέσῃ Seld. Brunck. commate post πέσοι fublato, post τοῖδε diftinxit.

V. 380. 2. ὑπερκομπ — ὑπέρκοπ. Mosqu. 2. c. gl. φοβερόν, ἐπηρμένον. ὑπερκο μον Ald. ὀρθ. — ὀρθῶς γ' Ald. Turn. ἐνδίκως τ' — τ' abest. Vienn. B. D. Καὐτὸς κ. τ. λ. vulgo explicant: et ipfe in femet opprobrium vaticinaretur. Schuetz. recte; et ipfe fecundum fuam ipfius infolentiam vaticinabitur.

V. 384. 5. προστ. — προστατεῖν Seld. Schol β. „ portae hujus." H. Grot. i. e. τῶνδε — πυλ. Non opus, neque tamen putandum Melanippum in Scena fuisfe, τόνδε enim aut fenfu non pertinet ad eum quomodo τοιάσδε dictum. Prom. 112. ταχάνδε Choeph. 40. aut explicandum: de quo dicturus fum. cf. Erf. ad Oed. T. 101. infra 605. Nec non Oed. C. 1371. Parei Lex. Plaut. v. eccillum Αἰσχύνης θρ. cf. Aj. 1079. 81. Il. v. 530. 661. Klotz.

ad Tyrt. p. 101. Plut. Pelop. 18. in fine ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχρὰ κ. τ. λ., οὗτοι φοβερώτατοι τοῖς ἐναντίοις εἰσίν. αἰσχρῶν — αἰσχρῶν Ald. H. Grot. vert.

Pottae hujus ergo vindicem ſtatuam Aſtaco
Genitore natum, Tydeo adverſarium,
Generoſa cui mens, quaeque praeſcribit pudor
Venerans ſuperbas perpeti voces negat.

V. 388. 90. ἐφείσατο — ἐφύσατο Mosqu. 2. et ſupra ἐγέννησεν. „ Non video cur legendum ſit ἐφείσατο potius quam ἐφύσατο." H. Steph. ex Apollod. III. Ovid. III. ubi quinque ſpartos ſuperſtites fuisſe, narratur. vulg. defendit G. Canter. Nov. Lection. I. 5. Stanl. addit Schol. Phoenisſ. „ Spartos non ἐφύσατο Ἄρης, ſed Γῆ." Pauw. cf. Herc. fur. 5 ſq. Σπαρτῶν στάχυς ἔβλαστεν, ὧν γένους Ἄρης — Ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, κ. τ. λ. 249. ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὓς Ἄρης σπείρει ποτὲ, Phoenisſ. 942. ἔργον — ἔργων. Ald. cf. infra 599. Rheſ. 443. Isthm. v. 13.

V. 391. δίκη δ' ο.κ. — δίκη δ' ὁ δαίμων. Regg. c. gl. τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς μάχην. et altera δικαίως δ' ὁ Ἄρης. Vienn. C. c. gl. σὺν δικαιοσύνῃ ὁ θεὸς, ἡ τύχη. Turn. memorat. Schol. β. ὁ δαίμων. Ar. Ox. γρ. δαίμων· δίκη δ' ὁ δαίμων Ald. Rob. Δίκη ὁμαιμων. Suppl. 405. ὁμαίμων — Ζεὺς Androm. 903. Δία — Ὁμόγνιον Ran. 763. Ὁμόγνιε Ζεῦ ubi vid. Welker., Suppl. 1. Ζεὺς ἀφίκτωρ (unde προσίκτορες Eum. 118. explicandum) 482. Ζηνὸς — ἱκτῆρος. Antig. 659. Oed C. 1333. quem locum Phot. aliter explicat. νιν — νίν Ald. πρισταλλ. — hac ſignif. alio loco non occurri ſed medium hic optime ſe habet.

V. 392. Cit. Thom. M. v. εἴργω.

V. 393. Τὸν ἀμὸν νῦν α.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἑ. τὰ δ', τρίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δὲ ἑ, ἡμιόλιον. ἔχουσι δὲ καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἑξῆς πάντα τοὺς πλείους τῶν ποδῶν καὶ πεντασυλλάβους καὶ ἑξασυλλάβους. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν αἱ μακραὶ συλλαβαὶ εἰς δύο βραχείας. ἔοικε δὲ στροφῇ· ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τὰ ἑξῆς τοῦ χοροῦ. ἴσθι δὲ ὅτι οἱ χορίαμβοι οὐκ ἐν τάξει αὐτῶν κεῖνται, ἀλλὰ προστιθεμένης καὶ ἑτέρας συλλαβῆς, γίνονται πεντασύλλαβοι, καὶ ἀποτελοῦσιν ἐπιτρίτους. ὁμοίως καὶ οἱ λοιποί. Schol. Metr. νῦν — νυν Schuetz. ut Pauw. metri causa voluerat μὲν Vienn. A. ὡς δικ — ὡς γε δικ. Pauw. conj. metri causa, contra metrum.

395. 6. αἱματηΦ — αἱματιΦ. Ald. Rob. αἱμηΦορους Vienu. A. αἱματηροὺς C. Φίλων. Rob. addit ἐμῶν. ὀλομ — ὀλλομ. Vienn. A. C.

V. 397. ὑπερ — non ὕπαρ sed ὑπερΦίλων legend. put. Pauw. cf. Oed. T. 164. ibique Erf. qui ὀλομένων eodem modo dictum vult quo ἀδάκρυτον Antig. 881. τούτῳ μ.] Διπλῆ ἑτέρα περίοδος. οἱ δὲ στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. Schol. Metr. δ..ῖεν θεοί — Sic Brunck. e Codd. Regg. Schuetz. Glasg. Burton. e Seld. Vienn. C. εἴληχεν — εἴληχε. Vienn. Ald. Rob. Turn. cf. Phoenisf. 1123.

V. 399. sq. ὅδ' ἄλλος — ὅδ', ἄλλου conj. Markl. ad Eur. Suppl. Brunck e Reg. A recepit. idem Glasg. propter Tydei corporis brevitatem, quae tamen lectio, nonnisi explicatione addita, aliter quam vulgata intelligi potest, quam Schuetz. optime defendit, „ observandum vero est gigantem h. l. appellative dici militem superbum, ferocem et impotentem." Cit. Phoenisf. 127 seq. contemtus deorum h. v. praecipue signi-

 fi-

ficari videtur. Bacch. 512. de Pentheo. φόνιον δ' ὥστε γίγαντ', ἀντίπαλον θεοῖσιν, Spanh. ad Call. hymn. in Cer. 35. Nub. 850 (ed. Herm.) εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς i. e. Socratem et discipulos ejus, ubi vid. Schol. et Welker.

V. 400. 1. Κόμπος δ' — δ' abest Ald. Turn. δ' ὁ κο... Bar. 4. Anon. apud Burton conj. ὁ κομπὸς οὖ. cf. Oed. C. 598. de furore Cap. Phoenisſ. 1173. Il. II. 564. ἀγακλειτοῦ. IV. 403. κυδαλίμοιο. Batrachom. 284. δειν' — Soph. El. 779. δείν' ἐπηπείλει τελεῖν' κρ... — Sic Brunck. e Regg. v. 523. Schuetz. Glasg. vulg. κράνοι.

V. 402. 6. Cf. Eur. Suppl. 490 ſq. ἐκπ. — ἐκ ποδῶν Ald. ἐμποδὼν. Seld. Rob. Prom. 749. Troad. 92. θάλπεσιν. Sic Glasg. vulgo θάλπεσι. προσῃκασεν — Sic Brunck. Schuetz. vulg. προσείκασεν Suppl. 749. e l. n. corrigendum.

V. 407. 9. Cf. Phoenisſ. 1131. γυμνὸν — δεινὸν Vien. C. γρ. γυμνὸν. Φλέγει —, Φέγγει Vienn. γρ. Φλέγει. διὰ χερῶν — διὰ χειρῶν Ald. ὡπλισμ. — ὡχλισμένη conj. Pauw. Cf. Bacch. 689. quod manuum est, ad facem relatum; de Prometheo ignifero accepit Stanl. Phoenisſ. 1122. prava diſtinctione uſus, quem Schuetz. ſecutus est, nulla certe idonea cauſa. Φωνεῖ — Φωνεῖν Ald. γράμμασιν. Sic Glasg. vulg. γράμμασι. πρήσω — πρίσω. Ald. Rob.

V. 410. πεμπε... τ. Sic Schuetz. e Pauw. ſent. πεμπτὶς Rob. vulg. πέμπε, τ. Φωτὶ, πεμπε, τις. interpungi poſse putat Pauw. πεμΦ' ὅ τις Both., neque ullo jure de ὅτις dubitaretur, propter ὅτου et ὅτοις apud Tragicos exſtantia. Φωτὶ δ' εἰπὲ, τις. Schuetz. conj. ſed oratio abrupta optime convenit nuntio obſtupefac-

to. ξυστης — Plut. Thes. I. ξυμβήσεται, fed e memoria citasse videtur. cf. fupra 371.

V. 312. 13. ,, Quamvis Argivorum res multum augeri videantur, habemus tamen, quo illud eorum πλεονέκτημα compenfare posfimus" five ,, Et ex hoc lucro Capanei fuperbia deorumque contemtu aliud lucrum h. e. interitus ejus nascetur." Schuetz. Proverbialiter dicta, neque fingula urgenda videntur. ,, Praefidio non carebimus." Difficilius explicatu Pyth. II. 142. κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει; ανδράσιν — Sic Glasg. ἀνδράσι vulgo.

V. 414. γίγνεται — γίνεται Ald. κατήγ. — Mosqu. I. γρ. διδάσκαλος.

V. 415. Vs. fimilis Agam. 423. Heracl. 686. δρᾶν παρ. languidum putans Schuetz. conj. παρασκευασμένους θεοὺς ατ. Sed dicit Capaneum fe ftultisfimum praebere, quod ne tum quidem, cum maxime deorum auxilio opus esfet, a contemtu eorum abftineret. Il. I. 388. et pasfim Oed. C. 817. Orest. 611.

V. 416. 19. Θεοὺς — τ' addi vult Pauw. πεμπ. γεγων. — γεγωνεῖ Mosqu. 2. quod ufitatius. Brunck. Schuetz. πέμπει γεγωνὰ, (quae Juppiter audire posfet.) quum casus non fit, quem verbum πέμπει regat, quod ad ἔπη referendum. Asfyndeta ubique occurrunt, praecipue verba ejusdem fignificationis cf. fupra 60. infra 563. Perf. 414. 424. Troad. 308. et innumera alia.

V. 419. 20. Cf. Prom. 1158. fq. 667. πυρωπὸν μολεῖν κεραυνόν, 917. πύρπνοον βέλος. Eur. Suppl. 642. κεραυνῷ πυρπάλῳ. θάλπεσιν — Sic Vict. Stanl. Brunck. Glasg. Schuetz. pro θάλπεσι. ἴξηκ. — Sic Brunck. Schuetz. pro ἴξεικ.

V. 422. 3. στόμαργος — garrulus interpp. de Capaneo

neo intelligentes. Schuetz. citans Lucian. 835. ed. Graev. recte: segnis ad loquendum cf. 528. Philoct. 97. γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχεν ἐργάτιν. στομαργία, ἀφωνία. Etym. Mſ. Ultraj. αἴθων — αἶθον Scal. Ven. „ probante Staul." Schu tz. Schol. α. Ran. 614 ἀνδρεῖον τὸ λῆμα. Rheſ. 495. λῆμα θρασὺς. Aj. 1088. αἴθων ὑβριστής. αἴθωνι κλέωνι Hermipp. Plut. Pericl. I. 314. ed. Cor. Spanh. ad Call. hymn. in Cer. 67. Iphig. A. 1400. T. 595. ὦ λῆμ' ἄριστον' Πολυφ — Πολυφόντα Ald. βίᾳ Ald. Rob.

V. 425. σύν τ' — σὺν Vienn. B. D.

V. 427. 30. "Ολειθ' ὅς π.] 'Αντισπαστικὰ κῶλα ἑ, ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν; ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφὴ τῆς προτέρας στροφῆς. Nihil praefix. Ald. ὄλειθ — ὄλλ — Ald. Rob. νιν — μὶν Vienn. Ald. Rob. Turn. πωλικῶν θ' ἑδ. — πωλικον θ' ἑδωλιον conj. Pauw. Choeph. 68. νυμφικὰ ἑδωλια. cf. Hec. 129. Phoenisſ. 947. Hippol. 546. Troad. 539. &c. ὑπερκόπῳ — Sic Brunck. Schuetz. Glasg. pro ὑπερκόμπῳ, quod defendi poſſe non videtur, licet hac de re ingenioſe disputaverit Seidler. p. 35. sed κόμπος et κόπος ejusdem ſunt originis, et ſaepius hanc formam metrum flagitatcf. Catull. de Aty 9. Eodem modo compoſitum ὑπέρθυμος. ὑπερκότῳ conj. Pauw.

V. 432. 3. Eteoclus in Phoenifs. inter ſeptem duces non enumeratur. 'Ετέοκλος et 'Ετεοκλῆς veteres promiscue dixiſſe docet Ruhnk. hymn. in Cer. 153. quod in mythologia non praetermittendum 'πήδησεν — πήδησεν Ald.

V. 434. 5. Νηΐτῃσι — Sic Mosqu. 1. Vienn. B. Brunck. Glasg. Schuetz. pro Νηΐτισι. νηΐτησι Ald. Heath. Νηΐταισι (quod exſtat. Phoeniſſ. 1104. ubi Parthe-

thenopaeus hanc portam nactus est) recte ut videtur. δ' ἐν — γ' ἐν Rob. ἐν Ald. Turn. δ' ἐπ. Schuetz. quod quid sibi vult non intelligo, cf. Brunck ad Oed. T. 1112. Eur. El. 1156. Matthiae ἐν delevit.

V. 437. 8. πύλαις — πύλας Rob. τρόπον — βρόμον sive βάρβαροι τρόμον conj. Schuetz. μυκτηροκ. — Casaub. teste Burt. μυκτηροπ. adscripf. in cod. suo; si, quae inveniuntur audaciora in Aeschylo exstirpanda essent, nescio quo modo Aristoph. Ran. 951 sqq. dicere potuisset ῥήματα βόεια, ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμορωπὰ, ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις. adde 862 sqq. Aristophanis autem testimonia Casauboni auctoritati summo jure anteponuntur. πνεύμασιν — Sic Glasg. pro πνεύμασι.

V. 439. 41. σμικρὸν — μικρὸν Ald. προσαμβ. — Sic Cant. Nov. Lect. III. 3. conj. pro πρὸς ἀμβ. (Confus. Iph. T. 97. εἰς β. εἰςβ. 101.) Brunck. Schuetz. Glasg. κατὰ subintelligunt Pauw. Schuetz. Sed στείχειν h. l. transitivum esse, patet e Phoenisf. 488 sq. 1173. Bacch. 1164 sq. προσβάσεις πύργων Phoenisf. 187. τειχέων προσαμβάσεις. 744.

V. 442. 3. βοᾷ — συλλαβαῖς. Ald. ἐκβάλοι — ἐκβάλῃ Bar. 4. Vienn. C. ἐκβάλλῃ B. D. cf. Phoenisf. 1175 sq. τῷδε — τῶδε τῷ Φ. Ald. τῷδε τῷ Φ. Vienn. A.

V. 445. 46. τοῖσδε. τῷδε, conj. Schuetz. δε τῷ — τάχει δέ, τῷ Rob. in marg. Morell. συντύχῃ Ald. σὺν τυχῇ δὲ, τῷ. vulg. δέ τοι Schuetz. ex Anonym. apud Burt. Oed. T. 80. ἐν τύχῃ γέ τῳ Choeph. 135. σὺν τύχῃ τινὶ. Aj. 853. σὺν τάχει τινί. Iph. T. 89. τύχῃ τινὶ, cf. Seidler. ad Eur. El. 589.

V. 447. καὶ δὴ πεπ., οὐ — Sic Brunck. e Reg. B. Schuetz. Seld. Glasg. κ. δ. πέμπετ' ου. Reg. A. Mosqu.

1. Ald. Rob. καὶ πέμπεται δ' οὐ Turn. Vict. &c. (καὶ — δὲ bene defendit Seidler. ad Eur. El. 1112.) καὶ δῆτα πέμπετ' οὐ Mosqu. 2. Guelf. καὶ δὴ πέμπει οὐ Viteb. Lectio corrupta propter αι additum, idem factum Prometh. 835.

V. 449. μάργων. — Si in codd. legeretur μάργον, id praeferret Schuetz., fine justa caufa, de Φρυαγμ. cf. Spanh. ad Call, hymn. Pall. 2.

V. 452. δύ' ἄνδρε — δύ' ἄνδρας Vienn. δὴ ἄνδρα conj. H. Grot. irrifionem debili ans.

V. 454. μηδὲ μοι Φθ. — μηδὲ Φθ. Rob. μὴ δὲ Ald. κομπαζ ἐπ. αλ. — cf. 991. τράχυν'.

V. 455. Επευχ. δη τάδε] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἓ. τὰ δὲ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὅμοια τοῖς πρώτοις· τὸ δὲ ἓ ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ εἶναι ἑτέρα στροφή· Schol. Metr. ε. τάδε. — Sic Ald. ε. τῷδε Rob δὴ τάδε Vict. Schol. Metr. et Schol. α. Brunck. e Reg. B. Schuetz. δὴ τῷδε Stanl. Glasg. Reg. A. fuperfcript. τάδε c. gl. κατὰ. ε. τῷδε Seidler. p. 71. Dochm. praecedit dijambus. cf. Seidler. p. 117. Particula δὴ faepius vel additum vel omisfum metris caufa. Post εὐτυχεῖν Rob. τοῖσι δὲ δυστυχεῖν quae vs. feq. omisfit.

V. 456. ἰὼ — ὢ. conj. Pauw. Extra verfus numerum accepit Schuetz. aliter fenfit Herm. ad Hec. 184. adde Seidler. p. 194. προμαχ' ἐμῶν — προμ' ἐμῶν Mosqu. 2. et fupra βοηθὲ τῶν.

V. 457. 9. ὑ. βάζουσιν ἐπὶ πτ. — Brunck. ut Pauw. conjecerat. Reg. A. Schuetz. Glasg. ὑπέραν χαβάζουσ' Ald. ὑπέραγχν vel ὑπερόγκα Ven. βάζουσ' ἐπὶ πολ. vulgo. πόλιν Rob. μαινομένᾳ — μαινομένῃ edd. ante Brunck. νεμέτωρ — νεμέτω Mosqu. 2. et fupra. διεξαγέτω. de me-

metro cf. Seidler p. 71. 169. Herm. de metr. Pind. 189. de Z. νεμ. Spanh. ad Call. hymn. Jov. v. 3. ἐπίδοι — αἰκτιζομένα. Suppl. 1031.

V. 460. Cit. Thom. M. v. γείτων. γ. π. ἔχων — πύλας ἄλλας γείτονας Vienn. B. D.

V. 461. 2. Αθάνας — ,, 'Αθήνας; Bar. 4. Hesych. v. "Ογκας, ubi h. l. spectat; quod verius esse arbitror" Schuetz. cf. Phoeniss. 1113. βοῇ — βοῆ Ald. Ἱππομ. et Παρθεν. 521. pro trochaeis accepit Priscian. p. 1328. contra naturam metri. Liquida pronunciando iterata positionem facit, quod nisi factum esset, nominibus tamen propriis licentia major danda fuisset. Ἱππωμ. Turn. Vict. Stanl. Schol. α. τύπος ,, Alii πόνος. Alii κτύπος." Turn. κτύπος. Mosqu. 1. Rob.

V. 463. ἅλω — ἄλλω. Ald. de halone intelligunt. Cum sole aut luna clypeus recte comparatur, quod cum halone fieri posse, et factum esse, probandum erat, exemplisque demonstrandum comparationem tam exquisitam et subtilem nuntium decere. Si quidem de splendore ageretur, οὐκ ἄλλως ἐρῶ valde languerent. Area rotunda, magna et ubique obvia optime cum clypeo comparatur nuntio, et hodie cum portis, turribus et areis res magnae vulgo comparantur, quod a veteribus jam factum esse patet ex Hom. Il. VII. 219. XI. 485. XVII. 128. Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον. XXIV. 317. αἰετὸν — ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται — τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά. πολλὴν — πολὺν Vienn. B. D. Rob. Salm. ad Sol. 277. disting. 'Αλῶ δὲ πολλὴν ἀσπίδος, κ. λ. — δ' ἐστάλησαν conj. Schuetz. πολλήν pro saepe accipi potest, (Call. hymn. Dian. 27.) Heliod. p. 229. ed. Cor. sed melius videtur

de magnitudine intelligi cf. Eum. 824. Hippol. 1. Perf. 248. πολὺς πλούτου λιμήν. (Orest. 1070. μέγας πλούτου λιμήν.) Av. 488. Equit. 770. ita μέγας pro πολύς. Eum. 44.

V. 464. 6. ἔφριξα — ἔφριξε Ald. Il. I. 181. οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· vereor cum genitivo conftruitur: σημαντ. — σημανт. Vienn. δ' εὖ τις — δ' οὗτος Ald. ἄρ' ἦν — ἀνὴρ Seld. Ask. A. C. Colb. 2. Burgesfio praelatum. ὤπασεν — Sic Glasg. vulg. ὤπασε.

V. 467 8. Cf. Phoenisf. 1113. τυφῶν mavult Pauw. propter 492. στόμα. — στόματος Rob. αἰόλην — αἰόλου Vienn. A C. c. gl. τοῦ καυστικοῦ. κάσιν. cf. Agam. 502 fq.

V. 469. 70. Schuetz. περίδρομος κύτους — κοιλογάστορος κύκλος vulgatam vertens. „ Serpentum fpiris rotunda area capacis circuli clypeum ambientis inftrata est" κύκλος ut faepisfime de clypeo intelligendum, συμπλεκτ. de ferpentibus Typhonis ipfius. (cf. Prom. 355. Jon. 1420. 22.) περίδρομος five rotundus (cf. περιφερής, εὐτρόχαλος. Jon. 19. εὐτρόχῳ κύκλῳ. Troad. 1187. περιδρ. Eur. El. 456. περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρᾳ. Il. XXIII. 270. ἀμφίθετον φιάλην 455. περίτροχον, ἠΰτε μήνη.) five cum Schol. β. circumcirca intelligend. cf. Erf. ad Trach. 862. πρεσηδ. — πρεσυδ. Ald.

V. 471. 2. Ἄρει. Sic Ar. Rob. Turn. Brunck. e Reg. A Schuetz. Glasg. ἄρειν Ald. Ἄρην cit. Βακχᾳ — Βάκχα Scal. Ven. Moreil. in marg. „ Alii Βάκχα' Turn. Schol. α. memorat θυιὰς — Sic Brunck. e codd. Regg. Schuetz. pro θυὰς· φόβον — φόνον Schuetz. e Cant. conj. Anonym. apud Burt. mavult. ἔνθεος δ' Ἄρη Βακχᾷ π. α., ἢ. ὣς φόβον, βλέπων.

V.

V. 474. φόβον. — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Ask. A. Guelf. pro φόβος.

V. 475. 6. Cit. Thom. M. γείτων. πρῶτον — πρῶτα Vienn. Ald. Rob. ἦτ' ἀγχιπτ. Stanl. teste Burt. conj. ἦδ' αγχ. quam vocem cognomen esse Minervae (Prop' urbia) putat. cf. Antig. 970. ἐχθαίρουσ' — ἐχθραίνουσ' Bar. 4. ἐχθαίρουσ' Ald.

V. 477. εἴρξει — εἴρξοι Ald. δύσχιμον — δύσχειμον. Ald. Rob. δύσχυμον conj. Hoelzlin. Pers. 565 δυσχείμους κελεύθους. 299. νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου Ald. Rob. μελαγχείμου. Eur. Suppl. 963. Herm Matth. δυσχίμων pro δυσχείμων Aesch. Suppl. 748. recte Schuetz. post Brunck. v. μελάγχιμος comparat. Eadem est ratio v. κελαινεφής.

V. 478. 9. τόκος — τέκος Vit. ἠρ., θ. — ἠρέθη θέλων. Ald. ἐξιστ. pro ἱστορ. Composita praepos. ἐξ apud Sophoclem frequenter occurrunt.

V. 481. 2. οὐθ' — οὐδ' Brunck. e Reg. B. Schuetz. ξυνήγ. Sic Glasg. Schuetz. pro συνήγ.

V. 485. 7. πυρπνόον — πυρπνόων Ald. τυφῶν Pauw. mavult ut supra 467. σταδαῖος — σταδαίως Rob. Schneider. μαχητὴς explicat σταδίη μάχη comparans. Sed ἦσται latiori sensu positum, Aj. 325. θακεῖ hoc modo non bene explicaretur. διὰ χερὸς — χειρὸς Ald. Φλέγων — Φέρων Rob. ἔχων pro v. L. adscript. Vienn. C.: „ β. Φλ. graviter pro βέλος Φλογερὸν βάλλων" Schuetz. immo ἔχων sive Φέρων Pers. 237. αἰχμὴ διὰ χερῶν πρέπει Androm. 95. supra 403.

V. 490. δ' ἐσμὲν — γ' ἐσμὲν conj. Pauw. προσφίλεια de amicitia, qua dii suos tueantur, accipiens.

V. 491. post vs. sq posuit Brunck. e codd. Regg. quem Schuetz. Glasg. secuti sunt, sine idonea causa γε Τυ-

φῶ. — Sic Br. Schuetz. Glasg. τε T. vulgo κ' ἄνδρας coni. Pauw. ἀντιστ — ἀντηρέτας Mosqu. 1.

V. 493. 4. τε — γε Vict. Stanl. ἐπ' ασπ. — ὑπ' ἀσπ. Rob.

V. 435. Πεπ. τὸν Δ] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ε, ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφή. Schol. Metr. πεπ. δὴ — Sic Rob. vulgo δὴ abest contra metrum cf. Seidler. p. 71. Scribendum forsan. Π. ἔχοντ' αντ. Δ.

V. 496. 99. ἔχοντ — ἔχοντα Ald. Rob. δαίμοσιν — δαίμονος Brunck. Schuetz. Glasg. ne δαιμ. et θεοῖσι tantologiam faciant, quam, qui δαιμ. ἥρωσι explicaret effugere putat Schuetz. Tragicos inter δαιμονες et θεοι semper discrimen statuisse non probabile est. Cf. Hec. 160 sq. Iph. A. 1490. Eur. El. 1235. Troad. 55. sq. 49. et multa alia. Constructio non insolita, cf. Eum. 265. ubi ἄλλον non mutandum 404. 948-50. Antig. 857. sq. „ τοῦ χθονίου absque substantivo parum commode poneretur" Schuetz. Adjectivum sine substantivo indefinitum, et hac ex causa longe fortius, saepissimeque ita invenitur; χθόνιος infernus sine substantivo occurrit Herc. fur. 609. βροτοῖς τε — βροτοῖσι γε κ, Vienn. B. D. βροτοῖσι τε A. C. Ald. Vict. Turn. Stanl. βροτοῖσι καὶ Rob. δαροβίοισι — δαροβίοις Schol. β. πρόσθε — Sic Schuetz. Glasg. vulg. πρόσθεν contra metr.

V. 500. 1. οὕτως γενοιτο — οὕτως γένοιτ' ἂν Vienn. A. οὕτω γένοιτο Vienn. B. D. Rob. προσταχθ. — προσταγ. Rob. προσταθ. Viteb. Βοῤῥείαις — Βορείαις Vienn. Ald. Βορέαισιν Vict. Βοῤῥέαις Viteb. Rob. Βορέαισι Rob. Βοῤῥαίας Glasg. Schol. β. cf. Phoenisf. 1104.

V.

V. 502. 3. Cf. Phoenisſ. 145. ſqq. Schutz. ad Prom. 719. διγ — Διγ. Glasg.

V. 504. 6. ὑμμ. δ' ὑπ. — ὑμμ. ὑπ. Rob. κ., β. — κ. β. Ald. Rob. Διός — δορὸς Rob. de Parth. furore vid. Phoenisſ. 1153. μητρὸς — ματρὸς Vienn. Ald. Rob. Vict. Stanl.

V. 507. καλλιπρωρον — καλίπρωρον Ald. πρώρας de vultu Choeph. 379. Ag. 241. Trach. 223. &c. ἀνδρόπαις ἀνήρ. Eur. Suppl. 890. παῖς Παρθ. ubi γόνος non mutandum. Soph. Troid. (Schol. Pind. Pyth. II. 121.) τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα Erasm. Adag. p. 240. ἀνδράπαιδα leg. Alcest. 927. μονόπαις Orest. 952. καλλίπαις Iph. T. 1201. Plut. 639 εὔπαις cf. Spanh. ad ad Call. hym. in Cer. 35. qui cit. Tzez. ad Lycroph. 1345. νέανδρος. μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχύλειον. τὸν γὰρ ἀνδρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος, οὗτος νέανδρον ὡς παραφράζων λέγει·

V. 508. 9. παρηΐδων — παρηΐαδων Vienn. C. ἀντέλλουσα — ἀνατέλλουσα Vienn. B.

V. 510. 11. ἔχων. cf. Choeph. 187 ſq. Eum. 90. Oed. C. 1320. γοργὸν δ' — καὶ γ. δ' Ald. cf. Phoenisſ. 146.

V. 512. 17. οὐ μὴν — οὐ μὴν δ' Vit. ακομπ. γ' — ἀκομπ. γε Ald. Rob. προσμ — ην προσμ — η Ald. προσμεμηχανημένην. Rob. Mosqu. 1. Forma inſolentior praeferenda. ὑφ' αὐτῇ — ὑπ' αὐτῇ Vienn. B. D. Rob. (cf. Phoenisſ. 1137 ſq) ἰάπτεσθαι — ἰάπτηται Vienn C. de ſcuto Parth. Phoenisſ. 1107 ſq. γομφοις Pauw. de dentibus intelligit. ὡς πλεῖστ' κ. τ. λ. id. vert. „Quam plurima in virum hunc conjiciuntor tela." De omine quo ſimul Thebanis irridet Parth. cogitandum esſe patet e 534 ſq.

V.

V. 518. καπηλ. Cant. Stanl. citant Enn. apud Cic. de offic. I. 12. cauponari bellum, quod ab h. l. abhorrere recte monet Schuetz. Etym. E. κάπηλος — Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα — κάπηλα προφέρων (l. προσφέρων e Mſ. Ultr.) τεχνήματα. Hor. Sat. I. 1. 29. Perfidus caupo. Recte Schol. β.

V. 521. Παρθ. — ὁ Παρθ. conj. Pauw. Eur. Suppl. 890. παῖς Παρθ. cf. ſupra 462.

V. 523. τοῖσδ' — δεῖν' Rob. cf. ſupra 401. κραίνοι. Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Glasg. pro κράνοι.

V. 524. 6. Pauw. e Schol. α. vert. Utinam evenirent illis, quae ſpirant ipſis illis improbis jactationibus! Profecto omnes perirent funditus. Schuetz. Etenim ſi isti ea, quae cogitaut, a diis obtinere impia ista jactatione posſent, certe (turres nostrae) funditus et pesſime perirent. Vera explicatio exſtat apud Schol. β. niſi quod κομπασμ. ad ὧν φρονοῦσι referendum. κομπασμασιν — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. pro κομπάσμασι. ἦ τ' ἂν — ἦ γ' ἂν Schuetz. Scribendum videtur ἦ τἄν.

V. 527. 28. ἔστιν — ἔστι Ald. Rob. „ Tzetz. Chil. IV. 994. σοῦ μὲν ἀκόμπαστος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον" Abresch. Schuetz. conj. χεῖρα δ' ὁρῷ τε δράσιμος. Sed cf. 238. παλινστομεῖς θιγγάνουσα. 597. ποδῶκες ὄμμα. Oed. C. 1709 ſq. ὄμμα στένει δακρύον. H. Grot. Cui lingua reticens, agere ſed novit manus.

V. 530. ἐργμάτων de operibus intellectum h. l. optime convenit.

V. 532. ἐχθίστου — ἀδίκου. Rob. „ bestiae inimicisſimi morſus imaginem" Stanl. τοῦ μεμισημένου θηρίου Σφίγγος pro θηρὸς conj. Schuetz. Schol. Guelf. ὅστις οὐκ

οὐκ ἐάσει τὴν γλῶσσαν τοῦ Παρθενοπαίου τὴν χωρὶς ἔργων ῥέουσαν ἤτοι πολλὰ λέγουσαν αὐξάνειν τὰ κακά, ἃ λέγει, ἐλθοῦσαν εἴσω τῶν πυλῶν, ἤτοι αὐτὸν τὸν Παρθενοπαῖον φέροντα ἐπὶ τῆς πολεμίας ἡμῖν εἰκόνα τοῦ μεμισημένου θηρίου τῆς Σφιγγὸς οὐκ ἐάσει εἰςαμεῖψαι ἤτοι εἰςελθεῖν.

V. 534. ἔξωθεν — ἢ 'ξωθεν Glasg. Copula hanc sententiam cum praecedente conjungens, tantum abest ut concinniorem reddat orationem, ut potius vim ejus infringat, nisi putemus, partem toto majorem vel fortiorem esse. ἔξωθεν δ' εἴσω Guelf. φέροντε — φ. δὲ Bar. 4.

V. 535. κροτισμοῦ — κροτησμοῦ Brunck. e Regg. κροτισμ. barbarum judicans, Schuetz. Glasg. η cum ι saepissime confusum, sed a κροτίζω derivandum, cf. αὐλισμὸς, λοιδορισμὸς, κροταλίζω, τυμπανίζω, κυμβαλίζω, πλαταγέω, πλαταγίζω, κρεμβαλίζω, κέρκω, κερκίζω, ὠθέω, ὠθίζω, ὠθισμὸς conf. cum ὠθησμός Liban. Antioch. p. 355. ed. Reisk.

V. 536. κἂν — Sic Ven. apud Burt. Schuetz. Glasg. ἂν Reg. A. Vienn. A. B. D. Ald. δῆτ' ἂν Brunck. δ' ἄρ' conj. Pauw. δ' ἂν vulg.

V. 637. ἴκν. λ. δ. στ.] 'Αντισπαστικὰ κῶλα ε'. τὰ μὲν δ' τρίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δὲ ε' ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ καὶ ταῦτα ἑτέρα εἶναι στροφῇ. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τοῦ ἑξῆς χοροῦ. ἔχει δὲ καὶ ταῦτα πεντασυλλάβους καὶ ἑξασυλλάβους πόδας. Schol. Metr.

V. 539. 40. Cf. Seidler. p. 43. 160. κλύων cf. Oed. C. 1676. ibique Schol. Med. 318 sq. &c. εἴθε γάρ. — Sic Brunck. e Regg. Glasg. Schuetz. Mosqu. 1. εἴθ' οἱ Vienn. A. εἴθε οἱ vulgo. εἴθ' εἴθε conj. Pauw. in anti-

 stro-

ſtroph. ἔκτοσθε legens. Suspicor εἴθε δή veram lectionem esſe. Oed. T. 80. εἰ γὰρ gl εἴθε δή.

V. 542. σωφρ. — Sic Ald. Rob. Turn. Vict. Mosqu. 2 Schuetz. ctt. σωφρονέστατον. μάντιν — μ. τ' Ald. Odysſ. XV. 244. ἔτικτεν — Οἰκλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον κ. τ. λ. Isthm. VII. 45 ſq. Meleager, Hector et Amphiaraus celebrantur. Olymp. VI. 28 ſq Nem IX. 30 ſqq. X. 16. Oed. C. 1313. 1323.

V. 544. 5. Hi duo vss deſunt Ox. Ald. cf. Phoeniſſ. 1110. ὁμολ. — ὁμολωΐσι Vienn. Schol. β. βάζει — βιάζει Rob.

V. 546. 8. ταράκτορα — σπαρακτορα Reg. A. κακῶν τ' — κακῶν δ' Vienn. D.

V. 550. 2. πρόσμορον ἀδελφ. δίς τ' ἐν τ. τοὔν. — ἀδελφὸν Rob. πρόσπορον in Regg. adnotatur c. gl. τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρου, ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεννηθέντα. ὁμόσπορον κακοῤῥοθῶν Brunck. δύσμορον ἐς ἀδελφεὸν εξ. ὄμμα, π. β. δυσεκτελές θ' οἱ τοὔ. ἐνδ. Schuetz. εἰς ὁμόσπορον κἄστιν εξ. ὄμμα, π. β. δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔν ἐνδ. Herm. obſ. 50. πρόσμορόν γ' ἀδελφεὸν Pauw. πρόσμ. ἐς αδ. Glasg. πρόσμορον metri cauſa ſuſpectum, cetera ſaniſſima ſunt, ἐξυπτιάζων explicatur δὶς ἐνδατούμενος, quod ita intelligenda, Amphiaraum exclamasſe πολύνεικες, νεῖκος πολὺ, major audacia est Suppl. 46 ſqq. cf. 580. Recte monuit Schuetz. Graecis omnia ominoſa fuiſſe, unde patet quid Brunckii judicio ad Aj. 430. tribuendum ſit cf. Schlegel. praelect. dram. tom. III p. 64. Phoeniſſ. 636 ſq. 1494 ſq. Siquidem omnia hujus generis ſimilia esſent Iph. T. 1420 ſqq. jure damnarentur. ἀδελφεὸν — cf. Seidler. ad Eur. El. 134. ὄνομα non ſemel in ὄμμα mutatum. Hec. 438. ed. Herm. ubi voce ὄνομα ſigni-

significatur Polyxenam rei jam renuntiare. Orest. 1075. cf. Seidler. ad Iph. T. 875. Choeph. 235 ὄμμα non mutandum. ἐνδατεῦμ. cf. Brunck. ad Trach. 791.

V. 553. 4. λέγει — λαλεῖ Vienn. B. τοῦτ' ἔπος — τοῦπος Vienn. A Ald. τοῦτ' ἔπος ὁ Turn. τοῖον — δεῖον Rob. Schuetz. quod pro τοῖον facillime scribi potuit, non vice versa. τοῖον elliptice, τοῖον ἔργον οἷον δεῖ. cf. Aesch. Suppl. 403. Bacch. 928. οἷα Iph. T. 332. ed. Seidler. Spanh. ad Call. hymn. in Dian. 146., unde patet τοῖον h. l. ironice dictum esse, προσφιλὲς, — Comma omisit Schuetz.

V. 556. 7. Cf. Antig. 198 sqq. ἐμβεβληκότα — ἐμβεβηκότα Mosqu. 2. et supra ἐπαγαγόντα.

V. 558. τε πηγὴν, — δὲ π. Brunck. e Pauwii sententia πηγὴ Schuetz. πηγὰς Vienn. A. δίκη — δίκην Schuetz. „ Matris vero (caesae) vindictam num fons aliquis restinguet?" τίς δίκη poetice dictum pro τίς σὺν δίκῃ — μητρὸς de patria intelligendum. cf. supra 16. Oed. C. 392. 1480 sq. Helen. 40. &c. de fontium sanctitate cf. Oed. C. 1333. Philoct. 1215. &c.

V. 559. πατρίς τε — π. δὲ codd. Regg. πατρός τε Turn. Vienn. C. H. Grot. vert.

Egregius ille scilicet, gratus Deis.
Dignusque fama posteris tradi labor,
Urbis paternae solia et indigenas Deos
Vastare saevo marte peregrini agminis,
Quae poena lacrymas matris extinguet tuae?
Excisa ferro patria conatu tuo
Ut tibi sit aequa et fida qui fieri potest?

V. 561. δὴ abest Ald. cf. Pers. 803. πίασμα Βοιω-

τῶν χθονὶ, quae verba etiam deflumine intelligi posſunt. cf. Hec. 450. Bacch. 534.

V. 562. Hunc verſum damnat Schuetz. „ quod nimis clare tangi videtur mortis genus, quod Amphiarao impendebat." Cur videatur, non video. Oed. T. 968. κεύθει κάτω γῆς ſepultus est. Antig. 911. Electr. 868. et ita ſaepius. Vatem offendere, immo mortis ejus auctorem esſe, Graecis magnum facinus videbatur, quam ob rem in nomine μάντις hic magna inest vis, neque minor in verbis ſequentibus, nam extra patriam ſepultum esſe infortunium grave cenſebant, cujus rei exempla permulta exſtant. Oed. C. 402. ὁ τύμβος δυστυχῶν, quare in terra hostili ſepultum esſe, longe majus infortunium judicatum ſit, necesſe est. εὔκυκλον — „ Alii εὔκηλον" H. Steph.

V. 564. 5. νέμων — νωμῶν Mosqu. I. (confuſ. Pyth. VIII. 66.) ἔχων Ald. Rob. cf Phoeniſſ. 1111 ſq.

V. 566. 8. ἄριστος — Plutarch. Ariſtid. C. III. tom. II. p. 242. ed. Cor. δίκαιος quod Glasg. recepit. (cf. Ruhnken. ad Tim. p. 58.) et ita citant Lipſ. Politic. VII. init. Gatak. ad Antonin. VIII. I. p. 237. Hujusmodi tamen allegationes nihil ad rem faciunt, neque in Aeſchylo δίκαιος legi potest, Amphiarao non idem ac ceteri videri ſtudente, id nominetur necesſe est, quod ceteri videri volunt, qui praeter unum, nondum tamen deſcriptum, Polynicem, fortitudinem, non justitiam adfectant. De Ariſtide (cf. Boekh. de Trag. p. 56.) apud Plutarch. ἄριστος aeque bene dici potuit, neque in hac voce acumen ſententiae poſitum est, ſed in oppoſitis δοκεῖν, εἶναι cf. Liban. epiſt.

epift. 579. 1037. et quem Stanl. cit. Sallust. Catil. c. 54. de Catone, esse, quam videri bonus malebat. Agam. 788 Troad. 397. δόξας ἀνὴρ ἄριστος. Herc. fur. 180 fq. ἄνδρ' ἄριστον — εἶναι δοκεῖν; et alia. ἄλοκα — αὔλακα Vienn. A. C. Φρενῶν καρπὸς Pyth. II. 134. Nem. X. 21. &c. ἐξ ἧς — ἀφ' ἧς Plut. Aristid. Glasg. vulgatam Plato fatis tuetur, cf. Ruhnk. l. c. H. Grot.

Namque elaborat esse, non credi optimus;
Sulcos profundos corde demerfos gerens,
Unde illa fese pulchra confilia exferunt.

V. 571. 2. Cit. Thom. M. v. Ὄρνιθες ubi ξυναλλάξαντος legitur. Leid. pr. συναλλάσσοντος et ita Schol. β. δυσσεβ. — δυσσεβεστάτοις Mosqu. 1. Rob. Schuetz. Ad fententiam cf. Eur. Suppl. 225 fqq.

V. 574. καρπὸς οὐ κομιστέος — καρπὸν οὐ κομιστέον Schuetz.

V. 575. Uncis inclus. Glasg. Si abesfet, non defideraretur. Cf. Ag. 510. Pers. 818 fq.

V. 576. 8. ἡ γὰρ — ἢ γὰρ Rob. πανουργ. τ. — πανουργίαν τινῶν Schuetz. κἂν πανουργίᾳ τινί. Stanl. in Comm. Ms. teste Burt. καὶ πανουργαῖσιν τισί conj. Arnald. πανουργίᾳ pro πανουργοῖσι pofitum, quae est Pauwii explicatio aut de facinore nautarum intelligendum. θεσπτυστῳ — θεομίσῳ Ald. cf. Eur. El. 1354.

V. 579. ξυμπ. — ξυμπολίτης Schuetz. ξὺν πολίταις Turn. e correctione ut videtur, Vict. Stanl. Conftruendum. κυρήσας ταυτοῦ ἀγρεύματος ξυμπολίταις κ. τ. λ. De ξυμπολίτης vid. Pollux. III. 17. Phrynich. 72. Herodian. ad calcem Phrynichi 212. Thom. M. v. Δημότης Πολίτης. ἀνδράσιν — ἀνδράσι Ald.

V. 581. ταυτοῦ κ. ε. αγρ. — ταῦτον. Ald. ἐκδίκως

 Schol.

Schol. β. Ald. Turn. Stanl. Glasg. ταυτῷ κ. ἐν Δίκας ἀγρεύματι Schuetz. ἐνδίκως juxta fenfum Graecorum, qui omnia Deorum facta justa appellant optime fe habet. ἄγρευμα de reti ter ex Aefchylo attulit Schneider Ag. 1046. Choeph. 990. Eum. 454.

V. 582. ᾽δάμη — δάμη Ald. Rob. Vict. Stanl. Schol. β. δάκη Vienn. D. c. gl. ἠφάνισται. cf. Prometh. 682. Il. XII. 37. H. Grot. vertit.

Quam tristis heu fortuna fervantem pii
Atque innocentem pesfimis jungit viris!
Adeo malorum fcilicet commercio
Nil pejus usquam est: oritur infelix feges;
Nam fceleris arvum nil nifi mortem parit.
Aut justus aliquis nave confcenfa fimul
Cum navitarum perfido audaci grege
Obruitur undis, hostibus Divum additus.
Aut innocens fanctusque populares habens.
Injurios hospitibus, immemores Deum,
Implicitus isdem casfibus venaticis
Una flagellum patitur ultoris Dei.

V. 583. 4. Οἰκλέους — Οἰκλέως Schol. β. Porfon. praef. ad Hecub. p. IX. Pierfoni notam ad Moer. p. 275. continuans, Οἰκλέους fcribendum putat, fed hac in defcriptione in nomine proprio Aefchylum ab ufu epico recefisfe, omnino non probabile est. εὐσεβὴς — εὐγενὴς Rob. Schol. β.

V. 586. ἀνδράσιν — Sic Glasg. pro ἀνδράσι. Φρ. βίᾳ — βίᾳ Φρενῶν Vienn. Schuetz. Φοίτῳ Φρενῶν explicans ad θρασυστόμ. trahit, oblitus tamen explicationem inauditam vel uno exemplo communire.

V.

V. 587. πάλιν — πόλιν. Ald. Rob. Schol. β. πομπ. μακρὰν Pauw. de morte intelligit, Schuetz. cum Heath. de fuga. Eteocles oraculo de morte Amphiarai audito (cf. 591 sq.) speransque fore ut ceteri multo minus illo servarentur, nihil aliud dicit, quam Amphiaraum, liceat pius sit, cum ceteris, de reditu post urbem captam cogitantibus interiturum esse.

V. 590. ἄθυμον — ἄθυμος. Vienn. A. B. D. Ald. Rob. Bene.

V. 592. καρπὸς — κάρτος conj. Cant., Schuetzio probatur, sed cf. Heyne ad Isthm. VIII 101, et Schneider. Eum. 704. θεσφ. — θεσφάτοις Vienn. B. D. θεσφάτοις τοῦ Rob. Schol. ε.

V. 593. Stanl. in comment. Ms. conj. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τἀκαίρια. cf. Choeph. 577.

V. 595. 6. ἀντιταξ. — ἀντιτάξομαι Rob. φέρει — φύσει Ar. Rob. Schol. β. alteram lectionem memorans. τρέφει conj. Brunck.

V. 597. 8. Pauw. construendum putat δόρυ ἁρπάσαι παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν. Abresch. τὸ δὲ δόρυ (τὸ μετὰ τὴν) χεῖρα οὐ βραδύνεται ἁρπάσαι (τὸ τοῦ σώματος μέρος τὸ) παραγυμνωθὲν τῆς ἀσπίδος. Burton. (κατὰ) χεῖρα δὲ οὐ βραδύνεται ἁρπάσαι δόρυ παρὰ τὸ μέρος τοῦ ἀντιπάλου: Schuetz. conj. τὸ παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δορί. sive explicandum putat cum Brunckio et Bothio: manu vero haud cunctatur a sinistro latere nudatum gladium educere. Il. XVI. 400. et passim βάλε — γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα. Intelligi etiam potest, hastam a scuto celeriter nudare, ut γυμνωθὲν effectus sit verbi ἁρπάσαι cf. Ag. 794. ἀγέλαστα βιαζόμενοι. 817. πληρουμένῳ Eur. El. 635. θερμὰ Ernest. ad Call. hymn. in

Del.

Del. 117. Seidler. ad Eur. El. 442. ἁρπάσας δόρυ occurit Troad. 754. et saepius Phoenisſ. 1404. Av. 359. ſub ſcuto gestabant arma. Il. XIII. 612. Quint Smyrn. I. 158.

V. 599. H. Grot. vertit: Felicitas hominibus est munus Deum.

V. 600. 4. κλύοντες ϐ. δ. λ.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα δ. ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφή. Schol. Metr. δικ. λ. ἡμετ. — δικαίους λ. ἡ. Vienn. A. C. D. δικαίας λ. ἡμετέρας. Et adſcriptum γρ. λόγους. In C. margine δικαίους λόγους ἡμετέρους. δικαίους λόγους ἐμοὺς Rob. τελεῖθ' — εὖ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν Rob. δορίπ. — δορύπ. Vienn. B. D. Schol. β. γᾶς — εἰς Seidler. p. 44. ἐπιμόλους — πρὸς ἐπ. Vienn. A. C. Ald. Turn. Vict. Stanl. Schol. β. Glasg. τῶνδ'. επ. Rob. δ' ἔκτοθεν — ἐκτοσθεν Ald. δ' ἔκτοσθεν Rob. Turn. Ζεύς — ὁ Ζεὺς Vienn. A. C.

V. 605. τόνδε — νῦν Brunck. conj. cf. v. 384. de porta Phoenisſ. 1123. 1570.

V. 606. τὸν αὐτοῦ σοῦ — αὐτοῦ σου ſive τὸν σὸν αὐτοῦ legendum putat Burgesſ.

V. 607. οἵας γ' ἀρ. — οἵας ἀρ. Vienn. A. C. Turn. οἷα γὰρ ἀρ. B. οἷα γ' ἀρ. D. οἷα ἀρ. Ald. τύχας — πύλας Ald.

V. 609. ἐπεξιακχ. — ἐξιακχ. Ald. Turn. Vict. Schol. α. παίανα τ' εξιακχ. in marg. Ald. apud Burt. τε παιᾶν' Stanl. in Comment. Ms. ἐξιακχεύσας Rob.

V. 610. 11. ξυμφ. — συμφ. Ald. Rob. Turn. Vict. Schol. α. β. κτανὼν θανεῖν — κτανεῖν θανὼν et ζῶν pro ζῶντ', conj. Schuetz. Neque alius ſenſus e vulgata elici potest. τῶς σ' ἀνδρ. — τ' ὡς ἀνδρ. Rob. πως Both.

,, τὼς

„ τὼς i. q. οὕτως construendum cum ἀτιμάσσ." Schuetz. ad 608. 9. Pauw. refert „ τώς, fine relato ὡς, cujus vicem sustinent verba τὸν αὐτὸν τρόπον" Brunck. ad Oed T. 80. Simpliciter pro ὡς cf. τοὶ Pers. 422. Aj. 1404. quae Koen. ad Greg. Cor. p. 111. corrigenda putat, quod nullo modo probandum. ἀνδρ. — ἀνδρηλατεῖν suspicatur Schuetz.

V. 613. 5. αὔτεῖ — αἰτεῖ Rob. γῆς — γᾶς Rob. βια — βίᾳ Ald. Rob.

V. 616. εὔκυκλον — εὔθετον Ar. Rob. Brunck. Schuetz. Glasg. memorat Schol. α.

V. 617. 8. προσμεμηχ — προςμεμηχανημένον Mosqu. 1. cf. v. 515. τευχ — τευχιστὴν Vienn. B. C. Ald. R b. Turn. τευχιστὸν Vit. cf. Spanh. ad Call. hymn. in Jov. 77. de scuto Polynicis Phoenisf. 1224.

V. 619. 20. ἄγει — ἄγοι Ald. φησιν — φασὶν Vit.

V. 621. Κατάξω δ' — κ. τ' Brunck. e Reg. κ γ' Schuetz. Ag. 1607. de Aegistho. τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν:

V. 622. ἕξει Ald. ἕξει πατρῴαν Glasg. quam lectionem si in codicibus nonnullis legeretur, non praeferrem. Debetur forsan copulae post secundum verbum positae, cujus exempla congessit Herm. ad Hec. 77. δωμ. τ' επιστρ. — δωμ. επιστρ. Vienn. B. D. cf. Eum. 538.

V. 623. 4. ἐστὶ — εἰσὶ Vit. ἐκείνῳ γ' ἐστι conj. Pauw. δοκεῖς — δοκεῖ σοι Ald. B.

V. 625. 6. τῶδε — τῶνδε Vit. μεμψει — Sic Schuetz. Glasg. pro μεμψῇ.

V. 627. 8. θεομ. cf. Ag. 1140. ὠμὸν — Sic Ald. Schuetz. ἐμὸν Rob. vulg. ἀμὸν, quod hic valde languidum recte judicat Schuetz. Homines vehementer

V. 650. πετρῶν — πτερῶν Rob. Vienn D. γρ. πτερῶν. memorat Schol. β. qui legit αἰχμῆς κ. πετρ πρ. βλ.

V. 652. 3. ὁμοῖος — ὁμοίως Ald. ὅμοιος Burt. mavult. τῷ κακιστ' αὐδωμένῳ. Heath. vertit p ssime loquenti. Schuetz. fimilis eorum, qui pessime audiunt: vel universe dictum, vel cum respectu ad Polynicem, fimulque respici posse opprobria ab Amphiarao in Pol. conjecta, putat. Schol. β. τῷ κακωνύμῳ. cf. Coeph 822. πατρὸς αὐδὰν. Sed optime explic. Schol. α. ἄλις — ἄντις Ald.

V. 655. αὐτεκτόνος — αὐτοκτόνως Bar. 4. αὐτόκτονος Schuetz. Coray. ad Heliod. p. 7. in Antig. 56. αὐτοκτονοῦντε (ὅ ἐστιν Ἑαυτοκτονοῦντε, ἤγουν Ἀλληλοκτονοῦντε) scribendum putat, quod omnino non probandum, propter exempla, quae docent αὐτὸς hoc in verbo de consanguinitate sumendum esse. Cf. Suppl. 66. αὐτοφόνως. Med. 1244. χέρ' αὐτοκτόνον· 1259. αὐτοφόνταις. Aj. 841. αὐτοσφαγεῖς Aesch. Suppl. 9. αὐτογενῆ idem quod συγγενῆ Prometh. 855. Ag. 1089. 1574. αὐθένταισιν Eum. 207. Herc. fur. 879.

V. 666. γῆρας — πέρας Ald. Vienn. A. C. Mosqu. 2. Vienn. D. et supra τέλος Vienn. B. πέρας γρ. γῆρας. πεῖρας Both. Cf. Suppl. 452 sqq.

V. 657. „ Quaedam exemplaria huic versui non habent praefixam personam Eteoclis, usque ad τί μέμηνας" H. Steph. φέροι — φέρει. Vienn. Ald. Rob. Turn. optativo significatur Eteoclem dubitare, id fieri posse, de quo, si indicativus reciperetur, non dubitaret. Lectio, Eteoclis animum a Chori sententia quam maxime recedentem ostendens, praeferenda. Cf. Soph. El. 1082. τις — Schuetz. vulg. τὶς.

V. 658. ἐν — ἓν Vienn. Schol. α. Pro κέρδος, κῦδος conj. Pauw. Hunc vs. post sq. ponendum, Φερέτω post ἄτερ supplendum et ἴστω formulam in proposito perseverantis, putat Schuetz. Eteocles valde commotus, mortem ipsius et fratris sui inevitabilem videns, quod ex omnibus, quae sequuntur, patet, nihil aliud habet propositum quam sine dedecore interire. Post ἴστω, oratio abrupta: quod perinet ad me, cui id non contigit, sola mihi mors optanda. cf. Ag. 1300. 4.

V. 659. Καίσχρῶν — Καίσχρῶς Rob. H. Grot. vertit:

Ch. Rex chare nobis, inclytum Oedipodae genus,
Ne clamitanti dira te facias parem.
Armis quod arma objiciat Argivis sat est
Cadmi nepotum, sanguine expiabili.
Fratrum sed alter scelere si fratris cadat,
Crimen vetustas nulla tam saevum obruet.

Et. Si quis miserias toleret absque infamia,
Toleranda res est, mortuo lucrum est honos:
At misera simul et foeda nil decoris ferunt.

660. τί μέμηνας, τέκνον;] Ἀντισπαστικὰ κῶλα γ'. τὰ δύο, τρίμετρα βραχυκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτῶν· τὸ δὲ τρίτον, ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ στροφῇ. Ισόμετρα δὲ εἰσι τοῖς προβῆηθεῖσι, εἰ καὶ πλείω συλλαβὰς ἔχει. Schol. Metr. τί μέμηνας Vienn. B. D. Vict. Stanl. Schol. α. β. (qui et alteram l. citat sine iota subscripto) Ald. Turn. τὶ καὶ μεμονας Rob. καὶ μέμονας Glasg. Schuetz. Eadem confusio Philoct 515. Iph. T. 639. Schuetz. explicat, quid perseveras, sed pro ὁρμᾷς positum est, cf. Hesych. Schneider. Markl. ad Iph. T. μή τι σε — μή τις σε Vienn. A. B. C. μήτις σε Vict. Stanl. σὲ ante Schuetz. legebatur. θυμοπλη — θῆς — θυμοπλήθους Rob. Schol. explic. πλή-

ρης

φης θυμοῦ. Ita γυναικοπληθὴς Pers. 120. Alcest. 968. ἀρσενοπληθῆ Aeſch. Suppl. 30. δημιοπληθῆ Ag. 129. λευκοπληθὴς Eccleſ. 410. χαλκοπληθῆ Eur. Suppl. 1227. μυριοπληθὴς Iph. A. 561. κενταυροπληθῆ Herc. fur. 1244. &c. Minus bene active intelligeretur propter ſequens δορίμαργος.

V. 661. δορίμαργος — δορύμαργος Vienn. B. D. ἄτα — ἄτη Ald.

V. 663. 5. Cf. Phoeniſſ. 624. Pyth. v. 130. Hemſterh. ad Call. hymn. in Del. 128. de ἴτω diſſeruit.

V. 665. Ωμ. σ' ἄγαν] Αντισπαστικὰ κῶλα γ' ἰσόμετρα τοῖς ἄνω Schol. Metr. ἵμερος — Schuetzius lectionem θυμὸς notavit.

V. 666. 7. πικρόκαρπον — πικρόκακον Rob. ἀνδρ. αἵμ. Ag. 1390. αἵματος σφαγὴν, de genitivis abſolutis non cogitari poteſt cum Schuetzio. οὐ θεμιστοῦ — οὐ θεμιτοῦ ante Brunck. qui Pauwii conjecturam recepit. In cod. Reg. B. γρ. ἀθεμίστου. ἀθεμίστως pro οὐ θεμίστως legebatur Choeph. 640. In Tragicorum ſenariis θεμιστὸς non occurrere obſervat Erf. ad Oed. T. 993.

V. 668. 9. ἐχθρὰ — αἰσχρὰ Ald. Turn. Vict. Stanl. Glasg. „ Alii legunt ἐχθρὰ pro αἰσχρά, et fortasſe haec ita inter ſe oppoſita emphaſin majorem habeant, φίλου πατρὸς ἐχθρὰ ἀρά." H. Steph. Eadem commutatio Aj. 1059. καὶ ἐχθρὰ Rob. Seld. Vienn. B. et in marg. γρ. αἰσχρά. τέλει — τελεῖν Turn. τελεῖ marg. Bar. 4. Ald. Recte cit. H. Steph. infra 719. 795. adde Ag. 1434. τέλειον Ἐριννύν. Eum. 374. Oreſt. 379. ὀμμάτων ξηραῖς κόραις. l. n. ad Oedepi caecitatem procul dubio ſpectat. μόρου — μόρον Ald. Turn. ὕστερον μόρον conj. Pauw. προτέρου κέρδος ὕστερον μόρου. Schuetz. πρ. μορ. de Laji

 cum

cum Jocasta concubitu, ὑπ. κ. de mutua caede Oedipi filiorum intelligit Anonym. apud Burgesf. vertens. Mihi denuntians me prius victorem fore, licet postea occubiturum. Senfus est, mortem celerrimam quam maxime mihi praeferendam esse. cf. Schol. β. Herc. fur. 1145. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφῖγμαι.

V. 670. 2. κακὸς — δειλὸς Seld. Rob. οὐ — δ' οὐ Vienn. B. C. D. μελαν. — πρὸς μελαν. Vienn. B. D. οὐκ — Sic Glasg. Schuetz. e Pauwii fent. pro δ' οὐκ. μελαναιγὶς nigro vestimento induta, hic pro μέλαινα cf. 922. Ita Pers 112. μελαγχίτων φρὴν. quocum comparandum Suppl. 788. μελανόχρως καρδία. αἰγὶς vestimentum Cycl. 360. &c. Idem epitheton est Bacchi et vini. cf. Schneider. Olymp. XIII. 100. κυαναιγὶς de Minerva dictum. Huc non trahendum videtur Orph. hymn. 69(68)7. θηρόπεπλοι, fed potius 70(69)6. κυανόχρωτοι ἄνασσαι, et fi μελαναιγίς de veste intelligendum, 22(21)2. 35(34)1. Adjectiva compofita, orationem graviorem reddentia, pro fimplicibus, frequentant Tragici. Prom. 364. στενωποῦ fc. ὁδοῦ. (Oed. T. 1399.) 765. θέορτον Perf. 765. πεζονόμοις 365. ἁλιρρόθους (Aj. 412.) 557. ὁμόπτεροι; ubi Schuetz. Choeph. 171. Eur. El. 526. Aefch. Suppl. 330. afferre potuisfet. Choeph. 316. ἰσόμοιρον 486. εὔμορφον, quod minime mutandum. Suppl. 610. δεξιωνύμοις 798. οἰόφρων Aj. 222. αἴθοπος 564. τηλωπὸς 892. πάρευλος· Oed. C. 730. νεωρῆ 1055. διστόλους. 1112. ἀμφιδέξιον El. 1104. κοινόπουν Iph. T. 232. et pasfim δίπτυχοι Jon. 1010. δίπτυχον Troad. 281. δίπτυχον Herc. fur. 458. τριπτύχοις. Iph. T. 432. ἀντιπάλους 977. κοινόφρων Hel. 357. τριζύγοις 1567. μονάμπυκον· et multa alia. Huc etiam per-

pertinet κελαινέϑης. δόμων — Sic Reg. A. δόμους Brunck. Schuetz. Glasg. δόμον vulg. contra metrum. Cf. supra 140 ἔρχεται. ὅταν — Sic Seld. Schuetz. οὔτ' ἂν Ald. vulg. οὔτ' ἂν contra metrum quod ἐρινὺς et δωμ' scribendo restituere putabat Pauw. ἐκ χερῶν ὅταν Glasg. δέχωνται — δέχονται Rob.

V. 672. 3. πχρημ. — παιρημ Ald θαυμ. — οὐ θαυμ. Vienn. A. H Grot. vert. Miranda crescet fama post mortem mihi. Anonymus Anglus: si ex morte nostra aliquid boni accesserit, id in pretio erit. Schuetz. cum Schol. α. recte: unum est, quod a nobiis diis gratum fuerit, interitus noster.

V. 675. 7. Νῦν σ. σ. π.] 'Αντιστασtικὰ κῶλα γ' ἰσόμετρα τοῖς ἄνω τοῦ χοροῦ κώλοις. Schol. Metr. ὅτε — ὅτι Rob Pauwio probatum. δαιμων — θυμος Schol. α. legisse videtur. Schuetz. locum ita refinxit. Νῦν τάδε σοι παρέστακεν ἔτη θυμός· Λῆμα δ' ἂν ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ — λακτὸν ἔτως ἀνέλθοι· θαλερωτέρῳ Πνεύματι νῦν ἔτι ζεῖ. Oed. C. 434. ὁπηνίκ' ἔζει θυμός. Hec. 1031. θύμῳ ζέοντι. Eur. El. 1203 sq. Idem de daemone. Iph. T. 956. δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν. Aeschin. dial. III. 20. Ag. 879. "Ατης θυέλλαι &c. Troad. 102. πλεῖ κατὰ δαίμονα, Hec. 578. πῆμα ἐπέζεσεν πόλει. Eteocles dixerat, interitum sibi nunc adesse, cui Chorus respondit: Nunc quidem adest, sed furore cessante, daemon impetus finem faciet. νῦν ὅτε. cf. Suppl. 633. hoc quidem tempore, sed non omni tempore, nisi post δαιμων interpungendum, distinctione post παρεστ. sublata. ἐν τροπαίᾳ — ἐν τροπαίᾳ Ald. Turn. cf. Schneider. ἀντροπαίου Mosqu. 1. c. gl. τοῦ ἰσχυροῦ. χρονίᾳ — χρόνια Seld.

Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Vict. minus bene. ζεῖ — ζῇ Rob. Cf. Herc. fur. 213.

V. 678. 9. ἐξέζεσεν — ἐξέζεσαν Ald. Rob. Turn. ἐξέζεσε Schol. β. ἐν· φαντ. — ἐν. φαντασμάντων Ald. φασμάτων ἐν. Schol. β. Rob. Brunck. e Reg. A. cf. Porf. ad Orest. 401. Φάσματα Ag. 145. 281. 422. Iph. T. 1228. &c. cf. Thom. M. v. Φάσματα ibique intpp. Perf. 516 fq. Pro ἐνυπνίων ἐνύπνιον. i. e. κατ' ἐν. conj. Abresch. δατήριοι — δατήριον Ald.

V. 680. Καίπερ οὐ — κ. μὴ Rob. de πείθου vide Brunck. ad Soph. El. 1015.

V. 681. ἄνη τις — ἄνυσις Vienn. ἄνυτις e gl. cf. Schol. Call. hymn. in Jov. 90. Ald. Rob. Turn. Vict. quod Pauw. ab ἀνύτω derivat e gl. et lectione genuino confufum ut videtur. Si vulgata fufpecta videatur, facile mutari posfit. οὐ δὲ — Schuetz. vulg. οὐδὲ. μακρὰν — μακρὰ Rob.

V. 684. Cf. Prom. 311. 866. Aj. 584. Orest. 1620. Valk. ad Hippol. p. 239. Cor. ad Hel. lib. II. 2. Erf. ad Antig. 1301. Thom. M. v. κολούει ibique Oudendorp.

V. 685. H. Grot. Victoriam ultor fequitur injustam Deus. Schuetz. e Stanl. et Burt. fent. recte: Attamen ignavam quoque victoriam honorat Deus. δίκην v. l. apud Schol. α. minus bene propter vs. fq. Schuetz. 686. 5. 4. transponendos et Eteocli tribuendos putat contra ufum et elegantiam.

V. 686. 7. στέργειν — στέγειν cf. 196. ἔπος — τέπος Vienn. B. τοῦτος Vienn. C. ἐκφύγοι — ἐκφύγῃ Ald.

V. 688. Πέφρικα τὰν] Οὗτος ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων οβ'. ὧν τὰ πρῶτα ιδ'; ἀναπαιστικά· τὰ μὲν δίμετρα

βρα-

βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ ἀκατάληκτα, ἤτοι ἐφθημιμερῆ· τὰ δὲ ἑξῆς πάντα, χοριαμβικὰ καὶ ἀντισπαστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Schol. Metr. ὤλεσ. — ὄλεσ. Vienn. Ald. Sch. 1. β. ὠλεσίθυμον Morell. in Marg.

V. 689. θεὸν — θεὰν Seld. Post h. v. in Ald. exstant οὐ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγονε. In Rob. ἃ γὰρ ν. π. κ. γέγωνε. In Turn. et Vienn. ἃ γ. ν. παρεκελεύσατο καὶ γέγονε. In Vict. Ar. Ox. ἃ γ. ν. παρεκελ. καὶ γέγωνε. „ In margine autem libri cujusdam veteris adnotatum reperi, οὐκ ἦν ταῦτα ἐν ἑτέροις. „ H. Steph. Sustulit Cant.

V. 690. 1. κακομ. cf. Perf. 10. πατρ. ευκτ. Ερ. — (ἐριννὺν Ald.) Schuetz. „ furiam a patre Oedipo invocatam." Sed cf. supra 70. Ἐριννὺς πατρὸς. infra 842. Ag. 1482. Phoenisf. 624. Med. 1379. Oed. C. 1298. Odysf. XI. 280. Musgr. ad Med. 171. Beck. ad Av. 1058. Neque εὐκταίαν χάριν Ag. 1388. cum Schuetzio explicandum videtur optabilis. Adde intpp. ad Thom. M. et Moer. f. v. εὐκταῖον.

V. 692. 4. περιθύμους — ὑπερθ. Askew. A. C. Οἰδίποδα — Οἰδίποδος Bar. 4. Ald. παιδ. δ' ἐρ. — παιδολέτω ἔρις Ald. δ' abest Bar. 4. Rob. Turn. ἅδ' — τάδ' Schol. α. Vict. Stanl. Alio fenfu παιδολέταρ occurrit Rhef. 545.

V. 695. 6. ξένος — ξένους Ald. Schol. α. κλήρους — κλήροις Vienn. Ald. Turn. qui κλήροις χάλυβος conjungit, Mosqu. 2. κλῆρος Rob. ἐπινωμᾷ — ἐπικ. Mosqu. 2. c. gl. μεγαλοφρονεῖ χάλυβος — χάλυψ ὁ. conj. H. Steph. fed χάλυβος nominativus esse potest. Alcest. 994. ἐν χαλύβοισι. ἐπινωμᾷ recte expl. Schol. β.

V. 697. 8. χρημ. — χρηματόδοτας Seld. Post πικρὸς

comma fustuli. σίδαρος — σίδηρος Ald. Turn. σιδαρόφρων φόνος Phoenisf. 672.

V. 700. ὁπόσαν — ὁπόσην Ald. Turn. ἂν abest Seld. φθιμένοις — vulg. φθιμένοισι quod jam Pauw. contra metrum esse vidit. φθιμένοις γε conj. Stanl. in comm. Ms. φθιμένοις Brunck. Schuetz. inversionem poetis familiarem hic non agnoscentes. Cf. Oed. C. 790.

V. 702. 3. ἐπειδὰν — ἐπεὶ δ' ἂν conj. Casaub. et Stanl. et sic Mosqu. 2. αὐτοκτόνως — αὐτοὶ κτάνωσι. Vienn. Vit. Mosqu. 2. c. gl. φονεύσωσιν ἑαυτούς, αὐτοκτάνωσιν Ald. Turn. Vict. αὐτοὶ κτανόντες vel αὐτοκτονοῦντες conj. Pauw. Variae lectiones procul dubio inventae ad pleonasmum vitandum, de quo supra v. 7. Trach. 6o8. legendum φανερὸς ἐμφανῶς. Bacch. 1149. αὐτοδ. — αὐτοδαΐκτως. Askew. A. C. θάνωσι — Mosqu. 1. supra ἀπὸ. θανῶσι Mosqu. 2.

V. 704. 5. Pro Choriambo in antistr. dijambus, ἅ τε vel δὴ χθ. conj. Pauw. contra Aeschyli morem μελαμπ. — μελαμπαχνὲς conj. Pauw. Cf. Ag. 399. ubi conjecturis minime opus. φοίνιον — φόνιον Vienn. Mosqu. 1. 2. Vit.

V. 706. 8. καθαρμ. — καθαροὺς Mosqu. 1. ex rafura. καθαρμὸν Mosqu. 2. Vienn. C. Bar. 4. λούσειεν — λαίσειεν Ald. παλαιοῖσι — Sic Mosqu. 1. Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro παλαιοῖς. συμμ. — Sic Mosqu. 1. 2. Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro ξυμμ. κακοῖς — κακοῖσι Mosqu. 1.

V. 710. παραβ. — παραιβ. vulg. παρβ. Schuetz. ex Erf. conj. (Eum. 543. Herm. παρβάταν scripsit ubi forsan παρβάδαν legendum Suppl. 1053 πάρβατος nunc legitur. ἀντρέψῃ Perf. 161. recte se habet.) Recte ut vide

detur, licet παραβασιαν metrum non pesfumdet, cf. Seidler. p. 44. fed forma vulgaris a librariis faepius pofita, ubi metrum non fert, ut e. c. πανόδυρτος pro πάνδυρτος Soph. El. 1077.

V. 711. 13. μένει — μὲν Ald. Pro βία, εβα conj. Pauw. five δ' post κρατηθεὶς defendum putat, conftructionem propter interjecta mutatam fufpectam habens; fed audacia in fermone foluto occurrens, poetis licita fit, necesfe est.

V. 714. 6. μεσομφάλοις — μεσομφάλοιν Rob. θνᾶτκ. — θνήτκ. Vit. Ald. Rob. Turn. γένυας — γένας Mosqu. 1. 2. ἄτερ — ἄτερ Ald.

V. 716. ἐκ φ. — ἐκφ. Ald. Rob. Turn. Vict. In Reg. B. φίλων explicatur ἡδονῶν. „ Conjicere quis posfet fcriptum hic olim fuisfe δ' ἡδονῶν. Sed nihil mutandum." Brunck. δ' omis. Glasg. e Pauwii fententia. ἀβουλίαις — ἀβουλίᾳ Vit. ἀβουλίας Vienn. A conftructionis caufa ut videtur. ἐκ φίλων intelligi potest, profectis ab amicis Choeph. 417. Erf. ad Antig. 1219. Seidler. ad Iph. T. 178. Soph. El. 124 fq. five post φίλων comma ponendum et ἀβουλ. ad Laium referendum, five Dativus „ propter" reddendus Antig. 591. 691. five αβουλ. positum ut σοφία Antig. 620. five denique, quod melius, duae conftructiones conjunctae κρατηθεὶς ἐκ φίλων et κρατηθεὶς φίλων ἀβουλίαις cf. Erf. l. c. (1204 ed. min.) qui vertit: temere vinci fe pasfus cupiditate, cf. Phoenisf. 21.) Antig. 23. σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ Soph. El. 47. ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς. Audacior conftructionum duarum conjunctio est Aj. 80. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μένειν. De metro cf. Herm. Metrik. §. 203.

V. 717. ἐγείνατο — Sic Mosqu. 1. Schuetz. Glasg. ut Pauw. conjecerat pro γείνατο. αὐτῷ — αὐτῷ. Mosqu. 1. 2.

V. 718. Vulgo duos facit versus, et Οἰδιπόδαν a Brunckio receptum e Reg. B. quem secuti sunt Schuetz. Glasg. ὥστε — ὅς γε Mosqu. 1. cf. Herm. ad Oed. T. 695. (Erf. ed. min.) μὴ πρὸς — μητρὸς Turn. Vict. Stanl. Schol. α. Schuetz. πρὸς μὴ ἀγνὰν. immo potius: μὴ πρὸς ἀγνὰν, ἀλλὰ πρὸς μὴ ἀγνὰν.

V. 719. 21. σπείρας ἔτλα conjungi debent, neque Perf. 835. Schuetzii explicatio verborum κλύων ἀνέξεται probanda videtur.

V. 721. ἔτλα — ἔτλη Mosqu. 1. σύναγε — σύν γε Ald. δὲ συνάγαγε Rob. Sic δὲ omisso Mosqu. 1. Schol. β. συνάγαι et supra ἐνῶται, συνάξαι Mosqu. 2. Haec de Lajo et Jocasta accepit Schuetz. Schol. recte de Oedipo, quod ingenio Graecorum optime convenit, et verbo ἀρτίφρων v. 741. satis confirmatur.

V. 723. 5. Allegoria frequentissima Prometh. 1015. Perf. 463. quem locum vereor ut Schuetz. recte interpretatus sit, (cf. 709. Hel. 303.) Suppl. 126. 472. Jon. 927. Troad. 698. Eur. Suppl. 826. Herc. fur. 1060. &c. „ κακῶν θάλασσα jungendum' Pauw. ἄγει non a παράνοια pendet, quod Schuetz. vult. πίτνον — Sic Ald. Schuetz. vulgo πιτνὸν. πίπτον Vienn. B. D. Confusio frequens. Perf. 504. πίπτον recte se habet. De differentia amborum vide Herm. ad Herc. fur. 1371. τρίχαλον — τροχαλὸν Vit. Vienn. D. propter nimiam audaciam vulgatae ut videtur. „ Triplo major" Schuetz. citans Prometh. 1015. adde Hippol. 1203. Troad. 83. ibique intpp. Rhes. 246 sq. Cf. Schneider.

V. 726. ἀλκὰ — ἀλκὰν Mosqu. 2. Schuetz. ut Burgess.

gesf. conj. qui vertit: In medio vero brevi intervallo latitudine sua turris praesidium praebet. ἐν εὔρει — ἐνεύρει Mosqu. 1. 2. ἀλκὴ δι' ὀλίγου Phoenisſ. 1098. τείνει intranſitive. Cf. Perſ. 64. Ag. 1108 Suppl. 93. Bacch. 594. Phoenisſ. 435. Brunck. ad Oed. C. 74. ad εὔρει ſupplendum videtur κακῶν.

V. 729. τέλειαι — τέλεια Turn. Vict. Stanl. Reg. B. Schol. α. in antiſtr. v. l. forſan exſtabat ἄνδρα. παλαίφατοι — παλαιφάτων Ald. e παλαίφατον ortum videtur cf. Nem. II. 25.

V. 731. τελλόμεν' — τελομέν' Seld. Bar. 4. Ald. τελλομένα Mosqu. 1. οὐ παρέρχεταί τελούμεν' οὐ παρέρχεται Mosqu. 2. τελούμεν'. Vienn. A. C. cf. Schol. α. Minus bene. τελλόμενα pro ἀνατελλόμενα cf. Soph. El. 699.

V. 732. 3. πρόπρυμνα — πρόπρυμναν Ald. Rob. πρόπρυμνον Turn. minus poetice. ἀλφηστᾶν — ἀλφηστάων Vienn. B. D. Reg. B. unde Brunck. Schuetz. Glasg. ἀλφηστᾶν pro ἀλφηστᾶν

V. 734. Cf. Ag. 1006 ſqq. ubi πημονᾶς minime ſollicitandum. Jon. 966. Pyth. III. 189 ſq. ubi Heyne cit. Orest. 330. H. Grot. vert.

Facile in planum felix ſeſe
Fortuna tulit, cum jam nimia
Mole laborans ipſa incepit gravis esſe ſibi.

V. 737. πολ. κ. τ. λ. — πολυβοττος Mosqu. 2. πολύβοτοι γ' αἰῶν' ὅσον τότ' Οἰδίπουν βροτοί 'τιον. Schuetz. πολυβ. αἰὼν Schol. β. recte de vita beata Oedipi intellexit, (Schol. α. πάντες οἱ ἄνθρωποι) βροτῶν est, inter homines. Perſ. 708. βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες i. e. inter Perſas. neque abhorret Eur. El. 704 ſq. ματέρος 'Αργείων ὀρέων. 'τιον (vulgo τῖον, τιὸν Glasg.)

ad fchema referendum, quo verbum uni rei proprium pluribus conjungitur cf. Brunck. ad Oed. T. 271. El. 435. Aj. 1035. et αἰών perfonam induere videtur, ut Trach. 34 fq. τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων ἀεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε Nem. II. 11. Pyth. V. 18. eadem de Oedipo leguntur Oed. T. 1196 fqq. Aliter fenfit Aefchylus apud Arift. Ran. 1212 fqq.

V. 739. fq. ἀναρπ. — ἀναρπαξάνδρα Ald. Potter. ad Lycophr. 1294. τὰν ἁρπαξάνδραν legendum fufpicatur Herm. cf. Seidler. p. 190. Ag. 696. ἑλανδρος, fed ἀναρπαξ. ad normam nominis κασσάνδρα et aliorum formata videtur. Cf. Porf. praef. ad Hec. X. id. ad Med. 822. Seidler. ad Eur. El. 457. Aj. 173. ταυροπόλα Jon. 1479. γοργοφόνα &c. Phoenisf. 1021. καδμείων ἁρπαγά, 46. κῆρ' — θῆρ' conj. Stanl.

V. 742. ἐγένετο — γένετο Vienn. A. ἔγεντο conj. Arnald. ἀρτίφρων ad fupra 721 fq. dicta pertinere videtur. μέλεος γάμων cf. infra 890. Soph. El. 1075. πατρὸς δειλαία ibid 1209. Hec. 650. τάλαινα βοῆς; Orest. 827 &c. Matthiae bene interpunxit.

V. 744. 5. μαιν. κραδίᾳ — καρδίᾳ Vienn. A. B. D. μαινομένη καρδίᾳ Ald. cum iota fubfcripto Rob. μαινομένη κραδίᾳ Turn. ἐτελεσεν. Sic Schuetz. pro ἐτέλεσε, γ' ἐτέλεσσε Heath. conj. Brunck. recep. melius tamen putans ἀπετέλεσσε. ἐτέλεσεν· Glasg.

V. 746. χερί. τῶν — Sic Schuetz. e Pauw. fententia χερὶ τῶν vulgo. τε χερί· articulo abjecto conj. Schuetz. ne mentio esfet excaecationis Oedipi, quamobrem etiam vs. fq κρ. γ' ομμ. fcripfit ,, aberravit quidem ab oculis potentiorum filiorum h. e. potentiorum filiorum oculis fe fubduxit. Nifi potius ita fcripferit Aefchylus: κρεισσοτεκνων

δο-

δωμάτων ἐπλάγχθη' δίδυμα κάκα accepit de exfilio Oedipi et devotione filiorum. Sed excaecatio Oedipi tam nota fuit, ut fummo jure miraremur, nifi Aefchylus h. l. eam attigisfit, et attigit difertis verbis. De διδ. κάκ. propter vicinitatem vocis ὀμμάτων non dubitari potest. πατροφόνῳ valde otiofum esfet fi de imprecatione ageretur, ad oculos relatum maxima huic epitheto gravitas inest. Supra 668 ad eandem fabulam alludit. Cf. Phoenisf. 870.

V. 747. κρεισσ. — κρείσσω τέκνων Ald. κρειστόνων τέκνων Rob. Askew. A. C. κρισσοτ. Mosqu. 1. κρείσσων τ. Mosqu. 2. et fupra τῶν κρειττόνων τῶν. Φριστοτεκ. conj. Stanl. Sed cf. Ag. 593. Choeph. 312. Eur. Suppl. 629. El. 738. &c. δ' ὀμμ — δ' ἀπ' ομμ. ante Brunck. δ' omis. Glasg. ἐπλάγχθη — ἐπλάχθη Mosqu. 1.

V. 748. 9. ἀραίας „ diras" Schuetz. fed ἀραίας ἀρὰς conftruendum. ἐφῆκεν — ἀφῆκεν Turn. Mosqu. 2. c. gl. ἔπεμψεν. ἐπικ. τρ. — ἐπικότους τροφὰς vulg. i. e. „ precatus est, ut infelici fato educarentur" Pauw. ἐπικότας Ald. ἐπίκοτος τροφᾶς Heath. Brunck. ira incenfus propter victum, quae lectio Schuetzio placet, qui tamen explicat, indigne ferens fe tales filios educasfe. Sed τροφᾶς de victu accipi debere e Sophocle patet cf. Oed C. 352. 444. et totam illam orationem 1265. 1365. fqq. 1375 ibique Brunck. 1614. ἐπικότους ἀράς non audacius dictum quam Hor. Sat. II. 6 30. Iratis precibus Oed. C. 1376. ἀράς ξυμμάχους Suppl. 389. δυσπαράθελκτοις οἴκτοις. 590. νόσους ἐπιβούλους. 617. Φυγῇ δημηλάτῳ. Prom. 602. ἐπικότοισι μήδεσιν 675. ἐμμανεῖ σκιρθήματι Ag. 1647. πρευμενεῖ τύχῃ. 822. 1194. Aj. 935. ἀριστόχειρ ἀγὼν Oed. C. 1309. προστροπαίους Eur.

λιτὰς. 1100. βαθεῖαν τέρψιν. Perf. 608. et pasfim πρευμενεῖς χοὰς (485) Soph. El. 440. δυςμενεῖς χοὰς. Eur. El. 52. πονηροῖς κανόσιν ibique Seidler. vide eundem. ad Iph. T. 9. fupra 250. 325. &c., ἀρὰ faepisfime perfonam induit.

V. 750. 1. πικρογλ. — πικρογλώσσου Ald. σίδαρ — σίδηρ. Turn. Mosqu. 1.

V. 752. διαχείρια — Nifi glosfa fit haec vox, fcribendum cum Glasg. διὰ χερὶ. Schuetz. ed. χερὶ ποτὲ διαλαχεῖν. Pauw. aut ποτὲ ejiciendum, aut in Stroph. στέλησε legendum putat. cf. Phoenisf. 67 fq.

V. 754. τελέσῃ — τ. τὰ Arnald. metri caufa. καμψίπους — „Pedes mobilis" Schuetz. γ' ἀκαμψίπους five τελεσεῖ' ἀκ. conj. Pauw. Cf. Schneider. Forfan explicandum genua hominum flectens. Hel. 1448 fq. οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς; ὀρθῷ δὲ βῆναι ποδί, ubi pars pro toto, ut χεὶρ Jon. 1336.

V. 755. Θ. Π.] Εἴσθεσις μερικῆς διπλῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. Schol. Metr.

V. 755. 7. δούλειον — δούλιον Vit. cf. fupra 75. ομβρ. — ὄβρ. Rob. et codd. praeter Vienn. B. Glasg. Brunck. monet ομβ. nec meliores libros nec veteres grammaticos agnoscere. Herm. de emendanda rat. gr. gram. P. I. p. 20 fqq. aliter judicat. Origo vocis nihil ad lectionem noftram facere potest, fed definitio aetatis, qua ομβρ. primum coeptum est ufurpari, inter duas enim formas in Aefchylo plenior praeferenda.

V. 760. 1. στέγει — στένει Rob. στέργει, Mosqu. 2. Vienn. B. D. cf. fupra 196. ἐφρχξάμεσθα — ἐφραξάμεθα Mosqu. 1. 2. Vit. Vienn. Ald. Rob.

V.

V. 762. κ. ε. — κ. δ' ε. Rob. πλ. ἐν. ἕξ — πλεῖστα ἕξ Vit. et Mosqu. 1. c. gl. ἐν.

V. 763. 4. ἑβδομαγέτας — ἑβδομαγέτης Mosqu. 1. Schol. explicat Apollinis epitheton ἑβδομαγένης cf. Schneider. et intpp. ad Thom. M. p. 258. Hemst. ad Plut. 1127. Explicatio nominis ἑβδομαγέτας huc non pertinet, Aeschylus enim pro nostro loco adhibuit. ut τέλειε. Ag. 973. cf. ibid 695 sq. &c. Cf. Spanh. ad Call. hymn. in Del. 251. Οἰδίπου — Οἰδίπους Mosqu. 1. post γένει comma, Ald. Rob.

V. 766. πρᾶγμα — πρᾶγος Vienn. B. D. Ar. Rob. Glasg. Schuetz. Cf. supra 2. Pers. 246. Lysistr. 707. Beck. ad Av. 112. νεόκοτον — νεόκητον Mosqu. 2. c. gl. νεωστὶ κατεσκευασμένον. Cf. Coray ad Heliod. 163. Pers. 254. pro νεόκοτα Rob. νεότοκα fors. e correctione. πέλει παρὸν — π. καὶ πλέον Rob. π. πλέον Mosqu. 1. Vit. ubi superscriptum παρών.

V. 767. Schuetz. uncis inclusit. βασιλέες — βασιλεῖ Ald. βασιλεῖς Rob. Mosqu. 1. 2. Guelf.

V. 768. 9. χερῶν — χειρῶν Ald. Rob. τί δ' ἔπας — τί δ' ἔπος Vienn. A.

V. 770. 2. γένος... — Sic Schuetz. vulgo γένος. οἴ 'γὼ — οἴ ἐγὼ ante Stanl. μὴν — νῦν Mosqu. 2. Vienn. A. Guelf. Vit. Rob.

V. 773. 3. βαρέα. — Sic et βαρέως Mosqu. 1. Comma post σῦν tollendum, cf. Herm. ad Eur. Suppl. 843. ἠναίροντ' — ἠνήροντ' Turn.

V. 775. 6. Οὕτως — ὄντως Vienn. A. C. Schuetz., ne, quod Tragicis valde usitatum, idem verbum repeteretur. ἀναλοῖ — ἐναλοῖ Mosqu. 2. c. gl. ἠφάνισε.

V. 777. 82. Φορούμενοι. Choro tribuuntur in Vit.

χαίρ. κ. δ. — χ. κακὰ κ. δ. Vit. χ. κ. κ. δακρύσεσθαι Mosqu. 1. χ. καὶ δακρύσεσθαι Vienn. B. D. δακρύεσθαι Ald. Rob. Glasg. Schuetz Schol. β. Quod cur alteri lectioni fubftitutum fit, facile ad antelligendum, non vice verfa.

V. 780. Cit. Steph. Byzant. v. Σκύθης. παμπησίαν — παμπησίας Mosqu 1.

V 781. Cf. Oed. C. 789 fq. ταφῇ — τάφῳ Rob. χθονὸς — χθόνα conj. Brunck. Schuetz. παμπησίαν fubintelligendum putat. παμπησίαν quam accipiunt ἐν ταφῇ χθονὸς, non aliam esfe quam χθόνα ipfam, unusquisque facile intelligit, unde patet vulgatam exquifitiorem esfe, quippe quae nobis ad fupplendum relinquit, de quo nulla dubitatio oriri potest.

V. 783. 4. βασιλέοιν — βασιλείοιν Mosqu. 1. Ald. πέπωκεν — πέπτωκεν Vienn. A. Mosqu. 1. Vit. Ald. πέπωκται Rob. γᾶ — γᾶ Mosqu. 1. γᾶν Vit.

V. 785. Ω μεγάλε Ζεῦ] Ὁ χορὸς οὗτος συνίσταται ἐκ κώλων καὶ στίχων μέ. ὧν τὰ πρῶτα δέκα, ἀναπαιστικά. τὰ μὲν πρῶτα δύο δίμετρα ακατάληκτα, τὸ δὲ γ' μονόμετρον· τὸ δὲ ί, δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. εἶτα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξεν· εἰσὶν οὖν τὰ ἑξῆς δύο κῶλα, τροχαϊκά· τὸ πρῶτον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ δεύτερον, ἑφθημιμερές. ὁ ιγ', ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἑξῆς β' κῶλα, τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ. τὰ ἑξῆς δύο κῶλα, ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ ἑξῆς γ', τροχαϊκα· τὸ ά, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὰ δὲ β', ἑφθημιμερῆ. ὁ κά, ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἑξῆς δ', ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ έ, τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. ὁ κζ' ἰαμβικὸς στίχον τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἑξῆς δ' κῶλα, ἰαμ-

ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ε΄, τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. εἶτα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξεν· εἰσὶν οὖν στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ε΄. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλον ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερὲς, ὅμοιον τοῖς ἑξῆς. ἔθος γὰρ ἐστι τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν τοιαῦτα κῶλα τιθέναι ὅμοια τοῖς ἑξῆς. εἶτα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξεν αὖθις. καὶ εἰσι κῶλα ἀναπαιστικὰ θ΄. τὰ μὲν ἑπτὰ, δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ η΄ μονόμετρον, ὃ καὶ παρατελευταῖον ὀνομάζεται. ἔθος γάρ ἐστιν ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῶν μελῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον, τὸ παρατελευταῖον κῶλον, μονόμετρον τιθέναι· τὸ δὲ θ΄ κῶλόν ἐστιν ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. σύνηθες γὰρ τὸ ἐφθημιμερὲς ἐν τῷ τέλει κεῖσθαι τοῦ μέλους. Schol. Metr. πολιοῦχοι. δ. — Sic Brunck. Glasg. Schuetz. e Pauwii conjectura pro πολισσοῦχοι Tzetz. ad Hes. Ἐργ. 122. πολισσοῦχοι θεοί.

V. 787. τούσδε ῥύεσθε — τ. ῥύεσθαι Mosqu. 1. τούσδ' ἐρύεσθε Mosqu. 2. c. gl. φυλάσσετε. Cf. Seidler. p. 80.

V. 788. 9. κἀπ. — κ' ἀπ. Vict. κἀπ. Glasg. Schuetz. σωτῆρι — σωτηρίᾳ Vit. Vienn. A. C. σωτηρία Mosqu. 1. c. gl. ἐπὶ τῇ ἀβλαβῇ. (ἀβλαβεῖ.) Idem numerus Ag. 373. Suppl. 8. Explicant: Jovi Servatori urbem incolumen praestanti. Nisi σωτηρίᾳ penultimam producit ut ὑπεροπλίαις Antig. 130. suspicor glossam esse vocis quacum ἀσινεῖ epitheton πόλεως conjunctum, ut in exemplis supra v. 749 allatis. Cf. Ag. 1342.

V. 791. πολεμάρχας — Sic Brunck. e v. l. Reg. B. Schuetz. pro πολεμάρχους. Utraque forma Tragicus promiscue uti metrum cogebat, formam poeticam non ubique ferens. Cf. Pers. 351. 554. 989. Oed. C. 1085. Aj. 390. Av. 1212. &c.

V. 792. κατ' — καὶ κατ' Ald. Rob. ἐπωνυμίαν — ἐπωνυμίην Turn. Vict. Stanl. πολυνεικεῖς, duobus tribuit, quod unius est Polynicis. Cf. Choëph. 129. Non enim cum Stanl. et Schuetz. fingendum, versiculum ἐτεοκλεῖς excidisse.

V. 796. τ'. omiss. Rob. γ' conj. Stanl. gl. cod. B. τό τε παρέλκει. Schuetz. praeferret, si in cod. inveniretur τελεία γ' Ἐρινὺς, O. τ' ἀρά. Sed ἀρά de dea imprecationes Oedipi exaudiente intelligi potest, si quem offenderet nominativus alio sensu ad priorem genitivum, alio ad posteriorem relatus.

V. 797. με — μου Mosqu. 1. Vienn. A. Ald. Vict. μοι Vit. καρδία — Sic Mosqu. 1. Vit. Seld. Bar. 4. Ald. pro κραδία· καρδίαν Brunck. Schuetz. Glasg. περιπιτνεῖ — πέρι π. Ald. Rob. περιπνεῖ sine τί Vienn. A. κρύος — κρῦος Ald.

V. 799. ὡς omittunt Vienn. A. B. D. ὡς βάκχη θυάς C. θυιάς — Sic Brunck. Schuetz. pro θυάς. αἱματοσταγεῖς — αἱματοστυγεῖς. Ald. Rob.

V. 800. κλύουσα de visu non auditu intelligendum videtur. δυσμόρως — Sic Mosqu. 2. Vienn. C. c gl. κακοθανάτους. δυσφόρους Mosqu. 1. Vit. Ald. δυσφόρως Vienn. A. δυσμόρους cett. quod ut magis poeticum praeferri debet.

V. 800. ἄπιστοι — ἄπιστοι (ει) Vienn. D. ἄπειστοι Schuetz. ἀπίστα Rob. Confusio frequens. Cf. Aj. 151. „β. ἄπειστοι signif. Laji oraculum Apollinis contemnentis contumaciam. β. ἀπίστοι perfida amicorum Laji consilia" Schuetz. Sed cf. Antig. 199. 655. Seidler. ad Iph. T. 1443. &c.

V. 805. 7. μέρ. — μέριμναι Ald. πτόλιν — πόλιν Vienn.

Vienn. B. D. Ald. καὶ abest in Vienn. εἰργάσασθ' legendum esse pro εἰργάσασθε Stanl. vidit ἄπιστον — ἄπυστον conj. Schuetz.

V. 808. Idem numerus Perf. 1060 et antea. ἢ. δ' α. Δε π. aut ἢ. δ' α. Τὰ π. conj. Pauw. Post λόγῳ comma ponendum putat Schuetz.

V. 809. 10. πρεῦπ. — τρεπτὸς Ar. δίδυμ. — Sic Brunck. e Reg. A. Schuetz. Glasg. δίδυμ' ἀνορέα Mosq. 1. 2. Vienn. Ald. cum iota fubfcripto Turn. Vict. quod Pauw. praeferendum judicat. διδυμανόρεα Rob. Stanl. Heathio defendente. Cf. Ag. 62. Philoct. 208. Schneider. „ Poëtice dictum pro δίδυμοι ἄνδρες κακῶς ἀλλήλους φονεύσαντες" Schuetz.

V. 811. 12. Post αὐτ. punctum habet Rob. τάδε πάθη. — Sic Rob. Brunck. e Reg. A Schuetz. Glasg. τὰ π. Vienn. B. C D. Turn. Vict. Stanl. τε π. Vienn. π. Ald.

V. 813. 14. πόνων. deest in Rob. Schuetz. explic. „ τί δ' ἄλλο γὲ φῶ, ἢ ὅτι πόνοι &c. alias ex aliis calamitates" Sed explicandum: quid aliud dicam, quam verba πόνοι &c. five quod verum videtur, quid aliud est quam &c. π. π. fummae calamitates Perf. 664. 678. 1035. Suppl. 527 fq. Oed. T. 465. ibique Brunck. Oed. C. 1238. Trach. 331. Iph. T. 742. Seidlero asfentior. δόμων — δομάτων Rob.

V. 815. γέων — Sic Rob. Brunck. e Reg. B. Schuetz. Glasg. pro γέων. εὖρ. — εὔριον conj. Pauw. κρ. — κράτα Vienn. D. Troad. 280. ἄραςσε κρᾶτα. 1225. fed nil mutandum. cf. Perf. 1039. Suppl. 544. Antig. 158. Aj. 251. Philoct. 1135. Iph. A. 138. Troad. 571. 1245. &c. πομπ. cf. Trach. 560 fq. πιτ. cf. Troad 817. Heraclid. 829. Perf. 972. Hippol. 1454. Alcest. 815.

&c. αἰὲν — ἀεὶ Vienn. C. D. αἰεὶ Vienn. A. B. ἀμείβ. „ transire facit, ita fumitur aliquando" Pauw. Loca mihi ignota funt, fufpicari igitur liceat vs. fq. ναυστολῶν legendum esfe, et aliae conjecturae in proclivi funt.

V. 818. 9. ἄστ. μ. ν. θ. — α. μελάγκαρον ν. θ. Ald. α. μ. ἄστολον θ. Rob. τ. α. μ. — N. θ. Vict. Brunck. Glasg. duobus vss. τ. ἄστολον, μ. θ. Schuetz. e Stanleji fententia, afferentis Schol. Arund. ἄστονον, ἤτοι κακοστευακτον, ἢ ἄστολον καὶ κακῶς ἐσταλμένον. Thom. M. f. v. θεωρὸς cit. verba. μ. ν. θ. alii exhibent. ν. μ. θ. Cafaub. conj. νεκρόστολον. Quae lectio fit genuina, difficile expeditu. ἄστονον (cum α interfivo) θ. non male fe habent cf. Ag. 1073. 77. Ἀπολλ. — 'πολλ. Glasg. e Pauwii fententia.

V. 822. 3. τ' ἠδ' — θ' ἡ δ' Ald. θ' ἠδ' Turn. θρ. ἀδ. Stanl. ad praecedentia refert.

V. 826. 9. πρ. Φήμης. Schol. β. explic. πρὸ τοῦ κλαῦσαι ἐκείνας, quod Schuetzio probatur, fed rectius videtur, priusquam locutae fuerint cf. Phoenisf. 1218. (ed. Matth.) δυσκ. θ' — θ' deest in Rob. Vienn. A. 'Αΐδα — 'Αΐδᾳ Glasg. non male. ἐπιμ. „ Alii ἐπιμάρπτειν" Turn.

V. 830 3. ἰὼ δ.] τὸ πρῶτον, ἰαμβικὸν μονόμετρον· τὰ δὲ δ', ἀναπαιστικά. Schol. Metr. ἐσθ. — Sic post Pauw. editum pro ἐσθῆσι. ἐσθῆτα Rob. κλαίω — κλάω Glasg. μη 'κ — μὴ ἐκ Ald. 830—3. Choro tribuenda esfe Pauw. fenfit, in Glasg. tamen ut olim Semichoro tribuuntur.

V. 834. 5. De voce. ἠμιχ. vide Seidler. ad Troad. 154. ἰὼ ἰὼ δ.] τροχαϊκὰ τὰ γ', τὸ δὲ β', ἰαμβικὸν τρίμετρον. Schol. Metr. Haec antiftrophica esfe, Herm. vidit. φίλων — φίλον Ald.

V.

V. 836. 8. αἰχμᾶ — Sic Vienn. A. C. (memorant Turn. Steph.) Schuetz. pro ἀλκᾶ. εὔρεντο — εὔρχντο Ald. λύμᾳ Brunck. e Reg. B. Schuetz. pro λύμη.

V. 839. 41. δωμ. — δόμων Ald. ἐρειψ. — ἐριψ Vit. Ald. Rob. ἐρειψιτοίχους conj. Schuetz. πικρὰς — πικρᾶς Ald. Rob. ἤδη. deest in Turn συν — Brunck. auctoritate Reg. A. Schuetz. omisf. metro invito. Glossema οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ 'Αλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε quod deest in Seld. Herm. tollendum jusfit quem Schuetz. fequutus est.

V. 842. 3. ἀλ. — ἀληθὴς Schuetz. Oἰδ. — Oἰδ. κατεύγματα Rob. Vict. Stanl. Glasg. ἐπέκρανεν Ald. Schuetz. Glasg. pro ἐπέκρανε.

V. 844. Stroph. 849. Antiftr. 854. Epod. Ita Schuetz. metro minime falvo. Ratio quam inii, neque omnia expedit, neque Stroph. et Antiftr. inter Semich. diftribuit, quamobrem aliis locum conftituendum relinquo. V. 844. deest in Seld.

V. 845. 8. τ. δ] Αντισπαστικὰ ἡμιόλια β', καὶ ἐν μονόμετρον. Schol. Metr. δῆθ' — δὴ τάδ' Rob. θανάτων — Sic Turn. quod metri caufa praetuli. θανάτῳ Ald. θανάτων cit. Enm. 968. ἀντιφόνους ἄτας.

V. 849. διαντ. — δι' ἀντ. Ald. δ. μοι Schuetz. Antig. 1307. ἀνταίαν ἐπαίσεν fc. πλάγαν unde conjici posfit ἀνταίαν λέγεις, v. 856 post 859. pofito.

V. 850. σώμασιν — Sic Pauw. voluit pro σώμασι. πέπλ. — πεπληγμένους Ald. σωμ. de familia fumendum putat Vosf. (Cur. Aefch. 25.) fine ulla caufa. Ag. 948. Schuetz. recte emendasfe videtur δωματοφθορεῖν.

V. 851. 3. A. μ.] Ὅμοια ἡμιόλια γ'. Sch. Metr. διχ.

διχ. πότμῳ. i. e. διχοφροσύνης π. Ag. 269. εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν. Ran. 760. Ὁμόγνιε Ζεῦ. &c.

V. 154. 9 δ. δ. κ. π] ὅμοια ἐφθημιμερῆ δ', καὶ ἡμιόλια β', καὶ πενθημιμερὲς ἐν Schol. Metr. καὶ abest Vienn. B. D. στεν. π. — στ. δὲ π. Turn Vict. Stanl. „ forte τε" Stanl. ἔβα. Cf. Nub. 30. ibique Ernest. τέλος — In Mosqu. 1. notatur γρ. μένος.

V. 860. 1. ἱμειρ. — ἱμοίρασαν πόδ' Ald. Eupolis in fabula Δημοι. ὀξυθυμίοις (Harpocr. ὀξυθυμος) ὥστ' — ὡς Vienn. B. D. ἴσον — Sic Vienn. B. D. Brunck. Schuetz. Glasg. pro ἶσον.

V. 862. 3. ο. ἀμ — τὸ καμεμφὶξ Ald. ἐπιχ — ἐπιχαρὴς Vienn. B. D.

V. 865. σιδαρ. — σιδηρ. Turn. σιδηρόπληκτοι Vit. σιδηρόπλακτα Ald. Il. XIX. 25. χαλκοτύπους ὠτειλάς.

V. 866. 8 Ἡμιχ. cum Ar. Schuetz. omisi. σιδ — σιδηρ. Ald. σιδαροπλάκτους Schuetz. olim corrigendum putans σιδηροπλάκτοι. εἴποι — εἴπῃ Vit. τάχ' — τάχα δ' ἄντις Ald. τίνες; — τίνες, Schuetz. Ante τίνες Ἡμιχ Pauw. e Schol. reponere jussit. Ante τάφων cum Ar Schuetz. omisi. λαχαὶ — λάχη Schuetz. Schol. β recte explicat κληρώσεις cf. Hesych. 610. τ. π. λ Enallage apud Tragicos satis frequens. Choeph. 181. δίψιοι (nisi active sumendum, effectus enim rei saepius fit epitheton. cf. Pers. 103. πολέμους πυργοδαΐκτους Suppl 9. Φυξάνορα γάμον 112. δακρυσπετῆ Ag. 243. ἀναύδῳ 246. Φιλοίκτῳ 338. νῆστις Iph. T. 904. αἱματηρὰ' &c.) 25 λινοφθόροι (Aliam rationem iniit Erf. ad Antig. 1022.) 1061. Eum. 288. Λιβυστικοῖς. 708. Prom. 855. (non Pers. 591.) Ag. 49. 153. 1510. 1535. Pac. 155. Bacch. 821. 1091. 1159.

1159. Ran. 248. 250. Av. 1198. Hor. Od. II. 1. 42. &c. et ita τοιάνδε Choeph. 40. τοιάςδε Prom. 112. tuenda sunt.

V. 869. 70. δ. μ.] ὅμοια δίμετρα ἀκατάληκτα ἕξ. τὸ δὲ ζ' ἐφθημιμερές. Schol. Metr. δ. μ. α. — δ. μ. αὐτοὺς α. Vienn. A. α. αὐτοὺς Vienn. C. ἀχῶ — ἀχήν. Ar. Rob δεινὰν μ. α. δ' ἐπ' αὐτοῖς conj. Schuetz. cum quo et Ar. Ημιχ. omisi. αυτόστονος αὐτ. cui gravitati Aristoph. passim irrisit (e. c. Ran. 841.) hic non magis otiosa quam αὐτοξυλὸν Philoct. 35.

V. 971. δαϊόφρων — Sic metri causa scripsi pro δαΐφρων. Nullo modo huc trahendum nomen proprium Τηρείας Suppl. 60., quod Herm. Seidlero teste (Troad. 249.) in Τηρεΐας mutandum putat, nescio an recte. εὐ φιλόφρων. Schuetz. φιλογ. — Sic Brunck. Schuetz. Glasg. ut jam Pauw. voluerat pro φιλαγ. — φιλομαθὴς Vienn. C. In Vienn. D. glossa φιλόγελως, γήθω γάρ ἐστι χαίρω. ἐτύμως — Abest Rob. Suppl. 80. ἐτύμως στυγοῦντες, ubi nil mutandum, δακρ. — δάκρυ χέων Ald. δ. δ' Vienn. Vit. Rob.

V. 872. 3. κλαιομ. — κλαομ. Glasg. μου — μοῦ Ald. δυοῖν — δυεῖν Brunck. e Reg. B. Schuetz. quod ubique restituendum putat Seidler. ad Eur. El. 95. Mihi tamen videtur, hac de re nihil certi statui posse.

V. 874. 7. πάρεστιν δ' ειπ.] ὅμοια ἐφθημιμερῆ ε'. Schol. Metr. Ημιχ. — Rob. Schuetz. παρ. — πάρεστιν Vict. Stanl. πολίτας Brunck. Schuetz. πολιητας Pauw. conj. cf. Pers. 234. Trach. 997. et ita jam Il. X. 52. Od. IV. 690. &c. δε παντ. — Sic Brunck. e Reg. B. Schuetz. pro τε π. τ' ἐς π. Vit. Rob. δαΐ — Sic Schuetz. pro δαΐδι. „ Alii δαΐ" H. Steph. δαΐοι Vienn. B. D. δαΐῳ Vienn. A. C. c. gl. ἐν τῷ ἀφανιστικῷ πολέμῳ.

V. 878. 9. Ἡμιχ. omisi cum Vict. Schuetz. πρὸ π. — προτ. Glasg. κεκλ. — κέκλυ.τ. Ald.

V. 880 1. αὐτᾶς — αὐτᾶς Ald. Rob. αὐτῆς Vit. αὐτᾷ — αὐτῇ Rob. αὐτὴ Ald. αὐτῇ Vit. θεμένα — θεμένη Rob. ἐτελ. — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. pro ἐτελεύτησαν — ἐτέλεσαν Rob. ἀλλ. — Sic Brunck e Regg. Schuetz. pro ἀλληλοφόνοις. ἀλληλοφόνοισι Rob.

V. 883. Ὀμ. δ.] Ἀντισπαστικοὶ θ' ἡμιόλιοι. Schol. Metr. Haec ante Schuetz. Ismenae tribuebantur. De his et antecedentibus vide Boekh. de Tragg. p. 73 sq. πανωλ — πανωλ. Ald. πανώλεθροι Vienn. B. D. Schuetz. metri caussa, sed vide ad antistr Pers. 560 legendum πανωλέθροισιν. Nescio quo casu duos versus in unum contraxi. Leg. Ο. δ τ. π. Δ. ο Φ. Sive ἀφίλως legendum (Prom. 185. ἀπαρ alii οὐ παρ. Choeph. 512. 640.) sive, quod minus bene videtur ἀχθέων in antistr.

V. 886. 7. ζωὰ — ζωή. Vit. φον. — Sic, metro flagitante scripsi pro φονεφρ. — Cf Seidler. p. 12. Commutatio frequens. Prometh. 434. Troad 1060. &c. κάρτα δ' ε. ὅ. Haec verba alterum Semich. priori accinere puta: Schuetz. εἴσ' — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Mosqu. 1.

V. 888. 90. πικρ. λ.] ὅμοια ϛ' καταληκτικά. τὰ δὲ ε' ἐφθημιμερῆ. Schol. Metr. Ἡμιχ. — Sic Ar. Schuetz. vulgo χορ συθεὶς — σεισθεὶς Mosqu 1. Cf. Phoenisf. 68.

V 892. 3. δατ. — δ' ἀητὰς Mosqu. 2. c. gl. ἀφανισμὸν ποιήσας. διαιτητὴς Ald. δαητὰς Rob. δατητὴς Turn. ἀληθῆ — ἀλαθῆ Vienn. A. C.

V. 894. ἐ. μ.] ὅμοια δ'. τὸ πρῶτον, τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ δὲ γ', ἐφθημιμερές. Schol. Metr. Ante Schuetz. Antigonae tribuebantur. μέλεοι synizesi pronunciandum ut supra 834. Cf. Herm. ad Eur. Suppl. 626. Seidler. ad Eur. El. 134. Adde El. 203. (1161

Mat-

Matthiae Seidlero fuadente mutavit.) 442. Eum. 946. Perf. 94. 155. 402. 690. Suppl. 300. (658 Schuetzii verfuum diftinctio non probanda videtur) 939. Iph. T. 632. ibique Seidler. et de vss. dochm. 49.

V. 895 διςδ. — διςδόπων Schuetz. quod recipere debebam. ἀχέων vide fupra 883. ἄχη et ἄχθη permutata Perf. 637. 663. Ag. 1099. (ubi ἄχος legendum. cf. Perf. 630. et ita legendum Ag. 1252. 1481. 1580. Choeph. 581. 630.) Seidler. ad Iph. T. 1336. Eum. 140. τύχη et τυχθῇ Suppl. 403.

V. 895. σωμ. — σώματος Ald. Turn. ὑπὸ γ. γ. Orcum fignificare, Pauw. putat cum Schol. β. Toup. in Suid. III. 12. ἐστὶ pro ἔσται conj. interpretationem illam amplectens. Recte Schol. α. quem Heath. Schuetz. fequuti funt Magna vis verbo γᾶς inest, quum de terra contendisfent Pol. et Eteocl.

V. 896 7. ἰὼ π. ε.] ὅμοια δέκα· τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἑφθημιμερῆ, τὰ δὲ πενθημιμερῆ, τὰ δὲ ἡμιόλια. Schol. Metr. Ante Schuetz. Ismenae tribuebantur. π. γ. — πόνοις ἀεὶ Schuetz. δομ. — δύμοις Ald. δόμους Vienn. B. D. τε δόμοι Vienn. A. C. π. γενεὰν a cod. Mediceo Herm. praeferendum putat, teste Seidlero p. 12. et five ita five δόμους legendum videtur.

V. 898. fqq. ἐπηλ. — ἀπηλ. Vienn. B. D τετρ. — τετραμμένον, Rob. ἐδείνυντο — ἐδείνυντο Vit. quod recte forfan praeferretur. ἔληξε — ἔληξ' ὁ Brunck. e Regg. Mosqu. 2. Schol. β. Schuetzio probatum, in textu tamen non expresfum.

V. 905. fqq. Schuetz. Hermannum fequutus fequentia transpofuit, ut antiftrophica esfent. Π ἔπ.] τὰ ἑξ ς ταῦτα, ἰαμβικὰ ε. τὸ α, τρίμετρον, τὰ δὲ γ', δίμετρα·

V. 922. M. τ' E. — μέλαιν', Ερ. Glasg. μ. τ' Ερινὺς Brunck. Schuetz Cur dochm. tribus jambis adjunctis, displiceat, equidem non asfequor. τις — deest in Ald.

V. 923. ἠὲ ἠ.] Τροχαϊκὰ γ' Schol. Metr. ἠὲ — femel in Ald. ἐμοί — deest in Rob. Antig. praefix. in Ald. ἐμοί οὐδ' &c. Si verba ἐδ. ἐκ φ. cum Schol. β. ad folum Polynicem referenda funt, Antigonae tribuantur necesfe est.

V. 924. 5. οὐδ' ἰκ.] Ιαμβικὰ ζ'. Schol. Metr. Hinc usque ad vs. 946. Ar. invertit perfonas. κατ. — vulgo κατέκτανε. σαθεὶς — συθεὶς conj. Stanl.

V. 926. τὸ τοῦδ' — τόνδ' Ar. Ox. Ald. Turn. ἐν. — vulgo ἐνόσφιζε. Vs. conftat e dochm. et tribus jambis.

V. 927. ταλ. κ π. Sic Turn. ταλαιναὶ κ. π. Ald. τάλανα κ. πάθεν Rob. Vict. Stanl. Glasg. τάλανα πάθη Reg. B. τ. παθὼν Reg. A. Brunck. Schuetz. Optime. τ. κ. ἔπαθεν conj. Pauw.

V. 928. δύστ. — δίστ. conj. Schuetz. δυςτ. faltem fcribendum putans. cf. Brunck. ad Oed. C. 986. „ Alii δύστηνα ut et in v. 944." H. Steph. κήδε' — καὶ κ. Turn. „ κ. funt fratres. ὁμ. quia ambo fratrum nomine compellandi erant" Schuetz. „ dolores fibi fimiles" Pauw. κε ὁμ. pro κ. ὁμωνύμων i. e. fratrum.

V. 929. τρ. — διπ. Schuetz. ex Hermanni emendatione. διπλόαν et τριπ. confuf. Nem. v. 96. τριπάλτων recte explicatur a Schol. (cf. Perf. 1027. Jani. ad Hor. Od. I. 1. 8. Beck. ad Av. 1256.) Pauw. putat, et cum emphafi accipi posfe de Laio, Oedipo et fratribus duobus. Satis dure.

V. 930. M. B] ὅμοια τοῖς ἄνω. Schol. Metr. Cf. Oed. C. 141. vss. fqq. Brunck. Glasg. ediderunt ut fupra μελ, — μέλαιν τ' Ald.

 V.

V. 934. 5. σὺ τ.] ἰαμβικὰ θ'. Schol. Metr. διαπερ. „ huc proficiscens" Schuetz. „ trajiciens Acheronta" Pauw. Melius expl. Schol. β. ὕστ. — ὕστερος Ald. Rob. Schol. β. Guelf.

V. 937. τᾶδ' — τῷ γ' Stanl. „ Omnes ante Canterum recte τῷδ'" Pauw. Schuetz. addit Αντ. πρόκεισαι φονευθείς. Ισμ. πρόκεισαι κατακτὰς omisso v. 910.

V. 939. 42. Sic Ald. Turn. (ubi tamen ut in Ox. ἰὼ nonnisi semel exstat.) Regg. Brunck. Schuetz. ι. π. ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος (ἐξ. et Schol. β.) Vienn. B. D. ἰὼ. ἰὼ π. δ. ἐφ. ἡ. ἐξ. καὶ τῇ χθ. Rob. ὁ ἐφ ἡμ. et in Ar. leguntur Αντ. ἰ. π. ἐυφ' ἡμῖν. Ισμ. ἰὼ ἰὼ κ. Vict. Stanl. Duos vss. aequales faciunt apud Schuetz. assentiente Seidlero p. 84. Sed duos versus non cohaerentes in unum conjungentes quid lucramur, nescio.

V. 943. κ. π.] κῶλα ιβ' τὰ πρῶτα, ἰαμβικὴ βάσις· τὰ δὲ β', τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. Schol. Metr. Ante Schuetz. Antigonae tribuebantur. κ. τὸ π. γ' Ald. Turn. Schol. β. κ. τ. π. τ' Rob.

V. 944. ἰὼ semel positum Schuetz. δυστ. — Sic Ald. Reg. B. ubi γρ. δυστόνων πημάτων Vienn. δυστήνων Vit. δυστόνων vulgo δυσπότμων. Schol. β. Schuetz. κακῶν — πημάτων Vienn. B. C. D.

V. 945. Deest in Reg. B. „ 'E. ἀρ. In Victorii libro margini adscripta sunt ut Scholium" H. Steph. ἀρχηγ. — ἀρχαγ· Vienn. A.

V. 946. 8. ἰ. π. π. — Sic Ar. Ox. Regg. Ald. Turn. πολ. Brunck. Schuetz. (Permutatio eadem Hel. 199.) πολυστ. Victor. Stanl. ι. πολυστ. π. Rob. ἰ· πολυπ. π. Vit. δαιμ. — δαιμονῶντος. Rob. ἰ. ἄ. — ἓν ἄτᾳ Ald. σφε θ. — σφετήσομεν Ald.

V.

V. 949. ἰὼ, ἰὼ — Sic Rob. cert. femel tantum.

V. 951. δοκ. κ δ] Εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν Ἰαμβικοὶ τρίμετροι μθ'. Schol. Metr. δεξ. — μελλόντ' Brunck. e Reg. A. „ δοκ. funt ea, quae facienda esse cenfuit Senatus, δεξ., quae decrevit" Schuetz. Pleonasmus non prorfus otiofus, quo fcilicet decretum firmisfimum esse, difignatur. ἀπαγ. — ἀπαγγεῖλαι. Vienn. B. D.

V. 953. 4. εὐν. εὐνχίᾳ Ald. εὖ, ἐπ' εὐν. Arnald. conj. γῆς Φ. — ταῖς Φ. Vienn. B. D. Ag. 515. Φιλτάτου τάφου. Eur. El. 7. 8. γῆς — τάφῳ. Minime cum Pauwio enallage ftatuenda.

V. 955. 6. εἴργων — στυγῶν. Ox. Turn. Vict. ἱερῶν π. δ' ὅτιος. Non cum Schol. fupplendum ὑπέρ. Cf. Eur. El. 308. ἀνέορτος ἱερῶν ibique Seidler. Soph. El. 232. ἀνάριθμος ὧδε θρήνων. 1075. πατρὸς δειλαία Hippol. 146. ἀνίερος ἀθύτων πελάνων Hec. 650. τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς; Antig. 1035. μαντικῆς ἄπρακτος. Av. 1431. Hor. Od. I 22. 1. II. 2. 6. &c. Sat. II. 2. 66. cultus mifer. ibique Heindorf. Stanl. dictum putat ut 963. ἄγος θεῶν.

V. 958. ἐπεστ. — ἐντετ. Vienn. C.

V. 961. 3. καδ. — καδμείας Brunck. e Reg. A. Schuetz. ἄγος — ἄτος Mosqu 1. c. gl. ὄνειδος.

V. 965. ἤρ. π. — ἠρόπολιν Ald. „ Absque figura legendum esfet ἤτει πόλιν." Pauw. Oed. T. 1454. οἵ μ' ἀπωλλύτην, qui me perdere voluerunt ubi vide Brunck. Phoenisf. 1601. Jon. 1501. 2. &c.

V. 966. οὕτω — τούτου Schuetz. ὑπὸ πετ. οἰωνῶν „ fub aperto aëre" explicat Pauw. canibus enim cadaver jam concesfum esse putat. Sed cf. Il. I 4. αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν Οἰωνοῖσί τε πᾶσι.

V.

V. 968. τυμβ. χ. Dupliciter intelligi potest: aut de tumulo: cf. Il. XXI. 323. Antig. 848. Orest. 1580. Eur. Suppl. 51. aut de libationibus. cf. Choeph. 85. Soph. El. 406. Hec. 523 sq. Solger. ad Antig. 126. Troad. 1075. si vera est Seidleri interpretatio.

V. 970. ε. δ' ἄτ. — Sic Brunck. Schuetz. ἀτίμου Glasg. ἄ. δ' εἶναι Ald. Turn. ἄτ' ε. δ' vulgo.

V. 971. τ. ε. — ταῦτ' ἀμφὶ τοῦδ' ε Schuetz. Sed τῷδε de absente dici potest cf. supra 384.

V. 972. 3. γε — deest in Ald. ἦν μή — εἰ μὴ Ald.

V. 974. κ. κίνδ. — κἂν ἀκίνδ. Mosqu. 1. 2. Vienn. B. D. κἂνκκ. Vienn. A. C. κανὰ ακ. Ald. κἂν εἰς κ. Rob. βαλῶ — βάλλω Mosqu. 2. βάλω Ald. λάβω Mosqu. 1. (Eadem permutatio Oed. C. 475. Herc. fur. 298 &c.) De ἀναβ. κινδ. cf Schneider. E lect. εἰς κ. suspicari licet. κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ cf. infra 994.

V. 975. οὐδ' αἰσχ. — δ' οὐκ αἰσχύνομεν Rob.

V. 977. 8. δεινὸν — δ. γὰρ Rob. κἀπό — καὶ τὸ conj. Pauw. quo facile caremus. Ag. 546. Ἀχαιῶν τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Antig. 193. παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου. Sentent. occurrit Prometh. 39. Androm. 967 &c.

V. 979. κακῷ — κακῶν Ar. Schuetz. Minus poetice, κακῷ hic positum ut supra 950 πῆμα 928. κήδεα. H. Grot. vertit:

Vis magna vinclum generis atque exordium
Commune, mater misera et infelix pater:
Libens quod odit anima participat malum
Germanitatis mortuo servans fidem.

V. 981. 2. τούτου — τούτῳ Vienn. B. D. κοιλ. — κοιλογάστερες Vit. σπασ. — Sic Regg. Mosqu. 1. 2. Vit. Schol. β. „ Alii σπασ." Turn. Schuetz. πασ. vulg.

V.

V 983. 4. αὐτῷ — αὐτὴ Schuetz. e conj. Pierſ. Veriſim. p. 41. et Vienn. A. C. „ κατασκ. foſſa, ex qua terra egeritur, ut ea obtegatur cadaver in terrae ſuperficie jacens: Quin imo κατ. ipſam terram egeſtam denotare poteſt, ut Φερ. κόλπῳ ad κατ. ſe referat" Pauw. τῷδε ad κόλπῳ referendum putat Brunck. cum Pauwio.

V. 986. 7. μηδὲ — μὴ δέ Turn. τῷ — σοὶ δ. πόλιν Brunck. e conj. θαρσεις π. Sic Schuetz. θ. π. vulgo.

V. 988. τόδε — τάδε Ar.

V. 989. Haec et vss. 991. 993. Iſmenae tribuuntur in Ar.

V. 990. H. Grot. vert.

Res dura populus ſalvus ex diſcrimine.

V. 990. 1. τράχυν' — τραχύνεσθ' Ald. τραχὺς Rob. Sed vulgata optime ſe habet, narra populum aſperum, Stanl. vert. ex aſpera et tu! Non longe abhorret ſupra 454. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. — συ τιμ. — σὺ μὴ τιμήσῃς Vienn. D. μ. σ. τιμήσεις Vienn. A. σ. τιμήσειας. Vienn A.

V. 992. ο. δ. θεοῖς; — ο. τετίμ. θ. Vit. οὐδ' ἦτετ. Brunck. e Grotii conjectura. οὐκ ἦτ. Schuetz. ex Heath. conj. Ἦ δή. τὰ τοῦδ' ο. δ θ. Caſaub. conj. aut λεῳ aut τέως pro θεοῖς propoſ. Pauw. E vs ſq. patet, Antigonam deos accuſare. Cur eum non honorem? Nonne jam a diis quam maxime honoratus eſt? Ironice eadem, qua praeco uſus fuerat, voce utitur. Mortui diis ſacri. Cf. Antig. 77. &c.

V. 995. ἄντημ. — ἄντιμ. Ald. H. Grot. vert.

Pr. Tumulone honoras civitas quem odit ſua!

Ant. Inhonorus at non ille coelitibus Deis.

Pr. Sane priusquam patriae incussit metum.

Ant. Malum rependit ipse tractatus male.

Pr. Pertubat omnes iste non unum furor.

V. 997. In Ald. Praeconi tribuitur. περ. — περαίνοι Ald. ὑστάτη θεῶν. „ Quae Deorum postrema est et postremam esse meretur." Pauw. Sed ὑστάτη magis ad περ. referendum, quam ad θεῶν. Disputando lites non dirimuntur. Hic tamen vs. in ore Antig., sequente altero, displicet.

V. 998. 9. θάψω — θάψων Ald. ἴσθ' — ἦσθ' Rob. Schol. β. Viενnn. A. C D. ἴστ' Vienn. B.

V. 999. Φ. Φ. ὦ μ.] διπλῆ ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος, ἀμοιβαίας τὰς περιόδους ἔχουσα. τὰ δὲ κῶλά εἰσιν, ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά. ἤτοι ἐφθημιμερῆ δ', μονόμετρα κς'. ὧν τὸ κέ, μονομετρὸν, παρατελευταῖον ὀνομαζόμενον· τὸ δὲ κθ', τὸ κατακλυσθῆναι ταμάλιστα, ἐφθημιμερές. καὶ ἑξῆς ἡ κορωνὶς ἡ τὸ δρᾶμα ἀποπερατοῦσα. Schol. Metr. Hunc et seq. vs. Vulgo in unum contrahunt praeter Schuetzium.

V. 1000. 1. φθέρσ. — θάρσ. Rob. κῆρες E. Cf. Eum. 226. Eur. El. 1000.

V. 1002. ἀλ. — De ultima h. v. ante mutam cum liquida, producta vide Seidler. p. 21.

1003. 8. Sic Schuetz. in Ald. Turn. Regg. Ismenae tribuuntur, quod Brunckio probatur, observanti Antig. cui vulgo tribuebantur, recitato vs. 998. e scena discessisse. τί πάθω; τί δὲ μήσομαι Trach. 972. μήσῶ. — μήσο. Vienn. B. C. D.

V. 1004. 5. πῶς. — bis Ald. μήτε — μή ποτε Ald. Turn. μὴ Rob. κλάειν — κλάειν. Ald. Rob. Brunck. e Reg.

Reg. A. Schuetz. Glasg. μήτε πρ. — μήποτε σε πρ. Ald. Rob. Turn. μήτε σε πρ. τύμβον — Sic Mosqu. 2. Reg. A. Brunck. Schuetz. τύμβων Rob. τύμβῳ; Vulgo. „ Inde ab hoc vs. Vienn. A. finitur, ultimum quippe folium periit" Schuetz.

V. 1006. κἄποτρ. — Porfon. ad Orest. 64. ftatuit in compofitis vocabulis, praecipue ubi praepofitio verbo jungitur brevem vocalem ante mutam cum liquida rarisfime produci. Sed cf. Seidler. p. 22. et Addenda Eur. Suppl. 176. ἀπὸβλέπειν. ibid 320. (415) 422. 746. Hippol. 710. Erf. ad Oed. T. 640. (ed. min.) &c.

V. 1008. 9. Ημιχ. — χορ. Ar. neque Ημιχ. agnoscit ante vs. 1018. πενθ. — πενθητηρίων. Vienn. B. D. τεύξει — τεύξῃ Ald.

V. 1010. 11. μ. ε. τρ. — μ. τρ. ε. Ald. Rob. μονόκλαυστον θρ. ε. Vienn. B. D. εἴσιν — Sic Brunck. Schuetz. pro εἶσι. τίς ἂν σὺν ταῦτα. — Sic Ar. Regg. Brunck. Schuetz. τίς ἂν σὺν τά. Turn. τίς οὖν τὰ Vienn. C. Schol. β. τίς οὖν ταῦτα. vulgo. πιθ. — πειθ. Vienn. B. D. C.

V. 1012. τε — Sic Brunck. Schuetz. e Cantori emend. vulgo abest. δὲ Turn. Pauwio asfentiente.

V. 1013. 4. κλαι — κλα. Glasg. μὲν — γὰρ Ald. Turn. μ. γ. Rob. ξυνθ. — συνθ. Ald. Rob. Schol.

V. 1016. ἄχος — ἄχθος Vienn. Rob. ἄκος. Stanl. vitium typograph. ἄλλως — οὐκ α. Rob.

V. 1018. τε — τις Ald.

V. 1022. 'νατρ. — ἀνατρ. Rob. Schol. β. ἀνατροπ. Ald. ἀλλοδ. — ἀλλοδαπῷ Vienn. B. D.

V. 1024. ταμ. — τὰ μ. Vienn. B. D. Schol. β. Ald.

COR-

CORRIGENDA.

In textu.

V. 36. κἀγὼ — l. κᾀγὼ et sic 66.
65. λαβὲ — l. λάβε
323. ανα [μὲν] ἄσ. — l. ἀν' ἄσ.
330. καλεῖ — l. καλεῖ
395. in duos vss. dividendus. αἵματη — Φόρ. et sic in Antistr.
406. προσῄ. — l. προσεί.
420. ἕξῃ — l. ἕξει
446. τύχῃ δὲ τῷ — l. τύχῃ δὲ τῳ
483. ἄνηρ — l ἀνὴρ
490. ἡσσημ. — l. ἡσσωμ.
505. Βίᾳ — l. βίᾳ
526. θ' — l. τ'
532. εἰσαμείψαι — l. εἰσαμεῖψαι
549. κακῶν — l. κακῶν
577. πανουργία — l. πανουργίᾳ
630. κλάειν — l. κλαίειν
636. Δικη — l. Δίκη
735. ποσ. — l. τοσ.
788. κἀπ. — l. κᾀπ.
830. τασ. — l. πασ.
883. in duos vss. dividendus. 'Ο. — Διατ. et sic in Antistr.
907. Ισμ. Δ. δ' ἔκτ. — l. Ισμ. Δ. δ' ἔθ.
920. βαρυδότοιρα — l. βαρυδότειρα.
921. πότνία — l. πότνιά
923. Φυγας — l. Φυγᾶς
929. Διυγρα — l. Δίυγρα
978. καπό — l. κᾀπὸ
983. αὔτῳ — l. αὐτῷ
1006. κἀπ — l. κᾀπ.

An-

Addenda in Scholiis praecipue e Pauwii notis.

α. 97. Ὁμηρ. (forf. Il. VI. 90.)
α. 99. Ante Ἡκουσ. (Pac. 1124. unde Ὠδέου legend.)
Εὐριπ. (Phoenisf. 344. ed. Matth. ubi legitur ἐγὼ δ' οὔτε σοι)
α. 100. Ἄρη (Ἄρες?)
β. 105. μὴ (με)
α. 107. Comma post καχλ. delendum.
α. 135. Ὁμήρ. (Il. V. 838.)
α. 142. ὁ ἐν πολ. Φον. (ὁ Φον., ἐν π.)
α. 165. ἀναφαιρεθῇ (imo ἀφ)
α. 185. τὴν ναῦν (διὰ τ ν.)
β. 191. σωρείας (σωρείαν)
β. 224. μὲν συναπ. (μὴ συνάπτε τὸ)
α. 240. σοι τὸ σιωπᾶν (συ τὸ σιωπᾶν)
β. 275. καὶ τὰ (κατὰ τὰ)
β. 285. πέρατα (σπέρματα?)
β. 288. παραλάττειν (παραλάττει)
β 363 Φωλίδας (Φολ.) Φωλίδα (Φολ.)
α. 371. γύη (γυῖον fufpic. Steph.)
β. 439. ῥώθωσι (ῥώθωσι)
β. 532. ἂν τὸ (αὐτοῦ vel αὔτο)
β 550. Φορᾷ (Φθορᾷ)
α 563. θέλουσι (θανοῦσι fufp. Steph.)
β. 586 ἄκοντα (ἄκων)
β 643. αὐτὸν (αὐτὴν)
p. 156. lin 1. ἐπαγαγὼν (επαγαγειν)
α. 731. τελλομ. ἀντὶ τ. omitt. Rob. Vict.
β. 800. συμβουλὴν. (συμβολ.)
β. 817. lin. 2. ἐν (εἰς)
β. 892. lin. 5. post ἄδη comma delendum.